

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 992 i 1000) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 dodaje się lit. 1 w brzmieniu:

„1) przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz z 2018 r. poz. 650);”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska, w szczególności:

- a) opracowywanie i realizacja wieloletnich strategicznych programów państwowego monitoringu środowiska i wykonawczych programów państwowego monitoringu środowiska,
- b) gromadzenie informacji o środowisku w zakresie ujętym w programach państwowego monitoringu środowiska,
- c) przetwarzanie zgromadzonych informacji o środowisku i dokonywanie ocen stanu środowiska,
- d) opracowywanie raportów o stanie środowiska,
- e) udział w międzynarodowej wymianie informacji o stanie środowiska, w tym koordynacja współpracy z Europejską Agencją Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, ustawę z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawę z dnia 19 lipca 2016 r. o dostępie do zasobów genetycznych i podziale korzyści za ich wykorzystania, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

(WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13);”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) prowadzenie działalności laboratoryjnej polegającej na:

- a) wykonywaniu badań, w tym pobieraniu próbek, wykonywaniu pomiarów i analiz na potrzeby państwowego monitoringu środowiska oraz działań kontrolnych,
- b) zapewnieniu nadzoru nad jakością badań, o których mowa w lit. a, zgodnie z normą PN-EN-ISO/IEC 17025 Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących,
- c) prowadzeniu badań przy użyciu referencyjnych i równoważnych metod pomiarowych,
- d) organizacji i udziale w porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości;”,

– uchyla się pkt 15 i 16,

– po pkt 17b dodaje się pkt 17c w brzmieniu:

„17c) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1382 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 1090);”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy również ściganie przestępstw przeciwko środowisku określonych w Kodeksie karnym oraz wykroczeń określonych w Kodeksie wykroczeń i ustawach wymienionych w ust 1.”,

c) uchyla się ust. 2;

2) w art. 4a:

a) w ust. 1:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia przeprowadzenia w określonym czasie kontroli;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opracowuje i realizuje wieloletnie strategiczne oraz wykonawcze programy państwowego monitoringu środowiska;”,

- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Wykonywanie zadań Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie:
- 1) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska oraz prowadzenie działalności laboratoryjnej,
 - 2) prowadzenie działań edukacyjnych dla innych organów i podmiotów korzystających ze środowiska z zakresu korzystania ze środowiska,
 - 3) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 650) – należy wyłącznie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

3) w art. 5:

a) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiada co najmniej 5-letni staż pracy na stanowiskach związanych z zadaniami z zakresu ochrony środowiska;”;

b) w ust. 4:

 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonuje jej zadania, z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 2a, zgodnie z ogólnymi kierunkami działania, zaleceniami i wytycznymi oraz poleceniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;”;
 - uchyla się pkt 3,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokonuje na obszarze województwa analiz i ocen przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1;”;

4) w art. 5a w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymuje brzmienie:

„4) procedury opracowywania programów kontroli planowych dla zakładów, o których mowa w pkt 3 lit. a i b;

5) procedury kontroli pozaplanowych dla zakładów, o których mowa w pkt 3 lit. a i b;”;

5) w art. 8a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje radzie gminy, radzie powiatu i sejmikowi województwa na ich wniosek informację o stanie środowiska

na obszarze województwa oraz o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla województwa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek skierowany na podstawie ust. 3 nie może dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, lecz powinien ustalać przedmiot działań lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięcie chodzi i którego zakres należy do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

6) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 8d. 1. Pracownikami Inspekcji Ochrony Środowiska są pracownicy zatrudnieni w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska i wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska.

2. Do pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 106) z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Do pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnionych na stanowiskach:

- 1) inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska nie mają zastosowania przepisy art. 4 i art. 97 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej;
- 2) w centralnym laboratorium badawczym, o którym mowa w art. 28f ust. 1, nie mają zastosowania przepisy art. 97 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

4. Do pracowników innych niż wymienieni w ust. 2 mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 106, 650 i 1000).

Art. 8e. 1. Inspektorem Inspekcji Ochrony Środowiska może być pracownik Inspekcji Ochrony Środowiska, który:

- 1) jest obywatelem polskim;

- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej wyższe wykształcenie;
- 6) posiada stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na stanowisku inspektora;
- 7) odbył półroczny kurs przygotowujący do wykonywania pracy na stanowisku inspektora i złożył egzamin końcowy z wynikiem pozytywnym.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zwalnia z obowiązku odbywania kursu oraz egzaminu końcowego, o których mowa w ust. 1 pkt 7, pracownika Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska, posiadającego wiedzę i doświadczenie zawodowe umożliwiające należyte wykonywanie obowiązków służbowych.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przeprowadzenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, oraz warunki zaliczenia egzaminu końcowego, kierując się potrzebą należytego przygotowania inspektorów do wykonywania kontroli.

Art. 8f. 1. Czas pracy pracowników, o których mowa w art. 8d ust. 3 pkt 1 i 2, nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

2. Do pracowników, o których mowa w art. 8d ust. 3 pkt 1 i 2, mogą być stosowane systemy czasu pracy:

- 1) zmianowy – na stanowiskach pracy, na których, ze względu na zakres i charakter zadań, jest wymagane wykonywanie pracy w systemie zmianowym;
- 2) podstawowy, w którym czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę – na pozostałych stanowiskach pracy.

3. W zmianowym systemie czasu pracy pracę wykonuje się na zmiany trwające po 8 godzin na dobę. W szczególnie uzasadnionych przypadkach pracodawca może wprowadzić wykonywanie pracy na zmiany trwające po 12 godzin na dobę.

4. W zmianowym systemie czasu pracy, o którym mowa w ust. 3 zdanie:

- 1) pierwsze, pracownik nie może wykonywać pracy na więcej niż dziesięciu zmianach w porze nocnej w miesiącu kalendarzowym,

2) drugie, pracownik nie może wykonywać pracy na więcej niż ośmiu zmianach w porze nocnej w miesiącu kalendarzowym

– chyba że jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami pracodawcy lub tym, że jego nieobecność mogłaby spowodować poważne zakłócenie organizacji pracy u pracodawcy.

5. Praca w godzinach nadliczbowych pracownika jest dopuszczalna ze względu na:

- 1) konieczność współdziałania w zwalczaniu poważnej awarii, innych zdarzeń nadzwyczajnych w zakresie ochrony środowiska;
- 2) konieczność wykonania rozpoczętych czynności kontrolnych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;
- 3) szczególne potrzeby pracodawcy.

6. Praca w godzinach nadliczbowych następuje na polecenie pracodawcy.

7. W zamian za czas pracy w godzinach nadliczbowych pracownikowi udziela się czasu wolnego od pracy w wymiarze o połowę wyższym albo może mu być przyznane wynagrodzenie wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 50% wynagrodzenia. Udzielenie pracownikowi czasu wolnego nie może spowodować obniżenia wynagrodzenia należnego pracownikowi za pełny miesięczny wymiar czasu pracy.

8. O przyznaniu czasu wolnego od pracy albo dodatku, o których mowa w ust. 7, decyduje:

- 1) dyrektor generalny – dla pracowników zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska;
- 2) wojewódzki inspektor ochrony środowiska – dla pracowników zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska.

9. Liczba godzin nadliczbowych, za którą przyznano wynagrodzenie, nie może przekraczać:

- 1) 7 godzin w przyjętym miesięcznym okresie rozliczeniowym;
- 2) 14 godzin w przyjętym dwumiesięcznym okresie rozliczeniowym;
- 3) 21 godzin w przyjętym trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym.

10. Praca w niedzielę lub święto, w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej nie może być wykonywana przez:

- 1) pracownika będącego jedynym opiekunem dziecka do 8 lat lub osoby wymagającej stałej opieki,
 - 2) pracownika opiekującego się dzieckiem do 8 lat, jeżeli z uprawnienia takiego nie korzysta drugie z rodziców lub opiekun,
 - 3) pracownicę karmiącą dziecko piersią
- bez ich zgody.

Art. 8g. Inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska wykonującym czynności kontrolne przysługuje miesięczny dodatek inspekcyjny do wynagrodzenia w wysokości do 100% wynagrodzenia.

Art. 8h. Pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.”;

7) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Kontrole planowe planuje się, uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska i ustala się je w planach kontroli.

1b. Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:

- 1) przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość występowania z takim wnioskiem;
- 2) interwencyjne.

1c. Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia, wystąpienia poważnych awarii lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.

1d. Kontrolę wykonują Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska oraz upoważnieni przez nich inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej „inspektorami.”,

c) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem:

- a) na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza,
- b) do środków transportu,
- c) na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej;”

– uchyla się pkt 1a,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) przeprowadzania niezbędnych pomiarów lub badań, w tym pobierania próbek lub wykonywania innych czynności kontrolnych, w tym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych, w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, w kontrolowanym środku transportu, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych;

3) żądania wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzeń, w tym środków transportu oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla przeprowadzenia badań, w tym pobrania próbek i wykonania pomiarów;”

– pkt 6–8 otrzymują brzmienie:

„6) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego przy jednoczesnym pouczeniu ich o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pod groźbą kary, o której mowa w Kodeksie karnym;

7) żądania okazania dokumentów, w tym dokumentów finansowych i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli;

8) ustalania tożsamości osób oraz żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzenia wniosku o ukaranie;”,

– dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką.”,

d) uchyla się ust. 2b i 3;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a–9c w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Kontrolę przedsiębiorców wykonuje się na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, art. 48, art. 50, art. 51, art. 54, art. 55 i art. 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 9b. 1. Kontrolę wykonuje się po okazaniu legitymacji służbowej potwierdzającej tożsamość i uprawnienia inspektora do jej wykonania.

2. Kontrolę przedsiębiorcy, z wyłączeniem kontroli interwencyjnej, wykonuje się po okazaniu dodatkowo upoważnienia do jej wykonania.

3. Legitymację inspektorowi wydaje Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

4. Inspektor jest obowiązany do zwrotu legitymacji z dniem ustania stosunku pracy.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, mając na względzie możliwość identyfikacji inspektora i jego stanowiska służbowego.

Art. 9c. 1. W kontroli prowadzonej przez inspektora mogą uczestniczyć inni pracownicy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska upoważnieni przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia dokonuje osoba wskazana przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej albo przez kontrolowaną osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Wskazana osoba powinna posiadać wiedzę umożliwiającą wstrzymanie

ruchu lub uruchomienie instalacji lub urządzenia w sposób, który nie spowoduje powstania szkody w danej instalacji lub urządzeniu.

3. W przypadku braku możliwości wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia, kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej albo kontrolowana osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą obowiązani są do udowodnienia braku możliwości technicznych bądź udowodnienia możliwości wystąpienia zagrożenia szkód w dużych rozmiarach.

4. Wstęp inspektorów na tereny zamknięte w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. poz. 650) następuje za zgodą zarządzającego tym terenem.

5. Upoważniony do kontroli inspektor jest uprawniony do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części, w tym do wykonywania lotów bezzałogowym statkiem powietrznym nad tym terenem oraz w środkach transportu, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej; podlega on przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce organizacyjnej.

6. Czynności kontrolne przeprowadzone z użyciem bezzałogowych statków powietrznych nie naruszają przepisów odrębnych z zakresu prawa lotniczego.

7. Do osób, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 9 ust. 2a, stosuje się przepisy ust. 5 oraz art. 9 ust. 2 pkt 1, 2 i 9.”;

10) art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Art. 10a. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić z wnioskiem do Policji lub organów administracji publicznej, w tym do Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Transportu Drogowego, urzędów nadzoru górniczego, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, o udzielenie pomocy, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

2. Udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, może polegać w szczególności na:

1) umożliwieniu inspektorowi Inspekcji Ochrony Środowiska wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu;

- 2) pozyskiwaniu i zabezpieczeniu dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia;
- 3) ustalaniu tożsamości i przesłuchaniu osób w celu ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania;
- 4) zapewnieniu bezpieczeństwa inspektorowi.

3. Organy wymienione w ust. 1 nie mogą odmówić udzielenia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska pomocy.

4. Na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w przypadku uzasadnionego domniemania podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na udaremnianiu lub utrudnianiu wstępu na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu, Policja obowiązana jest umożliwić inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska ten wstęp.”;

10) po art. 10a dodaje się art. 10b–10f w brzmieniu:

„Art. 10b. W przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku określonych w art. 182, art. 183, art. 186 Kodeksu karnego albo wykroczenia określonego w art. 154 § 2 Kodeksu wykroczeń, o których mowa w:

- 1) art. 476 ust. 1 i 2, art. 477 pkt 4 i 5, art. 478 pkt 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
- 2) art. 65 pkt 1–3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
- 3) art. 60 i art. 61 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- 4) art. 37a i art. 37b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
- 5) art. 329–334, art. 335a–336, art. 337a–355 i art. 358–360 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 6) art. 171–177 i art. 180–192 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
- 7) art. 52 i art. 60 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach,
- 8) art. 41 pkt 2–6 i 9–11 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu;
- 9) art. 131 pkt 12 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- 10) art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów,
- 11) art. 44–49, art. 51, art. 52a i art. 52b ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- 12) art. 95–97 oraz art. 134 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,
- 13) art. 45–47 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych,
- 14) art. 78, art. 80, art. 81 pkt 1 i 2, art. 83, art. 90 pkt 3, art. 91–92a i art. 94–95a ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,
- 15) art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw

– Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska może podjąć czynności polegające na:

- 1) obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych, w tym technik satelitarnych i bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
- 2) ustalaniu faktów i zdarzeń na podstawie czynności o których mowa w pkt 1;
- 3) utrwalaniu dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- 4) żądaniu pisemnych lub ustnych informacji oraz przesłuchiwaniu osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego przy jednoczesnym pouczeniu ich o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pod groźbą kary, o której mowa w Kodeksie karnym;
- 5) ustalaniu tożsamości osób oraz żądaniu okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzeniu wniosku o ukaranie;
- 6) nakładaniu grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia określone w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- 7) dokonywaniu oględzin pomieszczeń i innych miejsc;
- 8) zatrzymywaniu i kontrolowaniu pojazdów samochodowych przewożących towary, jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia odpadów oraz kontrola dokumentów związanych z przewozem towaru;
- 9) udzielaniu pouczeń, zwracaniu uwagi, ostrzeganiu lub stosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego.

Art. 10c. 1. Czynności, o których mowa w art. 10b, mogą wykonywać inspektorzy upoważnieni do wykonywania tych czynności przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

2. Inspektorzy, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji o osobach, rzeczach i zdarzeniach, w tym uzyskiwania informacji oraz utrwalania śladów i dowodów w sposób określony w art. 10b, które należy przechowywać zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może powołać zespół kontrolny, w skład którego może powołać inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnionych w wojewódzkich inspektorach ochrony środowiska.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wskazuje inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska, którzy wejdą w skład zespołu kontrolnego. Koszty delegacji inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska wskazanych do prac w zespole kontrolnym pokrywa wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

5. Zespół, o którym mowa w ust. 3, powołuje się w celu przeprowadzenia kontroli interwencyjnej oraz w szczególnie uzasadnionych przypadkach może być on powołany do innych kontroli pozaplanowych.

6. Jeżeli wykonanie czynności kontrolnych, wymaga specjalistycznej wiedzy lub umiejętności, Główny Inspektor Ochrony Środowiska może powołać w skład zespołu, o którym mowa w ust. 3, pracownika zatrudnionego w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska, niebędącego inspektorem Inspekcji Ochrony Środowiska, posiadającego taką wiedzę lub takie umiejętności.

Art. 10d. 1. Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności, o których mowa w art. 10b, mogą być wykorzystywane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w celu realizacji zadań ustawowych w zakresie kontroli oraz stanowić dowód w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na wniosek:

- 1) Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) sądu lub prokuratora – w związku z toczącym się postępowaniem;

- 3) organów, służb i instytucji państwowych uprawnionym do wykonywania czynności rozpoznawczych lub operacyjnych, o których mowa w art. 10b;
- 4) organów nadzoru górniczego.

Art. 10e. 1. Inspektorzy w zakresie koniecznym do wykonywania czynności, o których mowa w art. 10b, mogą korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

2. Na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska organy ścigania oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej udostępniają informacje uzyskane w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych niezbędne do wykonywania czynności, o których mowa w art. 10b, oraz kontroli.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 mogą być wykorzystane do oceny stanu faktycznego związanego z korzystaniem ze środowiska i stanowią dowód w postępowaniu prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

11) w art. 12:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wydać na podstawie odrębnych przepisów zalecenia pokontrolne;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może w trakcie kontroli wydać z urzędu decyzję w przedmiocie wstrzymania:

- 1) działalności w zakresie stwarzającej zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo zagrożenie zniszczenia środowiska;
- 2) oddania do użytku obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Do decyzji, o której mowa w ust. 4, art. 61 § 3 i 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370 i 2451 oraz z 2018 r. poz. 650) nie stosuje się.”;

12) uchyla się art. 12a i 12b;

13) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji publicznej lub Policji z wnioskiem o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, lub Policja, są obowiązane przekazać informacje, dokumenty i dane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia wniesienia wniosku.

3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działaniach organów administracji publicznej, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może:

- 1) kierować wystąpienie o wyjaśnienia przyczyn nieprawidłowości lub o ich usunięcie;
- 2) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargę do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi.”;

14) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wnioski o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Organom Inspekcji Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do orzeczeń samorządowych kolegiów odwoławczych.”;

15) w art. 17 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wymianę z Krajową Administracją Skarbową i Strażą Graniczną informacji związanych ze sprowadzaniem do kraju towarów, których wwóz jest zakazany lub ograniczony ze względu na ochronę środowiska;”;

16) w art. 23:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Państwowy monitoring środowiska stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o stanie środowiska.

3. Państwowy monitoring środowiska jest podstawowym źródłem danych i informacji o stanie środowiska w Polsce.

4. Państwowy monitoring środowiska obejmuje zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa.

5. W ramach państwowego monitoringu środowiska są gromadzone dane i informacje dotyczące stanu środowiska, do których przekazywania Rzeczpospolita Polska jest obowiązana na mocy zobowiązań międzynarodowych.”,

b) dodaje się ust. 10–20 w brzmieniu:

„10. Państwowy monitoring środowiska wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie społeczeństwa i organów administracji o:

- 1) stanie elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami i poziomów, o których mowa w art. 3 pkt 28 lit. b i c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799) oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów i poziomów;
- 2) występujących zmianach stanu elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

11. Państwowy monitoring środowiska obejmuje, uzyskane na podstawie badań monitoringowych, dane i informacje o stanie elementów przyrodniczych w zakresie:

- 1) powietrza;
- 2) wód podziemnych i wód powierzchniowych wraz z osadami dennymi, wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód;
- 3) gleby i ziemi;
- 4) klimatu akustycznego;
- 5) promieniowania jonizującego i pól elektromagnetycznych;
- 6) elementów różnorodności biologicznej, w tym lasów, siedlisk przyrodniczych i gatunków.

12. Dane i informacje, o których mowa w ust. 11, pozyskuje się na podstawie:

- 1) badań monitoringowych prowadzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;
- 2) pomiarów emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, a także ewidencji, do których prowadzenia z mocy przepisów prawa lub na mocy decyzji obowiązane są podmioty korzystające ze środowiska;
- 3) badań monitoringowych innych niż wymienione w pkt 1 oraz danych i informacji innych niż wymienione w pkt 2 uzyskanych odpłatnie lub nieodpłatnie od podmiotów niebędących organami administracji publicznej;
- 4) danych i informacji uzyskanych od organów administracji publicznej w związku z prowadzoną przez nich działalnością;
- 5) danych i informacji uzyskanych od innych podmiotów.

13. Badanie monitoringowe obejmuje czynności polegające na pobieraniu próbek, wykonywaniu pomiarów, w tym analiz i obserwacji, mające na celu ocenę i prognozę stanu poszczególnych elementów przyrodniczych, o których mowa w ust. 11.

14. Badania monitoringowe prowadzi się w sposób cykliczny, stosując ujednoczone metody zbierania, gromadzenia i przetwarzania danych.

15. Badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych.

16. Podmioty korzystające ze środowiska, obowiązane, z mocy przepisów prawa lub na mocy decyzji, do pomiaru poziomu substancji lub energii w środowisku oraz wielkości emisji, gromadzą i przetwarzają dane z zachowaniem zasad określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i nieodpłatnie udostępniają dane i informacje na potrzeby państwowego monitoringu środowiska.

17. Organy administracji publicznej prowadzące rejestry i wykazy zawierające dane i informacje o stanie i ochronie elementów przyrodniczych, o których mowa w ust. 11, oraz wykonujące badania monitoringowe są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania tych danych i informacji na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na potrzeby państwowego monitoringu środowiska.

18. Zakres zadań państwowego monitoringu środowiska jest określony w wieloletnich strategicznych programach państwowego monitoringu środowiska i wykonawczych programach państwowego monitoringu środowiska.

19. Programy, o których mowa w ust. 18, opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

20. Wieloletnie strategiczne programy państwowego monitoringu środowiska podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Środowiska.”;

17) uchyla się art. 24;

18) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Informacje o środowisku i jego ochronie objęte państwowym monitoringiem środowiska są gromadzone przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

19) uchyla się art. 25a;

20) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zapewnia informowanie społeczeństwa o stanie środowiska oraz nieodpłatnie udostępnia organom administracji publicznej informacje, o których mowa w art. 25, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje nieodpłatnie organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, gromadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska, dane zawierające wyniki pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Na wniosek producenta zamierzającego prowadzić ekologiczne gospodarstwo rolne Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje zaświadczenie informujące, że na terenie, na którym położone jest gospodarstwo rolne, nie nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze i wodę.”;

21) art. 28f otrzymuje brzmienie:

„Art. 28f. 1. W Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska działa centralne laboratorium badawcze.

2. Centralne laboratorium badawcze prowadzi działalność laboratoryjną, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2a, oraz może wykonywać inne badania z zakresu ochrony środowiska.

3. Do wykonywania badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych centralne laboratorium badawcze obowiązane jest posiadać akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226 oraz z 2018 r. poz. 650).

4. W zakresie, w jakim centralne laboratorium badawcze nie posiada akredytacji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska może zawrzeć umowę o wykonanie badań, w tym pobranie próbek, wykonywanie pomiarów i analiz z inną jednostką posiadającą akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

5. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska może pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług centralnego laboratorium badawczego oraz laboratoriów referencyjnych.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa i wpłacane są na rachunek bieżący dochodów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

7. Centralne laboratorium badawcze wykonuje nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska.

8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiera z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych.”;

22) art. 28g otrzymuje brzmienie:

„Art. 28g. 1. W Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska działa krajowe laboratorium referencyjne do spraw jakości powietrza atmosferycznego oraz tworzy się krajowe laboratorium referencyjne do spraw jakości wód powierzchniowych.

2. W Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska mogą być tworzone krajowe laboratoria referencyjne do spraw jakości pomiarów:

- 1) hałasu;
- 2) pól elektromagnetycznych;
- 3) emisji zanieczyszczeń do wód i powietrza.

3. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego do spraw jakości powietrza atmosferycznego należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań powietrza atmosferycznego, wykonywanych w ramach programów państwowego monitoringu środowiska, poprzez:

- 1) organizowanie i wykonywanie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;

- 2) dokonywanie przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci pomiarowe i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat;
- 3) koordynację właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych;
- 4) wdrażanie nowych metod badawczych;
- 5) uczestniczenie, przynajmniej raz na trzy lata, w programach zapewnienia jakości badań organizowanych przez Komisję Europejską.

4. Zapewnienie nadzoru, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do badań wykonywanych przez centralne laboratorium badawcze polega również na:

- 1) ujednocnieniu metod i procedur badawczych;
- 2) szkoleniu pracowników centralnego laboratorium badawczego w zakresie nowych metod badawczych;
- 3) koordynacji na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości badań organizowanych przez Komisję Europejską;
- 4) wspieraniu prac prowadzonych przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję Europejską.

5. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego do spraw jakości wód powierzchniowych należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań i analiz w zakresie wód powierzchniowych, wykonywanych przez centralne laboratorium badawcze oraz inne podmioty prowadzące badania monitoringowe, w szczególności przez:

- 1) prowadzenie badań i oznaczeń próbek biologicznych, wody i osadów;
- 2) tworzenie, weryfikację i aktualizację przewodników i wytycznych do wykonania badań biologicznych;
- 3) udział w opracowaniu, testowanie oraz wsparcie we wdrażaniu i użytkowaniu systemów zarządzania laboratorium;
- 4) organizowanie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;
- 5) udział w międzynarodowych programach zapewnienia jakości;
- 6) ujednocnianie metod i procedur badawczych;
- 7) wdrażanie nowych metod badawczych;
- 8) szkolenie pracowników centralnego laboratorium badawczego w zakresie nowych metod badawczych;

- 9) współpracę z laboratoriami referencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 10) gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących metod badawczych stosowanych przez laboratoria referencyjne państw członkowskich Unii Europejskiej.”;
- 23) art. 28j otrzymuje brzmienie:

„Art. 28j. Korzystający z danych z Ekoinfonetu lub je przetwarzający jest obowiązany podać w wytwarzanych informacjach, że dane te pochodzą z Ekoinfonetu.”;
- 24) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w zwalczaniu poważnej awarii z organami właściwymi do jej prowadzenia oraz sprawuje nadzór nad usuwaniem skutków tej awarii.”;
- 25) w art. 31a w ust.1 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) korzystając z danych z Ekoinfonetu lub je przetwarzając nie podaje w wytwarzanych informacjach, że dane te pochodzą z Ekoinfonetu.”;
- 26) po art. 31 a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. Kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 23 ust. 16, nie gromadzi, nie przetwarza danych i nie udostępnia nieodpłatnie informacji na potrzeby państwowego monitoringu środowiska
– podlega karze grzywny.”;
- 27) po art. 31b dodaje się art. 31c brzmieniu:

„Art. 31c. 1. Kto:

 - 1) uniemożliwia organowi Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzanie kontroli, albo
 - 2) utrudnia organowi Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzanie kontroli
– podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 100 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 2, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane odpowiednio na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska albo Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

5. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 66b otrzymuje brzmienie:

„Art. 66b. Kto, wbrew zakazowi określone w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 995/2010, wprowadza do obrotu nielegalnie pozyskane drewno lub produkty z drewna, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 20 000 zł do 500 000 zł.”;

2) art. 66c otrzymuje brzmienie:

„Art. 66c. Kto, wbrew przepisowi art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 995/2010, wprowadzając do obrotu drewno lub produkty z drewna, nie stosuje:

- 1) środków i procedur zapewniających dostęp do informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 995/2010, lub
- 2) procedur oceny ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 995/2010, lub
- 3) procedur ograniczania ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 995/2010

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.”;

3) art. 66d otrzymuje brzmienie:

„Art. 66d. Kto, wbrew przepisowi art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 995/2010, nie utrzymuje lub nie ocenia regularnie stosowanych przez siebie:

- 1) środków i procedur zapewniających dostęp do informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 995/2010, lub
- 2) procedur oceny ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 995/2010, lub

3) procedur ograniczania ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 995/2010

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.”;

4) w art. 66e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, wbrew przepisom art. 5 rozporządzenia nr 995/2010, nie przechowuje przez co najmniej 5 lat informacji pozwalających zidentyfikować operatorów lub podmioty handlowe, którzy dostarczyli mu drewno lub produkty z drewna, oraz podmioty handlowe, którym dostarczył drewno lub produkty z drewna, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 20 000 zł.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 129 dodaje się ust. 4aa w brzmieniu:

„4aa. Kontrolę ruchu drogowego mogą przeprowadzać także inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, którym przysługują uprawnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 2¹ 2a, 7 pkt b, 8 pkt b i 11a.”;

2) w art. 129a w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) który wykonuje transport odpadów w rozumieniu ustawy o odpadach;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule I w dziale IV uchyla się rozdział II;

2) użyte w art. 88 w ust. 2, w art. 89, w art. 90 w ust. 1 i 1a, w art. 92 w ust. 1 i 1c, w art. 94 w ust. 1b i 1c, w art. 115a w ust. 1 i ust. 4 pkt 4, w art. 117 ust. 5, w art. 120, w art. 120a w ust. 1 i 3, w art. 122a w ust. 2, w art. 123 w ust. 2, w art. 124 w ust. 1, w art. 177 w ust. 1 i 2, w art. 179 w ust. 4 w pkt 2, w art. 225 w ust. 1, w różnej liczbie i przypadku wyrazy „wojewódzki inspektor ochrony środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Główny Inspektor Ochrony Środowiska;”;

3) w art. 90 uchyla się ust. 6;

4) w art. 94:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie:

- 1) wyników klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2,
- 2) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1,
- 3) wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i wyników klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89,
- 4) informacji o stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93

– dokonuje zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju.”;

5) w art. 236d ust.1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 236b ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska nakłada na prowadzącego instalację, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości 50 000 zł.

2. W przypadku niezapewnienia przez prowadzącego instalację jakości przekazywanych danych pod względem ich kompletności, spójności lub wiarygodności wojewódzki inspektor ochrony środowiska nakłada na prowadzącego instalację, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości 25 000 zł.”;

6) w art. 309 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karę wymierza się w wysokości 20-krotnej wielkości jednostkowej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.”;

7) w art. 315a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku:

- 1) gdy kontrolowany organ nie realizuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 96a ust. 3, w zakresie dotrzymania terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych,
- 2) niedotrzymania ustawowego terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych,
- 3) niedotrzymania terminów realizacji zadań określonych w programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych

– organ za to odpowiedzialny podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 000 zł do 500 000 zł.”;

8) uchyla się art. 329;

9) w art. 400a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) działania z zakresu zagospodarowania odpadów nielegalnie przemieszczonych, w przypadkach, o których mowa w art. 23–25 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1), wspomaganie realizacji zadań przeciwdziałających nielegalnemu przemieszczaniu odpadów, w tym tworzenia miejsc spełniających warunki przechowywania odpadów, o których mowa w art. 24a ustawy o odpadach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 578) w art. 53a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

- 1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
- 2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,
- 3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

– podlega karze pieniężnej od 15 000 do 500 000 zł.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2018 r. poz. 296) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów przywiezionych nielegalnie bez dokonania zgłoszenia, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 500 000 zł.

2. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady bez dokonania zgłoszenia, jeżeli takie zgłoszenie jest wymagane zgodnie z art. 3 rozporządzenia nr 1013/2006, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 500 000 zł.

3. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 500 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie, dokonał wysyłki odpadów:

- 1) bez zgody zainteresowanych właściwych organów;

- 2) gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub oszustwa;
- 3) w sposób, który nie jest zgodny ze sposobem określonym w dokumencie zgłoszenia transgranicznego przesyłania (przemieszczania) odpadów, o którym mowa w załączniku IA do rozporządzenia nr 1013/2006, lub w dokumencie przesyłania dotyczącym transgranicznego przesyłania (przemieszczania) odpadów, o którym mowa w załączniku IB do rozporządzenia nr 1013/2006.

4. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie, który nie zastosował się do postanowienia, o którym mowa w art. 27 ust. 4, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 25 000 do 200 000 zł.”;

- 2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 30 000 do 200 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) więcej niż jeden raz posługiwał się tym samym dokumentem przesyłania;
- 2) przyjął większą ilość transportów niż była zgłoszona;
- 3) przyjął większą ilość odpadów niż było to określone w zezwoleniu;
- 4) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia otrzymania odpadów przez prowadzącego instalację odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w terminie 3 dni od ich odbioru;
- 5) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia dokonania odzysku lub unieszkodliwienia przez prowadzącego instalację odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w terminie 30 dni od dokonania odzysku lub unieszkodliwienia, nie później jednak niż w terminie jednego roku kalendarzowego od dnia otrzymania odpadów;
- 6) nie wypełnił obowiązku przechowywania dokumentów związanych ze zgłoszeniem przemieszczania odpadów przez okres 3 lat od daty pierwszej wysyłki.

2. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 30 000 do 200 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) więcej niż jeden raz posługiwał się tym samym dokumentem przesyłania;
- 2) dokonał wysyłki większej ilości transportów niż była zgłoszona;
- 3) dokonał wysyłki większej ilości odpadów niż było to określone w zezwoleniu;
- 4) dokonał wysyłki odpadów bez powiadomienia na trzy dni robocze przed transportem wszystkich zainteresowanych właściwych organów.

3. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na transportującego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 20 000 do 100 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) nie realizował przewozu ustaloną trasą przejazdu;
- 2) nie jest wskazany w zezwoleniu jako przewoźnik odpadów;
- 3) naruszył warunki dotyczące rodzaju opakowania odpadów;
- 4) dokonywał przewozu odpadów bez dołączenia do transportu wszystkich wymaganych dokumentów;
- 5) dokonywał przewozu odpadów z niewypełnionym prawidłowo lub niepodpisanym dokumentem przesyłania;
- 6) dokonał wymieszania podczas transportu odpadów objętych odrębnymi zgłoszeniami;
- 7) dokonywał przewozu odpadów wymienionych w załącznikach III, IIIA oraz IIIB bez informacji wymaganej na podstawie art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006 lub gdy informacja nie została dołączona w formacie określonym w załączniku VII do rozporządzenia nr 1013/2006.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 w ust. 3:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. k;”;
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, j i l oraz pkt 3.”;
- 2) w art. 136a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia:

 - 1) narusza warunki, wymogi oraz obowiązki, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zakresie fazy realizacji, lit. e oraz pkt 2 i 5, określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

- 2) nie realizuje działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000,
 - 3) narusza obowiązki i wymagania, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4, określone w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 1 000 000 zł.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 1, wprowadza do obrotu baterie lub akumulatory niespełniające wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, podlega karze pieniężnej od 2000 zł do 150 000 zł.”;

- 2) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. Kto, wbrew przepisowi art. 10 ust. 2, nie wycofuje z obrotu baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, podlega karze pieniężnej od 2000 zł do 150 000 zł.”;

- 3) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Kto, wbrew przepisom art. 11 ust. 2 i 3, wprowadza do obrotu sprzęt, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju – bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim, lub dołącza instrukcję nierzetelną, podlega karze pieniężnej od 2000 zł do 150 000 zł.”;

- 4) art. 99a otrzymuje brzmienie:

„Art. 99a. Kto, wbrew przepisowi art. 15 ust. 3, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdań o osiągniętym poziomie wydajności recyklingu, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 493/2012, lub nie przedkłada ich terminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 2000 zł.”;

- 5) art. 99b otrzymuje brzmienie:

„Art. 99b. Podmiot pośredniczący, który nie posiada wdrożonego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 28 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.”;

6) art. 99c otrzymuje brzmienie:

„Art. 99c. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 2, nie zapewnia co najmniej przekazania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.”;

7) art. 100a otrzymuje brzmienie:

„Art. 100a. Kto, wbrew przepisowi art. 56 ust. 1, nie przekazuje nieodebranej opłaty depozytowej lub przekazuje ją nieterminowo, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 15 000 zł.”;

8) art. 100b otrzymuje brzmienie:

„Art. 100b. Kto, wbrew przepisom art. 56 ust. 2, nie przedkłada marszałkowi województwa sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.”;

9) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Kto, wbrew przepisom art. 58, nie przekazuje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do odpowiedniego prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 10 000 zł do 200 000 zł.”;

10) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. Kto, wbrew przepisowi art. 63 ust. 3, nie przekazuje poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze pieniężnej od 2000 zł do 200 000 zł.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 i 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 194 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”;

2) w art. 24 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku transportu odpadów bez wymaganych dokumentów, w których wskazany jest posiadacz odpadów przekazujący odpad oraz posiadacz odpadów, do

którego należy dostarczyć odpady, posiadaczem tych odpadów jest transportujący te odpady.”;

3) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24 b w brzmieniu:

„24a. 1. Jeżeli w trakcie kontroli transportu odpadów ujawniono:

- a) naruszenie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów,
- b) przemieszczanie odpadów do nieuprawnionego odbiorcy,
- c) naruszenie przepisów o międzynarodowym przemieszczeniu odpadów

– pojazd wraz z odpadami może zostać zatrzymany przez Krajową Administrację Skarbową, organy Straży Granicznej, Policję, Inspekcję Transportu Drogowego oraz organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Zatrzymany pojazd wraz z odpadami jest kierowany, na koszt podmiotu wykonującego transport odpadów, na wyznaczone w wojewódzkim planie gospodarki odpadami miejsce spełniające warunki przechowywania odpadów.

3. Miejsca, o których mowa w ust. 2 wyznacza się uwzględniając jedno miejsce przechowywania odpadów na 1 mln mieszkańców w województwie, nie więcej jednak niż trzy miejsca w województwie.

4. Starosta w terminie 6 miesięcy od uchwalenia wojewódzkiego planu gospodarki odpadami utworzy miejsce, o którym mowa w ust. 2.

5. Pojazd wraz z odpadami umieszcza się w miejscu wyznaczonych zgodnie z ust. 2, do czasu usunięcia naruszeń szczegółowych wymagań dla transportu odpadów, lub ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za zagospodarowanie tych odpadów.

Art. 24b. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 24 ust. 4a, gdy nie ustalono podmiotu odpowiedzialnego za zagospodarowanie zatrzymanych odpadów, podmiot wykonujący transport odpadów jest zobowiązany do zagospodarowania odpadów na własny koszt.

2. W przypadku ustalenia posiadacza odpadu, odpowiedzialnego za zagospodarowanie odpadu jest on zobowiązany do zagospodarowania odpadów na własny koszt.

3. Obowiązek zagospodarowania odpadów nakłada, w drodze decyzji na podmiot, o którym mowa w ust. 1 i 2, starosta właściwy ze względu na miejsce na które został skierowany zatrzymany transport odpadów.”;

4. Decyzji, o której mowa w ust. 2 nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do transportu odpadów umieszczonych w miejscach, o których mowa w art. 24a ust. 2, w wyniku realizacji przepisów o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.”;

4) Po art. 195 dodaje się art.195a w brzmieniu:

„195a. 1. Starosta, który wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 24a ust. 4, nie utworzył miejsc spełniających warunki przechowywania odpadów podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 100 000 zł.”;

2 Administracyjna kara pieniężna, o którym mowa w ust. 1 może być wymierzana na koniec każdego roku, w którym nie został zrealizowany obowiązek, o którym mowa w art. 24a ust.4.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 150 i 650.) art. 57 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 57 Kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 2–4, 5–10 i 14 – od 10 000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a – od 10 000 zł do 50 000 zł;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b i 13 – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c–12 – od 500 zł do 20 000 zł;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 – od 40 000 zł do 750000 zł;
- 6) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 2 – od 20 000 zł do 750 000 zł.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1951 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 600 zł do 4500 zł wymierza się za:

- 1) nieprzekazanie w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, urządzenia lub produktu albo, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, pojemnika bez odpowiedniej etykiety;
- 3) wprowadzenie, wbrew art. 13, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojemnika, produktu lub urządzenia bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim albo wprowadzenie produktu lub urządzenia niezgodnie z art. 12 ust. 1, 2 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 albo z art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2068;
- 4) wprowadzenie, wbrew art. 13, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemu ochrony przeciwpożarowej lub gaśnicy bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim albo wprowadzenie produktu lub urządzenia niezgodnie z art. 12 ust. 1, 2 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 albo z art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2068;
- 5) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, Karty Urządzenia lub jej korekty w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5;
- 6) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej lub jej korekty w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5;
- 7) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Urządzenia przez osobę wykonującą czynności i posiadającą, w stosownych przypadkach, odpowiedni certyfikat dla personelu lub przez osobę posiadającą dostęp do Karty Urządzenia nadany przez operatora dokonującą wpisu na podstawie protokołu dotyczącego wykonanych czynności;
- 8) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty systemu Ochrony Przeciwpożarowej przez osobę wykonującą czynności i posiadającą, w stosownych przypadkach, odpowiedni certyfikat dla personelu lub przez osobę

- posiadającą dostęp do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej nadany przez operatora dokonującą wpisu na podstawie protokołu dotyczącego wykonanych czynności;
- 9) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Urządzenia;
 - 10) niedokonanie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej;
 - 11) nieprzekazanie w terminie, o którym mowa w art. 40 ust. 2, wyspecjalizowanej jednostce sprawozdania, o którym mowa w art. 39 ust. 1, lub nieprzekazanie korekty tego sprawozdania w terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 2;
 - 12) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych, zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
 - 13) niezłożenie, wbrew art. 9 ust. 1, wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przez przedsiębiorstwo stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, lub przedsiębiorstwo prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie przez takie przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 6, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 1;
 - 14) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2067, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2067, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2066, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2066, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008;

- 15) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 304/2008;
 - 16) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do substancji kontrolowanych niebędących halonami;
 - 17) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do halonów;
 - 18) niedokonanie naprawy, o której mowa w art. 36 ust. 1, przed napełnieniem systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
 - 19) wykonanie czynności, o których mowa w art. 37 ust. 1, bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008;
 - 20) niewypełnienie obowiązków określonych w art. 1 ust. 1 lub 2, art. 2 lub art. 4 rozporządzenia (UE);
 - 21) niedokonanie audytu sprawozdania o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w przypadku określonym w art. 19 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 517/2014.”;
- 2) art. 48 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 48. 1. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 4000 zł do 15000 zł wymierza się za:
- 1) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia halonów;
 - 2) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami;
 - 3) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;

- 4) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- 5) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 6) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
- 7) niezapewnienie wykonania kontroli szczelności, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, albo niespełnienie wymogów kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 8) niezapewnienie wykonania kontroli szczelności albo niespełnienie wymogów kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007, w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w terminach, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
- 9) niezapewnienie, wbrew art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zainstalowania systemów wykrywania wycieków, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 10) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, kontroli systemów wykrywania wycieków, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 11) niezapewnienie, wbrew art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zainstalowania w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej systemów wykrywania wycieków;
- 12) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, kontroli systemów wykrywania wycieków zainstalowanych w

- stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej;
- 13) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 14) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 15) niezapewnienie, wbrew art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 16) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, substancji kontrolowanych niebędących halonami osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
 - 17) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, halonów osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
 - 18) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 5, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby;
 - 19) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 1, albo zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;
 - 20) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo zawierających substancje kontrolowane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4;
 - 21) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
 - 22) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 przez personel posiadający odpowiedni certyfikat;
 - 23) prowadzenie szkolenia dla osób fizycznych ubiegających się o certyfikat dla personelu, bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, o którym mowa w art. 27 ust. 8;

- 24) wydanie zaświadczenia bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 37 ust. 11;
- 25) niezapewnienie, wbrew art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, aby podmiot, któremu zleca się wykonanie czynności, o której mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, posiadał certyfikat niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 26) niezapewnienie, wbrew art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, aby podmiot, któremu zleca się wykonanie czynności, o której mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, posiadał certyfikat w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 27) nabycie, wbrew art. 10 ust. 1, substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego lub, wbrew art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanego gazu cieplarnianego, bez posiadania certyfikatu dla personelu odpowiedniego do wykonywanych czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – bez posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu albo w obu przypadkach bez zatrudnienia osoby z takim certyfikatem lub takim zaświadczeniem albo bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorcy;
- 28) przeprowadzenie egzaminu bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4;
- 29) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 30) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 29, w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 31) sprzedaż, wbrew art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanego gazu cieplarnianego, bez upewnienia się zgodnie z wymogiem określonym w art. 13a ust. 1, że kupujący posiada certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych czynności związanych z fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku czynności serwisowych i naprawczych systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie o odbytym szkoleniu, albo że jest podmiotem zatrudniającym taką osobę;

- 32) nieprowadzenie, wbrew art. 13a ust. 3 oraz wbrew art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, dokumentacji dotyczącej nabywców fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 33) celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarniach wbrew art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapobieganie wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie naprawy bez zbędnej zwłoki wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie kontroli czy naprawa była skuteczna w ciągu 1 miesiąca zgodnie z art. 3 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 517/2014, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej;
 - 34) celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarniach wbrew art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapobieganie wyciekowi fluorowanych gazów cieplarnianych wbrew art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie naprawy bez zbędnej zwłoki wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 lub niezapewnienie kontroli czy naprawa była skuteczna w ciągu 1 miesiąca z art. 3 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 517/2014, z zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej.”;
- 3) art. 49 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 49. 1. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 6000 zł do 45 000 zł wymierza się za:
- 1) zastosowanie, wbrew art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, heksafluorku siarki;
 - 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia, z wyłączeniem stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
 - 3) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia, w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej;
 - 4) sprzedaż, wbrew art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, niehermetycznie zamkniętych urządzeń bez dowodu spełniającego wymagania określone w art. 13a ust. 1 i 2;
 - 5) wprowadzenie, wbrew art. 16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, do obrotu fluorowanych gazów cieplarnianych bez uprzedniego uzyskania kontyngentu na

- wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu lub przekroczenie ilości przyznanych w kontyngencie;
- 6) stosowanie, wbrew art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, fluorowanych gazów cieplarnianych;
 - 7) niewypełnienie obowiązku rejestracyjnego określonego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014;
 - 8) nieprowadzenie, wbrew art. 13a ust. 3, rejestru sprzedanych niehermetycznie zamkniętych urządzeń napełnionych fluorowanymi gazami cieplarnianymi;
 - 9) nieprzedstawienie, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, organom celnym w chwili wprowadzania fluorowanych gazów cieplarnianych do obrotu dowodu określonego w art. 13a ust. 4;
 - 10) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła napełnionych wodorofluorowęglowodorami bez uprzedniego uzyskania upoważnienia na wykorzystanie kontyngentu zgodnie z art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia;
 - 11) niesporządzenie, wbrew art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, deklaracji zgodności lub niezapewnienie weryfikacji dokumentacji i deklaracji zgodności przez niezależnego audytora.”;
- 4) w art. 51 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:
- „1. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 1–3, 5, 7, 9, 11–14, 16, 18–21, art. 48 pkt 2, 3, 5, 7, 9, 10, 13–15, 17, 19, 20, 22, 24–26, 28–30, 32–34 oraz art. 49 pkt 1, 2 i 4–11 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
2. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 47 pkt 4, 6, 8, 10, 15 i 17, w art. 48 pkt 1, 4, 6, 8, 11, 12, 18, 21, 23, 27, 31 i 35 oraz w art. 49 pkt 3 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.”.
- Art. 12.** W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1688, z 2017 r. poz. 2056 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 92 otrzymuje brzmienie:
„Art. 92. Administracyjne kary pieniężne wynoszą:
 - 1) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 4–10, 29, 30, 35, 39 i 40 – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;

- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 1–3, 12–14, 17–21, 33, 34, 36–38, 41 i 46 – od 15 000 zł do 500 000 zł;
 - 3) w przypadkach, o których mowa w art. 91 pkt 11, 15, 16, 27, 28, 31, 32, 42, 43, 45, 47 i 48 – od 10 000 zł do 400 000 zł;
 - 4) w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 44 – od 15 000 zł do 1 000 000 zł.;
 - 5) w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 22–24 i 26 – od 5000 do 500 000 zł;
 - 6) w przypadku art. 91 pkt 25 – od 5000 do 300 000 zł.”;
- 2) w art. 135 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w:
- 1) art. 123 ust. 2, nie przechowuje zaświadczeń, o których mowa w art. 123 ust. 1,
 - 2) art. 131 ust. 3, nie przechowuje dodatkowej ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 141, oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 53 i art. 54 ustawy, o której mowa w art. 141
- podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 300 000 zł.”

Art. 13. W ustawie z dnia 19 lipca 2016 r. o dostępie do zasobów genetycznych i podziale korzyści za ich wykorzystania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1340) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 511/2014, przekazuje lub wykorzystuje zasoby genetyczne lub tradycyjną wiedzę związaną z zasobami genetycznymi bez wzajemnie uzgodnionych warunków lub niezgodnie z tymi warunkami, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 100 000 zł.”;
- 2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w:

 - 1) art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 511/2014, nie uzyskuje, nie zachowuje lub nie przekazuje kolejnym użytkownikom informacji i dokumentów, o których mowa w tym przepisie,
 - 2) art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 511/2014, nie przechowuje informacji związanych z dostępem i podziałem korzyści przez dwadzieścia lat od zakończenia okresu wykorzystania

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 100 000 zł.”;

3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 511/2014, wykorzystuje zasoby genetyczne mimo niezyskania zezwolenia na dostęp lub jego równoważnika oraz nieustanowienia wzajemnie uzgodnionych warunków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 200 000 zł.”;

4) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 511/2014, nie złożył oświadczenia o dołożeniu należytej staranności, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 20 000 zł.”;

5) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Kto, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 511/2014, nie złożył oświadczenia o dołożeniu należytej staranności lub nie przedłożył informacji, o których mowa w tym przepisie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 100 000 zł.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 334 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) korzystania z wód oraz ochrony zasobów wodnych;”;

2) użyte w art. 349 ust. 3–7, 9–12 i 15 w art. 351 ust. 1 i 3–6 oraz w art. 352 ust. 1 i 2, w art. 400 ust. 9 oraz w art. 416 ust. 4 w różnym przypadku wyrazy „właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Ochrony Środowiska”;

3) użyte w art. 349 ust. 13 wyrazy „Inspekcja Ochrony Środowiska” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Ochrony Środowiska”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Czynności kontrolne prowadzone z użyciem bezzałogowych statków powietrznych mogą być wykonywane przez pracowników organu kontroli posiadających stosowne uprawnienia do wykonywania takich lotów, bez okazania legitymacji służbowej

i poinformowania przedsiębiorcy lub osoby, wobec której podjęto czynności kontrolne, o przysługujących im prawach oraz obowiązkach w trakcie kontroli;

3b. Loty, o których mowa w ust. 3a wykonywane są w przypadku, gdy operator bezzałogowego statku powietrznego znajduje się poza terenem, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny.”.

2) w art.65 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przeprowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z 2017 r. poz. 1566 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 88 i 650) w zakresie gospodarki odpadami.”.

Art. 16 1. Z dniem wejścia w życie ustawy laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się centralnym laboratorium badawczym Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy zadania z zakresu państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoriów wykonywane przed dniem wejścia w życie ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stają się zadaniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Art. 17. Z dniem wejścia w życie ustawy, należności, zobowiązania, prawa i obowiązki wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska związanych z prowadzeniem państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoriów stają się należnościami, zobowiązaniami, prawami i obowiązkami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Art. 18. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska przejmuje ruchomości i środki finansowe pozostające w dyspozycji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska i przeznaczone dotychczas na realizację zadań państwowego monitoringu środowiska, działalności laboratoriów oraz na wynagrodzenia pracowników realizujących te zadania.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości oddane w trwały zarząd wojewódzkim inspektoratom ochrony środowiska przeznaczone dotychczas w całości na realizację państwowego monitoringu środowiska i działalność laboratoriów przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

3. Trwały zarząd nieruchomości ustanowiony na rzecz wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska, o którym mowa w ust. 2, wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy. Wygaśnięcie trwałego zarządu, potwierdza, w drodze decyzji, na wniosek Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska właściwy starosta.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości oddane w trwały zarząd wojewódzkim inspektoratom ochrony środowiska przeznaczone dotychczas częściowo na realizację państwowego monitoringu środowiska i działalność laboratoriów przechodzą nieodpłatnie we wspólny trwały zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

5. Ustanowienie wspólnego trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 3, potwierdza, w drodze decyzji, na wniosek Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska właściwy starosta.

6. W przypadku porozumień, umów dotyczących zadań, o których mowa w ust. 1, których stroną są wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska, następcą prawnym staje się Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 19. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wydziałów i działów monitoringu środowiska oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeśli urzędnik służby cywilnej w terminie do czasu wejścia w życie ustawy wyrazi wolę podjęcia pracy w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska staje się pracownikiem Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska z dniem wejścia w życie ustawy.

4. Stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do pracowników objętych szczególną ochroną stosunku pracy przewidzianą na podstawie odrębnych przepisów. W razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy pracownicy ci zachowują uprawnienia pracownicze wynikające z umów o pracę, na podstawie których powstał ich stosunek pracy przed dniem wejścia w życie ustawy.

6. Pracodawca obowiązany jest powiadomić na piśmie pracownika o skutkach nieprzyjęcia przez pracownika nowych warunków pracy lub płacy. Pracodawca wskazuje

termin, nie krótszy niż 7 dni, do którego pracownicy mogą złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia proponowanych warunków.

7. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, zachowują uprawnienia pracownicze wynikające z umów o pracę, na podstawie których powstał ich stosunek pracy przed dniem wejścia w życie ustawy, przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przyjęli proponowane warunki pracy lub płacy na dalszy okres.

8. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć do Dyrektora Generalnego Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wnioski o rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron, określając we wniosku termin rozwiązania stosunku pracy nie dłuższy niż obowiązujący w danym stosunku pracy okres wypowiedzenia. Stosunek pracy ulega rozwiązaniu w terminie wskazanym we wniosku.

9. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 4 lub rozwiązania stosunku pracy na zasadach przewidzianych w ust. 8, pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 1474 oraz z 2017 r. poz. 2181).

9. Przepisów ust. 3–8 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

Art. 20. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska i wojewódzki inspektor ochrony środowiska wskażą pracowników odpowiednio Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska, którzy w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy będą inspektorami Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, w okresie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy obowiązani są do ukończenia kursu, o którym mowa w art. 8e ust. 1 pkt 7, chyba że zostaną zwolnieni z obowiązku jego odbycia zgodnie z art. 8e ust. 2.

3. Inspektorem Inspekcji Ochrony Środowiska może także zostać pracownik posiadający średnie wykształcenie, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy był zatrudniony w wydziale lub dziale inspekcji wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska i posiada co najmniej 10 letni staż pracy w tym wydziale lub dziale.

Art. 21. 1. Sejmik Województwa jest zobowiązany do uchwalenia aktualizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami w zakresie wskazania miejsc spełniających warunki przechowywania odpadów, o których mowa w art. 24a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do czasu wskazania miejsc w wojewódzkim planie gospodarki odpadami Marszałek Województwa wskazuje inne miejsce strzeżone do magazynowania zatrzymanych transportów odpadów i informuje o tym organy, o których mowa w art. 24a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 22. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie zmienianych przepisów ustaw zmienianych w art. 2, 4–14, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 23. Z dniem wejścia w życie ustawy krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące, o którym mowa w dotychczasowej ustawie staje się krajowym laboratorium referencyjnym ds. jakości powietrza atmosferycznego, o którym mowa w art. 28g ust. 3 niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90 ust. 3, art. 94 ust 3, art. 123 ust 3, art. 149 ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 4 niniejszej ustawy zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych uwzględniających wprowadzone zmiany w ustawie, o której mowa w art. 4, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Do czasu wejścia w życie zmienionych przepisów wykonawczych użyte w tych aktach wykonawczych w różnych przypadkach wyrazy „województki inspektor ochrony środowiska” rozumie się wyrazy „Główny Inspektor Ochrony Środowiska” w różnych przypadkach.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust 4 ustawy zmienionej w art. 1 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1 130 mln zł, przy czym w:

- 1) 2019 r. – 113 mln zł;
- 2) 2020 r. – 113 mln zł;
- 3) 2021 r. – 113 mln zł;

- 4) 2022 r. – 113 mln zł;
- 5) 2023 r. – 113 mln zł;
- 6) 2024 r. – 113 mln zł;
- 7) 2025 r. – 113 mln zł;
- 8) 2026 r. – 113 mln zł;
- 9) 2027 r. – 113 mln zł;
- 10) 2028 r. – 113 mln zł.

2. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1 100 mln zł, przy czym w:

- 1) 2019 r. – 100 mln zł;
- 2) 2020 r. – 100 mln zł;
- 3) 2021 r. – 100 mln zł;
- 4) 2022 r. – 100 mln zł;
- 5) 2023 r. – 100 mln zł;
- 6) 2024 r. – 100 mln zł;
- 7) 2025 r. – 100 mln zł;
- 8) 2026 r. – 100 mln zł;
- 9) 2027 r. – 100 mln zł;
- 10) 2028 r. – 100 mln zł.

3. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków Wód Polskich będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 375,3 mln zł, przy czym w:

- 1) 2019 r. – 37,53 mln zł;
- 2) 2020 r. – 37,53 mln zł;
- 3) 2021 r. – 37,53 mln zł;
- 4) 2022 r. – 37,53 mln zł;
- 5) 2023 r. – 37,53 mln zł;
- 6) 2024 r. – 37,53 mln zł;
- 7) 2025 r. – 37,53 mln zł;
- 8) 2026 r. – 37,53 mln zł;
- 9) 2027 r. – 37,53 mln zł;
- 10) 2028 r. – 37,53 mln zł.

4. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na zaleceniu zmniejszenia liczby kontroli z pomiarami.

Art. 26. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z tym że art. 49 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 11 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel projektowanej ustawy

Celem projektu ustawy jest zagwarantowanie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, zwiększenie efektywności i sprawności realizacji ustawowych zadań monitoringowych stanowiących jednocześnie zobowiązania unijne, skuteczne prowadzenie kontroli w zakresie korzystania ze środowiska oraz wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez wyeliminowanie szarej strefy w gospodarce odpadami.

Cel projektu będzie realizowany poprzez zapewnienie stałego mechanizmu dofinansowania zarówno działań kontrolnych jak i badań oraz ocen stanu środowiska, zmianę w sposobie funkcjonowania laboratoriów i sieci pomiarowych Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ), wzmocnienie systemu zapewnienia i kontroli jakości w badaniach monitoringowych w ramach krajowych laboratoriów referencyjnych oraz wzmocnienie skuteczności działalności kontrolnej IOŚ. Jest to niezbędne do zapewnienia wysokiej jakości pomiarów i ocen we wszystkich realizowanych podprogramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMS). Tylko dane o środowisku o odpowiedniej jakości, określonej w zmieniających się przepisach unijnych, mogą być podstawą do podejmowania decyzji dot. wpływu na środowisko, które mają również skutki finansowe dla podmiotów gospodarczych. Przyjęte w ustawie rozwiązania pozwolą zoptymalizować i usprawnić system badań i ocen stanu środowiska, skutkiem tych działań będzie zwiększenie zakresu i poprawa jakości informacji o stanie środowiska niezbędnych do planowania działań ochronnych i oceny ich skuteczności.

Ponadto wzmocnienie potencjału kontrolnego poprzez wyposażenie IOŚ w bardziej skuteczne instrumenty prawne i techniczne, możliwe do zastosowania podczas kontroli, rozszerzenie uprawnień inspektora IOŚ oraz zwiększenie wysokości kar pieniężnych, będzie zwiększało efektywność przeprowadzanych kontroli, również w obszarze nielegalnych działań w gospodarowaniu odpadami. Przyniesie to zwiększenie wpływów do budżetu państwa w postaci wpływów z podatków VAT/CIT oraz opłat środowiskowych z eliminowanej „szarej strefy” w obszarze środowiska.

II. Stan faktyczny i prawny

Problemy i bariery powodujące, że IOŚ nie jest w stanie w pełni efektywnie wykonywać powierzonych jej zadań wynikają z przedstawionych poniżej przyczyn.

Ukształtowana w 1998 roku struktura IOŚ w zasadzie w niezmienionej formule funkcjonuje do dnia dzisiejszego. Dwudziestoletnie doświadczenia w funkcjonowaniu IOŚ jako rządowej administracji zespolonej, w konfrontacji z jej nowymi obowiązkami wynikającymi przede wszystkim z członkostwa Polski w UE oraz innym ilościowo i jakościowo zakresem działania wskazują, że organizacja IOŚ w obecnym jej kształcie jest nieefektywna i powinna zostać zmodyfikowana pod kątem zrjonalizowania jej struktury i wdrożenia stałego mechanizmu finansowania.

Wyniki licznych kontroli przeprowadzanych przez Najwyższą Izbę Kontroli jednoznacznie wskazują w zaleceniach na konieczność wprowadzenia systemowych zmian w zakresie finansowania IOŚ

ze względu na niewydolność obecnego systemu, który doprowadził do poważnych dysfunkcji w funkcjonowaniu IOŚ.

Do problemów wymagających rozwiązania należą:

1. Postępujący udział „szarej strefy” w obszarze środowiska, głównie w gospodarowaniu odpadami, związany m.in. z porzucaniem odpadów komunalnych i niebezpiecznych w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych (np. wyrobiskach, nielegalnych magazynach, itp.), nielegalnym gospodarowaniem odpadami komunalnymi, odzyskiem i recyklingiem odpadów opakowaniowych, demontażem pojazdów wycofanych z eksploatacji czy nielegalnym przemieszczaniem odpadów z zagranicy - skutkuje corocznym zmniejszaniem bezpieczeństwa ekologicznego państwa poprzez zanieczyszczenie środowiska z powodu niewłaściwego postępowania z odpadami, jak i przynosi znaczne straty dla gospodarki kraju i dla budżetu państwa z powodu niezapłaconych podatków czy opłat środowiskowych (wg szacunków ekspertów branżowych z 2017 r. dot. oszacowania wielkości „szarej strefy” w gospodarce odpadami i jej wpływu na budżet Państwa, „szara strefa” w gospodarce odpadami dotycząca 7,8 mln ton różnych odpadów może powodować uszczuplenia podatków: VAT w kwocie 585 mln zł., CIT/PIT w kwocie ok. 172 mln zł. w skali roku, a uszczuplenia w zakresie należnych opłat produktowych i środowiskowych przekraczają 1,6 mld zł. co jest na poziomie prawie 2 razy wyższym niż szacowany jej udział w całej gospodarce narodowej). Obecnie brakuje skutecznego systemu kontroli i monitorowania, co utrudnia działania wobec szarej strefy, a rozwój szarej strefy powiązany jest z corocznym wzrostem liczby podmiotów zajmujących się opłacalną działalnością „odpadową”. Funkcjonujący obecnie system zakłada konieczność powiadomienia przedsiębiorcy z 7-dniowym wyprzedzeniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli, co negatywnie przekłada się na wyniki jej przeprowadzenia. Konsekwencją istnienia szarej strefy jest ponadto wzrost liczby kontroli prowadzonych w wyniku skarg i interwencji, a tym samym wzrosła liczba stwierdzanych nieprawidłowości. Przy aktualnym stanie kadrowym IOŚ nie ma możliwości zwiększenia liczby kontroli i szybkiego reagowania na zgłaszane interwencje.

Niekiedy zakres nielegalnych praktyk dotyczy kilku przedsiębiorców powiązanych ze sobą i prowadzących działalność na obszarze kilku województw. Wymaga to koordynacji działań kontrolnych na poziomie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i prowadzenia kontroli krzyżowych jednocześnie u wielu podmiotów przez inspektorów z kilku wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. Ponadto nielegalne działania w zakresie gospodarki odpadami najczęściej są dokonywane poza godzinami pracy IOŚ tj. w godzinach nocnych czy w dni wolne od pracy, a możliwe do zastosowania przez IOŚ podczas kontroli uprawnienia oraz instrumenty techniczne oraz prawne są niewystarczające aby wykryć sprawców wykroczenia lub przestępstwa oraz zebrać wyczerpujący materiał dowodowy do prowadzenia postępowania administracyjnego. Skuteczne przeciwdziałanie „szarej strefie” wymaga również zwiększenia współpracy z innymi organami kontroli i organami ścigania, w tym dostarczanie im rozszerzonej wiedzy z zakresu ochrony środowiska - wykorzystanie kompetencji innych organów w zwalczaniu nielegalnych działań. Duża liczba ujawnianych corocznie przez IOŚ naruszeń prawa w ochronie środowiska,

mimo nakładanych administracyjnych kar pieniężnych świadczy o małej skuteczności kar oraz nieznanomości przepisów prawa przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą.

2. Obecnie zadania PMŚ realizowane są głównie przez IOŚ przy udziale środków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (wfośigw), pozyskiwanych od 2011 r. za pośrednictwem rezerwy celowej budżetu państwa. Decyzja co do wysokości środków w danym roku budżetowym na dofinansowanie realizacji PMŚ jest rozproszona i leży w gestii 17 zarządów poszczególnych funduszy ekologicznych (wfośigw i NFOŚiGW) i w zależności od przyjętych przez nie priorytetów może być w praktyce corocznie inna.
3. W istniejącym systemie prawnym nie jest możliwa optymalizacja kosztów działania służb ochrony środowiska. Obecne finansowanie przez budżet państwa zadań wykonywanych przez organy IOŚ nie jest skorelowane i przebiega dwutorowo. Zadania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska finansowane są z odrębnych części budżetu państwa, których dysponentami są różne organy. Należy wyraźnie podkreślić, iż środki budżetowe na działalność IOŚ przyznawane są bez żadnej koordynacji merytorycznej ze strony Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, kierującego działalnością IOŚ, czy też Ministra Środowiska.
4. Istniejący system finansowania IOŚ nie pozwala na relokację środków finansowych zarówno pomiędzy wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska (wioś), jak i pomiędzy nimi a Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska (GIOŚ). Stwarza to dysproporcje finansowe pomiędzy poszczególnymi jednostkami i uniemożliwia racjonalne wykorzystywanie zasobów, adekwatnie do potrzeb uwarunkowanych czynnikami lokalnymi (np. liczba zakładów do kontroli, zurbanizowanie i ukształtowanie terenu, liczba stref monitoringowych etc.).
Z punktu widzenia województwa nieracjonalne (marnotrawienie środków finansowych i zasobów kadrowych) jest utrzymywanie wyspecjalizowanej jednostki pomiarowej, posiadającej specjalistyczną kadrę i zaplecze laboratoryjne, z uwagi na małą liczbę kontroli w województwie, w trakcie których mogą być wykonywane wysoko specjalistyczne pomiary i badania. Z punktu widzenia optymalizacji kosztów, posiadania akredytacji oraz utrzymania kadr i zaplecza badawczego, w skali całego kraju taka jednostka jest konieczna w strukturze GIOŚ, aby wykonywała pomiary i badania na terenie wielu województw.
5. Dla realizacji w IOŚ coraz bardziej złożonych zadań kontrolnych i monitoringowych, wynikających z przepisów unijnych potrzebni są wysokiej klasy pracownicy merytoryczni, którzy będą przygotowani do ich wykonywania. Obecnie przy bardzo wysokiej fluktuacji kadr w wioś największe problemy dotyczą pozyskania pracowników z doświadczeniem w zakresie szeroko pojętej gospodarki odpadami, technologów do należytego realizowania kontroli instalacji objętych obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego (IPPC) w różnych gałęziach przemysłu, zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom poważnych awarii przemysłowych, jak również wykonywania wysoko specjalistycznych badań, w tym analiz laboratoryjnych, w szczególności chromatograficznych, dla celów monitoringu środowiska. Potrzeby kadrowe dla wioś i GIOŚ zostały oszacowane z wyraźnym wskazaniem, że po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej

liczba zadań IOŚ wynosiła 120, podczas gdy obecnie wynosi ponad 300, przy porównywalnym poziomie zatrudnienia. Planowanie nowych zadań dla IOŚ, które wynikają z transpozycji dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej, nie przekłada się na zabezpieczenie środków finansowych z budżetu państwa, w tym na wynagrodzenia. Akty prawa krajowego transponujące nowe przepisy powstają bez wskazywania skutków finansowych dla jednostek IOŚ realizujących nowe zadania. Taki brak stabilizacji finansowej dla realizacji ustawowych zadań IOŚ stwarza ryzyko nieosiągnięcia zaplanowanych celów, a tym samym zmniejsza bezpieczeństwo ekologiczne obywateli.

Niewystarczające środki budżetowe oraz brak gwarancji uzyskania środków z funduszy ekologicznych na szczeblu wojewódzkim powoduje wiele utrudnień w realizacji ustawowych zadań IOŚ oraz zagrożenie dekapitalizacją bazy laboratoryjnej i sprzętu pomiarowo-kontrolnego.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia rzetelnych informacji i ocen stanu środowiska, stanowiących jednocześnie dla innych instytucji i jednostek zarządzających środowiskiem, podstawę do podejmowania działań zapobiegawczych i ograniczających zanieczyszczenie środowiska konieczne jest zapewnienie ciągłości badań w ramach PMŚ.

W świetle powyższego należy wyraźnie stwierdzić, że istniejący model funkcjonowania IOŚ nie zapewnia skutecznej realizacji jej statutowych zadań, a także daleki jest od optymalnego systemu jej finansowania.

Przedstawione w projekcie ustawy rozwiązania mają na celu znaczne usprawnienie realizacji ustawowych zadań PMŚ oraz zadań kontrolnych.

III. Ogólny opis proponowanych rozwiązań w projekcie ustawy

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie przepisów pozwalających na rozwiązanie następujących kwestii:

1. Wzmocnienie działań kontrolnych IOŚ w celu zwiększenia skuteczności kontroli i wyeliminowania szarej strefy w obszarze środowiska, w tym w gospodarce odpadami poprzez:
 - a) umożliwienie prowadzenia na terenie całego kraju kontroli, planowanych z poziomu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przez wyspecjalizowane zespoły kontrolne złożone z inspektorów z różnych terytorialnie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska (wioś). Tego rodzaju rozwiązanie stwarza prawne i organizacyjne możliwości wykonywania tzw. kontroli krzyżowych, które są niezbędne dla efektywnej walki z szarą strefą w obszarze gospodarki odpadami oraz w stosunku do najbardziej uciążliwych podmiotów korzystających ze środowiska. Udział IOŚ w przeciwdziałaniu negatywnym zjawiskom na rynku odpadów jest znaczący i od jej aktywności kontrolnej w dużej mierze zależy stan przestrzegania wymogów ochrony środowiska przez przedsiębiorców z branży odpadowej;
 - b) wprowadzenie dla inspektorów ochrony środowiska możliwości wykonywania kontroli w systemie całodobowym tj. pracy zmianowej, pozwalającej na przeprowadzanie kontroli również w porze

- nocnej. Dotyczy to w szczególności przypadków nieprzestrzegania przez przedsiębiorców przepisów korzystania ze środowiska, czy wręcz przeciwdziałaniu przestępstwom lub wykroczeniom, powodujących występowanie zagrożeń dla życia bądź zdrowia ludzi lub dla środowiska;
- c) wzmocnienie kadrowe Inspekcji w celu skutecznego wykonywania zwiększonej liczby kontroli wynikających m.in. z wpływających do IOŚ interwencji i wniosków, w tym szarej strefy w gospodarowaniu odpadami oraz prowadzenia innych działań, w sytuacji powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku lub wykroczenia;
 - d) umożliwienie prowadzenia kontroli interwencyjnych przez inspektorów ochrony środowiska bez wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia (obowiązek powiadamiania z 7-dniowym wyprzedzeniem pozostałby dla kontroli planowanych);
 - e) rozszerzenie uprawnień inspektorów IOŚ podczas wykonywania kontroli, m.in. możliwość przeprowadzenia czynności kontrolnych z użyciem bezzałogowych statków powietrznych (dronów), wzmocnienie już istniejącego uprawnienia inspektora do wzywania i przesłuchiwania osób, nakazywanie wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia, możliwość wydawania przez WIOŚ w trakcie kontroli decyzji wstrzymującej działalność stwarzającą zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo zagrożenie zniszczenia środowiska - w rygorze natychmiastowej wykonalności;
 - f) umożliwienie prowadzenia innych czynności poza trybem kontrolnym, z wykorzystaniem instrumentów prawnych i technicznych na potrzeby postępowania administracyjnego, polegających m.in. na obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych, w tym bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom - w sytuacji powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku lub wykroczenia;
 - g) zapewnienie inspektorowi IOŚ pomocy innych organów kontroli lub Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych. Działania te rozszerzają współpracę z innymi organami kontrolnymi i stanowiłyby uzupełnienie narzędzi służących eliminowaniu szarej strefy, obok wzmocnienia obszaru kontrolnego IOŚ;
 - h) wprowadzenie procedury postępowania z zatrzymywanymi pojazdami transportującymi odpady z naruszeniem przepisów i dalszego sposobu postępowania z odpadami;
 - i) zwiększenie wysokości stawek administracyjnych kar pieniężnych wymierzanych za naruszenia wymagań ochrony środowiska, określonych w przepisach innych ustaw - narzędzie wzmacniające egzekwowanie przestrzegania prawa;
 - j) objęcie działaniami edukacyjnymi z zakresu korzystania ze środowiska innych organów i instytucji (np. Krajową Administrację Skarbową, Inspekcję Transportu Drogowego, Straż Graniczną, Policję, Prokuraturę, sądownictwo, samorządy) oraz przedsiębiorców. Działania te stanowiłyby uzupełnienie narzędzi służących eliminowaniu szarej strefy, obok wzmocnienia obszaru kontrolnego IOŚ. Szkolenia oparte byłyby na doświadczeniach praktycznych IOŚ oraz wypracowanych dobrych praktykach. Szeroka działalność edukacyjna miałaby na celu

ograniczenie sytuacji naruszeń prawa oraz podniesienie konkurencyjności przedsiębiorców, co stanowiłoby przeciwwagę dla wzmożenia działalności inspekcyjnej ukierunkowanej na eliminację szarej strefy w ochronie środowiska.

Na potrzebę wzmocnienia IOŚ zwracała także uwagę branża przedsiębiorców zajmujących się recyklingiem odpadów podczas posiedzenia Senackiej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w lutym 2015 r. Powodem takiego stanowiska jest wzrost szarej strefy, która zmniejsza konkurencyjność uczciwych przedsiębiorców. Ponadto NIK wskazywał na zasadność stosowania przez IOŚ na szeroką skalę kontroli krzyżowych, które przyczyniają się do likwidacji „szarej strefy” (kontrola "System zarządzania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym” w 2017r.). IOŚ notuje również corocznie wzrost liczby zgłaszanych interwencji i skarg od mieszkańców, samorządów czy parlamentarzystów dotyczących nieprawidłowości w działalności podmiotów w zakresie ochronie środowiska, w tym gospodarowania odpadami.

2. Wzmocnienie działań monitoringowych IOŚ i prowadzenie wszystkich zadań z tego zakresu na poziomie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest niezbędne ze względu na zapewnienie elastyczności i efektywności funkcjonowania sieci pomiarowych oraz bazy laboratoryjnej w szczególności w zakresie monitoringu powietrza i wód, którymi zarządzanie na poziomie krajowym pozwoli na optymalizację wykorzystania potencjału kadrowego i sprzętowego, w tym laboratoryjnego. Tak zorganizowany system monitoringu środowiska na poziomie krajowym zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. W tym celu zaproponowano:
 - a) utworzenie na poziomie centralnym jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska Wydziały i Działy Monitoringu Środowiska oraz sieci monitoringowe, finansowanej z jednego źródła budżetu państwa w ramach jednego dysponenta budżetowego – Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Ustanowienie krajowej sieci monitoringu środowiska, działającej ponadregionalnie, pozwoli zoptymalizować koszty systemów pomiarowych oraz zapewni jego jednolitość i niezawodne, skuteczne funkcjonowanie;
 - b) przekształcenie obecnie istniejących i funkcjonujących w wioskach laboratoriów w centralne laboratorium badawcze w strukturze GIOŚ z wyspecjalizowanymi oddziałami regionalnymi w oparciu o istniejącą infrastrukturę laboratoryjną, co pozwoli na optymalizację i elastyczność w prowadzeniu badań monitoringowych i wykonywaniu badań na potrzeby kontroli poprzez wykorzystanie aparatury pomiarowo-badawczej i wyspecjalizowanych grup pomiarowych w sposób ponadregionalny, dotychczas możliwą. Ponadto, poza już istniejącym Krajowe Laboratorium Referencyjnym ds. jakości powietrza projekt ustawy daje podstawy prawne do utworzenia Krajowego Laboratorium Referencyjnym ds. jakości wód oraz możliwości rozszerzania zakresu działania laboratoriów referencyjnych na inne obszary wykonywania badań. Projekt ustawy porządkuje i ujednotacza przepisy prawne dotyczące PMŚ poprzez

uchylenie rozdziału 2, działu 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska i wprowadzenie stosownych przepisów do art. 23 projektu ustawy, co skutkuje tym, że w proponowanym rozwiązaniu przepisy dotyczące PMS znajdują się w jednej ustawie.

3. Efektywność proponowanych rozwiązań zależy będzie od przyjęcia stabilnego mechanizmu finansowego zakładającego dofinansowanie ustawowych zadań IOŚ ze środków NFOŚiGW w wysokości 100 mln zł rocznie, pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej. Stały mechanizm dofinansowania zadań PMS ze środków NFOŚiGW, pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej, usprawni realizację zadań badawczo-pomiarowych PMS ze względu na specyfikę badań monitoringowych, tj. konieczność ich realizacji w sposób cykliczny, w odpowiednim reżimie czasowym, często od początku stycznia lub w określonych porach okresu wegetacyjnego, co jest niezbędne do wykonania oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska.
4. Projektowana ustawa przewiduje zwiększenie wydatków budżetu państwa na zatrudnienie dodatkowych inspektorów w IOŚ, którzy będą mogli wykonywać kontrole przez 24 godziny na dobę, oraz na wzrost wynagrodzeń dla obecnych pracowników IOŚ. Zasilenie IOŚ w dodatkowe środki finansowe pochodzące z budżetu państwa zapewni stabilne finansowanie zadań ustawowych IOŚ. Jednocześnie w projekcie ustawy zaproponowano możliwość wykonywania kontroli w ciągu całej doby co będzie skutkowało zwiększeniem liczby kontroli, zwiększeniem wysokości kar za naruszenie wymagań ochrony środowiska czy zwiększeniem składanych do organów ścigania wniosków o podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku, co przyczyni się do skutecznej walki z szarą strefą. Przewiduje się, że zwiększona liczba kontroli przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa zarówno z tytułu nakładanych kar pieniężnych, jak i w związku z ograniczeniem działalności w szarej strefie, np. w zmniejszeniu działań związanych z wystawianiem przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling dokumentów potwierdzających odzysk (DPO) i dokumentów potwierdzających recykling (DPR), z tytułu niezapłaconych podatków VAT, CIT, opłat i kar środowiskowych.
Od IOŚ wymagać należy większej efektywności organizacyjnej i finansowej w związku z wykonywaniem zadań publicznych w dziedzinie ochrony środowiska w kontekście zarówno aktualnych wymogów prawa UE, jak i też w związku ze wzrastającymi zagrożeniami środowiskowymi. Temu celowi służyć ma wdrożenie nowych rozwiązań prawno-organizacyjnych, zarówno w obszarze kontrolnym jak i monitoringowym, realizowanym przez IOŚ. Projektowane rozwiązania pozwolą na bardziej skuteczne prowadzenie działań kontrolnych, zwłaszcza w obszarze tzw. szarej strefy, co powinno przyczynić się do wzrostu wpływów do budżetu państwa, a także przyczynią się do wzmocnienia i jednolicenia systemu monitoringu stanu środowiska w Polsce.

IV. Szczegółowe propozycje zmian przepisów.

W art. 1 projektowanej ustawy dokonuje się następujących zmian ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o IOŚ Ochrony Środowiska (zwanej dalej „ustawą o IOŚ”).

W art. 2 ust. 1 pkt 1 dodano zadanie już realizowane od kilku lat przez IOŚ, ale dotąd nie uwzględnione wyraźnie w przepisach obowiązującej ustawy o IOŚ, polegające na kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21, z 2017 r. poz. 2422, z 2018 r. poz. 650)”. W art. 2 w ust. 1 zmieniono brzmienie punktu 2 odnoszącego się do realizacji PMS oraz dodano pkt 2a dotyczący prowadzenia działalności laboratoryjnej.

Zaproponowano uchylenie pkt 15 i 16 w art. 2 ust. 1 w celu niepowielania zapisów, ponieważ dodany w tym ustępie pkt 2a lit. c uwzględnia zadania, o których mowa w uchylanym pkt 15, które będą realizowane przez centralne laboratorium badawcze, a lit. d uwzględnia zadania, o których mowa w uchylanym pkt 16, które będą realizowane przez centralne laboratorium badawcze oraz krajowe laboratoria referencyjne.

Ponadto, w art. 2 ust. 1 dodano pkt 17c, który uzupełnia zakres zadań GIOŚ o zadanie nałożone ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1382 i 1566)”, dotyczące wdrażania wymagań dyrektywy INSPIRE.

Zaproponowano dodanie w art. 2 ustępu 1a, zawierającego nowe zadanie do realizacji przez Inspekcję Ochrony Środowiska – ściganie przestępstw przeciwko środowisku, określonych w Kodeksie Karnym oraz wykroczeń określonych w kodeksie wykroczeń i ustawach wymienionych w art. 2 ustawy O Inspekcji Ochrony Środowiska. Wykonywanie tego zadania przez IOŚ w sytuacji wzrostu liczby nielegalnych praktyk głównie w gospodarce odpadami jest niezbędne do ograniczenia skali tego zjawiska.

Zaproponowano w art. 2 uchylenie ust. 2 zgodnie z którym zwierzchni nadzór nad wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy ds. środowiska. Zmiana ta ma na celu uporządkowanie przepisów dotyczących faktycznie sprawowanego nadzoru przez Ministra Środowiska. Dotychczasowy zapis powoduje brak spójności pomiędzy stanem prawnym a stanem faktycznym. We wcześniejszych nowelizacjach ustawy o IOŚ z 1991 r. nie zmieniono zapisu dotyczącego nadzoru Ministra nad zadaniami IOŚ mimo, że faktycznie nie ma on możliwości jego sprawowania ze względu na funkcjonowanie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska w strukturze administracji rządowej zespolonej. Analizując przepisy prawne dotyczące innych inspekcji wchodzących w skład administracji zespolonej np. Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, należy zauważyć, że mimo iż główny inspektor jest nadzorowany lub podlega właściwemu dla danej inspekcji ministrowi, to minister ten nie sprawuje zwierzchniego nadzoru nad zadaniami wykonywanymi przez tę inspekcję. Zachowanie zapisów dotyczących nadzoru Ministra Środowiska nad Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska (będącym centralnym organem administracji rządowej), który z kolei ustala kierunki działań IOŚ, może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia dotyczące podejmowania określonych czynności, dokonuje analiz i ocen w obszarze objętym zakresem działania IOŚ, w sytuacji zespolenia służb, jest rozwiązaniem wystarczającym i stosowanym w prawodawstwie dotyczącym innych inspekcji.

W art. 4a, ust. 1 dodano w pkt 4a, w którym doprecyzowano uprawnienie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w zakresie możliwości wydawania wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia przeprowadzenia w określonym czasie kontroli. Zgodnie z art. 4 ust. 1 Główny

Inspektor Ochrony Środowiska kierując działalnością IOŚ może między innymi wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności i żądać będących w ich posiadaniu informacji o stanie środowiska i jego ochronie oraz o zakresie i wynikach ich działania. W związku z tym niezbędne było uzupełnienie art. 4a. Jest to szczególnie istotne przy interwencjach i wnioskach wpływających bezpośrednio czy pośrednio do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który niekiedy bezpośrednio nadzoruje kontrole wykonywane na skutek wpływających do niego skarg czy interwencji. Natomiast w dodanym w ust. 1 pkt 5 wprowadza się zmianę wynikającą z nowej organizacji funkcjonowania PMS, który z dniem wejścia w życie ustawy będzie realizowany przez GIOŚ w oparciu o wieloletnie strategiczne i wykonawcze programy państwowego monitoringu środowiska.

W dotychczasowym ustępie 1a artykułu 4a dodano nowe zadania do wykonywania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w zakresie określonym w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 2a, dotyczące monitoringu i działalności laboratoryjnej, a także działalności edukacyjnej dla innych organów i podmiotów korzystających ze środowiska z zakresu korzystania ze środowiska. Objęcie działaniami edukacyjnymi innych organów i instytucji (np. Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, Policji, Prokuratury, sądownictwa, samorządów) oraz przedsiębiorców będzie stanowiło uzupełnienie narzędzi służących eliminowaniu szarej strefy, obok wzmocnienia obszaru kontrolnego IOŚ. Szkolenia oparte byłyby na doświadczeniach praktycznych IOŚ oraz wypracowanych dobrych praktykach. Komórka działałaby w oparciu o pozyskiwane fundusze europejskie oraz inne fundusze pomocowe.

W art. 5 ust. 3 zmieniono brzmienie ust. 3 dot. wymagań doświadczenia zawodowego dla powoływania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska wyłączając posiadanie pięcioletniego stażu pracy na stanowiskach kierowniczych.

W art. 5 ust. 4 wskazano konieczność uchylecia pkt 3 dotyczącego opracowania wojewódzkich programów monitoringu środowiska, który staje się bezprzedmiotowy z dniem wejścia w życie projektu niniejszej ustawy, w związku z nową organizacją funkcjonowania PMS, który będzie realizowany wyłącznie przez GIOŚ. Z tego samego powodu zmianie ulega pkt 4 tego ustępu, gdyż ocen stanu dokonywać będzie z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy wyłącznie GIOŚ.

W projekcie ustawy dodano rozdział 2a „Pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska”.

Pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska pozostają pracownikami korpusu służby cywilnej.

Odstąpiono od zasad dotyczących czasu pracy wynikających z ustawy o Służbie Cywilnej dla inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska i pracowników centralnego laboratorium badawczego, umożliwiając wprowadzenie zmianowego czasu pracy w trybie całodobowym.

W art. 9 wprowadzono zmianę brzmienia ust. 1, że IOŚ prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe.

W dodanym ustępach 1a-1d określono charakter kontroli planowych, pozaplanowych oraz interwencyjnych. Do kontroli pozaplanowych zaliczono kontrole interwencyjne. W projekcie ustawy przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg, wniosków i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia, wystąpienia poważnych awarii lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa

lub wykroczenia. W ust. 1d wskazano, iż kontrolę wykonują oprócz Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, upoważnieni przez nich inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej „inspektorami” – w miejsce dotychczasowego zapisu pracownicy IOŚ.

W ustępie 2 rozszerzono dotychczasowe uprawnienia inspektorów podczas kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska w celu wzmocnienia istniejących instrumentów kontrolnych i egzekucyjnych IOŚ. Uzupełniono je o możliwość przeprowadzenia czynności kontrolnych z użyciem bezzałogowych statków powietrznych, jednocześnie wskazując, że czynności te nie naruszają przepisów odrębnych z zakresu prawa lotniczego. Dodano możliwość żądania przez inspektora podczas kontroli uruchomienia instalacji lub urządzeń. W obecnym brzmieniu brak było możliwości uruchomienia instalacji lub urządzeń, co przykładowo utrudniało czy uniemożliwiało wykonanie pomiarów np. hałasu. Ponadto wzmocniono uprawnienie inspektora do wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego poprzez dodanie możliwości zastosowania wobec nich pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pod groźbą kary, o której mowa w Kodeksie karnym. Dodano uprawnienie do legitymowania osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia w celu ustalenia ich tożsamości oraz żądania w trakcie kontroli okazania dokumentów finansowych. Proponowane nowe uprawnienia są niezbędne do zastosowania podczas kontroli „szarej strefy”, aby ustalić wszystkie okoliczności zaistniałej sytuacji i osoby odpowiedzialne za naruszenie przepisów prawa.

Zaproponowano przepis dotyczący dotychczas nieuregulowanej kwestii, tj. kto dokonuje wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 tego artykułu, określając, że jest to osoba wskazana przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej albo kontrolowaną osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, która powinna posiadać wiedzę umożliwiającą dokonanie takiej czynności w sposób, który nie spowoduje powstania szkody w danej instalacji lub urządzeniu. Wprowadzono również przepisy odnoszące się do sytuacji braku możliwości wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia i postępowania kontrolowanego w tym zakresie – obowiązek do udowodnienia braku możliwości technicznych bądź udowodnienia możliwości wystąpienia zagrożenia szkód w dużych rozmiarach. Ponadto w art. 9e ust. 2e uregulowano kwestię wstępu inspektorów na tereny zamknięte w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 1509 i 1566), który następuje za zgodą zarządzającego tym terenem.

Zaproponowano, aby do tych kontroli nie miały zastosowania przepisy dotyczące przedsiębiorców to jest: art. 47, 48, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Zastosowanie tych wyłączeń z ustawy Prawo przedsiębiorców jest szczególnie istotne aby umożliwić wykonywanie kontroli interwencyjnych i na wniosek. Interwenujący obecnie często podnoszą, że kontrole po zawiadomieniu nie dają efektów i nie wykazują naruszeń, bo przedsiębiorca został uprzedzony o kontroli i się do niej przygotował. Zarzucają, że inspektorzy IOŚ nic nie wykrywają, a przedsiębiorca dalej narusza przepisy w zakresie ochrony środowiska i czuje się bezkarny. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu między innymi wyeliminowanie takich przypadków.

Wynikające z ww. ustawy – Prawo przedsiębiorców, przypadki prowadzenia kontroli bez zawiadomienia, w przypadku kontroli przestrzegania przepisów z zakresu ochrony środowiska, nie mogą być zastosowane, gdyż bardzo trudno jest wykazać, że zachodzi jeden z tych przypadków przed przeprowadzeniem kontroli (np. przesłanka zagrożenie życia lub zdrowia ludzi). Natomiast prowadzenie kontroli pozaplanowej po zawiadomieniu często uniemożliwia stwierdzenie występujących nieprawidłowości będących przedmiotem zgłaszanych wniosków o interwencję. Często bowiem przedsiębiorcy po ich zawiadomieniu o planowanej kontroli przygotowują się do niej i w jej trakcie nie naruszają przepisów (wyłączają urządzenia będące źródłem hałasu, usuwają odpady z miejsc nieprzeznaczonych do ich magazynowania itd.), a po kontroli ponownie naruszają przepisy lub warunki posiadanych pozwoleń. Przekłada się to na wielokrotne kontrole w tych samych zakładach z miernym efektem poprawy ich funkcjonowania, a co za tym idzie stanu środowiska. Dodatkowo wprowadzono wyjątek od ogólnie obowiązującej zasady dotyczącej prowadzenia tylko jednej kontroli w tym samym czasie. Prowadzenie bowiem kontroli interwencyjnych bez zawiadomienia nie odniesie w rzeczywistości oczekiwanego skutku, jeżeli IOŚ nie będzie mogła przeprowadzić kontroli niezwłocznie, w sytuacji jeżeli inny organ w tym samym czasie będzie prowadził kontrolę. Dotyczy to również sytuacji, gdy zgłaszana jest interwencja odnośnie przedsiębiorcy, który już był kontrolowany w takim samym zakresie i został wyczerpany limit czasowy wykonywania kontroli u jednego przedsiębiorcy. W takich przypadkach zastosowanie art. 55 i 58 ustawy – Prawo przedsiębiorców uniemożliwi przeprowadzenie kontroli interwencyjnej i na wniosek u przedsiębiorcy.

W art. 9b zaproponowano przepis, że inspektor wykonuje kontrolę po okazaniu legitymacji służbowej potwierdzającej tożsamość i uprawnienia inspektora do jej wykonania. Wzór ww. legitymacji służbowej, tryb jej wydawania, wymiany i zwrotu oraz postępowania w przypadku utraty legitymacji, mając na względzie możliwość identyfikacji inspektora i jego stanowiska służbowego określi, w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw środowiska. Proponowany przepis jest niezbędny ze względu na brak przepisów szczególnych przewidujących możliwość podjęcia kontroli po okazaniu legitymacji, o której mowa w art. 49 ust. 1 ww. ustawy – Prawo przedsiębiorców. Ponadto uregulowanie kwestii dotyczącej wzorów legitymacji i upoważnień stosowanych w działalności kontrolnej IOŚ jest niezbędne ze względu na potrzebę ujednoczenia ich wzorów w całej IOŚ.

W art. 10a rozszerzono zakres współpracy inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska z innymi organami, wskazując na możliwość wystąpienia wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska z wnioskiem do innych organów kontroli państwowej lub Policji, o udzielenie pomocy, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych. Określono ponadto obszary w jakich zapewnienie inspektorowi pomocy ze strony tych organów, w toku wykonywania czynności kontrolnych jest w szczególności konieczne tj. umożliwienie wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu; pozyskiwanie i zabezpieczenie dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia; legitymowanie i przesłuchanie osób, w celu ustalenia stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, zapewnienie bezpieczeństwa inspektorowi. Wprowadzenie tych przepisów umożliwi bardziej efektywne prowadzenie działań kontrolnych przeciwdziałających funkcjonowaniu nielegalnej działalności w obszarze środowiska, w szczególności w zakresie

gospodarowania odpadami. Ponadto wykorzystanie podczas kontroli uprawnień innych organów zapewni możliwość bardziej szczegółowego niż dotąd ustalenia stanu faktycznego i zebrania szerszego materiału dowodowego na taką działalność.

Dodano przepisy art. 10b rozszerzające zakres stosowanych do tej pory instrumentów technicznych i prawnych na potrzeby prowadzenia postępowania administracyjnego w szczególności dot. nielegalnych praktyk w gospodarowaniu odpadami. Zaproponowano możliwość podejmowania innych czynności w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku określonych w art. 182, 183, 186 Kodeksu karnego albo wykroczenia określonego w art. 154 § 2 Kodeksu wykroczeń, o których mowa w ustawach określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o IOŚ. Czynności te mogą polegać na:

- 1) obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych, w tym technik satelitarnych i bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
- 2) ustalaniu faktów i zdarzeń na podstawie czynności o których mowa w pkt 1;
- 3) utrwalaniu dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- 4) żądaniu pisemnych lub ustnych informacji oraz przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego przy jednoczesnym pouczeniu ich o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań pod groźbą kary, o której mowa w Kodeksie karnym;
- 5) ustalaniu tożsamości osób oraz żądaniu okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzeniu wniosku o ukaranie;
- 6) nakładaniu grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia określone w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- 7) dokonywaniu oględzin pomieszczeń i innych miejsc;
- 8) zatrzymywaniu i kontrolowaniu pojazdów samochodowych przewożących towary, jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia odpadów oraz kontrola dokumentów związanych z przewozem towaru;
- 9) udzielaniu pouczeń, zwracaniu uwagi, ostrzeganiu lub stosowania innych środków oddziaływania wychowawczego.

W art. 10c zaproponowano, że Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie mógł powołać zespół kontrolny, w skład którego będzie mógł powołać inspektorów IOŚ i innych pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. Zespół taki będzie powoływany w celu przeprowadzenia kontroli interwencyjnej oraz w szczególnie uzasadnionych przypadkach do innych kontroli pozaplanowych. Umożliwi to prowadzenie na terenie całego kraju kontroli, inicjowanych i koordynowanych z poziomu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przez wyspecjalizowane zespoły kontrolne złożone z inspektorów z różnych terytorialnie wioś. Tego rodzaju rozwiązanie stwarza prawne i organizacyjne możliwości wykonywania tzw. kontroli krzyżowych (równoczesnej kontroli kilku podmiotów działających na terenie kilku województw), które są niezbędne dla efektywnej walki z „szarą strefą” w

obszarze gospodarki odpadami oraz w stosunku do najbardziej uciążliwych podmiotów korzystających ze środowiska.

W art. 10d uregulowano kwestię wykorzystania informacji uzyskanych w czasie prowadzenia ww. czynności rozpoznawczo-operacyjnych – mogą być one wykorzystywane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w celu realizacji zadań ustawowych, a także być udostępniane na wniosek innym organom: Krajowej Administracji Skarbowej, sądowni lub prokuratorowi, organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności rozpoznawczych lub operacyjnych, o których mowa w art. 10b ust. 2.

W art. 10f dodano również możliwość udostępniania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska lub wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przez organy ścigania oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej informacji uzyskanych w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz kontroli.

W projekcie dodano przepis art. 16a umożliwiający IOŚ w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, kierowanie wystąpienia, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Często nieprawidłowo wydane przez organy ochrony środowiska decyzje o korzystaniu ze środowiska uniemożliwiają wykazania przekroczeń dopuszczalnych warunków korzystania ze środowiska i egzekwowanie naruszeń prawa.

W art. 12 zaproponowano zmianę ust. 4, zgodnie z którym wojewódzki inspektor ochrony środowiska może w trakcie kontroli wydać decyzję w przedmiocie wstrzymania działalności w zakresie stwarzającej zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo zagrożenie zniszczenia środowiska; zaproponowano aby decyzji tej był nadawany rygor natychmiastowej wykonalności.

Ponadto w art. 17 ust. 2 pkt 4 zmieniono zapis „organami celnymi” na „Krajową Administrację Skarbową” dostosowując go do aktualnie obowiązujących przepisów.

W art. 23-25a oraz art. 28 uporządkowano i dostosowano do przepisów UE prowadzenie PMŚ. Zaproponowano ujednoczenie tych przepisów i w tym celu przeniesiono i odpowiednio zmieniono przepisy w zakresie PMŚ oraz rozpowszechniania informacji o środowisku z rozdziału 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799) do niniejszego projektu ustawy. Nowe brzmienie art. 23 uwzględnia zmianę sposobu funkcjonowania PMŚ, który z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będzie realizowany wyłącznie przez GIOŚ. W związku ze zmianą sposobu organizacji PMŚ, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowe art. 24 i art. 25a stają się bezprzedmiotowe i zostają uchylone, a art. 25 i 28 otrzymują nowe brzmienia dostosowane do nowego sposobu organizacji zadań monitoringowych. Zaproponowane rozwiązanie prawno-organizacyjne realizacji zadań PMŚ na poziomie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pozwoli na optymalizację i elastyczność w prowadzeniu badań monitoringowych. Wobec rosnącej liczby zadań monitoringowych wynikających z dyrektyw UE istnieje potrzeba zapewnienia większej efektywności i elastyczności organizacyjnej systemu badań monitoringowych wykonywanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Obecny „rozproszony” sposób funkcjonowania PMŚ ograniczony

przestrzennie wg. podziału administracyjnego nie pozwala na taką elastyczność i ponadregionalną specjalizację.

W art. 28f proponowane w projektowanej ustawie rozwiązanie oparte o jednolitą krajową sieć monitoringu środowiska oraz centralne laboratorium badawcze w strukturze GIOŚ pozwoli na priorytetyzację i optymalizację zadań monitoringowych, szczególnie w zakresie monitoringu wód i powietrza, co umożliwi wykonywanie najtrudniejszych i najkosztowniejszych badań, m.in. nowych substancji chemicznych w wodach powierzchniowych wynikających z konieczności wdrożenia od stycznia 2019 r. przepisów dyrektywy 2013/39/UE.

Centralnie zarządzany i kadrowo wzmocniony system monitoringu środowiska – oparty o centralne laboratorium badawcze oraz krajową sieć monitoringu środowiska – zwiększy elastyczność oraz ponadregionalną specjalizację kosztochłonnych i wymagających wysokich umiejętności analiz laboratoryjnych.

W art. 28g projektowanej ustawy proponuje się wzmocnienie systemu zapewnienia i kontroli jakości w badaniach monitoringowych poprzez wprowadzenie podstawy prawnej do utworzenia krajowego laboratorium referencyjnego ds. jakości wód oraz możliwości tworzenia laboratoriów referencyjnych w obszarach hałasu, pól elektromagnetycznych oraz emisji zanieczyszczeń do wód i powietrza. Pozwoli to wprowadzić wspólny, jednolity system zarządzania jakością, zapewniając wysoką jakość i porównywalność wyników na obszarze całego kraju.

Proponowane w art. 28f i 28g rozwiązania zapewnią większą wiarygodność i skuteczność wykonywania obowiązków monitoringowych wynikających z przepisów dyrektyw UE oraz pozwolą na ocenę skuteczności działania narzędzi kontrolnych IOŚ wobec korzystających ze środowiska jak również ocenę efektywności działania planów i programów naprawczych wdrażanych przez zarządzających środowiskiem, w szczególności samorządy.

W art. 28j dokonano rozszerzenia przepisu dotyczącego obowiązku podawania źródła danych gromadzonych przez IOŚ z Krajowego Repozytorium Danych na wszystkie dane gromadzone w systemie informatycznym IOŚ „Ekoinfonet”.

Dodano art. 31c wprowadzający karę pieniężną za utrudnianie i uniemożliwianie organowi IOŚ Ochrony Środowiska przeprowadzania kontroli. Przepis ten jest niezbędny, gdyż inspektorzy często spotykają się z zachowaniami kontrolujących utrudniającymi bądź uniemożliwiającymi przeprowadzenie kontroli. Ma to szczególne znaczenie w walce z „szarą strefą”.

W art. 2-13 projektowanej ustawy zaproponowano zmiany przepisów innych ustaw regulujących wysokości stawek kar za naruszenia wymagań ochrony środowiska wymierzanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w celu zwiększenia ich wysokości, co przyczyni się m.in. do skutecznej egzekucji przestrzegania przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska (w tym w walce z szarą strefą w szczególności w zakresie gospodarowania odpadami). Zaproponowano zwiększenie wysokości kar określonych w poszczególnych ustawach w różnym zakresie, biorąc pod uwagę charakter naruszeń za jakie jest wymierzana kara, potencjalny wpływ na środowisko, częstość ujawniania określonych naruszeń podczas działań kontrolnych oraz wpływ wymierzanych kar na ponowne popełnienie naruszenia – tj. adekwatność, proporcjonalność oraz skuteczność kar.

W art. 3 poza zmianą wysokości kar zaproponowano następujące zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

- 1) uchylono rozdział II w tytule I w dziale IV tej ustawy dotyczący PMŚ i rozpowszechniania informacji o środowisku. Przepisy tego rozdziału zostały odpowiednio zmienione i umieszczone w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, w rozdziale 4 art. 23 dotyczącym również PMŚ. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu uporządkowanie tych przepisów poprzez zebranie ich w jednej ustawie właściwej dla instytucji realizującej to zadanie.
- 2) w art. 14 zaproponowano wprowadzenie zmian w art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646) dotyczących możliwości wykonywania czynności kontrolnych z użyciem bezzałogowych statków powietrznych.

W art. 8 poza zmianą wysokości kar zaproponowano zmiany związane z zatrzymywaniem pojazdów transportujących odpady i dalszego sposobu postępowania z zatrzymanym pojazdem z odpadami.

Zaproponowana regulacja rozwiązuje systemowo problem z kierowaniem na parkingi pojazdów z odpadami zatrzymanymi przez organy kontrolne tj. KAS, Straż Graniczna, ITD czy Policja – brak parkingów spełniających warunki do przetrzymywania na nich odpadów, przykładowo parkingi zlokalizowane za blisko miejsc zabudowanych, brak wyposażenia w niezbędne zabezpieczenia np. do odcieków z odpadów). Proponuje się wyznaczenie przez Marszałka Województwa na terenie każdego województwa miejsc przechowywania odpadów – od jednego do trzech takich miejsc, w zależności od wielkości województwa. W skali kraju będzie funkcjonowało nie więcej niż 32 miejsca do przechowywania odpadów zatrzymanych podczas kontroli drogowych. Wyznaczone miejsca magazynowania odpadów będą wskazane w wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Odpowiedzialnym za utworzenie takich miejsc będzie starosta. Ponadto w art. 24b zaproponowano, aby w sytuacji, gdy podmiot transportujący odpady nie wskaże podmiotu od którego wiezie odpady albo odbiorcę odpadów to on był odpowiedzialny za zagospodarowanie odpadów. Obowiązek ten będzie nałożony na niego decyzją starosty.

Dodanie art. 24a i 24b w ustawie o odpadach jest konieczne ze względu na nasilającą się skalę transportów odpadów między regionami gospodarki odpadami komunalnymi czy województwami, bez odpowiednich dokumentów z informacjami na temat rodzaju, masy transportowanych odpadów, posiadacza je przekazującego oraz miejsca przeznaczenia tych odpadów. Zdarzają się również przypadki, gdy dokumenty przewozowe wystawione są na inny rodzaj odpadów niż te, które faktycznie są transportowane (np. w dokumentacji widnieją informacje o transporcie odpadów budowlanych – innych niż niebezpieczne, podczas gdy faktycznie transportowane są odpady niebezpieczne). Coraz częściej kierowcy transportowanych odpadów, w przypadku zatrzymania do kontroli transportu, nie udzielają żadnych informacji na temat posiadacza odpadów zlecającego ich transport ani miejsca przeznaczenia odpadów. W efekcie kontrola taka jest nieskuteczna, a odpady trafiają coraz częściej w miejsca na ten cel nieprzeznaczone, tj. do wyrobisk, lasów itp. Wobec powyższego konieczne jest

utworzenie miejsc dla zatrzymywanych transportów odpadów i zwiększenie odpowiedzialności transportujących za przewożone odpady.

W art. 15 zaproponowano zmianę art. 129 i art. 129a dodając do czynności wykonywanych w ramach kontroli ruchu drogowego – kontrolę transportu odpadów w rozumieniu ustawy o odpadach.

Zaproponowano również zakres uprawnień dla inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska, którzy będą przeprowadzali kontrolę transportu odpadów w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych.

W przepisach przejściowych uregulowano wszystkie kwestie związane z przeniesieniem laboratoriów i pracowni badawczych wioś do GIOŚ w celu utworzenia centralnego laboratorium badawczego.

Z uwagi na to, że z dniem wejścia w życie ustawy zadania z zakresu PMŚ i działalności laboratoriów wykonywane przed jej dniem wejścia w życie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stają się zadaniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w przepisach przejściowych uregulowano sprawy związane z przejściem tych zadań oraz przejście pracowników wydziałów monitoringu oraz laboratoriów wioś do GIOŚ.

Ponadto z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska przejmuje ruchomości i środki finansowe pozostające w dyspozycji wioś i przeznaczone dotychczas na realizację zadań PMŚ, działalności laboratoriów oraz na wynagrodzenia pracowników realizujących te zadania.

V. Dodatkowe informacje

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zaproponowano, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. z wyjątkiem art. 49 ust. 2 pkt 4 ustawy o substancjach zubażających warstwę ozonową oraz niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych zmienianej w art. 11 projektowanej ustawy, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., co wynika wprost z przepisów prawa unijnego.

Nazwa projektu

Ustawa o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Środowiska

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Sławomir Mazurek Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Marek Haliniak Główny Inspektor Ochrony Środowiska

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Małgorzata Typko - Zastępca Dyrektora Departamentu Zarządzania Środowiskiem, Ministerstwo Środowiska

Bogusława Rutkowska - Dyrektor Departamentu Inspekcji

w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska

b.rutkowska@gios.gov.pl

Data sporządzenia

07.06.2018r.

Źródło:

Analiza i ocena stanu funkcjonowania Inspekcji Ochrony Środowiska

Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Ukształtowana w 1998 roku struktura Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) w zasadzie w niezmienionej formule funkcjonuje do dnia dzisiejszego. Dwudziestoletnie doświadczenia w funkcjonowaniu IOŚ jako rządowej administracji zespolonej, w konfrontacji z jej nowymi obowiązkami wynikającymi przede wszystkim z członkostwa Polski w UE oraz innym jakościowo zakresem działania wskazują, że organizacja Inspekcji w obecnym jej kształcie jest nieefektywna i powinna zostać zmodyfikowana pod kątem zracjonalizowania jej struktury i wypracowania nowego systemu finansowania.

Wyniki kontroli przeprowadzanych przez Najwyższą Izbę Kontroli jednoznacznie wskazują w zaleceniach na konieczność wprowadzenia systemowych zmian w zakresie finansowania IOŚ ze względu na niewydolność obecnego systemu, który doprowadził do poważnych dysfunkcji w funkcjonowaniu Inspekcji. I tak dla przykładu Najwyższa Izba Kontroli w raporcie pn. „Działania Inspekcji Ochrony Środowiska na rzecz poprawy jakości wód w rzekach” negatywnie oceniła istniejący model finansowania zadań monitoringu rzek wymagający corocznego aplikowania przez wojewódzkich inspektorów do krajowych funduszy ekologicznych, z niepewnym skutkiem, o środki na ten cel. Ponadto NIK zwracała także uwagę na konieczność zwiększenia przez IOŚ liczby przeprowadzanych kontroli, formułując tego rodzaju zalecenia np. we wnioskach pokontrolnych z kontroli "Zapewnienie przez organy administracji publicznej prawidłowego zagospodarowania odpadów komunalnych" oraz "System zarządzania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym". Zdaniem NIK potrzeba także większego nadzoru ze strony IOŚ nad obszarem zagospodarowania baterii i akumulatorów oraz zapewnienia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska również skutecznych instrumentów umożliwiających kontrolę realizacji przez wojewódzkie inspektoraty zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy o IOŚ (kontrola "System zarządzania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym").

Na potrzebę wzmocnienia Inspekcji zwracała także uwagę branża przedsiębiorców zajmujących się recyklingiem odpadów podczas posiedzenia Senackiej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w lutym 2015r.

Do problemów wymagających rozwiązania należą:

1. Postępujący udział „szarej strefy” w obszarze środowiska, głównie w gospodarowaniu odpadami, związany z porzucaniem odpadów komunalnych i niebezpiecznych w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych (np. wyrobiskach, nielegalnych magazynach, itp.), nielegalnym gospodarowaniem odpadami komunalnymi, odzyskiem i recyklingiem odpadów opakowaniowych, demontażem pojazdów wycofanych z eksploatacji czy nielegalnym przemieszczaniem odpadów z zagranicy, jest groźny nie tylko dla środowiska, ale dla całej gospodarki i budżetu państwa. Funkcjonowanie szarej strefy w obszarze środowiska przynosi znaczne straty dla gospodarki kraju i dla budżetu państwa z powodu niezapłaconych podatków czy opłat środowiskowych, a dla środowiska coroczne zmniejszenie bezpieczeństwa ekologicznego państwa poprzez zanieczyszczanie środowiska z powodu niewłaściwego postępowania z odpadami.

W gospodarce odpadami udział szarej strefy w ostatnich latach szybko rośnie i wg szacunków ekspertów branżowych sięga od 30 do 50% ujawnionych obrotów, co jest na poziomie prawie 2 razy wyższym niż szacowany jej udział w gospodarce narodowej. Straty z powodu szarej strefy w gospodarce odpadami szacowane są obecnie przez Krajową Izbę Gospodarczą na ok 2,5 mld złotych rocznie, co stanowi poważne uszczuplenie wpływów do budżetu państwa. Rozwój szarej strefy powiązany jest z corocznym wzrostem liczby podmiotów zajmujących się opłacalną działalnością „odpadową”. Obecnie brakuje skutecznego systemu kontroli i monitoringu, co utrudnia działania wobec szarej strefy.

Przy aktualnym stanie kadrowym IOŚ nie ma możliwości zwiększenia liczby kontroli i szybkiego reagowania na potrzeby społeczeństwa i innych organów w zgłaszanych interwencjach. Funkcjonujący obecnie system przeprowadzania kontroli, określony w ustawie z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców, zakłada konieczność powiadomienia przedsiębiorcy z 7-dniowym wyprzedzeniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli, co negatywnie przekłada się na skuteczność kontroli. Wiele skarg kierowanych przez społeczeństwo do GIOŚ, na działania wioś, odnosi się również do faktu wcześniejszego zawiadomiania przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Wskazując, że na czas od otrzymania owego zawiadomienia do czasu zakończenia czynności kontrolnych, następuje radykalna zmiana w dbałości przedsiębiorcy o środowisko oraz przestrzeganie warunków nakładanych decyzjami innych organów, co po zakończeniu kontroli nie jest normą przestrzeganą. Niekiedy zakres nielegalnych praktyk dotyczy kilku przedsiębiorców powiązanych ze sobą i prowadzących działalność na obszarze kilku województw. Wymaga to zatem koordynacji działań kontrolnych na poziomie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i prowadzenia kontroli krzyżowych podmiotów przez inspektorów z kilku wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. NIK również wskazuje na zasadność stosowania na szeroką skalę kontroli krzyżowych, które przyczyniają się do likwidacji szarej strefy (kontrola "System zarządzania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym").

Ponadto nielegalne działania w zakresie gospodarki odpadami najczęściej są dokonywane poza godzinami pracy IOŚ tj. w godzinach nocnych czy w dni wolne od pracy, a możliwe do zastosowania przez IOŚ podczas kontroli, uprawnienia oraz instrumenty techniczne i prawne są niewystarczające na potrzeby wykrycia sprawców wykroczenia lub przestępstwa oraz zebrania wyczerpującego materiału dowodowego do prowadzenia postępowania administracyjnego. Skuteczne przeciwdziałanie „szarej strefie” wymaga również zwiększenia współpracy z innymi organami kontroli i organami ścigania, w tym dostarczanie im rozszerzonej wiedzy z

zakresu ochrony środowiska by wykorzystać kompetencje wielu organów w celu przeciwdziałania nielegalnym działaniom. Duża liczba ujawnianych corocznie przez IOŚ naruszeń prawa w ochronie środowiska, mimo nakładanych administracyjnych kar pieniężnych świadczy o małej skuteczności kar oraz nieznamomości przepisów prawa przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą.

2. Obecnie zadania Państwowego Monitoringu Środowiska (PMS) realizowane są głównie przez IOŚ przy udziale środków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej (wfośigw), pozyskiwanych od 2011 roku za pośrednictwem rezerwy celowej budżetu państwa, przy niewielkim zaangażowaniu środków z budżetu wojewodów. Decyzja co do wysokości środków w danym roku budżetowym na realizację PMS jest rozproszona i leży w gestii 17 zarządów poszczególnych funduszy ekologicznych (wfośigw i NFOŚiGW) i w zależności od przyjętych przez nie priorytetów może być w praktyce corocznie inna. W wyniku kontroli działań IOŚ na rzecz poprawy jakości wód w rzekach (nr kontroli P/16/047) Najwyższa Izba Kontroli oceniła negatywnie istniejący model finansowania zadań monitoringu rzek wymagający corocznego aplikowania przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska do krajowych funduszy ekologicznych, z niepewnym skutkiem, o środki na ten cel, co nie sprzyjało wykonaniu badań i ocen wód rzek określonych wymogami prawa krajowego i zobowiązaniami wspólnotowymi Polski. Obecnie funkcjonujący rozproszony system przyznawania środków funduszy ekologicznych na zadania PMS może spowodować, iż Polska nie będzie w stanie wypełnić zobowiązań dotyczących gromadzenia i sprawozdawczości danych monitoringowych. Tym samym, nie będzie w stanie zapewnić danych stanowiących podstawę do oceny efektywności polityki środowiskowej zarówno na poziomie krajowym, jak i Unii Europejskiej.
3. Istniejące obecnie rozwiązanie prawno-organizacyjne realizacji zadań Państwowego Monitoringu Środowiska przez GIOŚ oraz 16 wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska jak również funkcjonowanie w ramach wioś 16 laboratoriów badawczych, ulokowanych de facto w strukturach administracji zespolonej wojewody, nie pozwala na optymalizację i elastyczność w prowadzeniu badań monitoringowych i wykonywaniu kontroli, w tym ponadregionalną specjalizację kosztochłonnych i wymagających wysokich umiejętności analiz laboratoryjnych. Wobec rosnącej liczby zadań monitoringowych wynikających z dyrektyw UE jak również kontroli z pomiarem istnieje potrzeba zapewnienia większej efektywności i elastyczności organizacyjnej systemu pomiarów monitoringowych kontrolnych oraz badań laboratoryjnych wykonywanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Obecny „rozproszony” sposób funkcjonowania sieci pomiarowych oraz działalności laboratoryjnej ograniczony przestrzennie wg. podziału administracyjnego nie pozwala na taką elastyczność i ponadregionalną specjalizację badań.
4. Istniejący system finansowania IOŚ nie pozwala na relokację środków finansowych zarówno pomiędzy wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, jak i pomiędzy nimi a Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska. Stwarza to dysproporcje finansowe pomiędzy poszczególnymi jednostkami i uniemożliwia racjonalne wykorzystywanie zasobów, adekwatnie do potrzeb uwarunkowanych czynnikami lokalnymi (np. liczba zakładów do kontroli, zurbanizowanie i ukształtowanie terenu, liczba stref monitoringowych etc.). W istniejącym systemie prawnym nie jest możliwa optymalizacja kosztów działania służb ochrony środowiska. Obecne finansowanie przez budżet państwa zadań wykonywanych przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) nie jest skorelowane i przebiega dwutorowo. GIOŚ i wioś finansowane są z odrębnych części budżetu państwa, których dysponentami są różne organy. Należy wyraźnie podkreślić, iż środki budżetowe na działalność

Inspekcji Ochrony Środowiska przyznawane są bez żadnej koordynacji merytorycznej ze strony Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, kierującego działalnością Inspekcji.

Dla realizacji w IOŚ coraz bardziej złożonych zadań kontrolnych i monitoringowych, wynikających z przepisów unijnych potrzebni są wysokiej klasy pracownicy merytoryczni, którzy będą przygotowani do wykonywania zadań. Obecnie przy bardzo wysokiej fluktuacji kadr w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska największe problemy dotyczą pozyskania pracowników z doświadczeniem w zakresie szeroko pojętej gospodarki odpadami, oczyszczania ścieków, ochrony powietrza oraz technologów do należytego realizowania kontroli instalacji objętych obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego (IPPC) w różnych gałęziach przemysłu, zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom poważnych awarii przemysłowych, jak również wykonywania wysoko specjalistycznych badań, w tym analiz laboratoryjnych, w szczególności chromatograficznych, dla celów monitoringu środowiska. Potrzeby kadrowe dla wioś i GIOŚ zostały oszacowane z wyraźnym wskazaniem, że po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej liczba zadań Inspekcji wynosiła 120, podczas gdy obecnie wynosi ponad 300, przy porównywalnym poziomie zatrudnienia. Planowanie nowych zadań dla GIOŚ i wioś, które wynikają z transpozycji dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej, nie przekłada się na zabezpieczenie środków finansowych z budżetu państwa, w tym na zatrudnienie nowych pracowników. Akty prawa krajowego transponujące nowe przepisy powstają bez wskazywania skutków finansowych dla jednostek Inspekcji realizujących nowe zadania. Taki brak stabilizacji finansowej dla realizacji ustawowych zadań Inspekcji Ochrony Środowiska stwarza ryzyko nieosiągnięcia zaplanowanych celów, a tym samym zmniejsza bezpieczeństwo ekologiczne obywateli.

5. Brak spójności pomiędzy stanem prawnym (art. 2 ust.2 ustawy o IOŚ) a stanem faktycznym w zakresie sprawowania przez ministra właściwego ds. środowiska zwierzchniego nadzoru nad wykonywaniem zadań Inspekcji (o których mowa w ust. 1). We wcześniejszych nowelizacjach ustawy o IOŚ z 1991 r. nie zmieniono zapisu dotyczącego nadzoru Ministra nad zadaniami IOŚ mimo, że faktycznie nie ma on możliwości jego sprawowania ze względu na funkcjonowanie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska w strukturze administracji rządowej zespolonej. To wojewoda, jako zwierzchnik rządowej administracji zespolonej w województwie (w tym wioś), kieruje i koordynuje jej działalnością, kontroluje działalność, zapewnia warunki do efektywnego działania, odpowiada za rezultaty jej działania.

Niewystarczające środki budżetowe oraz brak gwarancji uzyskania środków z funduszy ekologicznych na szczeblu wojewódzkim powoduje wiele utrudnień w realizacji ustawowych zadań Inspekcji oraz zagrożenie dekapitalizacją bazy laboratoryjnej i sprzętu pomiarowo-kontrolnego. Mając na uwadze konieczność zapewnienia rzetelnych informacji i ocen stanu środowiska, stanowiących jednocześnie dla innych instytucji i jednostek zarządzających środowiskiem, podstawę do podejmowania działań zapobiegawczych i ograniczających zanieczyszczenie środowiska konieczne jest zapewnienie ciągłości badań w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

W świetle powyższego należy wyraźnie stwierdzić, że istniejący model organizacyjno-finansowy funkcjonowania Inspekcji Ochrony Środowiska nie zapewnia skutecznej realizacji jej statutowych zadań, a także daleki jest od optymalnego systemu jej finansowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zasadniczym celem projektowanej ustawy jest zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli, zapewnienie stabilnego systemu finansowania badań i ocen stanu środowiska oraz wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez

wyeliminowanie szarej strefy w gospodarce odpadami. Aby zrealizować ten cel, proponuje się następujące rozwiązania:

1. W celu zwiększenia skuteczności kontroli i wyeliminowania szarej strefy w obszarze środowiska, w tym w gospodarce odpadami proponuje się wzmocnienie działań kontrolnych Inspekcji poprzez:
 - a) umożliwienie prowadzenia na terenie całego kraju kontroli, inicjowanych z poziomu Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, przez wyspecjalizowane zespoły kontrolne złożone z inspektorów z różnych terytorialnie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. Tego rodzaju rozwiązanie stwarza prawne i organizacyjne możliwości wykonywania tzw. kontroli krzyżowych, które są niezbędne dla efektywnej walki z szarą strefą w obszarze gospodarki odpadami na obszarze kilku województw oraz w stosunku do najbardziej uciążliwych podmiotów korzystających ze środowiska. Udział Inspekcji w przeciwdziałaniu negatywnym zjawiskom na rynku odpadów jest znaczący i od jej aktywności kontrolnej w dużej mierze zależy stan przestrzegania wymogów ochrony środowiska przez przedsiębiorców z branży odpadowej;
 - b) wzmocnienie kadrowe Inspekcji w celu skutecznego wykonywania zwiększonej liczby kontroli wynikających m.in. z wpływających do IOŚ interwencji i wniosków dot. szarej strefy. Postuluje się wprowadzenie dla inspektorów ochrony środowiska możliwości wykonywania kontroli w systemie całodobowym tj. pracy zmianowej, pozwalającej na przeprowadzanie kontroli również w porze nocnej. Dotyczy to w szczególności przypadków nieprzestrzegania przez przedsiębiorców przepisów korzystania ze środowiska, czy wręcz przeciwdziałaniu przestępstwom lub wykroczeniom, powodujących występowanie zagrożeń dla życia bądź zdrowia ludzi lub dla środowiska;
 - c) umożliwienie prowadzenia kontroli interwencyjnych przez inspektorów ochrony środowiska bez wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia (obowiązek powiadamiania z 7-dniowym wyprzedzeniem pozostałby dla kontroli planowanych); rozszerzenie uprawnień inspektorów IOŚ podczas wykonywania kontroli oraz umożliwienie prowadzenia czynności rozpoznawczych lub operacyjnych z wykorzystaniem instrumentów technicznych i prawnych na potrzeby postępowania administracyjnego;
 - d) zapewnienie inspektorowi IOŚ pomocy innych organów kontroli lub Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych. Działania te rozszerzają współpracę z innymi organami kontrolnymi i stanowiłyby uzupełnienie narzędzi służących eliminowaniu szarej strefy, obok wzmocnienia obszaru kontrolnego Inspekcji;
 - e) zwiększenie wysokości stawek administracyjnych kar pieniężnych wymierzanych za naruszenia wymagań ochrony środowiska, określonych w przepisach innych ustaw, co będzie stanowiło narzędzie wzmacniające egzekwowanie przestrzegania prawa i przyczyni się do skutecznej walki z szarą strefą oraz zwiększenia wpływów do budżetu państwa;
 - f) objęcie działaniami edukacyjnymi z zakresu korzystania ze środowiska inne organy i instytucje (np. Krajową Administrację Skarbową, Inspekcję Transportu Drogowego, Straż Graniczną, Policję, Prokuraturę, sądownictwo, samorządy) oraz przedsiębiorców. Działania te umożliwiłyby dostarczenie wiedzy merytorycznej z zakresu ochrony środowiska innym organom w tym współpracującym z IOŚ przy eliminowaniu nielegalnych praktyk w gospodarowaniu odpadami. Szeroka działalność edukacyjna miałaby na celu ograniczenie sytuacji naruszeń prawa oraz podniesienie konkurencyjności przedsiębiorców, co stanowiłoby przeciwwagę dla wzmocnienia działalności inspekcyjnej ukierunkowanej

na eliminację szarej strefy w ochronie środowiska. Inspekcja Ochrony Środowiska z jednej strony prowadziła działania kontrolne z drugiej zaś, bazując na doświadczeniu praktycznym zdobytym podczas działalności inspekcyjnej, edukowała podmioty w zakresie stosowania przepisów o ochronie środowiska. Ww. działania byłyby prowadzone przez komórkę umieszczoną w ramach struktur centralnych Inspekcji. Szkolenia miałyby charakter zestandaryzowany oparty na b-learningu (multimedialne warsztaty uzupełnione o konwencjonalne szkolenia). Szkolenia oparte byłyby na doświadczeniach praktycznych Inspekcji oraz wypracowanych dobrych praktykach. Komórka działałaby w oparciu o pozyskiwane fundusze europejskie oraz inne fundusze pomocowe.

2. W celu zapewnienia stałego mechanizmu finansowania zadań PMS, w projekcie niniejszej ustawy przyjęto rozwiązanie polegające na dofinansowaniu zadań PMS ze środków NFOŚiGW pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej. Taki mechanizm usprawni realizację zadań badawczo-pomiarowych PMS, które, ze względu na specyfikę badań monitoringowych, wymagają konieczności ich realizacji w sposób cykliczny, w odpowiednim reżimie czasowym, często od początku stycznia lub w określonych porach okresu wegetacyjnego, co jest niezbędne do wykonania oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska. Zaproponowane w projekcie niniejszej ustawy rozwiązania prawno-organizacyjne odpowiadające na problem wskazany w ppkt 3 w pkt 1 OSR to:

- a) utworzenie na poziomie centralnym jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska Wydziały i Działy Monitoringu Środowiska oraz sieci monitoringowe, finansowanej z jednego źródła budżetu państwa w ramach jednego dysponenta budżetowego – Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Ustanowienie krajowej sieci monitoringu środowiska, działającej ponadregionalnie, pozwoli zoptymalizować koszty systemów pomiarowych oraz zapewni jego jednolitość i niezawodne skuteczne funkcjonowanie;
- b) przekształcenie obecnie istniejących i funkcjonujących w wioskach laboratoriów w centralne laboratorium badawcze w strukturze GIOŚ z wyspecjalizowanymi oddziałami regionalnymi w oparciu o istniejącą infrastrukturę laboratoryjną, co pozwoli na optymalizację i elastyczność w prowadzeniu badań monitoringowych i wykonywaniu badań na potrzeby kontroli poprzez wykorzystanie aparatury pomiarowo-badawczej i wyspecjalizowanych grup pomiarowych w sposób ponadregionalny, co nie było dotychczas możliwe. Centralne laboratorium badawcze będzie mogło wykonywać usługi zlecone, a środki pozyskane w ten sposób będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Reorganizacja struktury funkcjonowania monitoringu środowiska opartej o jednolitą krajową sieć monitoringu środowiska oraz centralne laboratorium badawcze w strukturze GIOŚ pozwoli na priorytetyzację i optymalizację zadań monitoringowych, szczególnie w zakresie monitoringu wód i powietrza, co umożliwi wykonywanie najtrudniejszych i najkosztowniejszych badań, m.in. nowych substancji chemicznych w wodach powierzchniowych wynikających z konieczności wdrożenia od stycznia 2019r. przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.

Centralnie zarządzany i kadrowo wzmocniony system monitoringu środowiska – oparty o centralne laboratorium badawcze oraz krajową sieć monitoringu środowiska – umożliwi większą elastyczność oraz ponadregionalną specjalizację kosztochłonnych i wymagających wysokich umiejętności analiz laboratoryjnych. Zaproponowane w ustawie wzmocnienie monitoringu przewiduje również dalsze wzmocnienie systemu zapewnienia i kontroli jakości w badaniach monitoringowych poprzez utworzenie krajowych laboratoriów referencyjnych ds. wód, hałasu oraz pól elektromagnetycznych (PEM) i pozwoli wprowadzić wspólny, jednolity system zarządzania jakością, zapewniając wysoką jakość i porównywalność wyników na obszarze całego kraju.

Proponowane w projekcie rozwiązanie w postaci jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska i ulokowanego w strukturze GIOŚ centralnego laboratorium badawczego zapewni skuteczność i kompletność wykonywania obowiązków monitoringowych wynikających z przepisów dyrektyw UE i badań na potrzeby kontroli oraz jak również pozwoli na ocenę skuteczności działania narzędzi kontrolnych Inspekcji wobec korzystających ze środowiska jak również ocenę efektywności działania planów i programów naprawczych wdrażanych przez zarządzających środowiskiem, w szczególności samorządy.

Rozwiązanie przewiduje przejęcie przez GIOŚ pracowników wioś uczestniczących w realizacji zadań PMŚ i działalności laboratoryjnej, jak również mienia wioś niezbędnego do realizacji tych zadań. Tak zorganizowany system monitoringu środowiska na poziomie krajowym zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.

3. Zapewnienie stabilnego systemu organizacji oraz finansowania działalności kontrolnej i monitoringowej, a także odpowiedniego poziomu zatrudnienia i wynagrodzenia pracowników IOŚ poprzez:

- a) finansowanie zadań Inspekcji Ochrony Środowiska z budżetu państwa,
- b) zwiększenie liczby etatów oraz środków finansowych na wynagrodzenia dla pracowników IOŚ co pozwoli na dostosowywanie polityki kadrowej do szybko zmieniających się potrzeb i narastających zadań o charakterze interdyscyplinarnym, w tym umożliwi przeciwdziałanie dużej rotacji pracowników i pozyskanie z rynku wysoko wykwalifikowanych specjalistów,
- c) przyjęcie struktury zatrudnienia opartej z jednej strony o korpus służby cywilnej, z drugiej zaś o pracowników zatrudnionych poza korpusem, w skład których wchodzić będą inspektorzy ochrony środowiska oraz pracownicy laboratoriów, wykonujący pracę w trybie zmianowym.

Od Inspekcji wymagać należy większej efektywności organizacyjnej i finansowej w związku z wykonywaniem zadań publicznych w dziedzinie ochrony środowiska w kontekście zarówno aktualnych wymogów prawa UE, jak i też w związku ze wzrastającymi zagrożeniami środowiskowymi. Temu celowi służyć ma wdrożenie nowych rozwiązań prawno-organizacyjnych, zarówno w obszarze kontrolnym, jak i monitoringowym, realizowanym przez IOŚ.

Projektowane rozwiązania pozwolą na skuteczne prowadzenie działań kontrolnych, zwłaszcza w obszarze tzw. szarej strefy, co powinno przyczynić się do wzrostu wpływów do budżetu państwa, a także przyczynią się do wzmocnienia i ujednoczenia systemu monitoringu stanu środowiska w Polsce.

4. Proponuje się uchylenie art. 2 ust. 2 ustawy o IOŚ zakładającego zwierzchni nadzór ministra właściwego do spraw środowiska nad wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy o IOŚ. Uchylenie tego przepisu uporządkuje i zharmonizuje stan prawny ze stanem faktycznym (w związku z podległością wioś w aspekcie

organizacyjno-finansowym wojewodzie). Zachowanie przepisów dotyczących nadzoru Ministra Środowiska nad Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska (będącym centralnym organem administracji rządowej), który z kolei ustala kierunki działań IOŚ, może wydawać wioś polecenia dotyczące podejmowania określonych czynności, dokonuje analiz i ocen w obszarze objętym zakresem działania IOŚ, jest w sytuacji zespolenia służb wystarczającym i stosowanym w prawodawstwie dotyczącym innych inspekcji, rozwiązaniem.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W wielu krajach członkowskich OECD/UE organy inspekcyjne na poziomie centralnym funkcjonują w ramach jednolitych struktur, np.: Inspektorat Ochrony Środowiska (Republika Czeska, Słowenia, Słowacja, Portugalia), Agencja Ochrony Środowiska (Dania, Irlandia, Litwa, Szwecja, Wielka Brytania, Malta oraz Norwegia, Islandia).

Przykładem takiego kraju członkowskiego OECD jest Norwegia, z którą GIOŚ prowadził współpracę dwustronną od 2007 roku i z której doświadczeń korzystał przy usprawnianiu prowadzenia działań kontrolnych oraz monitoringu środowiska w Polsce. Istotnym elementem działań Norweskiej Agencji ds. Środowiska są również działania edukacyjne z zakresu korzystania ze środowiska.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Środowiska	1		Nadzorowanie GIOŚ w realizacji zadań kontrolnych i monitoringowych
Inspekcja Ochrony Środowiska	1		Zwiększenie uprawnień inspektorów, zwiększenie ilości i częstotliwości kontroli
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska	1		Zatrudnienie pracowników do pracy zmianowej w obszarze kontrolnym. Prowadzenie kontroli i monitoringu środowiska na terenie całego kraju. Przejęcie przez GIOŚ pracowników wioś uczestniczących w realizacji zadań PMS i działalności laboratoryjnej, jak również mienia wioś niezbędnego do realizacji tych zadań Powołanie w strukturze GIOŚ centralnego laboratorium badawczego. Umożliwienie prowadzenia kontroli interwencyjnych przez inspektorów ochrony środowiska bez wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia
Wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska	16		Zatrudnienie pracowników do pracy zmianowej w obszarze kontrolnym. Umożliwienie prowadzenia kontroli interwencyjnych przez inspektorów ochrony środowiska bez

			wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1		Zwiększenie wpływów. Zwiększenie wydatków
Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej	16		Zwiększenie wpływów Zmniejszenie wydatków
Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie”	1		Zwiększenie wpływów
Policja			Udzielanie pomocy inspektorom w toku wykonywania czynności kontrolnych
Inne organy kontroli, w tym Krajowa Administracja Skarbowa			Udzielanie pomocy inspektorom w toku wykonywania czynności kontrolnych
Podmioty, podlegające kontroli dokonywanej przez IOŚ	115910	Ewidencja IOŚ (stan na 2017 r.)	Wzmocnienie działalności kontroli IOŚ: kontroli interwencyjnej bez wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia, a także w porze nocnej. Polepszenie sytuacji przedsiębiorców działających legalnie i respektujących przepisy z zakresu ochrony środowiska,

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt zostanie skierowany do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Stosownie do uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204 oraz z 2018 r. poz. 114 i 278) projekt ustawy zostanie przesłany do konsultacji publicznych i do zaopiniowania do następujących podmiotów:

1. Szef służby cywilnej
2. Wojewodowie,
3. Marszałkowie województw,
4. Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska,
5. Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska,
6. Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie”,
7. Najwyższa Izba Kontroli,
8. Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
9. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
10. Centrum Prawa Ekologicznego,
11. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
12. Krajowa Izba Gospodarcza,
13. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska,
14. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu,
15. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
16. Polska Izba Gospodarki Odpadami,

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) projekt ustawy zostanie przekazany do następujących podmiotów na zaopiniowanie:

1. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, ul. Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa
3. Forum Związków Zawodowych, ul. J. Smulikowskiego 6/8, 00-379 Warszawa

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji z przedstawicielami KZ NSZZ „Solidarność” przy WIOŚ.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029) projekt ustawy zostanie przekazany do następujących podmiotów do zaopiniowania:

1. Business Centre Club w Warszawie, ul. Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa
2. Konfederacja „LEWIATAN” w Warszawie, ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
3. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa
4. Związek Rzemiosła Polskiego, skr. pocztowa 54, 00-952 Warszawa

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

wydatków wfośigw												
Zwiększenie wydatków PGW Wody Polskie (monitoring dyrektywy azotanowej)	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	37,53	412,83
Saldo ogółem	-174,57	65,73	962,45	2223,83	2223,93	2224,23	2224,43	2224,43	2224,43	2224,43	2224,43	18647,75
budżet państwa	-60,73	9,21	286,87	634,03	634,13	634,43	634,63	634,63	634,63	634,63	634,63	5311,09
JST	3,69	72,45	285,11	691,33	691,33	691,33	691,33	691,33	691,33	691,33	691,33	5891,89

Źródła finansowania	Budżet państwa, NFOSiGW, PGW Wody Polskie											
---------------------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja zakłada finansowanie zadań Inspekcji Ochrony Środowiska z budżetu państwa, środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz środków PGW Wody Polskie. Szczegółowe kategorie wydatków omówiono poniżej.</p> <p>Po stronie wydatków oszacowano wielkość środków przeznaczonych na sfinansowanie zadań związanych z przeprowadzaniem kontroli, w tym kontroli krzyżowych i kontroli prowadzonych w trybie pracy zmianowej, zadań związanych z prowadzeniem państwowego monitoringu środowiska, w tym środki na zatrudnienie i wynagrodzenie pracowników (inspektorów kontroli oraz pracowników do realizacji zadań monitoringu środowiska).</p> <p>Łączny roczny koszt wydatków budżetowych oszacowano na kwotę 113 mln zł, w tym w szczególności: środki na podwyższenie wynagrodzenia dla pracowników IOŚ (GIOŚ i wioś) w wysokości 70 mln oraz środki na wynagrodzenia dla dodatkowych 600 pracowników IOŚ (GIOŚ i wioś) realizujących zadania z zakresu kontroli i monitoringu środowiska w wysokości 40 mln zł. W ramach w/w środków zatrudnieni zostaną inspektorzy w IOŚ, którzy będą mogli wykonywać kontrole przez 7 dni w tygodniu 24 godziny na dobę.</p> <p>Środki w wysokości 70 mln zł rocznie (wraz z pochodnymi, które stanowią kwotę 13 748 000 zł) zostaną rozdysponowane na 16 wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska i Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, łącznie na 2500 etatów. Obecnie średnie wynagrodzenie w Inspekcji Ochrony Środowiska, z uwzględnieniem stanowisk kierowniczych, kształtuje się na poziomie ok. 3 560 zł brutto. Projektowana regulacja zakłada pozostawienie pracowników IOŚ (GIOŚ i wioś) w służbie cywilnej oraz podniesienie ich wynagrodzeń do poziomu porównywalnego z przeciętnym uposażeniem pracowników wchodzących w skład korpusu służby cywilnej w strukturze Krajowej Administracji Skarbowej, tj. do kwoty ok. 5 500 zł brutto na etat.</p> <p>Zaznaczyć należy, iż podwyższenie wynagrodzeń pracownikom IOŚ wiąże się bezpośrednio ze znaczącym poszerzeniem zakresu ich zadań oraz nadaniem nowych uprawnień, które pozwolą na efektywne działania prowadzące zwłaszcza do likwidacji szarej strefy. Kwota przeznaczona na</p>											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

podwyższenie wynagrodzeń pracownikom IOŚ - 70 000 000,00 zł będzie wchodziła w limit wydatków budżetowych GIOŚ i wioś w następujących wysokościach w częściach budżetu państwa:

- część 85 *Wojewodowe* – kwota 30 914 863,00 zł

- część 41 *Środowisko* – kwota 39 085 137,00 zł

Powyższy podział środków uwzględnia przeniesienie pracowników wydziałów i działów monitoringu środowiska oraz laboratoriów, w tym pracowników wykonujących prace o charakterze obsługowym na rzecz zadań monitoringowych, z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy (1 stycznia 2019 r.) zatrudnionych w części 85 do części 41 (z wioś do GIOŚ). Zachowają oni dotychczasowe uprawnienia pracownicze i miejsca pracy w poszczególnych województwach.

Z kolei wzrost zatrudnienia o 600 etatów w IOŚ (GIOŚ i wioś) wynika przede wszystkim z konieczności zwiększenia ilości i częstotliwości kontroli oraz z wprowadzenia pracy zmianowej, mających przede wszystkim na celu zwalczanie szarej strefy w gospodarce odpadami. Obecnie średnio na jedno województwo przypada zaledwie 36 inspektorów ochrony środowiska, przy niezwykle szerokim zakresie kontroli obejmującym w szczególności problematykę zanieczyszczenia powietrza, wody, gleby, ochrony przed hałasem, promieniowaniem elektromagnetycznym i gospodarkę odpadami.

Liczba zakładów podlegających kontroli to obecnie 11 5910.

Zwiększenie zatrudnienia łącznie o 600 nowych pracowników (w GIOŚ i wioś) przekłada się na skutek finansowy w postaci środków 40 000 000,00 zł rocznie (wraz z pochodnymi, które dają kwotę w wysokości 7 856 000 zł) w limicie wydatków budżetowych GIOŚ i wioś w następujących częściach budżetu państwa:

- część 85 *Wojewodowe* - 520 etatów – kwota: 34 667 200,00 zł

- część 41 *Środowisko* - 80 etatów – kwota: 5 332 800,00 zł

Przyjęto, że przeciętne miesięczne wynagrodzenie dla nowo zatrudnionych pracowników będzie kształtować się na poziomie co najmniej prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w 2018 roku, tj. kwoty 4 443 zł brutto (obwieszczenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w roku 2018 oraz przyjętej do jej ustalenia kwoty prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia (M.P. poz. 1174)).

Łącznie wydatki osobowe w związku z wejściem w życie projektowanej regulacji wynoszą: 110 000 000 zł rocznie (wraz z pochodnymi).

Poniżej przedstawiono szczegółową kalkulację składek od wynagrodzeń dla kwoty 110 mln zł, która została uwzględniona w tabeli w pkt 6 po stronie dochodów budżetu państwa.

Kwota brutto	110 000 000,00 zł
ZUS pracownik (13,71%)	15 081 000,00 zł

Ub. zdrowotne (1,25%)	1 186 487,50 zł
Ub. zdrowotne (7,75%)	7 356 222,50 zł
Podatek dochodowy (18%)	9 729 197,50 zł
Kwota Netto	76 647 092,50 zł
ZUS pracodawca (17,19%)	18 909 000,00 zł
Fundusz Pracy (2,45%)	2 695 000,00 zł

Nadmienić należy, że wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska w roku 2019 zabezpieczają środki w swoim planie finansowym na wypłatę dodatkowego wynagrodzenia rocznego tzw. "13" dla pracowników wydziałów i działów monitoringu środowiska oraz laboratoriów, w tym pracowników wykonujących prace o charakterze obsługowym na rzecz zadań monitoringowych, przechodzących z wioś do GIOŚ (z części 85 do części 41 budżetu państwa). Począwszy od roku 2020 środki te powinny zostać ujęte w części 41 budżetu państwa, w limicie wydatków budżetowych GIOŚ.

Z kolei z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy z części 85 do części 41 budżetu państwa przeniesione zostaną środki przeznaczone na wynagrodzenia, pochodne od wynagrodzeń, odprawy emerytalne, nagrody jubileuszowe oraz nagrody wynikające z art. 93 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej dla pracowników przeniesionych z wioś do GIOŚ.

Po stronie wydatków rzeczowych, będących skutkiem proponowanej ustawy ujęto koszty rzeczowe w kwocie 3 000 000,00 zł w tym:

- szkolenia pracowników - koszty specjalistycznego kursu dla inspektorów ochrony środowiska prowadzonego przez GIOŚ: 800 000,00 zł. (cz.41)
- koszty kontroli (w tym zakup specjalistycznego sprzętu, delegacje i utrzymanie Informatycznego Systemu Kontroli): 700 000,00 zł, (cz.41 -250 000,00 zł; cz.85- 450 000,00 zł)
- wyposażenie stanowisk pracy: 1 500 000,00 zł, (cz.41 - 125 000,00 zł, cz.85 -1 375 000, 00 zł,)

Razem w części 41 *Środowisko* - 1 175 000,00 zł

Razem w części 85 *Wojewodowie* - 1 825 000,00 zł

Łącznie skutek finansowy projektowanej regulacji po stronie wydatków budżetu państwa wyniesie 113 000 000 zł rocznie.

Szczegółowy podział w/w środków w ramach części 85 budżetu państwa określający wysokość środków przeznaczonych na poszczególne wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska oraz wysokość środków, które przeniesione zostaną z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy z części 85 do części 41 budżetu państwa, przedstawiony zostanie przez ministra właściwego ds. środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

W celu zapewnienia efektywnego wykonywania badań monitoringowych stanu środowiska i wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby prowadzonych czynności kontrolnych zaproponowano stworzenie jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska oraz centralnego laboratorium badawczego w GIOŚ, które będą finansowane z jednej części budżetu państwa (cz. 41) z budżetu jednego dysponenta, a nie jak dotychczas, z 17 odrębnych budżetów.

W związku z centralizacją realizacji zadań Państwowego Monitoringu Środowiska oraz

utworzeniem centralnego laboratorium badawczego, z budżetu wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska (z części 85 Wojewodowie) do budżetu Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (do części 41 Środowisko) przesunięte zostaną środki budżetowe, które dotychczas wydatkowane były na koszty bieżące funkcjonowania sieci pomiarowych oraz laboratoriów z budżetu wioś

Środki te pokrywają w szczególności następujące kategorie wydatków: utrzymanie obiektów (koszty najmu, przeglądów, bieżących remontów, mediów, modernizacji, przebudowy w celu dostosowania do specjalizacji badań, budynków laboratoriów oraz wydziałów i działów monitoringu środowiska, utworzenie stanowisk pracy w wydziałach monitoringu i laboratoriach), utrzymanie sprzętu mobilnego oraz pływającego do poboru prób dla potrzeb monitoringu i kontroli jak również obserwacji hydromorfologicznych rzek i jezior, utrzymanie infrastruktury baz danych, stacji pomiarowych (w tym ciągłej transmisji danych) oraz infrastruktury laboratoriów.

W celu zapewnienia stałego mechanizmu finansowania zadań PMŚ, projektowana regulacja zakłada także dofinansowanie Państwowego Monitoringu Środowiska ze środków NFOŚiGW w kwocie 100 000 000,00 zł rocznie.

Kwota na dofinansowanie zadań Państwowego Monitoringu Środowiska ze środków NFOŚiGW obejmować będzie:

- A. Roczny średni koszt w wysokości 50 mln zł dofinansowania realizowanych przez GIOŚ w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska badań z zakresu monitoringu powietrza (w tym zadań Krajowego Laboratorium Referencyjnego ds. jakości powietrza), hałasu, pól elektromagnetycznych, promieniowania jonizującego, przyrody, w tym siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt, lasów oraz Zintegrowanego Monitoringu Środowiska Przyrodniczego, monitoringu gleb, jak również monitoringu wód podziemnych, Bałtyku, wód przejściowych i przybrzeżnych, osadów dennych, monitoringu ichtiofauny w rzekach, jeziorach, wodach przejściowych i przybrzeżnych, monitoringu bioty w rzekach, jeziorach, wodach przejściowych i przybrzeżnych, monitoringu substancji szczególnie niebezpiecznych znajdujących się na liście priorytetowej dyrektywy 2013/39/UE.

W ramach realizacji ww. zadań finansowane są następujące kategorie kosztów:

- koszty bieżące realizacji zadań przez krajowe laboratoria referencyjne: zakup specjalistycznej aparatury pomiarowej, wynajem pól pomiarowych dla potrzeb międzylaboratoryjnych badań porównawczych, koszty wykonania sprawdzeń i kalibracji na stacjach monitoringu powietrza oraz badań równoważności metodyk pomiarowych, ubezpieczenie aparatury, zakup wzorców i gazów wzorcowych dla stacji monitoringu, zakup materiałów eksploatacyjnych i części zamiennych, organizacja szkoleń specjalistycznych, naprawa urządzeń;
- koszty bieżące realizacji zadań w ramach poszczególnych komponentów monitoringowych: wykonywanie badań monitoringowych i obserwacji przez zespoły

ekspertów, koordynacja prac terenowych, zakup lub wynajęcie sprzętu, w tym jednostek pływających, do poboru prób, koszty transportu prób, wykonanie specjalistycznych analiz laboratoryjnych, w tym zakup i ubezpieczenie specjalistycznej aparatury pomiarowej, zakup materiałów eksploatacyjnych, odczynników, wzorców, części zamiennych, utrzymanie, modernizacja i rozwój baz danych PMS, utrzymanie i rozwój narzędzi informatycznych (portali, geoportali, aplikacji mobilnych) do udostępniania danych, koszty usług w zakresie weryfikacji i analizy danych i wyników pomiarów wykonanych na terenie całego kraju, wyliczanie wskaźników i trendów wskaźników, sporządzanie raportów, koszty tworzenia i utrzymania infrastruktury informacji przestrzennej na podstawie istniejących danych i usług związanych z tymi danymi, koszty usług związanych z podnoszeniem wiedzy i weryfikacją kwalifikacji zespołów pomiarowych Inspekcji Ochrony środowiska oraz zapewnieniem wysokiej jakości uzyskiwanych wyników i ocen tj. organizowanie i przeprowadzenie międzylaboratoryjnych badań porównawczych (badania biegłości) i interkalibracji, opracowanie danych i informacji dla potrzeb raportowania krajowego (np. GUS) oraz do Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska, HELCOM, GAW/WMO i innych organizacji międzynarodowych, organizacja szkoleń specjalistycznych; wzorcowanie mierników, będących na wyposażeniu laboratoriów inspekcji ochrony środowiska, zakup wzorców, odczynników chemicznych, drobnego sprzętu laboratoryjnego, koszty opracowania i wydania publikacji specjalistycznych i raportów o stanie środowiska, koszty tłumaczenia metodyk monitoringowych.

B. Roczny średni koszt w wysokości 20 mln zł dotychczasowego dofinansowania przez wfośigw realizowanych przez wioś, w ramach PMS, badań z zakresu monitoringu powietrza, hałasu, pól elektromagnetycznych oraz wód powierzchniowych.

W ramach realizacji ww. zadań finansowane są następujące kategorie kosztów: zakup/modernizacja wyposażenia stacji pomiarowych jakości powietrza (analizatory, urządzenia do zbierania danych, kontenery pomiarowe), zakup (wymiana zużytej) aparatury kontrolno-pomiarowej (spektrometry, mineralizatory, szafy chłodnicze do przechowywania próbek, autosamplery, digestoria, generatory wodoru, etc.), materiałów niezbędnych do wykonywania badań laboratoryjnych (materiały eksploatacyjne i pomocnicze odczynniki, rozpuszczalniki, szkło laboratoryjne, wzorce i materiały odniesienia, gazy specjalne - wzorcowe i techniczne, koszty utrzymania akredytacji, audytów związanych z akredytacją, szkoleń specjalistycznych dla pracowników monitoringu i laboratoriów, zakup/modernizacja infrastruktury informatycznej do gromadzenia, transmisji, weryfikacji i przetwarzania danych pomiarowych (bazy danych wioś), koszty transmisji danych, konserwacje, remonty i naprawy aparatury w laboratoriach i na stacjach pomiarowych, koszty dzierżawy terenu pod stacje pomiarowe, energii, ubezpieczenia, paliwa do transportu próbek i obsługi stacji pomiarowych niezbędne do realizacji zadań monitoringowych i kontroli interwencyjnych.

C. Roczny średni koszt w wysokości 30 mln zł dofinansowania, zwiększonego co do zakresu badań i oznaczeń, monitoringu wód powierzchniowych, realizowanego w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, który, zgodnie z wnioskami z kontroli NIK z 2017r., "Działania Inspekcji Ochrony Środowiska na rzecz poprawy jakości wód w rzekach", powinien być realizowany w pełnym zakresie, tj. we wszystkich jednolitych częściach wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych zgodnie z wykazami wód w gospodarowaniu wodami. W ramach realizacji ww. zadań finansowane są kategorie kosztów związane z wykonywaniem poboru prób i analiz laboratoryjnych, o których mowa powyżej.

Podkreślić należy, że kwota 100 mln. zł nie zostanie przeznaczona na wynagrodzenia i podwyżki dla pracowników monitoringu i laboratoriów, gdyż obowiązujące regulacje, jak i projektowana ustawa, przewidują takiego rozwiązania.

Zaproponowane rozwiązanie przewiduje zapewnienie stałego mechanizmu dofinansowania zadań PMŚ ze środków NFOŚiGW pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej 59, w wysokości 100 mln zł rocznie (w ramach jednego dysponenta budżetowego – Głównego Inspektora Ochrony Środowiska). Oznacza to jednocześnie, iż przeznaczane do tej pory środki na monitoring środowiska pochodzące z 16 wojewódzkich funduszy środowiska i gospodarki wodnej pozostaną w gestii tych funduszy i mogą być przeznaczone na inne cele, co stanowiłoby dla tych jednostek zmniejszenie wydatków. Rocznie zmniejszenie wydatków po stronie wfośigw z tytułu przyjęcia takiego rozwiązania wyniesie ok 20 mln zł w skali kraju.

Kwota 100 mln zł przeznaczona na realizację zadań z zakresu monitoringu środowiska nie uwzględnia kosztów monitoringu koniecznego do oceny skuteczności Programu działań mających na celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu na obszarach zgodnie z nową ustawą Prawo Wodne oraz projektem Rozporządzenia w tej sprawie. Koszty przedmiotowego monitoringu, oszacowane na 37,53 mln zł, zostały wskazane w treści Oceny Skutków Regulacji do ustawy Prawo Wodne, w której jako źródło finansowania wskazano PGW Wody Polskie. Koszty te zostały więc uwzględnione w tabeli w pkt 6. OSR oraz w treści projektowanej ustawy w regule wydatkowej dotycząca tej kategorii wydatków.

W ocenie wpływu projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych nie uwzględniono trudnych do oszacowania zmniejszenia wydatków z tytułu uniknięcia, dzięki wzmożonym działaniom IOŚ, kosztów związanych z rekultywacją i remediacją terenów zdegradowanych w wyniku nielegalnej działalności podmiotów z szarej strefy.

Po stronie dochodów budżetu państwa zapisano środki obejmujące:

- wpływy do budżetu państwa, będące wynikiem zintensyfikowania działalności kontrolnej (w tym eliminowania szarej strefy), z tytułu opłat i kar za korzystanie ze środowiska, stanowiące także dodatkowe wpływy do NFOŚiGW oraz wfośigw,
- wpływy z tytułu wykonywania przez centralne laboratorium badawcze oraz laboratoria referencyjne usług zleconych,

- wpływy z tytułu odprowadzanych składek od zwiększonych wynagrodzeń pracowników i wpływy z podatku dochodowego,
- wpływy dla jednostek samorządu terytorialnego z tytułu opłat i kar środowiskowych, CIT i PIT z tytułu likwidacji szarej strefy,
- wpływy dla jednostek samorządu terytorialnego z tytułu podatku PIT od zwiększonych wynagrodzeń pracowników zamieszkałych na terenie danej gminy.

Zakłada się że, dzięki wzmocnieniu działalności kontrolnej IOŚ, między innymi poprzez wprowadzenie pracy 24h/dobę, dla wybranego zespołu pracowników, znacznemu zwiększeniu ulegnie liczba przeprowadzanych kontroli (w tym realizacja wniosków o interwencję w dniu ich zgłoszenia), co również przełoży się na liczbę wykrywanych naruszeń a tym samym wpływów z kar pieniężnych. Przyjmuje się, że w pierwszych 6 latach obowiązywania ustawy zmianie ulegnie wizerunek IOŚ, jako instytucji szybko reagującej na różne sytuacje spowodowane nie tylko poważnymi awariami, ale również niezgodnym z przepisami prawa pozbywaniem się odpadów, nieoczyszczonych ścieków, niekontrolowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Spowoduje to zmianę świadomości społeczeństwa, a szczególnie prowadzących działalność gospodarczą, którzy obecnie czują się bezkarni i spowoduje, że przepisy prawa będą respektowane, a co za tym idzie zmniejszy się liczba naruszeń.

W projekcie ustawy zaproponowano zwiększenie wysokości kar za naruszenie wymagań ochrony środowiska, co przyczyni się do skutecznej walki z szarą strefą. Przewiduje się, że zwiększona liczba kontroli przyczyni się w pierwszym okresie obowiązywania ustawy do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu nakładanych kar pieniężnych w związku z likwidacją szarej strefy, a także z tytułu niezapłaconych podatków CIT, VAT oraz opłat środowiskowych. Kary za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska będą miały w dłuższej perspektywie charakter prewencyjny, co oznacza, że ich udział w prognozowanych dochodach będzie maleć. Z kolei po pierwszych 3 latach obowiązywania projektowanej ustawy oczekuje się stabilnego poziomu opłat za korzystanie ze środowiska.

Wymaga podkreślenia, że:

- Zakłady kontrolowane przez IOŚ podzielono na 5 kategorii. Do tego celu służy analiza wielokryterialna, której wynik w postaci punktowej decyduje o „rankingu” zakładów, na podstawie następujących elementów:
 - a) ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w wyniku prowadzonej działalności,
 - b) uciążliwość dla środowiska, uwzględniająca:
 - wrażliwość otoczenia zakładu (lokalizacja, stan środowiska, częstotliwość wniosków o interwencję),
 - skalę oddziaływania na środowisko (rodzaj przedsięwzięcia lub instalacji, wprowadzanie ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych zależących do innego pomiotu, emisja pyłów lub gazów do powietrza, wytwarzanie odpadów niebezpiecznych lub innych niż niebezpieczne, emisja hałasu do środowiska, pobór wody podziemnej lub

powierzchniowej),

- zastosowane zabezpieczenia (wyposażenie w instalacje chroniące środowisko przed zanieczyszczeniem),

c) wyniki ostatniej kontroli w zakładzie (stwierdzone naruszenia).

- Częstotliwość kontroli w poszczególnych kategoriach zakładów jest następująca:

- a) zakłady I kategorii – co roku,
- b) zakłady II kategorii – nie rzadziej niż raz na 3 lata,
- c) zakłady III kategorii – co 4 lata,
- d) zakłady IV kategorii – co 5 lat lub rzadziej,
- e) zakłady V kategorii – nie muszą być ujmowane w planach kontroli.

Z uwagi na wymogi prawne (krajowe i unijne) oraz inne polecenia wybrane instalacje muszą być kontrolowane co roku, a inne nie rzadziej niż 3 lata, niezależnie od wyniku analizy wielokryterialnej.

W 2017 r w ewidencji IOŚ znajdowało się 115 910 zakładów podlegających kontroli, co nie oznacza, że w każdym z zakładów w danym roku jest prowadzona kontrola.

Wg stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w 16 wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska, w skali kraju zatrudnionych było 576 inspektorów wykonujących kontrole, czyli średnio tylko 36 w każdym wioś.

Jak wynika z analizy wykonywanych kontroli średnio każdy inspektor wykonał 65 kontroli w roku. Oznacza to, że średnio w każdym wioś wykonano 2 340 kontroli, co łącznie w skali kraju daje 37 440 wykonanych kontroli w ciągu roku. Zwiększenie zatrudnienia inspektorów w wioś pozwoli na wykonanie rocznie dodatkowo co najmniej 33 800 kontroli. Tak więc po zatrudnieniu inspektorów zakłada się, że w skali roku mogłoby zostać wykonanych łącznie 71 240 kontroli.

Należy ponadto wskazać, iż dodatkowe zatrudnienie inspektorów w GIOŚ pozwoli na prowadzenie kontroli ponadwojewódzkich obejmujących swoim zasięgiem teren całego kraju, co często jest niezbędne do przeciwdziałania szarej strefie w gospodarce odpadami czy zapobieganiu przestępstwom w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Wymaga podkreślenia, iż tak znaczące zintensyfikowanie działań kontrolnych powinno przełożyć się na zwiększenie wpływów do budżetu państwa (z tytułu niezapłaconych podatków VAT, CIT, opłat i kar środowiskowych w związku z funkcjonowaniem szarej strefy).

Szacunki ekspertów branżowych wskazują, że szara strefa w gospodarce odpadami dotycząca 7,8 mln ton różnych odpadów może powodować uszczuplenia podatków: VAT w kwocie 585 mln zł., CIT/PIT w kwocie ok. 172 mln zł. w skali roku, a uszczuplenia w zakresie należnych opłat produktowych i środowiskowych przekraczają 1,6 mld zł. (źródło: Krajowa Izba Gospodarcza, ekspertyza z 2017 r. dot. oszacowania wielkości szarej strefy w gospodarce odpadami i jej wpływu na budżet państwa).

Na podstawie w/w danych określono po stronie dochodów budżetu państwa wielkości przewidywanych wpływów do budżetu państwa z tytułu niezapłaconych podatków VAT, CIT, opłat i kar środowiskowych w związku z funkcjonowaniem szarej strefy, przyjmując, że na skutek działań Inspekcji poprzez wzmocnienie potencjału kontrolnego, corocznie kwoty dochodów będą wzrastały, począwszy od kwoty ok. 70 mln zł. w 2019 r., która stanowi 10% wartości szacowanych strat dla budżetu państwa z tytułu funkcjonowania szarej strefy. W kolejnym roku (2020) prognozuje się zwiększenie wpływów do budżetu państwa w wysokości 40% wielkości szacowanej szarej strefy, a w roku 2021 pozostałe 50%, co zobrazowano w tabeli w pkt 6. Zakłada się że w ciągu 3 lat dzięki intensywnym działaniom inspektorów ochrony środowiska, w ramach nowych kompetencji i zadań, szara strefa w gospodarce odpadami zostanie znacząco ograniczona. Wymaga podkreślenia, iż w tym okresie szacuje się także zwiększenie wpływów do funduszy ekologicznych (NFOŚiGW i wfośigw) z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska łącznie o kwotę ok. 1 mld zł.

Do OSR załączono zestawienie stanowiące ocenę wielkości skutków szarej strefy w gospodarce odpadami w 2016.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	77,00	77,00	77,00	77,00	77,00	770,00
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Najistotniejszym negatywnym aspektem występowania „szarej strefy” jest zakłócenie mechanizmów konkurencyjnych w gospodarce. Firmy działające w szarej strefie stają się często bardziej konkurencyjne od firm działających w pełni legalnie, poprzez unikanie opodatkowania, a tym samym budżet państwa ponosi z tego tytułu konkretne straty. W skali makroekonomicznej skutkuje to spadkiem innowacyjności i międzynarodowej konkurencyjności gospodarki i pośrednio wpływa negatywnie na tempo wzrostu gospodarczego.</p> <p>Przedmiotowa regulacja będzie miała zatem wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw poprzez stworzenie mechanizmów prowadzących do skutecznego egzekwowania prawa i ograniczenia funkcjonowania tzw. szarej strefy. Podmioty działające w szarej strefie w sposób pozbawiony dbałości o środowisko naturalne ponoszą mniejsze koszty funkcjonowania niż przedsiębiorcy działający w sposób legalny – minimalizujący wpływ na środowisko. Działania takie mają niejednokrotnie charakter przestępstw gospodarczych.</p> <p>Tym samym zmiany zaproponowane w projekcie powinny pośrednio skutkować polepszeniem sytuacji przedsiębiorców działających legalnie i respektujących przepisy z zakresu ochrony środowiska.</p> <p>W związku ze zwiększeniem wynagrodzeń dla pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska (łącznie kwota 77 mln zł netto rocznie) poprawi się sytuacja materialna tych rodzin, co powinno przyczynić się do zwiększenia konsumpcji.</p> <p>Zwiększenie kompetencji organów Inspekcji Ochrony Środowiska, poprzez wdrożenie projektowanych zmian ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, docelowo wpłynie również na konkurencyjność na rynku, w tym w szczególności w branży gospodarki odpadami. Należy podkreślić, że nielegalne gospodarowanie odpadami, bez względu na rodzaj działalności (porzucanie odpadów w miejscach nieprzeznaczonych do ich składowania czy magazynowania, oszustwa w klasyfikacji odpadów, pożary odpadów, rażące naruszenia posiadanych decyzji etc.), ma negatywny wpływ na gospodarkę, głównie poprzez zachwianie konkurencyjności na rynku. Przestępstwa w gospodarce odpadami są napędzane zyskami, które można osiągnąć poprzez postępowanie z nimi wbrew obowiązującym przepisom. Koszty zagospodarowania odpadów przez profesjonalne podmioty, posiadające zaawansowane technologicznie instalacje wraz z</p>	

wyposażeniem ograniczającym negatywne skutki działalności na środowisko i zdrowie ludzi, są wysokie. To z kolei, w połączeniu z aktualnie obowiązującymi przepisami regulującymi gospodarkę odpadami, stanowi platformę do nielegalnych działań przez przedsiębiorców, którzy uchylając się od uiszczania opłat za korzystanie ze środowiska, odprowadzania podatków od dochodów i wreszcie – co najistotniejsze – ponoszenia kosztów prawidłowego zagospodarowania odpadów odbieranych/ przyjmowanych w ramach prowadzonej działalności, wzbogacają się na procederze w sposób znaczący. Natomiast powyższe wpływa negatywnie na już funkcjonujące nowoczesne instalacje przetwarzające odpady, niejednokrotnie wybudowane również z udziałem środków pochodzących z funduszy UE czy różnego rodzaju dotacji, poprzez niezapewnienie odpowiedniego ilościowo strumienia odpadów do zagospodarowania. To z kolei grozi upadłością takich przedsiębiorstw, ich bankructwem oraz skutkami wynikającymi z niedotrzymania ciągłości projektu i zobowiązań z niego płynących (w przypadku dofinansowania z UE). Dodatkowo zachowania takie wpływają negatywnie na koniunkturę rynku odpadowego, poprzez brak korzystnych warunków do rozwoju nowoczesnych technologii i wdrażania innowacyjnych metod przetwarzania odpadów, które zapewniałyby możliwość docelowego osiągnięcia zobowiązań nałożonych przepisami UE. Powyższe jest o tyle istotne, że od końca 2015 r. priorytetem ustalonym na poziomie Komisji Europejskiej jest realizacja we wszystkich krajach UE działań gospodarki o obiegu zamkniętym, co w praktyce oznacza rekonstrukcję gospodarki, w tym systemu odpadowego obejmującego wszystkie etapy cyklu życia i skupiającego się kilku priorytetowych obszarach, jak tworzywa sztuczne, odpady żywności, odpady rozbiórkowe i budowlane czy biomasa i bioprodukty. Ministerstwo Przedsiębiorczości i Innowacyjności opracowując projekt *Mapy drogowej transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym* wskazało na szereg wyzwań stojących przed Polską, m.in. nierównowagę na rynkach surowców oraz rywalizację cenową ich ekspertów grożącą destabilizacją gospodarczą i spadkiem innowacyjności.

Wobec powyższego zmiany systemowe proponowane projektem ustawy *o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw*, a w szczególności wzmocnienie organów Inspekcji Ochrony Środowiska poprzez zwiększenie zatrudnienia ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, rozszerzenie kompetencji – np. poprzez możliwość wszczęcia kontroli bez konieczności zawiadomienia o tym fakcie podmiotu, również w godzinach nocnych, czy możliwości wykonywania dodatkowych czynności, dotychczas dedykowanych wyłącznie służbom prowadzącym działania operacyjne, pozwoli na zidentyfikowanie i skuteczne ograniczenie patologii na rynku odpadowym oraz w innych gałęziach ochrony środowiska. Natomiast uszczelnienie systemu będzie również miało przełożenie na stabilizację rynku uczciwie działających przedsiębiorców, poprzez zapewnienie strumienia odpadów do zagospodarowania (aktualnie występują poważne różnice między ilościami odpadów wytwarzanych i odbieranych w sposób zorganizowany z ich ewidencjonowaniem – nawet 2-3 mln ton rocznie – Ekspertyza pt. *Oszacowanie wielkości „szarej strefy” w gospodarce odpadami i jej wpływ na budżet Państwa* – na zlecenie GIOŚ) oraz prawidłową realizację obowiązków nałożonych przez UE.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

IOŚ wykonuje zadania kontrolne w oparciu o jednolity Informatyczny System Kontroli (ISK). ISK służy gromadzeniu danych o podmiotach/zakładach kontrolowanych przez IOŚ, planach kontroli, przeprowadzanych kontrolach i podejmowanych działaniach pokontrolnych oraz generowaniu raportów na potrzeby sprawozdawcze.

Informatyczny System Kontroli (ISK) obejmuje:

- 1) dokumentację ISK, na którą składają się:
 - a) opis zasad ewidencjonowania podmiotów, zakładów i kontroli, planowania, przeprowadzania i dokumentowania czynności kontrolnych (planowych i pozaplanowych) i pokontrolnych, nadzoru nad dokumentacją,
 - b) biblioteka zawierająca materiały pomocnicze,
 - c) archiwum umożliwiające dostęp do dokumentów już nieobowiązujących,
 - d) instrukcja użytkownika bazy danych ISK,
- 2) informatyczną bazę danych o kontrolowanych podmiotach, zakładach, planach kontroli, prowadzonych kontrolach i podejmowanych działaniach pokontrolnych,
- 3) narzędzie informatyczne umożliwiające przeprowadzenie analizy wielokryterialnej, raportowanie oraz administrowanie bazą danych,
- 4) forum wymiany doświadczeń.

Aktualna dokumentacja ISK dostępna jest w wersji elektronicznej, co pozwala na:

- 1) stały dostęp do aktualnej wersji dokumentów,

- 2) brak konieczności tworzenia i nadzorowania wersji papierowej dokumentacji systemowej,
- 3) zapewnienie przyjaznego dla wszystkich użytkowników wyszukiwania i przeglądania dokumentów, w tym szablonów.

Zmiana wypracowanych zasad lub szablonów dokumentów służących do przeprowadzania kontroli i podejmowanych działań pokontrolnych, realizowana jest w GIOŚ, a wioś mają bezpośredni dostęp do elektronicznej wersji aktualnych dokumentów.

W związku z przekształceniem obecnie istniejących i funkcjonujących w wioś laboratoriów w centralne laboratorium badawcze w strukturze GIOŚ z wyspecjalizowanymi oddziałami regionalnymi w oparciu o istniejącą infrastrukturę laboratoryjną, zmniejszeniu ulegnie liczba dokumentów i procedur związanych z wdrożeniem jednolitego, wspólnego systemu zapewnienia i kontroli jakości w centralnym laboratorium badawczym zgodnie z normą PN-EN-ISO 17025, w miejsce 16 dotychczas istniejących systemów zarządzania, co zapewni wysoką jakość i porównywalność wyników badań w całym obszarze. Ponadto, nastąpi zmniejszenie liczby dokumentów poprzez skrócenie ścieżki decyzyjnej w związku z utworzeniem w strukturze GIOŚ jednej krajowej sieci monitoringu środowiska oraz zintegrowanego systemu ocen stanu środowiska.

Specjalizacja laboratoriów w ramach centralnego laboratorium badawczego GIOŚ pozwoli na lepszą identyfikację problemów związanych z zanieczyszczeniem środowiska a w konsekwencji bardziej precyzyjną diagnozę stanu stanowiącą podstawę do planowania i wdrażania działań naprawczych.

Wzmocnienie kadrowe Inspekcji, a także umożliwienie prowadzenia kontroli interwencyjnych bez uprzedniego zawiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia spowoduje wzrost liczby wykonywanych kontroli. Natomiast możliwość prowadzenia kontroli w godzinach nocnych czy rozszerzenie uprawnień inspektorów podczas kontroli poprzez wykorzystanie instrumentów technicznych (np. użycie bezzałogowego statku powietrznego bez konieczności zawiadamiania o tym fakcie poddanego obserwacji podmiotu podejrzanego o rażące naruszanie prawa) spowoduje, obok zwiększonej liczby kontroli, również wzrost podejmowanych działań pokontrolnych, jak wydawanie administracyjnych kar pieniężnych, kierowanie wniosków do właściwych organów czy zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Tym samym przewiduje się znaczący wzrost liczby i poprawę jakości sporządzanych dokumentów, związanych z prowadzonymi działaniami kontrolnymi i pokontrolnymi.

9. Wpływ na rynek pracy

Proponowana regulacja korzystnie wpłynie na rynek pracy w związku z planowanym wzmocnieniem działań inspekcyjno – kontrolnych i monitoringowych, co wiąże się z zatrudnieniem w Inspekcji Ochrony Środowiska nowych pracowników specjalizujących się w ochronie środowiska. Eliminowanie szarej strefy będzie miało istotny wpływ na działania legalnych przedsiębiorstw i przyczyni się do zwiększenia ich konkurencyjności. Doprowadzi to do rozwoju firm oraz powstania nowych miejsc pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Poprzez zwiększenie intensywności działań Inspekcji w obszarze „szarej strefy” oraz umożliwienie jej interwencji na zgłaszane w trakcie całej doby skargi od ludności, przewiduje się znaczne

wyeliminowanie nielegalnych działań związanych z zanieczyszczaniem środowiska, w szczególności poprzez m.in. nielegalne pozbywanie się niebezpiecznych substancji i odpadów, poprzez ich zakopywanie lub spalanie, odprowadzanie ścieków, powodujące skażenie powietrza. Wyeliminowany zostanie proceder wykorzystywania odpadów do prowadzenia rekultywacji terenów przekształconych czy też zdegradowanych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

1 stycznia 2019 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi w okresach rocznych od dnia wejścia w życie ustawy. Przewiduje się, że do oceny przyjętych rozwiązań będą zastosowane następujące mierniki:

- kwota zwiększonych wpływów do budżetu państwa – planowany poziom wskaźnika w roku 2020 – ok. 126 mln zł, wraz ze wzrostem w kolejnych latach,
- liczba zgłoszonych interwencji – planowany poziom wskaźnika – 5000 interwencji na rok,
- liczba interwencji skutecznie zakończonych decyzją o charakterze sankcyjnym m.in. o wymierzeniu kary pieniężnej, wstrzymaniu działalności prowadzonej z naruszeniem wymagań ochrony środowiska, skierowaniem sprawy do organów ścigania czy do załatwienia do organów administracji rządowej lub samorządowej – planowany poziom wskaźnika – 1000 interwencji na rok.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

GŁÓWNY INSPEKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA

inż. Marek Haliniak

PODSEKRETARZ STANU

Sławomir Mazurek

Dyrektor
Departamentu Inspekcji

mgr Bogusława Rutkowska

Zastępca Dyrektora
Departamentu
Zarządzania Środowiskiem

Majgorzata Tybko

Warszawa, 22 czerwca 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

KPRM

AAA396273

DPUE.920.852.2018 / 6 / ag

RWF-53124-2018

dot.: RM-10-95-18 z 22.06.2018 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

Raport z konsultacji i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw

Stosownie do uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw został rozesłany do konsultacji publicznych i do zaopiniowania 7 czerwca 2018 r. (lista podmiotów w OSR), z terminem zgłaszania uwag do 13 czerwca 2018 r. W tym samym czasie projekt ustawy został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Stosownie do postanowień art. 16 ust.1 z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców oraz art. 19 ust. 1 z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, projekt został wysłany w dniu 7 czerwca 2018 r. do organizacji pracodawców oraz związków zawodowych (lista podmiotów w OSR), z terminem zgłaszania uwag do 21 dni od otrzymania ww. projektu.

Termin opiniowania został skrócony ze względu na ważny interes publiczny polegający na konieczności jak najszybszej interwencji legislacyjnej, która pozwolić będzie na skuteczniejsze egzekwowanie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska przepisów ochrony środowiska. Część uregulowań zawartych w projekcie stanowi bowiem pakiet rozwiązań zmierzających do zwalczania procederu porzucania odpadów przez podmioty gospodarujące odpadami, w miejscach na ten cel nieprzeznaczonych, jak również w miejscach, w których zakończono działalność w zakresie gospodarki odpadami.

Szczegółowe zestawienie zgłoszonych w ramach konsultacji i opiniowania uwag, wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska, znajduje się w załączniku 1.

Projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST) zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

W dniu 18 czerwca 2018 r. odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej oraz Środowiska KWRiST. Zestawienie zgłoszonych w ramach Zespołu uwag, wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska znajduje się w załącznikach 2 -5 do przedmiotowego Raportu z konsultacji i opiniowania. Podczas posiedzenia Zespołu projekt ustawy uzyskał negatywną rekomendację, z zastrzeżeniem zmiany rekomendacji przed posiedzeniem KWRiST, po przeprowadzeniu roboczych konsultacji z MŚ, które odbyły się 19 czerwca br. Projekt ustawy będzie przedmiotem obrad KWRiST zaplanowanych na 25 czerwca br.

W dniu 21 czerwca 2018 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyraziło opinię, że przedmiotowy projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Załączniki: 5

Ministerstwo Środowiska

Zestawienie uwag wniesionych w toku opiniowania i konsultacji publicznych

Tytuł dokumentu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw

Lp	Dotyczy	Treść uwagi	zgłaszający uwagę	Stanowisko projektodawcy
Projekt Ustawy				
1.	Uwaga ogólna	<p>Proponowana nowelizacja ustawy nie daje żadnej gwarancji poprawy skuteczności pracy inspekcji z następujących powodów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przepisy stanowiące o sposobie „przejścia” pracowników do nowej struktury organizacyjnej spowodują masowe odejścia pracowników doświadczonych. Nabór i wyszkolenie nowych pracowników to okres 2-3 letni. Jest to długi okres czasu i może zostać wykorzystany przez prowadzących działalność gospodarczą, a głównie przez tzw. „szarą strefę”. - wzrost wysokości kar za nieprzestrzeganie wymogów ochrony środowiska nie da pożądanego efektu, bez poprawy ściągalności tych kar. - powstanie centralnego laboratorium badawczego na bazie wojewódzkich laboratoriów bez głębokiej ich reorganizacji, a więc również zwolnień pracowniczych nie pozwoli na utworzenie struktury, która będzie konkurencyjna na rynku usług a przecież to laboratorium ma „zarabiać”. - dostępność usług laboratoryjnych dla potrzeb „obsługi” działań inspekcyjnych będzie znacznie ograniczona, spadnie zatem skuteczność pracy inspektorów głównie podczas prowadzenia kontroli interwencyjnych. Zagrożona będzie terminowość załatwiania spraw wynikających z k.p.a. 	WIOŚ Kraków	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>

				<p>Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p>
2.	Uwaga ogólna	<p>Brak jasno sprecyzowanych kompetencji i zakresu terytorialnego działania GIOS i WIOS. Dodanie w Prawie przedsiębiorców zapisu umożliwiającego inspektorom wykonanie pomiarów (np. hałasu, promieniowania) bez wcześniejszego powiadomienia przedsiębiorcy o tym fakcie - niezbędne jest to celem określenia rzeczywistego oddziaływania zakładu na środowisko (inspektorzy nie zawsze są w stanie wykryć wszystkie urządzenia emitujące hałas, plus brak takiej możliwości daje przedsiębiorcom możliwość zakłamania pomiarów np. poprzez zmniejszenie mocy z jaką pracuje urządzenie emitujące hałas).</p>	WIOS Kraków	<p>Uwaga niezasadna. Proponowane przepisy nie zmieniają zakresu terytorialnego działania WIOS i GIOŚ. Kompetencje są z kolei precyzyjnie opisane w obecnym projekcie ustawy.</p> <p>W art. 48 st. 5 ustawy Prawo Przedsiębiorców określono możliwość wykonywania czynności kontrolnych związanych z pobieraniem próbek, wykonywaniem oględzin, w tym pojazdów, w tym dokonywanie pomiarów przed upływem terminy 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.</p>
3.	Uwaga ogólna dot. spraw pracowniczych	<p>W myśl art. 153 ust. 1 Konstytucji RP, w celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa w urzędach administracji rządowej działa korpus służby cywilnej. Z kolei zgodnie z art. 2 ustawy, korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych m.in. w urzędach centralnych organów administracji rządowej oraz inspektoratach stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespołonych inspekcji. Natomiast stosownie do art. 3a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska¹⁾,</p>	Szef Służby Cywilnej	<p>Uwaga staje się bezprzedmiotowa w związku z planowaną modyfikacją obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>

¹⁾ Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm.

		<p>Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej, nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw środowiska. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest z kolei organem rządowej administracji zespolonej w województwie (art. 3 pkt 2 ustawy o <i>Inspekcji Ochrony Środowiska</i>). Ze względu na określone w Konstytucji RP cele, jakim służyło powołanie korpusu służby cywilnej oraz wyraźne wskazanie w ustawie zakresu podmiotowego korpusu służby cywilnej, z którego wynika, że korpus ten działa m.in. w urzędach IOŚ, proponowane w projekcie ustawy wyłączenie niektórych stanowisk pracy w IOŚ z korpusu służby cywilnej można uznać za sprzeczne z Konstytucją RP, tym bardziej, że są to stanowiska związane z wykonywaniem zadań państwa czy wręcz władczych kompetencji państwa.</p>		
4.	<p>Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych</p>	<p>Nieuzasadnione zróżnicowanie w traktowaniu przejmowanych z WIOS pracowników w stosunku do pracowników GIOS.</p>	<p>WIOS Kraków</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOS pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOS do GIOS odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich</p>

				pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
5.	Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych	W obliczu projektowanych zmian pracownicy Laboratorium WIOS tracą przywileje pracownika korpusu służby cywilnej - ustawa nie reguluje sposobu rekompensaty dla pracowników Laboratorium z tytułu pozbawienia praw członka korpusu służby cywilnej. Projekt ustawy wspomina, iż wszystkie badania wykonywane przez „laborantów GIOS/IOS” mają być badaniami akredytowanymi, natomiast nie wprowadza żadnych regulacji, co do funkcjonowania systemu jakości w „nowej odsłonie GIOS”, który nigdy nie wdrożył systemu jakości i nie posiadał akredytacji na wykonywanie jakichkolwiek badań środowiskowych. Czy za przykładem KLRiW prowadzone badania będą zwolnione z obowiązku posiadania akredytacji PC A	WIOS Kraków	Uwaga staje się bezprzedmiotowa w związku z planowaną modyfikacją obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
6.	Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych	Czy pracownikowi, który nie podejmie pracy w nowym systemie przysługują odprawy i wszystkie przywileje (pracownika korpusu służby cywilnej) z racji rozwiązania umowy o pracę z winy pracodawcy? Czy pracownikowi, który nie podejmie pracy w nowym systemie, a jest autorem szeregu dokumentów systemowych, w oparciu o które funkcjonuje system jakości laboratorium dający możliwość wykonywania badań akredytowanych przysługuje ochrona praw autorskich?	WIOS Kraków	Uwaga niezasadna. Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy. Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOS pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOS do GIOS odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego. Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
7.	Uwaga ogólna dot. spraw pracownic zych	Projekt zmian wprowadza 24 godziny trybu pracy „laborantów GIOS/IOS” natomiast nie reguluje sposobu organizacji pracy zmianowej.	WIOS Kraków	Uwaga uwzględniona. Szczegółowy tryb pracy zmianowej określony będzie w projekcie ustawy i uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.

8.	Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych	Zmiana ustawy o IOS miała przyczynić się przede wszystkim do zatrzymania „ucieczki” wyszkolonej kadry z wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. Propozycje zamieszczone w projekcie zmiany ustawy tego zjawiska nie powstrzymają. W przypadku pracy zmianowej odejdzie następna grupa dobrze wykształconych i wyszkolonych inspektorów. Będą to kobiety, które mają dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym (brak możliwości pracy na zmiany), a także mężczyźni i kobiety, którzy zechcą zmienić pracodawcę na Inspekcję Transportu Drogowego, Policję itp. gdzie również będą pracować na zmiany, ale przynajmniej otrzymają odpowiednie wynagrodzenie.	WIOŚ w Białymstoku	<p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
9.	Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych	Projekt w szerokim zakresie określa zadania, jakie po wejściu w życie ustawy, będą realizowane przez „inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska”. W projekcie brak jest zadań , które będą wykonywali pracownicy Wydziałów Monitoringu Środowiska. Wiadomo, że likwiduje się wojewódzkie programy monitoringu. Zakres zadań PMS ma być określony w wieloletnich strategicznych programach PMS i wykonawczych programach PMS, opracowywanych przez GIOŚ. Wykonawcze programy będą tworzone dla poszczególnych elementów przyrodniczych. Wyniki badań monitoringowych prowadzonych przez dotychczasowe Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska będą gromadzone centralnie. Oceny stanu środowiska będą również wykonywane centralnie, bez podziału na województwa.	WIOŚ w Opolu	Uwaga uwzględniona (art. 16 ust.1)
10.	Uwag ogólna dot. spraw pracownic zych	Jaki będzie status prawny dotychczasowych pracowników WMS? Czy w dalszym ciągu będą wchodzić w skład korpusu służby cywilnej? W art. 21.1 jest mowa o pracownikach GIOŚ zatrudnionych w krajowym laboratorium ds. jakości powietrza i krajowym laboratorium ds. jakości wód powierzchniowych, których przenosi się poza korpus służby cywilnej . W projekcie ustawy z korpusu służby cywilnej wyłącza się inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnianych w wioś, natomiast pracowników GIOŚ	WIOŚ w Opolu	Uwaga staje się bezprzedmiotowa w związku z planowaną modyfikacją obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.

		zatrudnionych na tożsamym stanowisku nie. Jest to sprzeczne z obecnie obowiązującą ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, zgodnie z którą osoby zatrudniane w GIOŚ i wioś, jako podległe wchodzą w skład korpusu służby cywilnej.		
11.	Ogólna dot. liczby kontroli z pomiarami emisji	<p>Jednym z istotnych elementów kontroli wioś jest wykonywanie pomiarów ilości i jakości wprowadzanych zanieczyszczeń do środowiska (tzw. emisja), także w przypadku kontroli interwencyjnych prowadzonych w dowolnych godzinach doby. W związku z propozycją podporządkowania pracowników laboratoriów GIOŚ wraz ze sprzętem i aparaturą, która służy m.in. do wykonywania pomiarów w trakcie kontroli, jest to pole potencjalnych konfliktów, skutkujące zwiększeniem ryzyka zmniejszenia się liczby kontroli z pomiarami emisji, pomimo że w proponowanym art. 28f ust. 8 i 9 ustawy o IOŚ (art. 1 pkt 22 projektu) zagwarantowano nieodpłatne wykonywanie badań i analiz na potrzeby kontroli oraz zawarcie porozumienia w tym zakresie.</p> <p>NIK zwracała już uwagę na niewykorzystanie sprzętu do kontroli jakości i ilości zanieczyszczeń odprowadzanych z oczyszczalni ścieków – kontrola P/16/047 „Działania Inspekcji Ochrony Środowiska na rzecz poprawy jakości wód.</p>	NIK	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p>
12.	Uwaga ogólna	Kolejnym punktem, który może wywoływać konflikty jest decydowanie przez Głównego Inspektora, bez uzyskania zgody właściwego Wojewódzkiego Inspektora, o włączeniu inspektora IOŚ (pracownika wioś) do zespołu kontrolnego, który może pracować w dowolnym miejscu kraju. Nie określono także, w takich przypadkach, kto będzie ponosił koszty czasowego oddelegowania inspektora.	NIK	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Odpowiednie zapisy zostaną wprowadzone w projekcie ustawy.</p>
13.	Uwaga ogólna	<p>W ustawie z dnia 21 marca 1985 roku <i>o drogach publicznych</i> (Dz.U. z 2017 roku poz. 2222 t.j.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 13 ust. 3: <ul style="list-style-type: none"> – pkt 1a po wyrazach „<i>służb ratowniczych</i>” dodaje się: „<i>Inspekcji Ochrony Środowiska,</i>” 2) w art. 13 ust. 3: 	WIOŚ w Bydgoszczy	Uwagę uwzględnia się.

		– pkt 3a po wyrazach „Centralnego Biura Antykorupcyjnego” dodaje się: „Inspekcji Ochrony Środowiska,”		
14.	Uwaga ogólna	W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o <i>autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym</i> (Dz.U. z 2017 roku poz. 1057 t.j.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 37g: – pkt. 1 po wyrazach „Centralnego Biura Antykorupcyjnego” dodaje się: „Inspekcji Ochrony Środowiska,”	WIOŚ w Bydgoszczy	Uwagę uwzględnia się.
15.	Uwag ogólna dot. spraw pracowniczych	Zmiana ustawy zmienia zasady zatrudnienia pracowników obecnych wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska. Inspektorzy nie będą już w korpusie służby cywilnej. W związku z niniejszym brakuje regulacji, dotyczących uprawnień z ustawy o służbie cywilnej (odprawy emerytalne, status urzędnika służby cywilnej) wobec inspektorów, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych, a są zatrudnieni od wielu lat w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska	WIOŚ w Gdańsku	Uwaga staje się bezprzedmiotowa w związku z planowaną modyfikacją obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
16.	Uwaga ogólna dot. spraw pracowniczych	Sugeruje się dodanie następujących artykułów do ustawy: „Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska i zastępcy wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, którzy zostali powołani przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się z dniem wejścia w życie ustawy wojewódzkimi inspektorami ochrony środowiska i zastępcami wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w rozumieniu przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”	WIOŚ w Opolu	Uwagi nie uwzględnia się. WIOŚ –tak jak do tej pory - będą powoływani przez wojewodę, więc nie ma powodów do wprowadzania proponowanych poprawek.
17.	Uwaga ogólna dot. spraw pracowniczych	Czas pracy inspektora i jego rozliczania, w systemie całodobowej pracy zmianowej, pozwalającej na przeprowadzanie kontroli przez całą dobę, wymaga natychmiastowego zwiększenia liczby etatów, gdyż samo już korzystanie z odpoczynków dobowych i tygodniowych, nie wspominając o urloпах i zwolnieniach lekarskich lub innych uprawnieniach pracowniczych, doprowadziłoby przy obecnym stanie zatrudnienia do błyskawicznego paraliżu instytucji.	WIOŚ w Opolu	Uwagi są niezasadne, ponieważ: - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy

				<p>WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Projekt zostanie przereferowany – pracownicy nie będą wyłączeni z korpusu służby cywilnej. Jedynie nie będą miały do pracowników będących Inspektorami IOŚ i pracowników laboratoriów zastosowania przepisy dotyczące czasu pracy. Czas pracy zostanie uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.</p>
18.	Ogólna dot. spraw pracowniczych	W projekcie ustawy <u>brak informacji o obsłudze organizacyjnej, księgowej i informatycznej</u> pracowników dotychczasowych wydziałów monitoringu środowiska i laboratoriów.	WIOŚ w Opolu	<p>Uwagi uwzględnia się.</p> <p>Stosowne zapisy zostały wprowadzone do OSR.</p>
19.	Uwaga ogólna dot. uprawnień Inspektorów w	Zmiana ustawy nakłada nowe obowiązki o charakterze karnym, takich jak prowadzenie dochodzeń, wnoszenie aktów oskarżenia, czynności operacyjne i przeszukania, przy jednoczesnym braku uprawnień, jak dla służb mundurowych. Brak jest także regulacji dotyczących, np. zatwierdzania lub wyrażania zgody na przeszukania. Ponadto w projekcie ustawy jest brak zapisów dotyczących zasad i możliwości stosowania przymusu bezpośredniego. Nowe obowiązki wymagają dodatkowych regulacji w tym zakresie. Nawet do uzyskania uprawnień przez inspektorów porównywalnych do tych, jakie posiadają służby mundurowe, np. Policja. Jednocześnie inspektorzy nabędą uprawnienie składania do sądu aktów oskarżenia, a więc czynności dokonywanych przez prokuratorów. Stąd będzie koniecznym, aby zatrudnić w inspektoratach osoby posiadające wykształcenie prawnicze (najlepiej po aplikacji prawniczej), bądź też wprowadzać cykl szkoleń dla pracowników po ochronie środowiska lub z wykształceniem chemicznym.	WIOŚ w Gdańsku	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie przereferowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p> <p>Planowane są szkolenia dla pracowników IOŚ.</p>

20.	Ogólna dot. laboratoriów	Nie jest jasny los nieruchomości, które służą i Laboratorium i Inspekcji - czy wówczas przechodzą w całości pod trwałą zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, czy tylko w części - w jakiej części? Przepisy przejściowe wskazują, że nieruchomości przeznaczone na Laboratoria przechodzą w trwałą zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska - a co, gdy służą jednocześnie Inspekcji, bo to jedna nieruchomość, albo kilka - konieczna regulacja określająca to współlistnienie i zarządzanie oraz administrowanie taką nieruchomością (w szczególności podział kosztów wspólnego użytkowania).	WIOŚ w Gdańsku	Uwaga uwzględniona. Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi wojewodami.
21.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Sprzęt laboratoryjny będący na wyposażeniu Laboratorium w dużej mierze jest sprzętem zakupionym ze środków unijnych. Zgodnie z zapisami w Porozumieniach z GIOŚ jest przeznaczony do wykonywania analiz i pomiarów stanowiących realizację ustawowych zadań nałożonych na WIOŚ; nie można tego sprzętu wykorzystywać w celach komercyjnych	WIOŚ Kraków	Uwaga wyjaśniona Zgodnie z zasadami zachowania 5-letniej trwałości projektów finansowanych ze środków Funduszu Spójności (w tym przypadku POIŚ 2014-2020), sprzęt zakupiony z tych środków nie będzie w tym czasie wykorzystywany w celach komercyjnych.
22.	Ogólna dot. laboratoriów	Projekt ustawy w sposób gruntowny nowelizuje Rozdział 4b Laboratoria, a mianowicie w art. 28f ust. 5 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się, żeby Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadził działalność zarobkową ze sprzedaży usług laboratoryjnych (art. 1 pkt 22 projektu ustawy). Takie rozwiązanie należy negatywnie ocenić, ponieważ organy władzy publicznej nie powinny prowadzić jakiejkolwiek działalności zarobkowej. Ponadto należy mieć na uwadze fakt, że sprzęt, który posiadają wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, prawie w całości został zakupiony ze środków unijnych i funduszy ochrony środowiska, czyli w rzeczywistości brak możliwości wykonywania na sprzęcie będącym w dyspozycji wioś jakichkolwiek zarobkowych badań laboratoryjnych.	WIOŚ w Opolu	j.w.
23.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów i	Wprowadzenie zapisu o możliwości sprzedaży usług laboratoryjnych budzi wątpliwości związane z przejrzystością funkcjonowania służb ochrony środowiska (zleceniodawca jest potencjalnym podmiotem kontrolowanym – czasami z „szarej strefy”, źródła zakupu wyposażenia laboratoryjnego – środki publiczne). Ponadto, należy rozważyć utrzymanie	WIOŚ w Poznaniu	Uwagi nie uwzględnia się. Z założenia wykorzystywanie laboratoriów dla realizacji ustawowych kompetencji kontrolnych IOŚ jest działaniem priorytetowym. Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi

	akredytacji	wymogu akredytacji dla badań prowadzonych przez Inspekcję z mocy ustawy (głównie kontrolnych). Zapis taki powoduje duże utrudnienia w realizacji zadań – do podobnych wniosków doszedł Prezes Głównego Urzędu Miar i zawiesił akredytację, utrzymując oczywiście system zgodny z normą PN/EN 17025.		oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
24.	Dotyczy akredytacji laboratoriów i akredytacji	Wszystkie Laboratoria WIOŚ od wielu lat posiadają akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226 oraz z 2018 r. poz. 650). W projekcie ustawy należy rozważyć możliwość wprowadzenia przepisów przejściowych, które zapewnią realizację badań akredytowanych, w szczególności na potrzeby działalności kontrolnej, do czasu uzyskania akredytacji dla nowopowstałego podmiotu.	WIOŚ w Szczecinie	Uwagi nie uwzględnia się. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
25.	Uwaga ogólna dot. Laboratoriów i akredytacji	Do wykonywania badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych centralne laboratorium badawcze obowiązane jest posiadać akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226 oraz z 2018 r. poz. 650). W jaki sposób będzie spełnione to wymaganie? Obecnie funkcjonuje ok. 20 laboratoriów z własnym zakresem akredytacji. Proces akredytacji trwa ok. 3 miesiące. Wchodzi nowa norma PN-EN ISO 17025:2018 i laboratoria muszą dostosować swój system zarządzania do w/w normy. Czy GIOŚ zamierza wystąpić do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych i ewentualnie, na okres transformacji przeniesienia zakresu znaków	WIOŚ w Białymstoku	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.

		akredytacji? Ale i w tym przypadku niezbędne będzie określenie struktury laboratorium, wskazanie lokalizacji oraz badań wykonywanych		
26.	Uwaga ogólna dot. Laboratoriów i akredytacji	<p>W zakresie, w jakim centralne laboratorium badawcze nie posiada akredytacji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska może zawrzeć umowę o wykonanie badań, w tym pobranie próbek, wykonywanie pomiarów i analiz z inną jednostką posiadającą akredytację w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.</p> <p>Jak będzie wyglądać proces akredytacji takiego laboratorium? Kto ustanowi i wdrożony system zarządzania w Laboratorium, opracuje procesy i procedury, wskaże misje, polityki, określi cele strategiczne i operacyjne.</p>	WIOŚ w Białymstoku	Proces akredytacji będzie koordynowany i nadzorowany przez Kierownika Centralnego Laboratorium Badawczego (CLB) we współpracy z kierownikami oddziałów regionalnych CLB.
27.	Uwaga ogólna dot. Laboratoriów i akredytacji	<p>Główny Inspektorat Ochrony Środowiska może pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług centralnego laboratorium badawczego.</p> <p>Laboratorium Centralne działając w obszarach zgodności musi posiadać akredytację, bo nie będzie zdolne do pozyskiwania klientów oraz sprzedaży swoich usług.</p>	WIOŚ w Białymstoku	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Kwestie te są uregulowane w odrębnych przepisach prawa.</p>
28.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów i akredytacji	Z dniem podpisania ustawy stracą ważność kontrakty zawarte z Polskim Centrum Akredytacji. Z uwagi na zmianę nazwy, struktury organizacyjnej, kierownictwa itp. Laboratoria WIOŚ w celu utrzymania akredytacji będą musiały wnioskować o przeniesienie akredytacji na nowy podmiot lub będzie konieczne zastosowanie innego rozwiązania (w zależności od opracowanej koncepcji zarządzania w nowej strukturze), np. złożenia wniosku o akredytację dla laboratorium centralnego. Przed złożeniem wniosku o przeniesienie akredytacji/udzielenie akredytacji należy dostosować dokumentację systemową do nowych realiów. W okresie od wydania przez GIOŚ dokumentów, które będą opisywać strukturę organizacyjną centralnego laboratorium badawczego i regulamin działalności do podjęcia decyzji przez PCA o przeniesieniu akredytacji na nowy podmiot/udzieleniu akredytacji i podpisania z nim kontraktu Laboratoria WIOŚ nie będą mogły powoływać się na akredytację. Mogą wzrosnąć w Uwaga nie ma charakteru legislacyjnego. Kwestie te są uregulowane w przepisach	WIOŚ Zielona Góra	<p>Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025.</p> <p>GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.</p>

		prawa tym czasie koszty działań inspekcji, która zmuszona będzie zlecać badania innym laboratoriom.		
29.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów i akredytacji	Projekt ustawy nic nie wspomina o fakcie, iż w obecnym stanie zakresy akredytacji (dające możliwość wykonywania badań akredytowanych) w poszczególnych Laboratoriach WIOŚ są znacząco różne. Czy w świetle powyższego obecne laboratoria WIOŚ posiadające w swoim zakresie akredytacje na badania, których nie posiadają inne laboratoria WIOŚ będą laboratoriami „uprzywilejowanymi” z racji tego, iż ponosząc do tej pory wyższe koszty utrzymania akredytacji i wykonując badania, których inne laboratoria WIOŚ nie mogą wykonywać, a pracownicy posiadają kompetencje techniczne, których nie posiadają pracownicy innych laboratoriów WIOŚ wnoszą do nowego systemu znacząco więcej.	WIOŚ Kraków	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
30.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Główny Inspektorat, przejmując Laboratoria i Wydziały Monitoringu Środowiska, bez powołania zarządzającego na szczeblu wojewódzkim stworzy zagrożenie dla uzyskania efektywnego i ekonomicznego zarządzania jednostką, w szczególności zasobami ludzkimi oraz majątkowymi. Trafność podejmowania decyzji personalnych i wsparcie kierowników wyspecjalizowaną wiedzą dotyczącą praw i obowiązków pracowniczych będzie znacznie utrudnione. Wydłuży się czas reagowania na problemy pracownicze.	WIOŚ w Opolu	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
31.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Brak aparatu pomocniczego osadzonego bezpośrednio przy jednostkach takich jakimi będą np. centralne laboratoria badawcze może spowodować znaczne utrudnienia logistyczne i doprowadzić do załamania stabilności ich działania oraz doprowadzić do wydłużenia biegu większości spraw szczególnie tych natury organizacyjnej. Sprawne działanie aparatu pomocniczego na terenie danej jednostki usprawnia jej organizację wewnętrzną i pozwala pracownikom merytorycznym na efektywne wykonywanie ich zadań bez zbędnego zamieszania logistycznego i odszukiwania osoby kompetentnej do podjęcia decyzji poza jednostką. Bez aparatu pomocniczego będą utrudnienia w zakresie zaopatrzenia w odczynniki, wzorce, materiały pomocnicze, legalizację i wzorcowanie przyrządów pomiarowych,	WIOŚ w Opolu	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Szczegółowy zakres struktury i funkcjonowania systemu laboratoriów zostanie określony w dokumentach odrębnych, które będą konsultowane z WIOŚ i PCA. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres

		napraw i serwisowania.		transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
32.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Kto będzie zarządzał administracją budynków, obecnie inspekcja, laboratorium i monitoring, istnieją razem, kto zapłaci za media, jak będą wyglądać rozliczenia pomiędzy laboratorium a Inspekcją. Kto zapewni obsługę prawną?	WIOŚ w Białymstoku	Uwaga uwzględniona. Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi wojewodami.
33.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Co z wyposażeniem kupionym w ramach projektów, którego nie można wykorzystywać do prac zleconych?	WIOŚ w Białymstoku	Zgodnie z zasadami zachowania 5-letnie trwałości projektów finansowanych ze środków Funduszu Spójności (w tym przypadku POIŚ 2014-2020), sprzęt zakupiony z tych środków nie będzie w tym czasie wykorzystywany w celach komercyjnych.
34.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Czy należy rozumieć, że GIOŚ lub Minister <u>Ochrony</u> Środowiska w drodze rozporządzenia sprecyzuje strukturę i organizację oraz określi misję Laboratorium, ale jeżeli ustawa ma wejść w życie z 1 stycznia 2019 r. to cały okres jest bardzo krótki. Jeżeli głównym celem działalności laboratorium będzie pozyskiwanie klientów, to kto zajmie się działaniami marketingowymi i logistycznymi? W jakiej perspektywie czasowej mają szanse powstawać laboratoria referencyjne i czy one będą również świadczyć usługi zewnętrzne tzn. wykonywać rutynowe badania?	WIOŚ w Białymstoku	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Szczegółowy zakres struktury i funkcjonowania systemu laboratoriów zostanie określony w dokumentach odrębnych, które będą konsultowane z WIOŚ i PCA. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
35.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	Pewne wątpliwości pojawiają się w zakresie możliwości wykonywania, w uzasadnionych przypadkach, przez Laboratoria WIOŚ, badań i pomiarów nie objętych akredytacją. Przy tak dużej ilości różnorodnych badań i pomiarów zawartych w Państwowym Monitoringu Środowiska oraz związanych z działaniami kontrolnymi prowadzonych przez akredytowane Laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska, wydaje się koniecznym utrzymanie funkcjonowania jednego Krajowego Laboratorium Referencyjnego i Wzorcującego z 16 laboratoriami regionalnymi tworzącymi centralne	Wojewoda zachodniopomorski	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Szczegółowy zakres struktury i funkcjonowania systemu laboratoriów zostanie określony w dokumentach odrębnych, które będą konsultowane z WIOŚ i PCA. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu

		laboratorium badawcze Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przy wioś w każdym województwie.		zarządzanie wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
36.	Uwaga ogólna dot. laboratoriów	W celu zapewnienia pełnej realizacji zadań monitoringowych oraz kontrolnych, konieczne jest precyzyjne określenie zakresu i sposobu rozliczeń zadań realizowanych w ramach porozumień zawieranych pomiędzy Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska a wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych. W celu zapewnienia pełnej realizacji zadań inspekcyjnych, w każdym województwie przy wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska powinno być jedno regionalne Laboratorium z jedną pracownią w delegaturze, tak aby w sposób ciągły zapewnić, szczególnie w sytuacjach kryzysowych, natychmiastowy pobór próbek i przeprowadzenie badań.	Wojewoda zachodniopomorski	Nie jest to uwaga o charakterze legislacyjnym. Konieczne jest wyodrębnienie z obecnej struktury organizacyjnej jednego centralnego laboratorium badawczego, które będzie zarządzało organizacją pracy pozostałych laboratoriów. Szczegółowy zakres struktury i funkcjonowania systemu laboratoriów zostanie określony w dokumentach odrębnych, które będą konsultowane z WIOŚ i PCA. Planuje się zapewnienie wspólnego systemu zarządzania wg normy PN-EN ISO 17025. GIOŚ wystąpi do PCA o uwzględnienie zmian organizacyjnych na okres transformacji i przeniesienia zakresu znaków akredytacji.
37.	Uwaga ogólna dot. finansowania IOŚ	Zamiana ustawy nie określa sposobu finansowania Inspekcji. Czy Wojewoda będzie dysponentem budżetu dla WIOŚ i czy WIOŚ wciąż pozostanie organem administracji rządowej zespolonej w województwie? Jeśli chodzi o prowadzenie badań środowiskowych w celu stwierdzenia prawidłowości prowadzonej działalności przez przedsiębiorstwo, na jakich zasadach i przez kogo opłacane będą badania zlecane przez Inspekcję dla Laboratorium	WIOŚ w Gdańsku	Brak uwagi konstytuującej. WIOŚ pozostanie organem administracji rządowej zespolonej w województwie z wyjątkiem PMŚ i laboratoriów. Badanie będzie przeprowadzało CLB nieodpłatnie na podstawie porozumienia GIOŚ-WIOŚ (art. 28f).
38.	Uwaga ogólna dot. finansowania IOŚ	Finansowanie działalności IOŚ powinno być oparte na środkach budżetowych w kwocie umożliwiającej pełną realizację zadań przypisanych tym jednostkom, z możliwością pozyskania dodatkowych środków ze źródeł zewnętrznych. W uzasadnieniu pkt. II podpunkt 2 zakłada się „stały mechanizm dofinansowania zadań PMŚ ze środków NFOŚiGW, pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej” co ma usprawnić realizację zadań badawczo - pomiarowych PMŚ ze względu na jej specyfikę tj. konieczność ich realizacji w sposób cykliczny, w odpowiednim reżimie czasowym, często od początku stycznia. Zdaniem Funduszu mechanizm finansowania zadań PMŚ	WFOŚiGW Zielona Góra	Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy. Uwagi są niezasadne, ponieważ: <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia.

		<p>oparty środkach NFOŚiGW nie gwarantuje sprawnej realizacji opisanych wyżej zadań. Finansowanie zadań państwowych jednostek budżetowych przez fundusze odbywa się w różnych komponentach, kierowane jest do różnych jednostek i każdorazowo opiera się na planie finansowym i działalności na dany rok kalendarzowy.</p> <p>Po wpisaniu zadania na listę zadań kwalifikujących się do dofinansowania uruchomienie środków w ramach rezerwy celowej może odbyć się w roku budżetowym na wniosek państwowej jednostki budżetowej, i trwa, od złożenia środków o uruchomienie rezerwy celowej, około miesiąca. Brak zapewnienia stałego dofinansowania oraz długotrwały proces procedowania o środki nie przyczyni się do poprawy działania GIOŚ.</p> <p>Finansowanie działań edukacyjnych GIOŚ w projekcie ustawy całkowicie opiera się na funduszach zewnętrznych (fundusze europejskie i inne fundusze pomocowe). W przypadku braku pozyskania środków przez GIOŚ na ten cel można założyć, że działania te nie zostaną zrealizowane.</p> <p>W przypadku podtrzymania stanowiska w sprawie finansowania GIOŚ przez NFOŚiGW konieczne jest dokonanie zmian w ustawie Prawo Ochrony Środowiska (art. 400 b ust. 1). W związku z założeniem, że wpływy wojewódzkich funduszy i NFOŚiGW wzrosną (brak wydatkowania środków za zadania PMS), należy uznać, że wojewódzkie fundusze nie będą brały udziału w finansowaniu zadań GIOŚ (brak odpowiednich zmian w przepisach POŚ)</p>		<p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
39.	Uwaga ogólna dot. finansowania IOŚ	Brak jasno wskazanych źródeł finansowania zadań IOŚ z budżetu państwa. Nie wiadomo czy możliwe i konieczne będzie nadal pozyskiwanie środków z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska, czy koszty monitoringu środowiska pokrywane będą w całości jedynie ze źródeł NFOŚiGW i budżetu państwa?	WIOŚ Zielona Góra	<p>Brak uwagi konstytuującej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
40.	Ogólna dot. Inspektorów w IOŚ	Wątpliwości budzi rozróżnienie w traktowaniu inspektorów pracujących w GIOŚ oraz WIOŚ. W uzasadnieniu projektu brak jest argumentów dlaczego inspektorzy zatrudnieni w GIOŚ pozostają nadal członkami korpusu służby cywilnej, zaś ci zatrudnieni w WIOŚ już nie, zważywszy na fakt, że wymagania dla inspektorów IOŚ są	WIOŚ Olsztyn	<p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych

		<p>takie same (art. 8e ust. 1). Sytuacja inspektora WIOŚ, do którego nie miałyby zastosowaniu przepisy ustawy o służbie cywilnej) uległaby pogorszeniu. Inspektorzy WIOŚ utracą prawo do: dodatkowego wynagrodzenia rocznego (art. 92 ustawy o <i>służbie cywilnej</i>), nagród jubileuszowych (art. 91 ustawy o <i>służbie cywilnej</i>), 3-miesięcznego (lub 6-miesięcznego) wymiaru odprawy emerytalno-rentowej (art. 94 ustawy o służbie cywilnej) będzie jednorazowa (art. 92¹ § 1 <i>Kodeksu pracy</i>) oraz braku dodatku stażowego (art. 90 ustawy o <i>służbie cywilnej</i>).</p> <p>Ponadto inspektor WIOŚ nie będzie korzystał z ochrony jaką przewiduje np. art. 97 ust. 10 ustawy o <i>służbie cywilnej</i> w zakresie ograniczenia wydłużenia czasu pracy czy pracy w godzinach nadliczbowych przysługujących kobietom w ciąży, sprawujących opiekę nad osobami wymagającymi stałej opieki lub opiekujących się <i>dziećmi</i> w wieku do lat ośmiu. Tymczasem art. 178 § 2 <i>Kodeksu pracy</i> zapewnia pracownikowi mniejszą ochronę.</p> <p>Oznacza to, że inspektorzy z GIOŚ, pozostający w korpusie służby cywilnej, będą mieli bardziej uprzywilejowaną sytuację.</p>		<p>pracowników,</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>
41.	Ogólna dot. statusu Inspektorów w	<p>W sprawie uwag do projektu ustawy o Inspekcji zwracam także uwagę na brak w projektowanej ustawie regulacji dotyczących ewentualnego dodatkowego zatrudnienia pracowników Inspekcji i innych pracowników WIOŚ. Inspektorzy przestają być w służbie cywilnej, a zatem nie będzie miał już do niej zastosowania art. 80 ustawy o służbie cywilnej. W kontekście konieczności ustalenia reguł antykorupcyjnych, zasadne jest rozważenie implementowania do nowej ustawy wybranych lub nawet większości obowiązków, o jakich mowa w rozdziale 6 ustawy o służbie cywilnej.</p>	WIOŚ w Gdańsku	<p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>
42.	Uwaga ogólna	<p>Wskazać należy na mogące wystąpić w praktyce trudności organizacyjne związane z zakładanym, częściowym odzespoleniem wojewódzkich inspektorów ochrony</p>	WIOŚ Warszawa	<p>Brak uwagi konstytuującej.</p>

	dotycząca „częściowego odzespolenia”	środowiska. Projekt ustawy zakłada bowiem, że zadania związane z monitoringiem środowiska oraz działalnością laboratoriów, prowadzi będzie Główny Inspektor Ochrony Środowiska.		<p>Sposób organizacji PMS i laboratoriów określą odrębne dokumenty.</p> <p>Centralne laboratorium badawcze GIOŚ będzie wykonywać nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawrze z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych.</p>
43.	Ogólna dot. „częściowego odzespolenia”	W projekcie zaproponowano częściowe „odzespolenie” Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) w związku z przeniesieniem pracowników wydziałów monitoringu oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska (wioś) do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (GIOŚ). Powyższe rozwiązanie związane jest m.in. z kwestią zapewnienia centralnego finansowania państwowego monitoringu środowiska (pms), jednak będzie stwarzało problemy natury organizacyjnej, związanej np. z rozliczaniem kosztów utrzymania i funkcjonowania obiektów, w których będą pracownicy dwóch instytucji – GIOŚ i WIOŚ, a także rozliczaniem i egzekwowaniem czasu pracy tych pracowników GIOŚ.	NIK	<p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p> <p>Sposób organizacji PMS i laboratoriów, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania obiektów określą odrębne dokumenty.</p>
44.	Ogólna dot. „odzespole nia”	<p>Celem projektu jest zwiększenie skuteczności działania IOŚ poprzez zmianę sposobu jej finansowania, podwyższenie nakładów i zapewnienie lepszej sterowalności całej organizacji przez częściową centralizację, tj. przejęcie przez GIOŚ Wydziałów Monitoringu Środowiska i Laboratoriów.</p> <p>W uzasadnieniu wskazano, że walka z nielegalnymi praktykami przedsiębiorców „Wymaga koordynacji działań kontrolnych na poziomie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i prowadzenia kontroli krzyżowych jednocześnie u wielu podmiotów przez inspektorów z kilku wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska”. W świetle tego niezrozumiałe jest pozostawienie uszczuplonych inspektoratów w tym właśnie wydziałów Inspekcji, których działania GIOŚ chce tylko koordynować w wojewódzkiej administracji</p>	WIOŚ w Opolu	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Utrzymanie 16 laboratoriów wyposażonych w wysoko wyspecjalizowany sprzęt pomiarowo analityczny, mających jednakowy bardzo szeroki zakres wykonywanych badań jest nieefektywne i ekonomicznie nieuzasadnione. Nowa ponadregionalna organizacja laboratoriów IOŚ zapewni większą skuteczność w działaniach na rzecz ochrony przed zanieczyszczeniami, które nie uznają granic administracyjnych i pozwoli na elastyczne wykorzystanie sprzętu pomiędzy laboratoriami. Nowa struktura uprości, a nie skomplikuje strukturę laboratoriów i zminimalizuje koszty funkcjonowania infrastruktury poprzez wspólne zakupy urządzeń pomiarowych, odczynników, części</p>

		<p>zespolej.</p> <p>IOŚ ma do wykonania takie same zadania w całym kraju i powinna być jednolita w skali państwa i w całości przejęta przez GIOŚ. Jeśli chcemy skutecznie nią zarządzać, musimy mieć możliwość kontrolowania całej Inspekcji, a nie fragmentów struktury. Jasnym i czytelnym rozwiązaniem jest wyłączenie WIOŚ ze struktury administracji zespolej i poddanie w całości polityce jednego, specjalizowanego, ośrodka koordynującego, tj. GIOŚ. Połowiczne rozwiązania przyniosą połowiczne efekty.</p>		<p>zamiennych itd. Nie nastąpi osłabienie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska ponieważ bezpośredni brak podległości nie wpłynie na działalność laboratorium na rzecz WIOŚ w zakresie kontroli co zostanie zapewnione w zwartych porozumieniach. Ponadregionalne wykorzystanie specjalistycznych zespołów pomiarowych zwiększy możliwości szybszego i bardziej kompleksowego wykonania badań i pomiarów w ramach prowadzonych kontroli. Ponadto należy zważyć, że z WIOŚ zdejmuje się realizację zadań monitoringowych laboratoryjnych co pozwoli na skupienie się na działalności kontrolnej i przeciwdziałanie przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>
45.	<p>Ogólna dot. „odzespole nia”</p>	<p>Przedstawiona propozycja zmiany ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska mająca na celu usprawnienie działalności i skuteczności inspekcji, nie gwarantuje zamierzonych efektów. Proponowane rozwiązania budzą szereg wątpliwości, w szczególności w zakresie nowej struktury organizacyjnej. Zasadnym byłoby rozważenie możliwości zreformowania Inspekcji Ochrony Środowiska i odzespoleenie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska od wojewody. Dotychczasowe usytuowanie inspekcji w strukturach administracyjnych służb, inspekcji i straży zespolej z wojewodą nie wydaje się korzystne dla jej działalności.</p>	<p>WIOŚ Lublin</p>	<p>„Pełne odzespoleenie” było przedmiotem rozważań i nie znalazło uzasadnienia. Stąd zaproponowano rozwiązanie polegające na scentralizowaniu zadań PMS. Utrzymanie 16 laboratoriów wyposażonych w wysoko wyspecjalizowany sprzęt pomiarowo analityczny, mających jednakowy bardzo szeroki zakres wykonywanych badań jest nieefektywne i ekonomicznie nieuzasadnione. Nowa ponadregionalna organizacja laboratoriów IOŚ zapewni większą skuteczność w działaniach na rzecz ochrony przed zanieczyszczeniami, które nie uznają granic administracyjnych i pozwoli na elastyczne wykorzystanie sprzętu pomiędzy laboratoriami. Nowa struktura uprości, a nie skomplikuje strukturę laboratoriów i zminimalizuje koszty funkcjonowania infrastruktury poprzez wspólne zakupy urządzeń pomiarowych, odczynników, części zamiennych itd. Nie nastąpi osłabienie wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska ponieważ bezpośredni brak podległości nie wpłynie na działalność laboratorium na rzecz WIOŚ w zakresie kontroli co zostanie zapewnione w zwartych porozumieniach. Ponadregionalne wykorzystanie specjalistycznych zespołów pomiarowych zwiększy możliwości szybszego i bardziej kompleksowego wykonania badań i pomiarów w ramach prowadzonych kontroli. Ponadto należy zważyć, że z</p>

				WIOŚ zdejmuje się realizację zadań monitoringowych laboratoryjnych co pozwoli na skupienie się na działalności kontrolnej i przeciwdziałanie przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.
46.	Uwaga ogólna dotycząca „odzespolenia”	<p>Powyższe kwestie wskazują, że połowiczne „odzespolenie” IOŚ nie jest rozwiązaniem zapewniającym wykorzystanie przez IOŚ swojego potencjału kadrowego i sprzętowego.</p> <p>NIK uważa, że celowe jest wprowadzenie rozwiązań umożliwiających działanie IOŚ jako wyspecjalizowanej inspekcji podporządkowanej Głównemu Inspektorowi i działającej na terenie całego kraju, a nie częściowo podporządkowanej wojewodzie, tym bardziej że zaproponowano w projekcie (art. 1 pkt 3 projektu) zmianę zasad powoływania i odwoływania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (wojewoda tylko wyraża opinię).</p>	NIK	Proponowane przepisy przewidują możliwość stworzenia wyspecjalizowanej grupy inspektorów działających na terenie całego kraju. Grupa ta będzie podlegała GIOŚ.
47.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	<p>Podzielenie IOŚ na odrębne jednostki zajmujące się kontrolą i monitoringiem powoduje bardzo duże osłabienie naszej instytucji i stwarza szereg niepotrzebnych problemów organizacyjnych, kadrowych oraz funkcjonalnych, problemy te mogą bardzo osłabić merytorycznie kontrolę i nadzór nad środowiskiem, tym bardziej, że dotychczasowe części składowe budujące inspekcje (wydziały/działy: inspekcja, monitoring oraz laboratorium) wzajemnie się wspierają, uzupełniają i informują o pojawiających się zagrożeniach środowiskowych i na bieżąco starają się je identyfikować, a następnie zapobiegać i likwidować na etapie początkowym. Istotne jest również, iż pracownicy Wydziałów/Działów Monitoringu na bieżąco przekazują Wydziałom/Działom Inspekcji informacje o stwierdzonym zanieczyszczeniu środowiska na podstawie prowadzonego monitoringu, co daje inspektorom możliwość wykorzystywania wyników przedmiotowych badań w działalności kontrolnej - współdziałanie to, pozwala na spójną realizację zadań stawianych IOŚ.</p>	WIOŚ Katowice	<p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p> <p>Sposób organizacji PMS i laboratoriów, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania obiektów określą odrębne dokumenty.</p> <p>Centralne laboratorium badawcze GIOŚ będzie wykonywać nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawrze z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych.</p>

<p>47. Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej</p> <p>Natomiast z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wydziałów monitoringu oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (Art. 19. ust. 1.). Rozdzielenie tych dwóch integralnych części obecnej Inspekcji, znacząco utrudni tę współpracę. Realizowanie działalności kontrolnej bez możliwości wewnętrznego zlecenia badań, a wyłączenie poprzez podmioty zewnętrzne (GIOŚ będzie podmiotem zewnętrznym), będzie stanowić duże utrudnienie, zwłaszcza w przypadku sytuacji awaryjnych. Taki podział jest częściowo sprzeczny z ideą jak najszybszego reagowania na zanieczyszczenie środowiska w ramach pełnionych dyżurów, ponieważ w większości przypadków istnieje potrzeba poboru prób i jak najszybszego wykonania odpowiednich oznaczeń.</p> <p>Jeżeli od razu przyjmie się założenie, że podpisana będzie stała umowa z laboratorium na badania wynikające z prowadzonych dyżurów, to proponowany podział nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>Mając powyższe na względzie należałoby raczej dążyć do konsolidacji i wzmocnienia służb ochrony środowiska, poprzez wzmocnienie finansowe, kadrowe oraz wyposażyc je w odpowiednie narzędzia badawcze, instrumenty prawne i organizacyjne. A zatem szczegółową pełną kontrolę i nadzór na poziomie regionalnym w imieniu GIOŚ powinien sprawować WIOŚ, ze względu na bliskość oraz znajomość problematyki, w tym posiadać pełną gamę narzędzi do jego monitorowania, kontrolowania oraz analizowania czynników fizycznych, chemicznych i biologicznych w środowisku. Pojawiające się problemy środowiskowe, rzekomo świadczące o niewydolności obecnej formuły organizacyjnej IOŚ, poczynając w szczególności od problemu zanieczyszczeń powietrza w sezonie grzewczym, wadliwej gospodarki odpadowej z jej nielegalnymi składowiskami odpadów, często ulegającymi zapożarowaniu z niewiadomych przyczyn, a kończąc na nielegalnym przemieszczaniu odpadów w transporcie krajowym i zagranicznym, mają zupełnie inne podłoże.</p> <p>Wspomniane wyżej, narastające w ostatnim okresie problemy środowiskowe, są skutkiem wieloletnich zaniedbań, głównie w sferze materialnej na szczeblu regionalnym (WIOŚ), ze względu na zbyt małe środki finansowe na szkolenia pracowników, a przede</p>	<p>WIOŚ Katowice</p> <p>Uwaga nie ma charakteru konstytuującego.</p> <p>Istniejący system finansowania IOŚ nie pozwala na relokację środków finansowych zarówno pomiędzy wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, jak i pomiędzy nimi a Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska. Stwarza to dysproporcje finansowe pomiędzy poszczególnymi jednostkami i uniemożliwia racjonalne wykorzystywanie zasobów, adekwatnie do potrzeb uwarunkowanych czynnikami lokalnymi (np. liczba zakładów do kontroli, zurbanizowanie i ukształtowanie terenu, liczba stref monitoringowych etc.).</p> <p>Z punktu widzenia województwa nieracjonalne (marnotrawienie środków finansowych i zasobów kadrowych) jest utrzymywanie wyspecjalizowanej jednostki pomiarowej, posiadającej specjalistyczną kadrę i zaplecze laboratoryjne, z uwagi na małą liczbę kontroli w województwie, w trakcie których mogą być wykonywane wysoko specjalistyczne pomiary i badania.</p> <p>Z punktu widzenia optymalizacji kosztów, posiadania akredytacji oraz utrzymania kadr i zaplecza badawczego, w skali całego kraju taka jednostka jest konieczna w strukturze GIOŚ, aby wykonywała pomiary i badania na terenie wielu województw.</p> <p>Sposób organizacji badań, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania obiektów określą odrębne dokumenty.</p>
--	---

		<p>wszystkim niedocenianie i niedofinansowanie samej pracy wymagającej wysokiej wiedzy specjalistycznej oraz umiejętności praktycznego łączenia wiedzy w zakresie przepisów ochrony środowiska i prawa administracyjnego. Niewątpliwie na to nakładają się mało precyzyjne, a czasami sprzeczne ze sobą przepisy formalnoprawne w ustawach środowiskowych i aktach wykonawczych.</p> <p>Równocześnie nasuwa się pytanie, w jakiej formule organizacyjnej pracownicy obecnego monitoringu i laboratorium w WIOŚ będą podlegli od strony zarządczej, administracyjnej i finansowej pod GIOŚ? Czy w ramach struktury WIOŚ będą odrębne pionory organizacyjne na bazie wydzielonego majątku z obecnych struktur WIOŚ, czyli odrębna administracja? Jeżeli tak, to gdzie będzie się ona mieściła - w GIOŚ w Warszawie czy w województwach?</p> <p>Wobec powyższych pytań należy także zwrócić uwagę, ile z tych jednostek tak naprawdę nie będzie potrzebnych wobec planów bardzo szerokiego zlecenia zadań podmiotom zewnętrznym. Uwaga ta dotyczy również laboratoriów.</p>		
48.	<p>Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej</p>	<p>Podkreślić także należy bardzo dużą liczbę wniosków w zakresie informacji o środowisku wpływających do wioś. W 2017 roku WIOŚ w Katowicach w zakresie działalności związanej z monitoringiem udzielił 409 informacji o środowisku na wnioski złożone przez: podmioty gospodarcze, organy administracji państwowej, uczelnie oraz studentów i uczniów, a także osoby prywatne. Czy wnioski te będą kierowane bezpośrednio do Warszawy? WIOŚ ma obowiązek informowania o jakości środowiska jak najszerszego grona społeczeństwa i organy administracji państwowej, co jest realizowane m.in. poprzez publikację każdego roku raportów o stanie środowiska w danym województwie. Przy proponowanej strukturze organizacyjnej trudno sobie wyobrazić wydawanie raportów wojewódzkich, a z pewnością raporty krajowe nigdy ich nie zastąpią w zakresie oczekiwanym przez społeczności i władze lokalne.</p> <p>Ważne jest również określenie możliwości realizacji zadań w ramach PMS w 2019 roku wobec zaistniałych już faktów, iż to WIOŚ wystąpiły do WFOŚiGW o dofinansowanie zadań na kolejny rok. W oparciu o wniosek złożony przez WIOŚ w Katowicach w marcu br. Rada Nadzorcza WFOŚiGW w Katowicach wyraziła zgodę na dofinansowanie</p>	<p>WIOŚ Katowice</p>	<p>Uwaga nie ma charakteru konstytuującego.</p> <p>Pracownicy WIOŚ (Wydziałów Monitoringu i laboratoriów) po zmianie systemu staną się pracownikami GIOŚ bez pogorszenia warunków płacy.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>

		zadania „Wykonanie badań w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska województwa śląskiego w 2019 roku” w kwocie do 3,2 mln zł.		
49.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	<p>Kolejny problem wyłania się z rozdzieleniem majątków WIOŚ na część inspekcyjną oraz monitoringową i laboratorium. Problemy te są różne w poszczególnych inspektoratach, ale generalnie związane są z pomieszczeniami pracowniczymi czy sprzętem pomiarowym, a niekiedy dotyczą budynków, które są wynajmowane na siedziby WIOŚ (np. w Katowicach). Wobec planów oddania w trwałe zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska pomieszczeń, przeznaczonych dotychczas w całości na realizację państwowego monitoringu środowiska i działalność laboratoriów, powstaje pytanie: kto od kogo będzie wynajmował pomieszczenia?</p> <p>Problem ten dotyczy również posiadanego taboru samochodowego i innych środków trwałych</p>	WIOŚ Katowice	Sposób organizacji IOŚ w nowym systemie, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania obiektów określą odrębne dokumenty.
50.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Brak wspólnej sieci informatycznej (odrębnie GIOŚ odrębnie WIOŚ – kwestia uprawnień do serwisowania i obsługi informatycznej) może być przyczyną wielu problemów technicznych, a nawet uniemożliwić sprawną obsługę prowadzonych inspekcyjnych i monitoringowych baz danych.	WIOŚ w Opolu	<p>Sposób organizacji IOŚ w nowym systemie, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania struktury IT określą odrębne dokumenty.</p> <p>GIOŚ przejmując własność do infrastruktury działającej na rzecz monitoringu i laboratoriów przejmie również prawa do systemów informatycznych działających na ich rzecz (gromadzenie, transmisja, przetwarzanie danych monitoringowych).</p>
51.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Należy dodać, że aktualnie Inspekcja Ochrony Środowiska realizuje wiele zadań szczegółowych, wynikających z obowiązujących aktów prawnych, które w trakcie prac legislacyjnych, związanych z utworzeniem <i>nowej struktury</i> , powinny zostać wnikliwie przeanalizowane. Konieczne byłoby sporządzenie raportu otwarcia uwzględniającego przegląd przepisów prawnych, mierników działań, obowiązków, możliwości technicznych i wykonawczych, systemów informatycznych, majątku, w tym nieruchomości i sprzętu finansowanych ze środków pomocowych, objętych programami krajowymi lub unijnymi. Raport musiałby zawierać również symulację zatrudnienia i finansowania celem zdiagnozowania ewentualnych zagrożeń w funkcjonowaniu.	WIOŚ w Opolu	Uwaga nie ma charakteru konstytuującego.

52.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Proponowane zmiany są zmianami systemowymi i aby mogły realnie i skutecznie wejść w życie niezbędnym wydają się powołanie zespołu ekspertów, którzy będą mogli zaproponować i wdrożyć najbardziej skuteczne rozwiązania. Dlatego też uważam, że dla wprowadzenia tych zmian niezbędny jest okres przejściowy, który powinien wynosić minimum półtora roku.	WIOŚ w Opolu	Uwaga nieuwzględniona. Istnieją pilna konieczność wprowadzania zmian polegających na wzmocnieniu działań IOŚ w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.
53.	Ogólna dotycząca struktury organizacyjnej	Brak jest informacji o strukturze organizacyjnej nowej Inspekcji. Dotychczasowi pracownicy WMS, którzy zgodnie z projektem z dniem 1 stycznia 2019 r., staną się pracownikami GIOŚ (będą mieli swoje władze zwierzchnie w Warszawie w GIOŚ?).	WIOŚ w Opolu	Zgodnie z projektem z dniem 1 stycznia 2019 r. dotychczasowi pracownicy WMS staną się pracownikami GIOŚ (będą mieli swoje władze zwierzchnie w Warszawie w GIOŚ).
54.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	następująca w wielu obszarach centralizacja może powodować trudności w zakresie trwałości zadań finansowanych ze środków zewnętrznych, w ramach których dokonano zakupów przez WIOŚ-ie.	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Uwaga niezasadna. Nie ma takiego zagrożenia, trwałość projektów będzie zapewniona.
55.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Z ustawy nie wynika struktura organizacyjna IOŚ w szczególności dotycząca przejmowanych laboratoriów i pracowników wydziałów monitoringu, jaka będzie funkcjonowała po wejściu w życie znowelizowanej ustawy co może prowadzić do chaosu organizacyjnego.	WIOŚ Zielona Góra	Sposób organizacji IOŚ w nowym systemie, w tym rozliczenia kosztów utrzymania i funkcjonowania struktury określa odrębne dokumenty.
56.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Zaproponowane w projekcie zmiany dotkliwie godzą w sprawnie działające, przejrzyste struktury organizacyjne IOŚ, w tym przede wszystkim w zatrudnionych ludzi. Zmiana podstawy zatrudnienia (przeniesienie większości pracowników poza korpus służby cywilnej) nie poprawi efektywności pracy ani nie wpłynie na zwiększenie zatrudnienia. Rozbicie obecnych struktur WIOŚ – sprawnie wpisujących się obecnie w działania na terenie województwa i współpracę z pozostałymi inspekcjami – na podległe Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska i Głównemu Inspektoratowi	WIOŚ w Poznaniu	Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy. Obawy są niezasadne, ponieważ: - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów,

		Ochrony Środowiska, wprowadzi zamieszanie w zarządzaniu majątkiem i zasobami ludzkimi.		<ul style="list-style-type: none"> - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektów i pracowników WIOŚ w skali kraju. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
57.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Brak również informacji w jakim zakresie zmieni się rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zasad i sposobu organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur, wydane na podstawie art. 5 ust. 9 ustawy z dnia 20.07.1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska. W jakim zakresie proponowane zmiany (zwłaszcza dotyczące przeniesienia pracowników WIOŚ do GIOŚ) dotyczyć będą pracowników innych komórek organizacyjnych (np. kadr, księgowości, administracji)?	WIOŚ w Poznaniu	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zasad i sposobu organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur, zostanie odpowiednio zmienione.</p>
58.	Uwaga ogólna dot. struktury	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wszyscy pracownicy WIOŚ powinni być pracownikami podległymi pod GIOŚ. 2. Ze względu na rozdział komórek organizacyjnych Laboratorium, Monitoringu oraz Inspekcji, z dotychczasowym zachowaniem infrastruktury należy określić 	WIOŚ Rzeszów	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Sposób organizacji PMS i laboratoriów określą odrębne dokumenty.</p>

	organizacyjnej	szczegółowe procedury związane z zarządzaniem i zasady funkcjonowania w świetle proponowanych zmian w projekcie ustawy.		
59.	Ogólna dot. terminu wprowadzonych ustawą zmian	Wprowadzanie tak rewolucyjnych zmian, w tak krótkim okresie, w czasie trwania obecnego cyklu PMS, odbije się negatywnie na pozyskiwaniu danych do zasilania PMS.	WIOŚ w Opolu	Uwaga niezasadna Pozyskiwanie danych w ramach PMS nie zostanie zagrożone.
60.	Uwaga ogólna dot. struktury organizacyjnej	Kolejny sporny punkt to obieg dokumentów, w tym pism przychodzących i wychodzących do laboratorium i wydziału monitoringu środowiska.	WIOŚ w Opolu	Uwaga niezasadna. Sposób organizacji obsługi kancelaryjnej określą odrębne dokumenty.
61.	Uwaga ogólna dot. zatrudnienia i wynagrodzenia pracowników IOS	Obecna, bardzo trudna sytuacja Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Środowiska, zagrażająca realizacji ustawowych działań tych jednostek, wynika przede wszystkim z braku wysokokwalifikowanej kadry. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest trwająca od wielu lat zapaść systemu wynagradzania pracowników Inspektoratów, powodująca odchodzenie wyszkolonych, doświadczonych pracowników przy jednoczesnym braku możliwości zatrudnienia w ich miejsce kadry, z choćby minimalnym doświadczeniem, pozwalającym na realizację podstawowych zadań. Średnia pensja (mediana) w Inspektoratach oscyluje w okolicy 3000 zł brutto, natomiast pensja oferowana nowozatrudnianym jest na poziomie minimalnej płacy. Wobec wymogów stawianych przed pracownikami, związanych z kwalifikacjami i nieskazitelnymi cechami charakteru, oferowany poziom płac jest przez nich nie do zaakceptowania. Powoduje to braki kadrowe, uniemożliwiające realizację nałożonych na Inspekcję zadań, jak również degradację wizerunku i prestiżu należącego Inspekcji. Opisanej wyżej sytuacji nie zmieniają propozycje organizacyjne przedstawione w projekcie. Zmiana ustawy o Inspekcji... winna nastąpić w trybie spokojnej, rozłożonej w czasie,	WIOŚ w Poznaniu	Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy. Obawy są niezasadne, ponieważ: <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektorów i pracowników WIOŚ w skali kraju. Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOS, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie

		<p>merytorycznej dyskusji, po uprzednim uregulowaniu spraw płacowych, pozwalających na wyeliminowanie problemów kadrowych – przy czym minimalny wzrost płac, pozwalający na właściwą realizację nałożonych na Inspekcję zadań, wynosić winien 100%.</p>		<p>pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
62.	<p>Uwaga ogólna dot. zatrudnienia i wynagrodzenia pracowników IOS</p>	<p>W przedstawionym projekcie pojawiają się nowe zdania dla Inspekcji Ochrony Środowiska. Powoduje to konieczność podjęcia zdecydowanych działań finansowo organizacyjnych w celu wzmocnienia IOŚ i usprawnienie realizowanych zadań. Konieczne jest też podjęcie zdecydowanych kroków w celu zapewnienia ich finansowania na odpowiednim poziomie, mającym na celu z jednej strony zahamowanie odejść wysoko wykwalifikowanej kadry, a z drugiej strony zachęcenie do pracy w IOŚ nowych specjalistów. Obecne niedobory kadrowe, sięgające nawet 30 procent obsady komórek merytorycznych, stanowią realne zagrożenie dla realizacji nawet podstawowych zadań, natomiast kolejne „wzmocnienia” w postaci dodatkowych uprawnień (np. praca w trybie 24-godzinnym), bez wsparcia finansowego już zatrudnionych pracowników mogą skutkować kolejnymi odejściami pracowników.</p> <p>W przedłożonej mi propozycji podwyżek wynagrodzeń ująłem podniesienie poziomu wynagrodzeń do wysokości środków pozyskanych w ramach rezerwy celowej, utworzonej Zarządzeniem Wojewody Zachodniopomorskiego nr 221/2017 z dnia 15 maja 2017 roku na realizację nowych zadań nałożonych na Inspekcję Ochrony Środowiska w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 19 lipca 2016 roku o dostępie do zasobów genetycznych i podziale korzyści z ich wykorzystania (Dz.U. z 2016 r. poz.1340) w</p>	<p>Wojewoda zachodniopomorski</p>	<p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektów i pracowników WIOŚ w skali kraju. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>

<p>zakresie kosztów zatrudnienia nowych pracowników. Zaproponowałem wzrost wynagrodzeń o 30%, co wykonana analiza wykazała jako różnicę wynagrodzeń pomiędzy wynagrodzeniem przyznanym w ramach rezerwy celowej (osoba zatrudniona na stanowisku głównego specjalisty), a średnim wynagrodzeniem na stanowisku głównego specjalisty wśród pracowników zatrudnionych obecnie w WIOŚ w Szczecinie. Dokonano także porównania wysokości średniego wynagrodzenia dla stanowisk specjalista i starszego specjalisty z wysokością środków pozyskanych w ramach wspomnianej rezerwy. W efekcie otrzymano, różnicę wysokości wynagrodzeń dla stanowiska specjalista wynoszącą około 79%, natomiast dla stanowiska starszy specjalista około 69%. Obecnie największym i najpilniejszym do rozwiązania problemem jest brak właściwych i stabilnych zasobów kadrowych oraz środków finansowych na realizację zadań ustawowych.</p> <p>Problemy kadrowo-finansowe zarówno WIOŚ w Szczecinie, jak i całej Inspekcji, wynikają z następujących przesłanek:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Niskie i mało konkurencyjne wynagrodzenia w stosunku do sektora prywatnego czy też innych instytucji związanych z ochroną środowiska, co stwarza duży problem z pozyskaniem do pracy wysokiej klasy specjalistów ochrony środowiska, zarówno w Szczecinie jak i w Koszalinie. WIOŚ w Szczecinie w okresie od 1 stycznia 2017 roku do 31 maja 2018 roku ogłosił 53 nabory na wolne stanowiska w służbie cywilnej, które w większości dotyczyły stanowisk merytorycznych. Spośród nich jedynie 14 zakończyło się zatrudnieniem pracowników. Z grupy nowozatrudnionych pracowników część już zakończyła pracę w naszej jednostce, łącznie jest to w roku bieżącym 10 osób. Zauważalne jest małe zainteresowanie ogłaszanymi konkursami, co przekłada się na znikomą ilość wpływających aplikacji. Brak możliwości zatrudnienia specjalistów, powoduje wiele utrudnień związanych z realizacją ustawowych zadań. Nowo zatrudnieni pracownicy zanim podejmą samodzielną pracę, w tym na przykład prowadzenie badań, czy kontroli i dalszych postępowań w zakresie wydawania decyzji, muszą być odpowiednio przeszkoleni. W zależności od indywidualnych predyspozycji, szkolenie i wdrożenie do samodzielnej pracy trwa 	<p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
---	---

	<p>około roku. Tak częste kształcenie nowo przyjmowanych pracowników stanowi znaczące obciążenie dla budżetu Wojewódzkiego Inspektoratu, nie tylko z powodu środków, które należy zagwarantować w miarę posiadanych zasobów na uczestnictwo w szkoleniach zewnętrznych, lecz również ze względu na zaangażowanie w ten proces doświadczonych pracowników merytorycznych. Przy obecnym poziomie płac nie ma możliwości zatrudniania wysokiej klasy specjalistów z dłuższym stażem pracy, którzy mogliby udźwignąć rozszerzone zadania. Jedynym możliwym rozwiązaniem dla pełnej realizacji zadań jest zapewnienie odpowiednio wysokich środków finansowych na podwyższenie wynagrodzeń, aby przynajmniej zapobiec odpływowi pracowników merytorycznych z wieloletnim doświadczeniem. Należy przewidywać, że sytuacja kadrowa w inspektoracie będzie ulegała pogarszaniu, jeżeli poziom proponowanych wynagrodzeń nie ulegnie znaczącej poprawie. Zestawienie potrzeb ujęto w piśmie znak K.021.2.2.2018.WLJ z dnia 09.04.2018 r. skierowanym do Wydziału Finansów i Budżetu Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego.</p> <p>– Poważne braki etatów na realizację zadań nałożonych na IOŚ w ostatnim okresie, w związku z regulacjami prawnymi uzgodnione zostały z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska. W dniu 7 listopada 2017 roku, uzgodniona z GIOŚ lista została przesłana została do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego. W ramach przygotowywania materiałów do sporządzenia części II sprawozdania za okres 1 stycznia – 30 września 2017 roku nt. funkcjonowania urzędów wojewódzkich oraz administracji zespolonej w województwie, szczegółowa informacja zawierała nowe zadania do realizacji w 2017 roku przez WIOŚ w Szczecinie, w tym także te, w których występują największe braki kadrowe. W przekazanym niniejszym piśmie wykazie zadań wskazano, że poza nieobsadzonymi etatami brakuje 68,5 etatów.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, że wspomniane powyżej potrzeby zagwarantowania wnioskowanego wzrostu zatrudnienia oraz uzupełnienia brakujących środków na wydatki bieżące i inwestycyjne pozwolą na częściowe wykonanie zadań, do których WIOŚ w Szczecinie został zobligowany przez zmiany prawne i wnioski pokontrolne Najwyższej</p>		
--	---	--	--

		<p>Izby Kontroli nr:</p> <ul style="list-style-type: none"> – P/16/047 „Działania Inspekcji Ochrony Środowiska na rzecz poprawy jakości wód w rzekach”, która wnosi o „podjęcie działań w celu ujęcia w Wojewódzkim Programie Monitoringu Środowiska na lata 2016-2020 monitoringu operacyjnego na wszystkich jednolitych częściach wód ujętych w wykazie Prezesa KZGW jako zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, dla których istnieje możliwość poboru prób z wymaganą częstotliwością.” – P/17/051 w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniu wód związkami azotu ze źródeł rolniczych zawarto wniosek o objęcie kontrolami rolniczych źródeł zanieczyszczeń azotami wszystkich podmiotów gospodarujących na OSN (obszary szczególnie narażone). 		
63.	Uwaga ogólna dot. wynagrodzeń	W projekcie ustawy brak zapisów gwarantujących zmianę wysokości tzn. podwyższenie wynagrodzeń pracownikom inspekcji.	WIOŚ w Białymstoku	<p>Obawy są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektów i pracowników WIOŚ w skali kraju. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
64.	Uwaga ogólna dot.	Proponowane zwiększenie wysokości kar pieniężnych nie przyczyni się do zwiększenia wpływów z tych kar. Wysokie kary są bardzo trudne do ściągnięcia lub ich ściągnięcie	WIOŚ w Białymstoku	Zwiększenie wysokości kar ma mieć charakter prewencyjny i odstrasżający.

	wysokości kar	jest niemożliwe z powodu braku majątku ukaranych. Należy znaleźć rozwiązanie gwarantujące „odczucie” kary przez naruszającego przepisy. Z kolei zwiększone kary dla małych przedsiębiorców będą zbyt wysokie.		
65.	Uwaga ogólna dot. wysokości kar	Zastosowanie dużych widełek w nakładanych karach jest wątpliwe, ze względu na brak przepisów wykonawczych do stosowania wysokich kar. Zastosowanie przesłanek do stopniowania takich kary spowoduje wytrącenie argumentów w momencie odwołania strony i podnoszenia argumentu o zastosowaniu niższych kar.	WIOŚ w Białymstoku	Uwagi nie uwzględnia się. Ustawy szczegółowe określają przesłanki do miarkowania wysokości kar. Na ich podstawie określa się wysokość kary adekwatną do stwierdzonego naruszenia.
66.	Uwaga ogólna dot. wysokości kar	<p>Stwierdzam, że zwiększenie wysokości dotychczas uregulowanych stawek kar pieniężnych, nie przeloży się na poprawę skuteczności i efektywności Inspekcji Ochrony Środowiska, ponieważ dotychczas wymierzone kary pieniężne podmiotom naruszającym przepisy prawa z zakresu ochrony środowiska nie są dobrowolnie uiszczane, a przymusowe ich dochodzenie okazuje się bezskuteczne z uwagi na brak majątku podlegającego egzekucji.</p> <p>Faktycznie zwiększenie szczególnie dolnych granic administracyjnych kar pieniężnych uderzy w mikro i małych przedsiębiorców, którzy często nieświadomie popełniają wykroczenia i którzy chcą działać na rynku legalnie i zgodnie z przepisami prawa. Przykładowo: jeżeli podmiot wprowadza na rynek sprzęt elektryczny i elektroniczny w postaci np. telefonów komórkowych sprzedawanych przez Internet, to w przypadku kontroli obejmującej spełnianie wymagań ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznych, o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz o bateriach i akumulatorach stwierdzone naruszenia już teraz skutkują koniecznością wymierzenia kar w wysokości minimalnej kilkunastu do kilkudziesięciu tysięcy złotych, co często może stanowić o konieczności zakończenia działalności. Dla innego przykładu: jeżeli podmiot posiada zezwolenie na gospodarowanie odpadami i przyjął w małej ilości jeden kod odpadów nieujętych w decyzji (niecelowa pomyłka) to na podstawie obowiązujących przepisów można wymierzyć mu karę w wysokości 1000 zł, a po zmianie przepisów będzie to już kilka tysięcy.</p> <p>Wobec powyższego, analizując sytuację przez pryzmat doświadczenia praktycznego na</p>	WIOŚ we Wrocławiu	Uwagi nie uwzględnia się. Ustawy szczegółowe określają przesłanki do miarkowania wysokości kar. Na ich podstawie określa się wysokość kary adekwatną do stwierdzonego naruszenia. Proponowane rozwiązania wykraczają poza zakres przygotowywanej zmiany.

		gruncie terenowego organu Inspekcji Ochrony Środowiska, proponuję wprowadzenie przepisów umożliwiających zamianę administracyjnych kar pieniężnych na karę ograniczenia wolności, gdy ich egzekucja administracyjna jest bezskuteczna. Podmioty naruszające przepisy prawa z zakresu ochrony środowiska lekceważą administracyjne kary pieniężne, gdyż już na etapie postępowania orzeczniczego stwierdzają, że nie mają żadnego majątku i prowadzona wobec nich egzekucja będzie bezskuteczna. W pierwszej kolejności należy więc wyeliminować poczucie bezkarności podmiotów nieprzestrzegających przepisów prawa z zakresu ochrony środowiska.		
67.	Uwaga ogólna dot. wysokości kar	kary przewidziane w wielu punktach są za niskie lub za mała jest ich rozpiętość - kary powinny być na poziomie przynajmniej równym a najlepiej wyższym niż potencjalne zyski podmiotu, które jest on w stanie wygenerować dzięki nieprzestrzeganiu przepisów środowiskowych działając na dużą skalę,	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Brak argumentacji na poparcie przedstawionych tez. Uwagi nie uwzględnia się. Ustawy szczegółowe określają przesłanki do miarkowania wysokości kar. Na ich podstawie określa się wysokość kary adekwatną do stwierdzonego naruszenia.
68.	Uwaga ogólna dot. wysokości kar	kary za brak dokumentacji, brak informowania lub utrudnianie kontroli są niewspółmiernie niskie w odniesieniu do kar za naruszenia faktyczną działalnością w tych obszarach co powoduje, że w kontekście grożącej kary za danego rodzaju działania bardzo "opłacalne" jest niszczenie dokumentacji czy utrudnianie kontroli gdyż kary za tego typu zacieranie śladów są dużo niższe niż kara za samą działalność,	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Brak argumentacji na poparcie przedstawionych tez. Uwagi nie uwzględnia się. Ustawy szczegółowe określają przesłanki do miarkowania wysokości kar. Na ich podstawie określa się wysokość kary adekwatną do stwierdzonego naruszenia.
69.	Uwaga ogólna dot. wysokości kar	Istotną zmianą winna być wysokość kar nakładanych za nielegalne transgraniczne przemieszczania odpadów tj. zapewnienia, aby minimalna kara była niższa niż obecnie, a maksymalna była wyższa niż obecnie. Należy również rozszerzyć wykaz naruszeń za jakie jest wymierzana kara do wszystkich nielegalnych przypadków postępowania z odpadami przemieszczanymi transgranicznie.	WIOŚ Kraków	Uwagi nie uwzględnia się. Zmiana co do wykazu naruszeń jest objęta innym projektem dotyczącym zmiany ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.
70.	Uwaga ogólna dot. kar	Nadmierna penalizacja i rozbudowanie systemu karania w stosunku do zapisów dotyczących zagadnień organizacyjnych i merytorycznych (np. art. 1 pkt 26 projektu ustawy).	WIOŚ Kraków	Uwagi nie uwzględnia się. Ustawy szczegółowe określają przesłanki do miarkowania wysokości kar. Na ich podstawie określa się wysokość kary adekwatną do stwierdzonego

				naruszenia.
71.	Uwaga ogólna	<p>Sugeruję wprowadzenie zmian w Kodeksie spółek handlowych, aby nie można prowadzić działalności gospodarczej przez spółki, które w krajowym rejestrze sądowym figurują bez adresu lub bez zarządu. W obecnym stanie prawnym spółki wykreślają adres lub członków zarządu i z formalnego punktu widzenia spółka istnieje, ale zgodnie z procedurą administracyjną wobec takich spółek organy władzy publicznej nie mogą prowadzić jakiegokolwiek postępowania orzekającego czy egzekucyjnego.</p> <p>Mając na względzie, to że sposób działania na granicy przepisów prawa, tj. bez adresu, majątku i osób zarządzających jest charakterystyczny dla tzw. Szarej strefy, wskazane jest niezwłoczne podjęcie prac legislacyjnych w tam przedmiocie.</p>	WIOŚ we Wrocławiu	Proponowane rozwiązania wykraczają poza zakres przygotowywanej zmiany.
72.	Uwaga ogólna dot. kontroli	<p>Projektowane zmiany przepisów prawa mają przyczynić się do lepszej ochrony środowiska oraz poprawy monitoringu jakości środowiska. Gros z tych zmian jest efektem ostatnich pożarów składowisk odpadów lub miejsc magazynowania odpadów. Problemy te mają być rozwiązane głównie poprzez zwiększenie kompetencji kontrolnych organów Inspekcji Ochrony Środowiska, co wydaje się dość oczywiste, oraz przez zwiększenie wymogów jakie będą musiały spełniać podmioty gospodarujące odpadami.</p> <p>Wspomniane pożary nie są jedynymi nieprawidłowościami w zakresie gospodarki odpadami mającymi wpływ na środowisko, w szczególności na jakość powietrza. Jak pokazuje chociażby przykład pożaru w mieście Zgierz, gdzie płonęły odpady magazynowane w ilości przekraczającej 50 tys. ton, w wyniku tego zdarzenia jakość powietrza była porównywalna z sezonem grzewczym (zgodnie z komunikatami WIOŚ w Łodzi). Może to dać wyobrażenie o tym czym Polacy opalają domowe paleniska w okresie zimowym, mając nawet na uwadze, że warunki samego pożaru jak i warunki atmosferyczne przyczyniły się do rozprzestrzenienia produktów spalania w powietrzu na znacznym obszarze przez co odnotowywane stężenia substancji w powietrzu były stosunkowo niskie. Dlatego też zakres kompetencji kontrolnych organów Inspekcji Ochrony Środowiska powinien zostać zwiększony także o możliwość kontroli osób</p>	UM Województwa Łódzkiego	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Nawet zwiększenie zasobów kadrowych o 100% nie umożliwi prowadzenia kontroli osób fizycznych. Proponowana zmiana wykracza poza zakres projektu, który nie przewiduje zmian kompetencyjnych w odniesieniu do kontroli osób fizycznych. Zgodnie z art. 378 ust. 3 zwykle korzystanie ze środowiska przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami kontroluje wójt, burmistrz lub prezydent miasta.</p>

		fizycznych. Jest to szczególnie istotne biorąc pod uwagę przyjęte w wielu województwach tzw. uchwały „antysmogowe”, gdyż aby odniosły one oczekiwane rezultaty musi istnieć sprawny mechanizm kontrolny. W przypadku osób fizycznych obecnie organem kontrolnym jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Działają oni poprzez wyznaczonych pracowników, którzy pracują w godzinach pracy urzędów, natomiast mieszkańcy spalają odpady najczęściej nocą. Sytuacja wygląda nieco lepiej gdy w danej gminie funkcjonuje straż gminna, która również w imieniu wójta, burmistrza lub prezydenta miasta prowadzi czynności kontrolne w zakresie sprawdzenia przestrzegania przepisów o ochronie środowiska. Dlatego dodatkowy organ kontrolny, mogący przeprowadzić kontrolę u osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, praktycznie przez całą dobę, a przynajmniej w godzinach od 6 do 22 będzie wręcz nieocenionym narzędziem w walce o poprawę jakości powietrza.		
73.	Uwaga ogólna dot. kontroli	Prosimy o wprowadzenie odpowiednich zapisów w ustawie, które pozwolą na dokonywanie kontroli krzyżowych przez właściwe wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, również w obiektach zlokalizowanych na terenie innych województw.	Stowarzyszenie „Polski Recykling”	Uwaga niezasadna. Mechanizm ten został wprowadzony w projekcie przez powołanie grupy inspektorów na poziomie GIOŚ, działającej na terenie całego kraju. W skład tego zespołu mogą wchodzić również inspektorzy z WIOŚ.
74.	Uwaga ogólna dot. kontroli	Jednocześnie pragniemy podkreślić, iż przedstawiona propozycja projektu Ustawy wymaga dalszych prac, w szczególności w zakresie doprecyzowania przepisów określających katalog uprawnień kontrolnych inspektorów ochrony środowiska, który naszym zdaniem Jest zbyt szeroki. Zgodnie z obecnym brzmieniem projektu nowelizacji, inspektor będzie mógł dokonywać, m.in. oceny składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką. Pragniemy zwrócić uwagę, iż precyzyjne ustalenie składu morfologicznego odpadów pochodzących z dużych obiektów energetycznego spalania, prócz samej wiedzy eksperckiej kontrolującego, wymaga przede wszystkim przeprowadzenia szczegółowych badań laboratoryjnych przez wyspecjalizowane instytucje badawcze, a także znajomości procesu technologicznego. Wątpliwości budzi również nadanie wojewódzkiej inspekcji ochrony środowiska	PGE	Uwaga nie uwzględniona. Założeniem przedmiotowej regulacji jest nadanie inspektorowi uprawnienia do wstępnej oceny składu morfologicznego odpadów, w przypadku podejrzenia niezgodności z dokumentacją przewozową, inspektor skieruje próbki do badań laboratoryjnych. Odnosząc się do akapitu drugiego należy stwierdzić, że opisany tam mechanizm funkcjonuje już teraz w świetle obowiązujących przepisów, a został jedynie w projekcie doprecyzowany.

		upoważnienia do wydania w trakcie kontroli decyzji posiadającej walor natychmiastowej wykonalności w przedmiocie wstrzymania działalności instalacji w zakresie stwarzającym zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo zagrożenie zniszczenia środowiska - w obecnym stanie prawnym taka decyzja może zostać wydana jedynie w razie występowania bezpośredniego zagrożenia zdrowia lub życia ludzi albo bezpośredniego zagrożenia zniszczenia środowiska w znacznych rozmiarach. Należy podkreślić, iż skorzystanie z tego uprawnienia przez organ IOŚ w stosunku do instalacji wytwarzającej energię elektryczną mogłoby zakłócić funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i zdestabilizować jej dostawę do odbiorców końcowych.		
75.	Uwaga ogólna dot. kontroli	Ponadto, kontrowersyjnym rozwiązaniem wydaje się możliwość wystąpienia przez organ IOŚ do organu ochrony środowiska z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej warunki korzystania ze środowiska w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w procesie wydawania przedmiotowej decyzji. Po pierwsze należy zauważyć, iż badanie prawidłowości wydawania tego typu decyzji administracyjnych nie należy do kompetencji ustawowych organów IOŚ. Po drugie, co do zasady, każda decyzja indywidualna wydawana przez organ administracji publicznej podlega co najmniej dwuinstancyjnej kontroli i dodatkowo kontroli sądownoadministracyjnej, zatem wprowadzenie dodatkowego uprawnienia kontroli prawidłowości ostatecznego i wykonalnego pozwolenia przez kolejny organ może mieć negatywny wpływ na pewność obrotu prawnego i gospodarczego.	PGE	Uwaga niezasadna. Opisany mechanizm funkcjonuje już teraz w świetle obowiązujących przepisów i został jedynie w projekcie doprecyzowany.
76.	Dotyczy finansowania monitoringu wód powierzchniowych	Wymaga wskazania to, iż na podstawie art. 253 oraz art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2017 r., poz. 1566 z późn. zm.) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2017 r., poz. 2492) w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia gospodarki finansowej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, środki Wód Polskich mogą być przeznaczane na dofinansowanie zadań z zakresu gospodarki wodnej realizowanych przez państwowe jednostki budżetowe, a w budżecie państwa tworzy się rezerwę celową w wysokości odpowiadającej kwocie środków przekazywanych państwowym jednostkom budżetowym	WIOŚ w Szczecinie	W OSR i projekcie ustawy znalazły się zapisy dot. finansowania monitoringu z dyrektywy azotanowej ze środków PG Wody Polskie – zgodnie z zapisami OSR do Prawa Wodnego.

		przez Wody Polskie na dochody budżetu państwa. W projekcie znowelizowanej ustawy w części dotyczącej finansowania zadań IOŚ nie ma odniesienia do odpowiednich zapisów Prawa Wodnego, które umożliwiłyby finansowanie monitoringu wód powierzchniowych. W art. 25 określone są maksymalne limity wydatków będących skutkiem wejścia w życie ustawy. Przykładowo sam koszt monitoringu wód powierzchniowych, który powinien być realizowany przez WIOŚ w Szczecinie w województwie zachodniopomorskim wynosi około 11 mln złotych w 2019 r.		
77.	Uwaga ogólna dot. finansowania PMS	Należy zwrócić uwagę na projektowany sposób finansowania zadań w ramach PMS, a zatem w dalszym ciągu pozostaje bowiem wnioskowanie o środki pieniężne, tylko zamiast do Wojewódzkich będzie to Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przy takim rozwiązaniu GIOŚ będzie miał zadanie zebrać i odpowiednio podzielić środki finansowe pozyskane z NFOŚiGW na poszczególne regionalne zadania w zakresie monitoringu oraz analiz laboratoryjnych, co też będzie wiązało się z ryzykiem pozyskania niewystarczających środków finansowych. WIOŚ w Katowicach od dawna wskazywał, iż najbardziej racjonalne jest finansowanie całości PMS bezpośrednio z budżetu państwa, zwłaszcza wobec podkreślanych w „Ocenie skutków regulacji” wyników kontroli NIK i zobowiązań unijnych. <u>Jednocześnie zwracamy uwagę, iż w projekcie ustawy nie jest określone czy wioś pozostają w strukturach administracji zespolonej.</u>	WIOŚ Katowice	Uwaga niezasadna. Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.
78.	Uwaga ogólna dot. finansowania PMS	Brak wskazania źródeł i sposobu finansowania PMS - programów strategicznych i wykonawczych.	WIOŚ Kraków	Uwaga niezasadna. Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.
79	Uwaga ogólna	W związku z tym, że zakłady zrzeszone w Stowarzyszeniu „Polski Recykling” zgłaszają problem związany z interpretacją przepisów, które różnią się w zależności od wojewódzkiego inspektoratu, który je wydał wnioskujemy o to, żeby opinie prawne były wydawane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i były jednolite dla	Stowarzyszenie „Polski Recykling”	Uwagi nie uwzględnia się. IOŚ zgodnie z obowiązującymi przepisami nie wydaje wiążących opinii

		całego kraju.		prawnych.
80.	Ogólna dot. zakresu konsultacji projektu ustawy	Zgodnie z art. 19 ust.1 pkt 5 ustawy Rada Służby Publicznej wyraża opinie w zakresie projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej. Powyższy projekt powinien zatem zostać przekazany do zaopiniowania również przez Radę Służby Publicznej.	Szef Służby Cywilnej	Uwaga uwzględniona. Projekt został przekazany do zaopiniowania RSP.
81.	Uwaga ogólna	W projekcie ustawy brak projektów aktów wykonawczych do art. 4 ust. 7 oraz art. 5 ust. 9, co między innymi nie daje możliwości oceny nowych struktur Inspekcji Ochrony Środowiska, a zatem ich skuteczności, co jest celem nowelizacji ustawy	WIOŚ Kraków	Zostaną przygotowane odpowiednie akty wykonawcze.
82.	Art. 1.	Propozycje wprowadzenia dodatkowych zmian w art. 1. Jest: Inspekcja Ochrony Środowiska jest powołana do kontroli przestrzegania <i>przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska. Powinno być: Inspekcja Ochrony Środowiska jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska w zakresie, o którym mowa w art. 2. Uzasadnienie: Powszechną praktyką jest przekazywanie do rozpoznania przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska spraw należących do właściwości innych organów ochrony środowiska, o których mowa w art. 378 Poś. Uzasadnieniem do przekazania spraw jest często art. 1 ustawy, który przywoływany wybiórczo, bez wskazania odpowiednich zadań będących w kompetencjach wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska prowadzi do mylnego przekonania o właściwości inspekcji we wszystkich sprawach dotyczących kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska.</i>	WIOŚ Warszawa	Uwagę uwzględnia się.
83.	Art. 1 pkt 1	W art. 1 pkt 1) art. 2 w ust. 1 proponuje się: uchylić punkty 11) i 12a) 12)b)c) i d). Uzasadnienie Większość zadań w zakresie kontroli wyrobów wprowadzanych do obrotu lub oddanych do użytku, podlegających ocenie zgodności w zakresie spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań wykonuje Inspekcja Handlowa. Powierzenie kontroli w tych	WIOŚ Rzeszów	Uwagi nie uwzględnia się. Proponowana zmiana wykracza poza projektowany zakres zmian ustawy o IOS.

		<p>obszarach jednej instytucji jest rozwiązaniem bardziej racjonalnym niż stosowane aktualnie.</p> <p>Większość zadań w zakresie kontroli wypełniania tych obowiązków wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna i częściowo Inspekcja Handlowa. Racjonalne byłoby sprawowanie kontroli w tym zakresie przez jedną instytucję.</p>		
84.	Art. 1 pkt 1, lit a)	<p>w ust. 1 w pkt. 1 dodaje się lit. l w brzmieniu:</p> <p>"l) przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21, oraz z 2018 r. poz. 650);"</p> <p>Jest to zbędne sformułowanie, stanowiące powielenie wcześniejszych zapisów art. 2 ust. 1 pkt 1a, ponieważ zakres kontrolny obejmujący przestrzeganie przepisów ustawy o odpadach ujęty jest w zakresie kontroli podmiotów korzystających ze środowiska w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska. Z tego samego powodu nie ma w ustawie o IOŚ ponownego wskazywania kontroli przepisów wynikających z np. ustawy Prawo ochrony środowiska czy Prawo wodne.</p> <p><i>Obecne brzmienie Art. 2</i></p> <p><i>1. Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy:</i></p> <p><i>1) kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, 831, 903, 1250 i 1427) w zakresie:</i></p> <p><i>a) przestrzegania przepisów o ochronie środowiska,</i></p>	WIOŚ w Katowicach	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Doprecyzowanie przepisów w tym zakresie jest niezbędne.</p>
85.	Art. 1, pkt 2, lit a)	<p>W ust.1:</p> <p>- dodaje się pkt 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia przeprowadzenie w określonym czasie kontroli”,</p> <p>Jest to zbędne sformułowanie, ponieważ możliwość polecenia wykonania kontroli ujęta</p>	WIOŚ w Katowicach	<p>Uwagę częściowo uwzględnia się.</p> <p>Proponowane brzmienie: „4a) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia przeprowadzenia w określonym czasie kontroli, o których mowa w pkt 4”.</p>

		<p>jest w szerszym sformułowaniu zawartym w art. 4a ust. 1 pkt 3 odnoszącym się do wydania polecenia dotyczącego podjęcia określonych czynności , zatem mogą to być również czynności kontrolne.</p> <p>Obecne brzmienie Art. 4a.</p> <p>1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska:</p> <p>3) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności i żądać będących w ich posiadaniu informacji o stanie środowiska i jego ochronie oraz o zakresie i wynikach ich działania;</p>		
86.	Art. 1, pkt 2	<p>wydaje się, że powierzenie wyłącznie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska prowadzenia państwowego monitoringu środowiska oraz działalności laboratoryjnej, o których mowa w art. 4a ust. 1a ww. ustawy, może w przyszłości nie sprzyjać sprawności postępowania w przypadku zaistnienia powyższych zagrożeń na terenie kraju lub konieczności przeprowadzenia wielu badań w jednym czasie, wynikających np.: z wystąpienia poważnych awarii instalacji w różnych regionach kraju</p>	Wojewoda łódzki	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Centralne laboratorium badawcze GIOŚ będzie wykonywać nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawrze z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych.</p>
87.	Art. 1, pkt 2	<p>Obawy budzą proponowane w art. 4 ust. 1 projektu zmiany polegające na zastrzeżeniu do wyłącznej kompetencji Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zadań związanych z prowadzeniem państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoryjnej, a w konsekwencji tego zapisu okoliczność, iż pracownicy wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zatrudnieni dotychczas w wydziałach monitoringu środowiska oraz laboratoriach stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>Wydzielenie z Wojewódzkich Inspekcji Ochrony Środowiska jednostek zajmujących się monitoringiem oraz wykonujących badania laboratoryjne może spowodować znaczne jej osłabienie. Podział taki może przyczynić się do tego, że Wojewódzkie Inspekcje Ochrony Środowiska nie będą w stanie odpowiednio szybko reagować na zaistniałe sytuacje, w których doszło do poważnych zanieczyszczeń środowiska, gdyż w większości</p>	Śląski UW w Katowicach	<p>Centralne laboratorium badawcze GIOŚ będzie wykonywać nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawrze z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez centralne laboratorium badawcze badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych.</p>

		<p>przypadków istnieje konieczność szybkiego poboru prób i jak najszybszego wykonania odpowiednich oznaczeń. Dotychczasowe części składowe budujące inspekcje (wydziały/działy: inspekcja, monitoring oraz laboratorium) wzajemnie się wspierają, uzupełniają i informują o pojawiających się zagrożeniach środowiskowych, co pozwala na bieżące identyfikowanie, zapobieganie i likwidowanie zagrożeń na etapie początkowym.</p> <p>Współpraca w ramach aktualnej struktury organizacyjnej Wojewódzkich Inspekcji Ochrony Środowiska, jest również niezbędna dla wypełnienia przez inspekcje obowiązku informowania o jakości środowiska społeczeństwa i organów administracji państwowej, co jest realizowane m.in. poprzez publikację każdego roku raportów o stanie środowiska w danym województwie.</p> <p>Podkreślić również należy, iż pracownicy poszczególnych WIOŚ posiadają wiedzę dotyczącą specyfiki danego województwa oraz występujących na jego obszarze problemów środowiskowych, co pozwala na ustalanie lokalnych programów badawczych, mających na celu obserwację zmian w środowisku, często w aspekcie występujących zagrożeń dla np. wód ujmowanych do celów pitnych. Należy nadmienić, iż województwo śląskie należy do województw o wyjątkowej specyfice obciążeń środowiskowych.</p>		
88.	<p>Art. 1 pkt 2</p>	<p>Jest: 2) w art. 4a</p> <p>a) w ust 1:</p> <p>- punkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) opracowuje i realizuje wieloletnie strategiczne oraz wykonawcze programy monitoringu środowiska;”</p> <p>Propozycja zmiany:</p> <p>2) w art. 4a</p> <p>a) w ust 1:</p> <p>- punkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) opracowuje i realizuje wieloletnie strategiczne oraz wykonawcze programy państwowego monitoringu środowiska;”</p> <p>Uzasadnienie;</p>	<p>WIOŚ Kielce</p>	<p>Uwagę uwzględnia się.</p>

		Wieloletnie strategiczne oraz wykonawcze programy dotyczą państwowego monitoringu środowiska.		
89.	w art. 1 pkt.2.	Dot. zmienianego art. 4a a) w ust.1 literówka - powinno być "przeprowadzenia" zamiast przeprowadzenie,	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Uwagę uwzględnia się.
90.	art. 1 pkt 3 lit. a), lit. b tiret 2 oraz lit. c)	art. 1 pkt 3 lit. a), lit. b tiret 2 oraz lit. c) projektu ustawy – dotyczące powoływania i odwoływania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i jego zastępców oraz ustalania kierunków działania oraz rocznych planów pracy Inspekcji Ochrony Środowiska w województwie. We wskazanych powyżej jednostkach redakcyjnych, projekt zmiany ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska zakłada, iż wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powołuje i odwołuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska po zasięgnięciu opinii wojewody (art. 5 zmienianej ustawy), zastępców wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w liczbie do dwóch, powołuje i odwołuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (art. 6 zmienianej ustawy), a także że kierunki działania oraz roczne plany pracy Inspekcji Ochrony Środowiska w województwie, których elementem są roczne plany działalności kontrolnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, ustala w porozumieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska (art. 5 ust. 4 pkt 2 zmienianej ustawy). W ocenie zgłaszającego uwagi, ww. regulacje projektu ustawy naruszają art. 3 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie stwierdzającego, że wojewoda jest zwierzchnikiem rządowej administracji zespolonej w województwie. Zaproponowane zmiany zaburzają relację pomiędzy wojewodą a wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska i znacząco utrudnią wojewodzie wykonywanie jego zadań, w tym między innymi wynikających z art. 28 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy. Wojewoda bowiem kontroluje wykonywanie, przez organy rządowej administracji zespolonej w województwie, zadań wynikających z ustaw i innych aktów prawnych wydanych na podstawie upoważnień w nich zawartych, ustaleń Rady Ministrów oraz wytycznych i poleceń Prezesa Rady Ministrów. Ponadto zgodnie z art. 13	Wojewoda warmińsko- mazurski	Uwaga uwzględniona.

		<p>ust. 1 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, wojewoda wykonuje zadania przy pomocy urzędu wojewódzkiego oraz organów rządowej administracji zespolonej w województwie, co wyraźnie wskazuje, jaki aparat pomocniczy wojewoda ma do dyspozycji. Tym samym, zasadny jest wniosek, iż wojewoda, jako zwierzchnik administracji zespolonej, powinien mieć decydujący wpływ na obsadę stanowisk: wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i jego zastępców, jak również mieć wpływ na ustalanie kierunków działania oraz planów pracy inspekcji ochrony środowiska w województwie. Należy bowiem zauważyć, iż zgodnie z art. 51 pkt 1-4 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, wojewodzie przysługuje nie tylko prawo do kierowania, koordynowania i kontrolowania działalności administracji zespolonej w województwie, jednocześnie bowiem zobowiązany został do zapewnienia jej warunków skutecznego działania i co najważniejsze, wojewoda ponosi również odpowiedzialność za rezultaty jej działania.</p> <p>Wobec powyższego, zmiana przepisów w omawianym zakresie, pozbawi wojewodę realnego wpływu i oddziaływania na Inspekcję Ochrony Środowiska, działającą na terenie województwa.</p>		
91.	Art 1, pkt 3, lit b)	<p>Art. 2 ust. 4. pkt 1 Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska na obszarze województwa:</p> <p>1) wykonuje jej zadania zgodnie z ogólnymi kierunkami działania, zaleceniami i wytycznymi Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;</p> <p>- pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1) wykonuje jej zadania, z wyłączeniem zadań o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 2a, zgodnie z ogólnymi kierunkami działania, zaleceniami i wytycznymi oraz poleceniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.</p> <p>Taki zapis wskazuje, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska kieruje tylko działalnością w zakresie kontrolnym. Powstaje więc pytanie jaki będzie tryb uzgadniania i jak będzie on długotrwały w sytuacji konieczności wdrożenia niezwłocznego</p>	WIOŚ w Katowicach	<p>PMŚ zostanie włączony całkowicie w strukturę GIOŚ. Główny Inspektor będzie miał kompetencje do wskazywania kierunków PMŚ i wdrożenia danego programu monitoringowego, jak też realizacji zakresu badań.</p> <p>Wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy.</p>

		monitoringu, np. stanu jakości wody w rzece w związku z wystąpieniem zanieczyszczenia i jego przemieszczaniem, czy też niezwłocznego wykonania badań lub pomiarów w sytuacjach awaryjnych. Taki system organizacyjny będzie wymuszał zwracanie się do GIOŚ o zgodę na wdrożenie takiego monitoringu czy też realizację badań.		
92.	Art. 1	Art. 2 ust. 5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. W sytuacji pozostawienia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska tylko działalności inspekcyjnej powstaje pytanie jaka będzie struktura wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Czy będzie ona obejmowała wydziały pomocnicze: księgowość, kadry, administrację, sprawy techniczne, stanowiska prawne, bhp, ppoż, informacje niejawne, obronę cywilną itd.	WIOŚ w Katowicach	Uwagi nie uwzględnia się. Struktura WIOŚ zostanie określana w dokumentach odrębnych.
93.	Art. 1 pkt 3, lit. d)m	Proponuje się zmianę w art. 5 ust. 8 dotyczącą tworzenia delegatur wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Zmiana ta nie rozstrzyga jaka będzie przyszłość istniejących delegatur po wprowadzeniu zmiany tej ustawy. Czy istniejące delegatury zostaną zlikwidowane i będą tworzone nowe pozytywnie zaopiniowane przez GIOŚ, czy też będzie pozostawiony stan obecny?	WIOŚ w Białymstoku	Struktura WIOŚ zostanie określana w dokumentach odrębnych.
94.	Art. 1 pkt 3, lit. d)	Art 5 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, może tworzyć delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.” Tworzenie delegatur tak jak powoływanie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska powinno zostać przesunięte do kompetencji GIOŚ. Nie wskazano również organu właściwego do powoływania Kierowników delegatur.	WIOŚ w Katowicach	Uwagi nie uwzględnia się. Struktura WIOŚ zostanie określana w dokumentach odrębnych.
95.	Art. 1	Art. 5 ust. 9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia,	WIOŚ w Katowicach	Uwaga uwzględniona.

		<p>zasady i sposób organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur, mając na względzie zapewnienie ich sprawnego i jednolitego działania.</p> <p>Konieczna jest ponowna delegacja do wprowadzenia rozporządzenia ustalającego nowy system organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz delegacja do ustalenia zasad funkcjonowania GIOŚ obejmującego monitoring i laboratoria, czego nie uwzględniono w przepisach przejściowych.</p>		Wprowadzone zostaną odpowiednie zmiany do projektu.
96.	Art. 1, pkt 3	<p>W art. 5 zaproponowano zmianę roli wojewody, w porównaniu do pierwotnego brzmienia ustawy to wojewoda powoływał i odwoływał wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, zaś w nowym projekcie rolę tę przypisano Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, który powołuje i odwołuje Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska po uzgodnieniu z wojewodą. W ust. 6 zapisano, iż zastępców Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w liczbie dwóch, powołuje i odwołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska na wniosek WIOŚ, bez uzgodnienia z wojewodą.</p>	Wojewoda Kujawsko-Pomorski	Uwaga uwzględniona.
97.	Art. 1, pkt 5	<p>Niezasadne jest ograniczenie procedur opracowywania planów kontroli tylko do zakładów, o których mowa w art. 5a pkt 3 lit. a i b ustawy o IOŚ (art. 1 pkt 11 projektu). To właśnie często działalność innych, niż wskazane wyżej, zakładów decyduje o nieprawidłowościach w systemie gospodarowania poszczególnymi rodzajami odpadów oraz o nadmiernym korzystaniu ze środowiska lub zanieczyszczaniu środowiska;</p>	NIK	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Procedurę planowania kontroli dla zakładów, o których mowa w art. 5a pkt 3 lit. a i b ustawy o IOŚ (art. 1 pkt 11 projektu), wprowadzono do ustawy w wyniku implementacji dyrektywy IED oraz SEVESO. Dla pozostałych zakładów planowanie kontroli wykonuje się na podstawie wewnętrznych zasad.</p>
98.	Art. 1, pkt 5	<p>Art. 5a</p> <p>ust. 1 Roczny plan działalności kontrolnej obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ogólną ocenę znaczących zagadnień dotyczących środowiska; 2) obszar objęty planem kontroli; 3) wykaz zakładów objętych planem, w tym wykaz: <ol style="list-style-type: none"> a) instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego, 	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Typowanie podmiotów do kontroli wykonywane jest na podstawie dokumentów wewnętrznych IOŚ i jest zgodne z postanowieniami dyrektyw IED i SEVESO III.</p>

		<p>b) zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, zwanych dalej odpowiednio "zakładami o zwiększonym ryzyku" i "zakładami o dużym ryzyku";</p> <p>4) procedury opracowywania programów kontroli planowych;</p> <p>4) procedury opracowywania programów kontroli planowych dla zakładów, o których mowa w pkt. 3 lit. a i b;</p> <p>5) procedury kontroli nieplanowych;</p> <p>5) procedury kontroli pozaplanowych dla zakładów, o których mowa w pkt 3 lit. a i b;"</p> <p>6) w odniesieniu do zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku - ogólną ocenę znaczących zagadnień dotyczących bezpieczeństwa oraz wykaz grup zakładów, o których mowa w art. 264d ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.</p> <p>ust. 2 W odniesieniu do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wojewódzki inspektor ochrony środowiska na podstawie rocznego planu kontroli sporządza programy kontroli planowych, obejmujące częstotliwość kontroli w terenie dla różnych rodzajów zakładów i instalacji.</p> <p>Wprowadzenie powyższych zapisów podyktowane było zapisami dyrektywy o emisjach przemysłowych oraz dyrektywy Seveso III. Dotychczas funkcjonowała, w mojej ocenie, błędna interpretacja zapisów przedmiotowych dyrektyw, ponieważ GIOŚ uznawał dotychczas, że programy o których mowa w tych dyrektywach dotyczą programu indywidualnej kontroli, natomiast od początku pod pojęciem programu kontroli planowych powinno być rozumiane określenie częstotliwości kontroli danej branży IPPC oraz danego rodzaju zakładu podlegającego pod dyrektywę Seveso III w skali od 1-3 lat. Plan ten powinien pokazywać częstotliwość kontroli danego zakładu a procedura</p>		
--	--	---	--	--

<p>pokazywać procedurę ustalania tej częstotliwości kontroli. Można uznać ,że funkcję narzędzia umożliwiającego opracowanie programów kontroli spełnia faktycznie analiza wielokryterialna opisana w dokumentacji Informatycznego Systemu Kontroli.</p> <p>Zatem nie można (jak jest to sformułowane w art. 5a ust. 2) w odniesieniu do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku, na podstawie rocznego planu kontroli, sporządzić programów kontroli planowych, obejmujących częstotliwość kontroli w terenie dla różnych rodzajów zakładów i instalacji. Częstotliwość kontroli planowych powinna wynosić od 1-3 lat, a roczny plan obejmuje tylko 1 rok.</p> <p>Zgodnie z art. 23 ust. 4 dyrektywy o emisjach przemysłowych:</p> <p><i>„4. Właściwy organ w oparciu o plany kontroli regularnie sporządza programy rutynowych kontroli środowiskowych obejmujące częstotliwość wizyt w terenie dla różnych typów instalacji.</i></p> <p><i>Ustalenie okresu pomiędzy dwiema wizytami w terenie oparte jest na systematycznej ocenie zagrożeń dla środowiska powodowanych przez dane instalacje; okres ten nie przekracza jednego roku dla instalacji stwarzających największe zagrożenie i trzech lat dla instalacji stwarzających najmniejsze zagrożenie.</i></p> <p><i>Jeżeli kontrola wykaże istotny przypadek niezgodności z warunkami pozwolenia, w terminie sześć miesięcy od tej kontroli przeprowadza się dodatkową wizytę w terenie.”</i></p> <p>W tym przypadku sformułowanie: <i>w oparciu o plany kontroli</i>, odnosi się do wykazu zakładów IPPC oraz Seveso III oraz procedur opracowywania programów kontroli, czyli ustalenia częstotliwości kontroli nie w skali roku, ale w wymaganej skali nieprzekraczającej 3 lat.</p> <p>Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 dyrektywy o emisjach przemysłowych:</p> <p><i>„2. Państwa członkowskie zapewniają objęcie wszystkich instalacji (uwaga – chodzi o instalacje objęte obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego) planem kontroli środowiskowych na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym oraz zapewniają</i></p>	
---	--

<p><i>regularne przeglądy oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacje tego planu.</i></p> <p><i>3. Każdy plan kontroli środowiskowej obejmuje:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>a) ogólną ocenę stosownych znaczących kwestii dotyczących środowiska a;</i> <i>b) obszar geograficzny objęty planem kontroli;</i> <i>c) rejestr instalacji objętych planem;</i> <i>d) procedury opracowywania programów rutynowych kontroli środowiskowych) zgodnie z ust. 4;</i> <i>e) procedury nierutynowych kontroli środowiskowych zgodnie z ust. 5;</i> <i>f) w miarę potrzeby, przepisy dotyczące współpracy między różnymi organami) dokonującymi kontroli.</i> <p><i>Zgodnie z art. 20 ust. 3 i 4 dyrektywy Seveso III:</i></p> <p><i>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie zakłady zostały objęte planem kontroli na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym oraz zapewniają regularny przegląd, a w razie konieczności aktualizację przedmiotowego planu.</i></p> <p><i>Plan kontroli zawiera następujące elementy:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>a) ogólną ocenę odpowiednich kwestii z zakresu bezpieczeństwa;</i> <i>b) obszar geograficzny objęty planem kontroli;</i> <i>c) wykaz zakładów objętych planem;</i> <i>d) wykaz grup zakładów narażonych na ewentualny efekt domina zgodnie z art. 9;</i> <i>e) wykaz zakładów, w których szczególne zagrożenia zewnętrzne lub źródła zagrożeń mogą) zwiększyć ryzyko poważnej awarii lub jej skutki;</i> <i>f) procedury rutynowych kontroli, w tym programów takich kontroli zgodnie z ust. 4;</i> <i>g) procedury nierutynowych kontroli zgodnie z ust. 6;</i> <i>h) postanowienia dotyczące współpracy między różnymi organami kontroli.</i> <p><i>4. Na podstawie planów kontroli, o których mowa w ust. 3, właściwy organ regularnie sporządza programy rutynowych kontroli wszystkich zakładów, z uwzględnieniem częstotliwości wizyt na ich terenie dla różnych rodzajów zakładów.</i></p> <p><i>Okres między dwiema kolejnymi wizytami na terenie zakładu nie przekracza roku w przypadku zakładów o dużym ryzyku oraz trzech lat w przypadku zakładów o zwiększonym</i></p>		
--	--	--

ryzyku, chyba że właściwy organ opracował program kontroli w oparciu o systematyczną ocenę zagrożeń poważnymi awariami w danych zakładach.

6. Nierutynowe kontrole przeprowadza się tak szybko, jak to możliwe w celu zbadania poważnych skarg, poważnych awarii lub sytuacji bliskich awariom, wypadków i przypadków niezgodności.

W mojej ocenie zarówno procedury opracowywania programów rutynowych kontroli (planowych kontroli) środowiskowych jak i kontroli nierutynowych (pozaplanowych) powinny być opracowane przez GIOŚ w celu ich ujednoczenia w skali kraju, na poziomie województw powinny być aktualizowane rejestry instalacji IPPC i Seveso III. Ponadto rejestr instalacji objętych planem, o którym mowa w dyrektywie nie jest wykazem zakładów zaplanowanych do kontroli w danym roku lecz rejestrem zakładów/instalacji IPPC oraz instalacji Seveso III (ZDR i ZZR) funkcjonujących na danym obszarze geograficznym. Plan kontroli środowiskowych to nie jest roczny plan kontroli.

Plan kontroli środowiskowych powinien podlegać okresowym przeglądom, chodzi o jego aktualizację ze względu na zmiany w rejestrach zakładów objętych programem. Co roku powinien być aktualizowany program kontroli (rozpisanie częstotliwości kontroli zakładu IPPC i Seveso w czasie od 1-3 lat). Aktualizacja powinna się opierać na wynikach kolejnych kontroli w zakładach i aktualizowanej analizie wielokryterialnej w odniesieniu do instalacji IPPC, natomiast program kontroli zakładów ZDR i ZZR ze względu na ustaloną „sztywno” w przepisach prawa wymaganą ich częstotliwością kontroli na corocznych uzgodnieniach z jednostkami PSP w zakresie częstotliwości ich kontroli.

W mojej ocenie przy wprowadzaniu art. 4a ustawy o IOŚ nastąpiło pomieszczenie funkcjonujących zasad planowania rocznego i kwartalnych stosowanymi już wcześniej w WIOŚ z zasadami tworzenia planów kontroli środowiskowych oraz programów kontroli zakładów objętych obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego IPPC oraz ZDR i ZZR (Seveso III). Pojęcia planu kontroli środowiskowych oraz programu kontroli z ww. dyrektyw nie należy utożsamiać z rocznymi planami kontroli.

		<p>Wnioski:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Plan kontroli środowiskowych o którym mowa w dyrektywach o emisjach przemysłowych oraz Seveso III to nie jest roczny plan działalności kontrolnej. 2. Program kontroli o którym mowa w dyrektywach to nie jest roczny plan kontroli ani program kontroli w sensie przebiegu i zakresu ustaleń w odniesieniu do konkretnej kontroli wytypowanego zakładu. 3. Tworzenie planu kontroli środowiskowych powinno mieć miejsce na szczeblu krajowym czyli GIOŚ. WIOŚ uzupełniałby ten plan o wykaz zakładów objętych obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego oraz ZDR i ZZR oraz tworzyłby programy kontroli rozumiane prawidłowo jako ustalenie częstotliwości kontroli w skali 3 lat. <p>Proponowane zmiany zapisów:</p> <p>Art. 4a. [Zadania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska]</p> <p>1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska:</p> <p>1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji Ochrony Środowiska oraz wydaje zalecenia i wytyczne, określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz kontroluje stan ich realizacji;</p> <p>1a) ustala plany kontroli środowiskowych obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ogólną ocenę znaczących zagadnień dotyczących środowiska; b) w odniesieniu do zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku - ogólną ocenę znaczących zagadnień dotyczących bezpieczeństwa c) obszar objęty planem kontroli; d) procedury opracowywania programów kontroli planowych dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii 		
--	--	---	--	--

	<p>przemysłowej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, zwanych dalej odpowiednio "zakładami o zwiększonym ryzyku" i "zakładami o dużym ryzyku";</p> <p>e) procedury kontroli pozaplanowych dla zakładów, o których mowa w pkt 4 lit. a i b;"</p> <p>1b) plany kontroli środowiskowych podlegają przeglądowi co najmniej raz na 3 lata i w razie potrzeby aktualizacji.</p> <p>2) ustala szczegółowe zasady postępowania w przypadku wystąpienia poważnej awarii w zakresie należącym do właściwości Inspekcji Ochrony Środowiska oraz zasady współdziałania z innymi organami administracji publicznej;</p> <p>3) może wydawać wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności i żądać będących w ich posiadaniu informacji o stanie środowiska i jego ochronie oraz o zakresie i wynikach ich działania;</p> <p>4) organizuje i koordynuje kontrole podmiotów korzystających ze środowiska o zasięgu lub znaczeniu ponadwojewódzkim;</p> <p>5) opracowuje wieloletnie programy państwowego monitoringu środowiska;</p> <p>6) dokonuje analiz i ocen:</p> <p>a) przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1,</p> <p>b) stanu środowiska;</p> <p>7) prowadzi system informatyczny, o którym mowa w art. 28h ust. 1, i nadzoruje jego funkcjonowanie;</p> <p>8) organizuje szkolenia pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wykonywania zadań określonych w ustawie i w przepisach odrębnych;</p> <p>9) sporządza roczne sprawozdanie z działalności Inspekcji Ochrony Środowiska i przedkłada je do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do 31 maja roku następnego.</p> <p>1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje zadania, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.</p>		
--	---	--	--

		<p>2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w zakresie zadań określonych w art. 2 ust. 1 współpracuje z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organami państw członkowskich Unii Europejskiej; 2) właściwymi organami innych państw na podstawie zawartych umów i porozumień; 3) organizacjami międzynarodowymi. <p>Zmiany w Art. 5a.</p> <p>1. Na potrzeby planu kontroli środowiskowych o którym mowa w art. 4a pkt 1a wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi rejestry zakładów objętych planem, w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego, b) zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku; c) w odniesieniu do zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wykaz grup zakładów, o których mowa w art. 264d ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. <p>1a. Rejestry o których mowa w ust. 1 podlegają przeglądowi raz na rok i w razie potrzeby aktualizacji;</p> <p>2. W odniesieniu do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wojewódzki inspektor ochrony środowiska na podstawie planu kontroli środowiskowych sporządza programy kontroli planowych, obejmujące częstotliwość kontroli w terenie dla różnych rodzajów zakładów i instalacji o których mowa w ust 1 a i b.</p>		
99.	Art. 1, pkt 5	<p>W Art. 5a ust. 7 obecnie obowiązującej ustawy o IOŚ jest:</p> <p>Pozaplanowe kontrole przeprowadza się w szczególności w celu jak najszybszego zbadania skarg i wniosków o interwencje, wystąpienia poważnych awarii, stwierdzenia naruszeń wymogów określonych w pozwoleniach zintegrowanych oraz, w stosownych przypadkach, przed udzieleniem lub zmianą pozwolenia zintegrowanego.</p> <p><i>Proponuje się wykreślenie artykułu).</i> Uzasadnienie: Mając na uwadze zmianę art. 9 ust. 4 dokonaną opiniowaną nowelą, zdaniem WIOŚ w Warszawie pozostawienie tej jednostki</p>	WIOŚ Warszawa	<p>Uwagę uwzględnia się częściowo.</p> <p>Zostanie przeredagowany art. 5a ust. 7 obecnie obowiązującej ustawy o IOŚ oraz art. 9 ust. 4 projektu ustawy.</p>

		redakcyjnej doprowadzi do podwójnego uregulowania tej samej materii, co w konsekwencji istotnie będzie utrudniało stosowanie przepisów w zakresie kontroli pozaplanowych.		
100	Art. 1, pkt 6	<p>Art. 8a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje radzie gminy, radzie powiatu i sejmikowi województwa na ich wniosek informację o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla województwa, w tym przypadku również nie zobowiązuje się WIOŚ do przekazania tych danych województwie. Równocześnie art. 55 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie określa obowiązek informacyjny organów rządowej administracji zespolonej, które przekazują wojewodzie informacje o wynikach prowadzonych na podstawie odrębnych ustaw, kontroli ich dotyczących.</p> <p>Biorąc pod uwagę zapisy ustawy z dnia 22 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2017 r. poz. 2234 ze zm.) należy skierować uwagę na art. 51 przywołanej ustawy, w którym określono obowiązki wojewody jako zwierzchnika rządowej administracji zespolonej w województwie. Do których należy kierowanie nią i koordynowanie jej działalności, kontrolowanie działalności, zapewnianie warunków skutecznego jej działania, a także ponoszenie odpowiedzialności za realizację jej działań. W tym przypadku występuje więc sprzeczność pomiędzy proponowanymi zmianami w opiniowanej ustawie a ustawą o wojewodzie i administracji rządowej w województwie.</p>	Wojewoda Kujawsko-Pomorski	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Nie występuje sprzeczność pomiędzy proponowanymi zmianami w opiniowanej ustawie a ustawą o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Projektowana zmiana nie wyklucza obowiązków WIOŚ wynikających z art. 55 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie.</p>
101	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	<p>Ogólne założenie zmian w ustawie ma na celu wyodrębnienie z obecnej struktury laboratoriów i monitoringu, a pozostawienie pionu inspekcji w służbie zespolonej. Jest to sprzeczne z obecnymi oczekiwaniami wobec WIOŚ, którymi jest szybkie, sprawne działanie w trybie prewencyjnym, a którego jednym z elementów musi być wielokrotnie współdziałanie wydziału inspekcji i laboratorium - najczęściej w trybie pilnym. Jeżeli w życie wejdą zmiany w proponowanej postaci spowoduje to dezorganizację współpracy oraz będzie miało wpływ na szybkość podejmowanych działań.</p> <p>Art. 8g Inspektorzy Ochrony Środowiska zatrudnieni w WIOŚ w dalszym ciągu powinni wchodzić w skład korpusu służby cywilnej.</p> <p>Zgodnie z art. 1 ustawy o służbie cywilnej - W celu zapewnienia zawodowego,</p>	WIOŚ Łódź	<p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy</p>

<p>rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa ustanawia się służbę cywilną oraz określa zasady dostępu do tej służby, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju. Zgodnie z art. 2 w/w ustawy korpus służby cywilnej ' tworzą m.in. pracownicy zatrudnieni m.in. w inspektoratach. Poprawne i politycznie neutralne postępowanie dot. przestrzegania i nadzorowania przepisów przez inspektorów ochrony środowiska winno być wprost związane z ich zatrudnieniem w korpusie służby cywilnej. Gdyż to wykwalifikowani i doświadczeni inspektorzy podejmują decyzję kontrolując szereg zakładów przemysłowych i wiele innych podmiotów. Wyłączenie tych osób poza korpus służby cywilnej gdzie dąży się do jak najbardziej przejrzystego i apolitycznego postępowania, o czym też jest mowa w art. 153 Konstytucji jest niecelowe i odbiega od zasad związanych z rzetelnością i bezstronnością pracowników służby cywilnej.</p> <p>Ponad to założenia proponowanych zmian, nie przewidują co z urzędnikami służby cywilnej zatrudnionymi w wydziałach inspekcji.</p> <p>Proponujemy zamiast powyższego rozwiązania, zmianę w przepisach o służbie cywilnej, tj. umożliwienie wykonywania pracy w trybie zadaniowym/elastycznym.</p> <p>Wskazane jest również jasny zapis w ustawie dotyczący przyszłości pracowników zajmujących stanowiska pomocnicze w wojewódzkich inspektoratach (kadry, księgowość, zaopatrzenie). Art. 8e - Aktualnie zatrudnieni inspektorzy winni stać się z chwilą wejścia w życie ustawy Inspektorami Inspekcji Ochrony Środowiska. Nie powinno być żadnego okresu stażu pracy - tj. 10 lat, o którym mowa w art. 22 ust. 3. - ze względu na aktualne braki kadrowe po wejściu w życie ustawy jeszcze mniej będzie inspektorów mogących wykonywać kontrole. Natomiast jeżeli miało by być np. zwolnienie z kursu i egzaminu końcowego inspektorów WIOŚ winno być przez WIOŚ a nie przez GIOŚ, który nie dysponuje wiedzą nt. poszczególnych osób i ich wiedzy i umiejętności.</p> <p>Nasuwają się również wątpliwości dotyczące organizacji Państwowego Monitoringu Środowiska w ramach nowej struktury organizacyjnej, zakładając, że będzie nadal obowiązywał w ocenach stanu środowiska podział kraju na województwa.</p>	<p>WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p> <p>Organizacja systemu monitoringu będzie uregulowana przepisami odrębnymi.</p>
---	--

		W związku z powyższym niezbędne są zapisy dotyczące precyzyjnej koordynacji współpracy poszczególnych laboratoriów GIOŚ w województwie w celu wykonania WPMS i przygotowania spójnej oceny danego komponentu środowiska?		
102	Art. 1 pkt 7 Rozdział 2a	art. 8d ust. 2 - może warto doprecyzować w jakich okolicznościach Główny Inspektor może zwolnić z odbywania kursu i egzaminu pracownika, np. posiadanie tyt. naukowych w danym obszarze,	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Uwagi nie uwzględnia się Art. 8e ust. 3 określa warunki zwolnienia z odbywania kursu i egzaminu pracownika
103	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	Z art. 8d oraz 19 ust. 1 i 2 jednoznacznie nie wynika, czy pracownicy Wydziału Monitoringu Środowiska pozostaną pracownikami służby cywilnej.	WIOŚ Rzeszów	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej. Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.
104	Art. 1, pkt 7 rozdział 2a	art. 8g ust. 1 projektu ustawy - niejasne jest wyłączenie inspektorów inspekcji ochrony środowiska zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska ze służby cywilnej, zaś zaliczenie do pracowników służby cywilnej inspektorów inspekcji ochrony środowiska zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska.	Śląski UW w Katowicach	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej. Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia

				zmieniającego.
105	art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	<p>dodano w art. 8e la i pkt 4</p> <p>Art. 8e. 1. Inspektorem Inspekcji Ochrony Środowiska może być pracownik Inspekcji Ochrony Środowiska, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest obywatelem polskim; 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) posiada co najmniej wyższe wykształcenie; 6) posiada stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na stanowisku inspektora; 7) odbył roczny kurs przygotowujący do wykonywania pracy na stanowisku inspektora i złożył egzamin końcowy z wynikiem pozytywnym. <p>la. Inspektor Inspekcji Ochrony Środowiska podlega co najmniej raz w roku szkoleniu organizowanemu przez Głównego Inspektora w celu podniesienia poziomu wiedzy fachowej</p> <p>2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, może zwolnić z obowiązku odbywania kursu oraz egzaminu końcowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, pracownika Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska, którego wiedza lub umiejętności i doświadczenie zawodowe umożliwiają należyte wykonywanie obowiązków służbowych.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przeprowadzenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 oraz warunki zaliczenia egzaminu końcowego, kierując się potrzebą należytego przygotowania inspektorów do wykonywania kontroli.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia warunki i tryb przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych w celu stwierdzenia istnienia</p>	WIOŚ Kraków	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Kwestia w art. 8e pkt. la nie wymaga uregulowania na poziomie ustawy.</p>

		lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności inspektora Uzasadnienie: szkolenie jest podstawą do pewnego i zgodnego z przepisami reagowania na stwierdzone nieprawidłowości, ocena zdrowotności powinna być bezsporna dla każdego kandydata.		
106	w art. 1 pkt 7 Rozdział 2a	<p>zmieniono brzmienie art. 8f ust 2</p> <p>1. Czas pracy pracowników, o których mowa w art. 8f, nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.</p> <p>2. Do pracowników, o których mowa w art. 77 ust. 2, mogą być stosowane systemy czasu pracy:</p> <p>1) zmianowy - na stanowiskach pracy, na których, ze względu na zakres i charakter zadań, jest wymagane wykonywanie pracy w systemie zmianowym;</p> <p>2) podstawowy, w którym czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę - na pozostałych stanowiskach pracy.</p> <p>3. W zmianowym systemie czasu pracy pracę wykonuje się na zmiany trwające po 8 godzin na dobę. W szczególnie uzasadnionych przypadkach pracodawca może wprowadzić wykonywanie pracy na zmiany trwające po 12 godzin na dobę.</p> <p>4. W zmianowym systemie czasu pracy, o którym mowa w ust. 3:</p> <p>1) zdanie pierwsze, pracownik nie może wykonywać pracy na więcej niż dziesięciu zmianach w porze nocnej w miesiącu kalendarzowym,</p> <p>2) zdanie drugie, pracownik nie może wykonywać pracy na więcej niż ośmiu zmianach w porze nocnej w miesiącu kalendarzowym</p> <p>- chyba że jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami pracodawcy lub tym, że jego nieobecność mogłaby spowodować poważne zakłócenie organizacji pracy u pracodawcy.</p> <p>5. Praca w godzinach nadliczbowych pracownika jest dopuszczalna ze względu na:</p> <p>1) konieczność prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony środowiska albo usunięcia awarii;</p>	WIOŚ Kraków	Uwaga uwzględniona częściowo. Projekt zostanie przeredagowany – pracownicy nie będą wyłączeni z korpusu służby cywilnej. Jedynie do pracowników będących Inspektorami IOŚ i pracowników laboratoriów nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące czasu pracy, o którym mowa w art. 97 ustawy o służbie cywilnej. Czas pracy zostanie uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.

	<p>2) konieczność wykonania rozpoczętych czynności kontrolnych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;</p> <p>3) szczególne potrzeby pracodawcy.</p> <p>6. Praca w godzinach nadliczbowych następuje na polecenie pracodawcy.</p> <p>7. W zamian za czas pracy w godzinach nadliczbowych pracownikowi udziela się czasu wolnego od pracy w wymiarze o połowę wyższym albo może mu być przyznane wynagrodzenie wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 50% wynagrodzenia. Udzielenie pracownikowi czasu wolnego nie może spowodować obniżenia wynagrodzenia należnego pracownikowi za pełny miesięczny wymiar czasu pracy.</p> <p>8. O przyznaniu czasu wolnego od pracy albo dodatku, o których mowa w ust. 7, decyduje:</p> <p>1) dyrektor generalny w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem - dla pracowników zatrudnionych w Głównym Inspektoracie;</p> <p>2) wojewódzki inspektor - dla pracowników, o których mowa w art.8f, zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska</p> <p>9. Liczba godzin nadliczbowych, za którą przyznano wynagrodzenie, nie może przekraczać:</p> <p>1) 7 godzin w przyjętym miesięcznym okresie rozliczeniowym;</p> <p>2) 14 godzin w przyjętym dwumiesięcznym okresie rozliczeniowym;</p> <p>3) 21 godzin w przyjętym trzymiesięcznym okresie rozliczeniowym.</p> <p>10. Praca w niedzielę lub święto, w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej nie może być wykonywana przez:</p> <p>1) pracownika będącego jedynym opiekunem dziecka do 8 lat lub osoby wymagającej stałej opieki,</p> <p>2) pracownika opiekującego się dzieckiem do 8 lat, jeżeli z uprawnienia takiego nie korzysta drugie z rodziców lub opiekun,</p>		
--	---	--	--

		<p>3) pracownicę karmiącą dziecko piersią</p> <p>- bez ich zgody.</p> <p>11. Inspektorom wykonującym czynności kontrolne przysługuje miesięczny dodatek inspekcyjny do wynagrodzenia w wysokości do 100% wynagrodzenia.</p> <p>Uzasadnienie: uszczegółowiono sposób pracy i wynagradzania za pracę</p>		
107	<p>Art. 1 pkt 7</p> <p>Rozdział 2a</p>	<p>Art. 8f ust. 5</p> <p>Przepisy ust. 3 i 4 nie mają zastosowania w przypadku konieczności wykonania czynności służbowych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane.</p> <p>Proponowane brzmienie Art. 8f ust. 5</p> <p>Przepisy ust. 3 i 4 nie mają zastosowania w przypadku <i>wykonania zgodnie z poleceniem służbowym bezpośredniego przełożonego pracownika czynności służbowych, które ze względu na swój charakter nie mogą zostać przerwane</i>. Zdaniem WIOŚ w Warszawie, proponowane przez ustawodawcę brzmienie art. 8f ust. 5 opiniowanej noweli umożliwia jego swobodną wykładnię, prowadzącą do stwierdzenia, że decyzja o wydłużeniu lub skróceniu przeciętnego tygodniowego czasu pracy oraz ilości godzin nieprzerwanego odpoczynku należy do pracownika i nie wymaga zgody bezpośredniego przełożonego. Taki stan rzeczy mógłby prowadzić do samodzielnego ustalania norm czasu pracy przez pracowników, co w konsekwencji mogłoby rodzić wiele sporów pracowniczych. Dlatego zasadnym wydaje się wskazanie, iż wyłączenie zastosowania ust. 3 i 4 opiniowanego art. 8f ust. 5 może mieć miejsce tylko w sytuacji polecenia służbowego wydanego przez bezpośredniego przełożonego pracownika Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>	<p>WIOŚ</p> <p>Warszawa</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Mogą zaistnieć sytuacje braku kontaktu z przełożonym pracownika wykonującego czynności służbowe.</p>
108	<p>Art. 1, pkt 7</p> <p>Rozdział 2a</p>	<p>W art. 8f ust. 3 i 4 proponowanej ustawy, nie zachowano zgodnego z Kodeksem Pracy, czasu pracy. Oprócz co najmniej 11 godzinnego dobowego odpoczynku pracodawca ma obowiązek zagwarantować również pracownikom, co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku tygodniowego.</p>	<p>WIOŚ</p> <p>Kraków</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Projekt zostanie preredagowany – pracownicy nie będą wyłączeni z korpusu służby cywilnej. Jedynie do pracowników będących Inspektorami IOŚ i pracowników laboratoriów nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące czasu pracy, o którym mowa w art. 97 ustawy o służbie cywilnej. Czas pracy zostanie uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.</p>

109	<p>w art. 1 pkt 7 Rozdział 2a</p>	<p>- Dot dodania w art. 8g ust 3 Art. 8g. 1. Inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 8e ust. 1 zatrudnieni w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska, nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej</p> <p>2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 8e ust. 1 zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska 2a. Do pracowników WIOŚ mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142 ze zmianami)</p> <p>Uzasadnienie; uszczegółowiono zasady pracy pracowników WIOŚ</p>	<p>WIOŚ Kraków</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
110	<p>Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a</p>	<p>Niejasne i nieprecyzyjne są przepisy projektu ustawy dotyczące przenoszenia pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska będących obecnie członkami korpusu służby cywilnej poza korpus.</p> <p>Przykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownicy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska są członkami korpusu służby cywilnej natomiast zgodnie z projektem do pracowników wydziałów monitoringu wioś z dniem wejścia w życie ustawy przestaje się stosować ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. 2. Niejednolite stosowanie przepisów o służbie cywilnej dotyczące Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska w wioś i GIOŚ. 3. Nie określono, gdzie konkretnie będą zatrudnieni obecni pracownicy wydziałów monitoringu i gdzie będą wykonywać obowiązki służbowe. 	<p>WIOŚ Zielona Góra</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
111	<p>Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a</p>	<p>w art. 8d: – dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, do których nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2017 roku poz.1889 t.j.) zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach</p>	<p>WIOŚ w Bydgoszczy</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w</p>

		urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 roku poz. 2142 t.j.)”		<p>służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
112	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	<p>w art. 8d:</p> <p>– dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, do których nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2017 roku poz.1889 t.j.) zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2017 roku poz. 2142 t.j.)”</p>	WIOŚ w Szczecinie	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
113	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	Całkowita sprzeczność między zapisami art. 8d ust.1 i 2 a art. 19 ust 1 i 2.	WIOŚ Kraków	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia</p>

				zmieniającego.
114	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	<p>W art. 8f wprowadza się nowy czas pracy inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska. Będzie to wymagało znaczącego zwiększenia zatrudnienia inspektorów. Wynagrodzenie wszystkich inspektorów powinno być adekwatne do nowych wymagań zapisanych w ustawie (czas pracy, fachowość potwierdzona pozytywnie zdany egzaminem, doświadczenie zawodowe). Ponadto spowoduje to problemy z bazą lokalową, środkami transportu (posiadane samochody są obecnie w znacznym stopniu wyeksploatowane – potrzebne są zakupy nowego sprzętu).</p>	WIOŚ w Białymstoku	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Brak argumentacji potwierdzającej przedstawione tezy.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Projekt zostanie preredagowany – pracownicy nie będą wyłączeni z korpusu służby cywilnej. Jedynie nie będą miały do pracowników będących Inspektorami IOŚ i pracowników laboratoriów zastosowania przepisy dotyczące czasu pracy. Czas pracy zostanie uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.</p>

115	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	Projekt ustawy w bardzo nieprecyzyjny sposób odnosi się do pracowników obecnych wydziałów i działów inspekcji. Czy wszyscy pracownicy ww. działów mają pracować w sposób zmianowy? Naszym zdaniem nie jest to zasadne. Podmioty podlegające kontroli IOŚ pracują w porze dnia, w dużych zakładach produkcyjnych część administracyjna również pracuje w dzień, nie na nocną zmianę. Przeważająca większość kontroli, w tym wszystkie kontrole planowe, powinny więc być prowadzone w tym czasie. Pisanie protokołów, robienie adnotacji, wydawanie opinii, zaświadczeń, prowadzenie postępowań administracyjnych itd. również może być prowadzone w porze dnia (normalnej porze pracy urzędów administracji). Konieczność pracy po ww. godzinach występuje, naszym zdaniem, wyłącznie podczas zagrożenia środowiska. Należy więc naszym zdaniem przeanalizować raz jeszcze zasady pracy inspektorów.	WIOŚ w Białymstoku	Uwagi nie uwzględnia się. Poruszone kwestie będą uregulowane dokumentami odrębnymi.
116	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	Przepisy dodawanego rozdziału 2a projektu ustawy nie są spójne, a ich przyjęcie w proponowanym kształcie może spowodować szereg wątpliwości interpretacyjnych na etapie ich praktycznego stosowania, bowiem: – przepisy określające, którzy pracownicy IOŚ wchodzi w skład korpusu służby cywilnej są fragmentami kilku różnych przepisów (art. 8d, 8g i 8h), przy czym przepisy te skonstruowane są na zasadzie kaskadowych wyłączeń (z zakresu art. 8d wyłączeni są inspektorzy wymienieni w art. 8g ust. 1, z którego to z kolei zakresu wyłączeni są inspektorzy wymienieni w art. 8g ust. 2). W przypadku realizacji zakładanego celu, konieczne wydaje się wprowadzenie jednego przepisu precyzyjnie określającego, które kategorie pracowników nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej, – w projektowanych przepisach brak jest regulacji dotyczących zatrudnienia pracowników, którzy po zmianach nie będą wchodzić w skład korpusu służby cywilnej.	Szef Służby Cywilnej	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej. Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.
117	Art. 1, pkt 7 Rozdział 2a	Po rozdziale 2 w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska dodaje się rozdział 2a, w którym to rozdziale: Potwierdza się, że pracownikami Inspekcji Ochrony Środowiska są pracownicy	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw,

<p>zatrudnieni w GIOŚ i wioś, oraz że do pracowników zatrudnianych w GIOŚ i wioś stosuje się ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Poza tym, wprowadza się zastrzeżenia, iż pracownicy zatrudniani na stanowiskach Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska w wioś oraz pracownicy GIOŚ zatrudniani w laboratoriach nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej (art. 1 pkt 7 projektu ustawy).</p> <p>Zapisy te są niejednoznaczne. Czy intencją było, aby do pracowników IOŚ miała zastosowanie ustawa o służbie cywilnej ale inspektorzy i pracownicy Laboratorium nie byli wyłącznie z nazwy w korpusie służby cywilnej czy też wyłączenie z korpusu służby cywilnej równoznaczne jest z niestosowaniem ustawy o służbie cywilnej do tych pracowników.</p> <p>Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1889 ze zm.) osoby zatrudniane w GIOŚ i wioś wchodzi w skład korpusu służby cywilnej. Zatem, czy jest konieczność wprowadzania do ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska przepisu potwierdzającego to, co stanowi ustawa o służbie cywilnej?</p> <p>W jakim celu tworzy się nowy zawód Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska i wyłącza się go z korpusu służby cywilnej? Jeżeli tylko na potrzeby wykonywania zadań w innym systemie czasu pracy, niż ten dopuszczany przez ustawę o służbie cywilnej, to bardziej racjonalnym działaniem byłoby znowelizowanie ustawy o służbie cywilnej poprzez wprowadzenie do tej ustawy oprócz podstawowego systemu czasu pracy również inne systemy czasu pracy, które są uregulowane w Kodeksie pracy.</p> <p>Z korpusu służby cywilnej wyłącza się Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnianych w wioś, pozostawiając w służbie cywilnej pracowników GIOŚ zatrudnionych na tożsamym stanowisku. Brak również stopniowania tego zawodu co oznacza, że osoba, która zdała dopiero egzamin na Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska, będzie tak samo klasyfikowana jak osoba, które posiada kilkudziesięcioletnie doświadczenie. W sytuacji braku wskazania zasad wynagradzania, wzbudza to poważne wątpliwości. Należy stwierdzić, że zaproponowany zawód nie został kompleksowo uregulowany, a więc w takiej postaci nie powinien być wprowadzony.</p>	<p>polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
---	---

		W art. 8c ust. 1 pkt 6 wskazuje się wymagania w zakresie posiadania stanu zdrowia pozwalającego na zatrudnienie na stanowisku inspektora, nie wskazując zakresu tych wymagań.		
118	<p>Art.1, pkt 7</p> <p>Rozdział 2a. oraz art. 19</p>	<p>W rozdziale porusza się kwestie dotyczące wyłączenia z korpusu służby cywilnej inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska oraz pracowników Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zatrudnionych w centralnym laboratorium badawczym i w krajowych laboratoriach referencyjnych (art. 8g ust. 1 i art. 8h).</p> <p>Nie uwzględnia się pozostałych komórek organizacyjnych wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zasad i sposobu organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur (Dz.U. z 2011, Nr 129, poz. 747), są to: wydział monitoringu środowiska, wydziały lub samodzielne stanowiska pracy do spraw: administracyjno-technicznych, budżetu, finansów i egzekucji należności pieniężnych, informatycznych, kadr i szkolenia, organizacji, prawnych, przeciwpożarowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, współpracy międzynarodowej, zamówień publicznych.</p> <p>Ponadto wyłączenie z korpusu służby cywilnej nie ma zastosowania do inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska (art. 8g ust. 2).</p> <p>Jakie jest uzasadnienie zróżnicowania statusu pracowników w zależności od miejsca zatrudnienia?</p> <p>Informacje dotyczące pracowników monitoringu środowiska ujęte zostały dopiero w art. 19 ust. 1, zgodnie z którym z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wydziałów monitoringu oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. W art.19 ust. 2 znajduje się zapis, iż do pracowników, o których mowa w ust. 1., nie stosuje się przepisów ustawy o służbie cywilnej.</p> <p>Zasady takiego rozdzielenia pracowników IOŚ nie są przejrzyste i doprecyzowane (również zapisy w art. 20 i 21).</p>	<p>WIOŚ</p> <p>Katowice</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Niektóre poruszone kwestie są uregulowane w odrębnych przepisach.</p> <p>Zakres podmiotowy kontroli uregulowany jest w innych artykułach ustawy. Przepisy kodeksu pracy pozwalają pracownikowi na odmowę wykonania polecenia przełożonego w sytuacjach zagrożenia życia bądź zdrowia. Projekt zakłada przeszkolenie inspektorów.</p> <p>Odstąpiono od wykonywania przez IOŚ czynności operacyjno-rozpoznawczych.</p> <p>Przepis zostanie przeredagowany i będzie zawierał katalog czynności, które będzie mógł wykonywać Inspektor IOŚ w celu przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciw środowisku.</p>

<p><i>Art. 8e ust. 1 pkt 6</i> – nie wskazano, jakimi kryteriami będzie oceniany stan zdrowia przyszłych inspektorów i kto będzie dokonywał oceny;</p> <p><i>Art. 8e ust. 2</i> – kompetencja w zakresie zwalniania z obowiązku odbywania kursu lub egzaminu końcowego, w przypadku pracownika wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, powinna być przypisana wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska;</p> <p><i>Art. 8f</i> – brakuje informacji o systemie pracy pracowników opiekujących się dziećmi do 8 roku życia, zgodnie z ustawą o służbie cywilnej, a do 4 roku życia zgodnie z kodeksem pracy; obecnie nie wykonują oni pracy w godzinach nadliczbowych, co wynika z powołanych aktów prawnych;</p> <p><i>Art. 8f ust. 4</i> – brak informacji o 35 godzinnym odpoczynku tygodniowym;</p> <p><i>Art. 8f ust. 6</i> – w przepisie tym uwzględniono rekompensatę czasową, jedynie w przypadku wykonywania pracy w czasie naruszającym gwarantowany okres nieprzerwanego odpoczynku dobowego. Nie określono natomiast rekompensaty - czasowej lub finansowej - w przypadku wykonywania pracy przez inspektora w godzinach nadliczbowych tj. po zakończonym dniu pracy, ale w czasie nienaruszającym okresu nieprzerwanego odpoczynku dobowego.</p> <p><i>Art. 9c ust. 1. pkt 1c</i> – wymaga doprecyzowania w sposób wskazujący, że nie dotyczy on kontroli osób prywatnych.</p> <p><i>Art. 9c ust.1 pkt 10</i> - co oznacza zapis „określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką”? Tego rodzaju zapis spowoduje wymuszanie na Inspekcji określania składu odpadów, także niebezpiecznych, w każdej trudnej sytuacji związanej z porzuceniem odpadów, bez posiadanych możliwości technicznych, zwłaszcza w sytuacji odłączenia laboratoriów od WIOŚ. Sytuacja powyższa może stanowić istotne zagrożenie dla zdrowia i życia pracowników.</p> <p><i>Art. 9c ust. 7</i> – sformułowanie „za zgodą zarządzającego terenem” nie rozstrzyga wszystkich możliwości, tj. co w przypadku, gdy zarządzający nie wyrazi zgody na wejście w teren zamknięty; jak się to ma do zapisów art. 378 ust. 2 ustawy POŚ ?</p> <p><i>Art. 10a ust. 2</i> – „wykonywanie czynności na polecenie inspektora” jest określeniem zbyt szerokim, a inspektorzy nie posiadają specjalistycznej wiedzy aby wydawać polecenia</p>		
---	--	--

	<p>służbom (policji, straży pożarnej);</p> <p>Art. 10b ust. 1 i 2 oraz art. 10c – zapisy przedmiotowych artykułów dotyczą prowadzenia działań z zakresu kodeksu postępowania karnego oraz technik kryminalistycznych i są w kompetencjach organów ścigania i nie powinny być przypisywane IOS;</p> <p>Art. 10d ust. 2 – inspektorzy nie posiadają umiejętności z zakresu utrwalania śladów i dowodów, co wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu technik kryminalistycznych, właściwej dla innych organów;</p> <p>Art. 10d ust. 5 – brak wskazania konkretnych pracowników (stanowisk) WIOŚ, których miałyby dotyczyć powołanie do zespołu, o którym mowa w ust. 3; kto mógłby być powołany z wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska do takiego zespołu, posiadający wiedzę i umiejętności, skoro w wioś nie będzie już pracowników monitoringu i laboratoriów.</p> <p>Art. 12 ust. 4 pkt 1. - w obowiązujących przepisach ochrony środowiska nie zostało zdefiniowane pojęcie „zagrożenia zdrowia lub życia ludzi”, wobec czego organom Inspekcji Ochrony Środowiska trudno jest udowodnić negatywne działanie prowadzonej działalności na życie i zdrowie ludzi, ponieważ jest to obszar kompetencyjny innych organów (tj. Inspekcji Sanitarnej oraz Służby Zdrowia).</p> <p>Art. 16a ust. 1 – powinno być: „wystąpienie albo wniosek o stwierdzenie nieważności”;</p> <p>Art. 31b – konieczne jest obniżenie dolnego progu kar pieniężnych ze względu na szerokie spektrum kontrolowanych podmiotów, szczególnie w kontekście kontroli rolników, osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą oraz mikro przedsiębiorców;</p>		
--	--	--	--

119	Art. 1 pkt 8	<p>„Art. 9. 1. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe.</p> <p>2. Kontrole planowe, planuje się uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska i ustala się je w planach kontroli.</p> <p>3. Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontrole przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość występowania z takim wnioskiem; 2) kontrole interwencyjne.” <p>Wnioskujemy o to żeby kontrole pozaplanowe odbywały się po wcześniejszym, co najmniej 12-godzinnym powiadomieniu zakładu w celu umożliwienia przybycia upoważnionych pracowników na jego teren.</p>	Stowarzyszenie „Polski Recykling”	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Jest to sprzeczne z założeniami ustawy, powiadomienie z 12-godzinnym wyprzedzeniem spowodowałoby umożliwienie kontrolowanemu przygotowanie się do działań kontrolnych, w szczególności pomiarowych poprzez odpowiednie ustawienie parametrów urządzeń i instalacji.</p>
120	W art.1 pkt. 8)	<p>W art.1 pkt. 8) art. 9 ust 4 powinien otrzymać brzmienie:</p> <p>Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji, dotyczących naruszeń wymagań ochrony środowiska, wystąpienia poważnych awarii, lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia</p>	WIOŚ Rzeszów	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Brak wystarczającego uzasadnienia dla proponowanego wprowadzenia nowej nomenklatury.</p>
121	Art. 1 pkt 8	<p>Art. 9.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe. 2. Kontrole planowe, planuje się uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska <p>Art. 9 ust 2. wprowadza zapis dotyczący planowania kontroli uwzględniając potrzebę</p>	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Brak wystarczającego uzasadnienia dla proponowanego wprowadzenia nowej nomenklatury.</p>

		<p>systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi. To nie są kompetencje inspekcji ochrony środowiska.</p> <p>Należy usunąć zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi i pozostawić tylko zagrożenia dla środowiska.</p> <p>Proponowane brzmienie z uwzględnieniem sformułowań analogicznych jak w art. 5a ust. 3 (wynikającym z dyrektyw):</p> <p>2. Kontrole planowe, planuje się z uwzględnieniem systematycznej oceny zagrożeń dla środowiska uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska oraz przepisów dotyczących częstotliwości prowadzenia kontroli i ustala się je w planach kontroli.</p>		
122	Art. 1 pkt 8	<p>Art. 9. Ust. 3. Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:</p> <p>1) kontrole przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość występowania z takim wnioskiem;</p> <p>2) kontrole interwencyjne.</p> <p>4. Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia, wystąpienia poważnych awarii, lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.</p> <p>Zgodnie z dokumentacją obowiązującego Informatycznego Sytemu Kontroli wyróżniamy następujące rodzaje kontroli pozaplanowych zakładu w terenie :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) na wniosek , b) interwencyjna, c) inwestycyjna, d) inna. <p>Poza kontrolami zakładów w terenie wykonywane są kontrole pozaplanowe:</p>	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Brak wystarczającego uzasadnienia dla proponowanego wprowadzenia nowej nomenklatury.</p>

	<p>Rozpoznanie zanieczyszczenia w terenie</p> <p>Transport towarów lub odpadów</p> <p>Obowiązujące definicje ww. kontroli:</p> <p>Kontrola na wniosek – rodzaj kontroli wyróżniany w obrębie kategorii: kontrola zakładu w terenie i typu: pozaplanowa – np. oznacza kontrolę na wniosek podmiotu we własnej sprawie (w sprawie wydania zaświadczenia lub opinii wioś) lub na wniosek innego organu.</p> <p>Interwencyjna – rodzaj kontroli wyróżniany w obrębie kategorii: w terenie z ustalonym podmiotem i typu: pozaplanowa – oznacza kontrolę na wniosek osób fizycznych i prawnych, organów administracji publicznej, radnych, posłów i senatorów RP, itp.</p> <p>Inwestycyjna – rodzaj kontroli wyróżniany w obrębie kategorii: kontrola zakładu w terenie i typu: pozaplanowa – oznacza kontrolę po uzyskaniu przez wioś informacji o zamiarze przystąpienia podmiotu (inwestora) do użytkowania przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko.</p> <p>Inna – rodzaj kontroli wyróżniany w obrębie kategorii:</p> <p>w terenie z ustalonym podmiotem i typu: pozaplanowa; oznacza kontrolę podjętą przez wioś z urzędu, np. w związku z cyklem kontrolnym nie objętym rocznym planem kontroli, poleceniem GIOŚ, kontrolę powtórna w terenie w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarcze (obecnie Prawo przedsiębiorców).</p> <p>Zaproponowane brzmienie art. 9 ust. 3 zawęża pojęcie kontroli pozaplanowej i nie uwzględnia kontroli inwestycyjnej (w wyniku zgłoszenia realizacji nowego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, nie jest to kontrola na wniosek) oraz innej kontroli np. kontroli powtórnej, kontroli pozaplanowej, której konieczność przeprowadzenia wynika z ustaleń innej kontroli w tym kontroli planowej w związku z podejrzeniem naruszania przepisów prawa lub zebraniem dowodów naruszenia.</p> <p>A tym samym takie sformułowanie uniemożliwia przeprowadzania kontroli pozaplanowych inwestycyjnych i innych</p> <p>Również definicja kontroli interwencyjnej zawarta w art. 9 ust. 4 jest niekompletna np. nie uwzględnia kontroli realizowanych w związku z koniecznością zebrania dowodów</p>		
--	---	--	--

		<p>popęlnienia przestępstwa, wykroczenia lub naruszenia przepisów skutkującego administracyjną karą pieniężną a nie będących wykroczeniem ani przestępstwem czy też wystąpienia bezpośredniego zagrożenia dla środowiska .</p> <p>Proponowana zmiana definicji:</p> <p>4. Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia, wystąpienia poważnych awarii lub zdarzeń o znamionach poważnych awarii, bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, zbierania dowodów ich popełnienia lub dowodów naruszenia przepisów ochrony środowiska.</p>		
123	Art. 1 pkt 8	<p>Zgodnie z art. 9 ust. 5.:</p> <p>„Kontrolę wykonują Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska oraz upoważnieni przez nich inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej <i>inspektorami</i>”</p> <p>Natomiast z art. 8g ust. 2 inspektorzy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska nie są wyłączeni z korpusu służby cywilnej czyli stosują się do nich np. ograniczenia czasu pracy.</p>	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
124	w art. 1 pkt 8	- dot. art. 9 zmieniono brzmienie ust 4	WIOŚ Kraków	Uwaga nieuwzględniona.

		<p>1. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe.</p> <p>2. Kontrole planowe, planuje się uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska i ustala się je w planach kontroli.</p> <p>3. Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:</p> <p>1) kontrole przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość występowania z takim wnioskiem;</p> <p>2) kontrole interwencyjne</p> <p>4. Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia w podmiotach posiadających pozwolenia zintegrowane a w innych podmiotach po otrzymaniu dokumentacji pokontrolnej organu właściwego do ich przeprowadzenia, wystąpienia poważnych awarii, lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.</p> <p>5. Kontrolę wykonują Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska oraz upoważnieni przez nich inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej „inspektorami”</p> <p>Uzasadnienie: Konieczne jest ukrócenie procedury przekazywania interwencji do WIOŚ bez przeprowadzenia wcześniej kontroli przez organ do tego uprawniony (zgodnie z zapisami art. 379 Poś).</p>		<p>Organy ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami mają możliwość przeprowadzania kontroli.</p>
125	Art. 1 pkt 8	<p>Art. 1 pkt 8</p> <p>Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:</p> <p>1) kontrole przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość wystąpienia z takim wnioskiem;</p> <p>kontrole interwencyjne. Proponowane brzmienie: Art. 1 pkt 8</p>	WIOŚ Warszawa	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Brak wystarczającego uzasadnienia dla proponowanego wprowadzenia nowej nomenklatury.</p>

Do kontroli pozaplanowych zalicza się w szczególności:

- 1) kontrole przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość wystąpienia z takim wnioskiem;*
- 2) kontrole wykonywane w związku z zawiadomieniem o którym mowa w art. 76 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, 831, 903, 1250 i 1427);*
- 3) kontrolę wykonywaną w związku z wystąpieniem podmiotu korzystającego ze środowiska o wydanie zaświadczenia, opinii i informacji o których mowa w przepisach szczególnych;*
- 4) kontrole instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego lub zakładu o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku w przypadku stwierdzenia istotnych naruszeń wymogów określonych w tym pozwoleniu lub w zakresie przeciwdziałania poważnej awarii przemysłowej o których mowa art. 5a ust. 6 ustawy;*
- 5) powtórne kontrole o których mowa w art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646);*
- 6) kontrole interwencyjne.*

Uzasadnienie: Proponowane brzmienie zmienianego art. 9 ust. 3, zdaniem WIOŚ w Warszawie, zawiera niepełny katalog kontroli które Inspekcja Ochrony Środowiska wykonuje poza planem pracy. Dlatego koniecznym jest jego uzupełnienie zgodnie z proponowaną zmianą.

Jednocześnie WIOŚ w Warszawie proponuję aby katalog kontroli pozaplanowych wymieniony w tym artykule miał charakter otwarty.

W art. 9 ust. 4

Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących zanieczyszczenia środowiska lub podejrzenia wystąpienia takiego zanieczyszczenia, wystąpienia poważnych awarii, lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia.

		<p>Proponowane brzmienie:</p> <p>Art. 9 ust. 4</p> <p>Przez kontrole interwencyjne rozumie się kontrole przeprowadzane w związku z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatrywaniem skarg i interwencji dotyczących weryfikacji przestrzegania przez podmiot korzystający ze środowiska przepisów i decyzji administracyjnych z zakresu ochrony środowiska określonych w przepisach szczegółowych, 2) wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia lub przeciwdziałaniem wystąpieniu bezpośredniego lub pośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub środowiska; 3) wystąpieniem poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, 831, 903, 1250 i 1427); 4) przeciwdziałaniem popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia lub zabezpieczeniem dowodów ich popełnienia. <p>Zmiana ma na celu uzupełnienia katalogu zakresu przedmiotowego podejmowanych przez Inspekcje Ochrony Środowiska kontroli interwencyjnych.</p>		
126	Art. 1 pkt 9	<p>Jest: 9) po art. 9 dodaje się art. 9a-9c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9a. Kontrolę przedsiębiorców wykonuje się na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, 48, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Propozycja zmiany:</p> <p>9) po art. 9 dodaje się art. 9a-9c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9a. Kontrolę przedsiębiorców wykonuje się na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, 48, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Dla właściwej realizacji zadań IOŚ do wszystkich kontroli (planowych, pozaplanowych,</p>	WIOŚ Kielce	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Jest ona niezgodna z przyjętymi i uzgodnionymi z innymi resortami założeniami ogólnymi.</p> <p>Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>

		<p>interwencyjnych) powinien być zniesiony obowiązek zawiadamiania przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli z zakresu ochrony środowiska</p> <p>„Art. 9c 1. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:</p> <p>7) żądania okazania dokumentów, w tym dokumentów finansowych i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.</p> <p>10) określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką.</p> <p>Propozycja zmiany:</p> <p>9) po art. 9 dodaje się art. 9a-9c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 9c 1. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:</p> <p>7) żądania okazania dokumentów, w tym dokumentów finansowych i udostępnienia do weryfikacji wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.</p> <p>10) określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką oraz określenie kodu odpadu,</p> <p>11) przeglądania monitoringu wizyjnego będącego na wyposażeniu zakładu oraz monitoringu innych podmiotów, dzięki któremu można by ustalić stan faktyczny związany z kontrolą.</p> <p>12) przesłuchiwania osób trzecich mogących mieć wiedzę nt. prowadzonej kontroli, ale nie związanych bezpośrednio z zakładem.</p> <p>13) do dostępu do bazy o gruntach w zakresie ustalania władającego nieruchomością.</p> <p>Uzasadnienie: Proponowane zmiany mają na celu usprawnienie realizacji kontroli</p>		
127	Art. 1, pkt 9	<p>Art. 9c ust. 1 pkt 10 projektu ustawy „przy wykonywaniu kontroli ... inspektor uprawniony jest do: określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką” – użyte w przepisie pojęcie „wiedza ekspercka” jest niedookreślone, dlatego też niejasne jest na jakiej podstawie należy określić skład odpadów. Proponuje się uszczegółowienie sposobu określania składu morfologicznego odpadów wprowadzając konkretną regulację w tym zakresie.</p>	Śląski UW w Katowicach	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Organy inspekcji są organami wyspecjalizowanymi, w związku z tym pojęcie „wiedza ekspercka” nie wymaga dodefiniowania w projekcie.</p> <p>Założeniem przedmiotowej regulacji jest nadanie inspektorowi uprawnienia do wstępnej oceny składu morfologicznego odpadów, w przypadku</p>

				podjęcia niezgodności z dokumentacją przewozową, inspektor skieruje próbki do badań laboratoryjnych.
128	W art.1 pkt 9)	W art.1 pkt 9) art. 9a. w ust 2 proponuje się skreślić wyraz „pozaplanowe”. Uzasadnienie: Ograniczenia wymienione w przywołanych przepisach ustawy Prawo przedsiębiorców utrudniają również zebranie miarodajnych dowodów podczas kontroli planowych.	WIOŚ Rzeszów	Uwaga nie uwzględniona. Przepis będzie miał tylko zastosowanie dla kontroli pozaplanowych.
129	Art. 1 pkt 9	Art. 9a ust. 2 Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, 48, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Proponowane brzmienie: Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, 48, 49 ust. 3, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Uzasadnienie: Propozycja wyłączenia obowiązku poinformowania kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby, wobec której podjęto czynności kontrolne, o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli – przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, wynikającego z art. 49 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców – w przypadkach gdy przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego. Wyłączenie przepisu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zwiększy efektywność działań kontrolnych organów IOŚ. Nawet bowiem regulacje ustawy Prawo przedsiębiorców, dające możliwość wszczęcia kontroli bez zawiadomienia (art. 48 ust. 11 u.p.p.), czy wykonania czynności kontrolnych związanych z pobieraniem próbek lub dokonywaniem pomiarów przed upływem terminu 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli (art. 48 ust. 5 u.p.p.) nie zwalniają z obowiązków polegających na: okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności,	WIOŚ Warszawa	Uwagi nie uwzględnia się, Przyjęte w projekcie propozycje rozwiązują przedstawione problemy.

		doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz poinformowania kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby, wobec której podjęto czynności kontrolne, o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli – przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej (art. 49 ust. 3 u.p.p.).		
130	art. 1 pkt 9	<p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 9 ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska w części wprowadzającej art. 9c ust. 8:</p> <p><i>„8. Upoważniony do kontroli inspektor jest uprawniony do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części, w tym do wykonywania lotów bezzałogowym statkiem powietrznym nad tym terenem oraz w środkach transportu, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej; podlega on przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce organizacyjnej oraz przepisom dotyczącym ochrony infrastruktury krytycznej. Czynności kontrolne prowadzone z użyciem bezzałogowych statków powietrznych mogą być wykonywane wyłącznie przez pracowników organu kontroli posiadających stosowne uprawnienia do wykonywania takich lotów.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Postulujemy rozwiązanie polegające na wprowadzeniu obowiązku przestrzegania przez inspektora przepisów dotyczących ochrony infrastruktury krytycznej w trakcie dokonywania czynności kontrolnych, w szczególności w przypadku prowadzenia czynności kontrolnych z użyciem bezzałogowych statków powietrznych.</p> <p>Postulujemy ponadto wprowadzenie postanowienia o konieczności posiadania przez pracowników organu kontroli stosownych uprawnień do wykonywania lotów bezzałogowymi statkami powietrznymi. Rozwiązanie o analogicznej treści</p>	PGNiG	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Przedmiotowe regulacje zostały zawarte w ustawie Prawo o ruchu lotniczym.</p>

		zaproponowano w art. 14 lit. a, wprowadzającej do art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców ² ust. 3a.		
131	Art. 1 pkt 9	<p>Propozycja brzmienia: art. 9b Kontrolę przedsiębiorcy, wykonuje się po okazaniu dodatkowo upoważnienia do jej wykonania.. uzasadnienie: Umożliwienie IOŚ kontroli interwencyjnych bez upoważnienia jest zbyt daleko idącym uprawnieniem, które w naszej ocenie może prowadzić do nadużyć. Wystarczająca jest możliwość kontroli bez uprzedniego informowania przedsiębiorcy o planowanym jej i przeprowadzeniu, natomiast kontrolujący inspektor zawsze powinien posiadać stosowne upoważnienia do jej przeprowadzenia.</p> <p>Propozycja brzmienia art. 9 b ust 2a W przypadku konieczności użycia podczas kontroli bezzałogowego statku powietrznego, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać również upoważnienie do przeprowadzenia czynności kontrolnych z użyciem bezzałogowego statku powietrznego uzasadnienie Przepis korespondujący z przepisem 9c ust. 1 pkt 2) - Jeżeli inspektor prowadzący kontrolę ma mieć możliwość użycia drona, takie upoważnienie powinno się znaleźć w upoważnieniu do kontroli w szczególności w przypadku zakładów o strategicznym znaczeniu dla państwa.</p> <p>Art. 9 c ust. 1 pkt.</p> <p>Propozycja brzmienia wstępu wraz z niezbędnym sprzętem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, - do środków transportu, - na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej; <p>1a) w przypadku kontroli interwencyjnych wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem:</p> <p>8)na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza,</p>	PGE	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Jest ona niezgodna z założeniami ogólnymi do projektu. Celem ustawy jest wzmocnienie uprawnień Inspekcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.</p> <p>Inspektorzy IOŚ nie posiadają wiedzy eksperckiej do dokonywania prawidłowej analizy dokumentacji finansowej przedsiębiorstw, ale mogą na podstawie takiej dokumentacji ustalić wiele faktów dotyczących kwestii związanych z przestrzeganiem przepisów ochrony środowiska.</p>

² Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2018 poz. 646.).

		<p>9) do środków transportu, na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej; Uzasadnienie Wnioskujemy o objęcie możliwością kontroli całodobowej tylko kontroli interwencyjnych, planowane powinny odbywać się na dotychczasowych zasadach 9c ust. 1 pkt.7) propozycja brzmienia żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem kontroli; Uzasadnienie Wnioskujemy o pozostawienie starego brzmienia przepisu. Inspektorzy IOŚ nie posiadają wiedzy eksperckiej do dokonywania prawidłowej analizy dokumentacji finansowej przedsiębiorstw.</p> <p>9c ust. 1 pkt. 10) Propozycja brzmienia Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do: (...)</p> <p>10) określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką, znajomość procesu technologicznego i badania laboratoryjne dokonane przez wyspecjalizowaną w tym zakresie instytucję analityczno-badawczą. Uzasadnienie Pragniemy zwrócić uwagę, iż precyzyjne ustalenie składu morfologicznego odpadów pochodzących z i dużych obiektów energetycznego spalania, prócz samej wiedzy eksperckiej kontrolującego, wymaga przede wszystkim przeprowadzenia szczegółowych badań laboratoryjnych przez wyspecjalizowane instytucje badawcze oraz wiedzy na temat procesu technologicznego. W konsekwencji, uważamy, że należy usunąć proponowany przepis. Ewentualnie, należy doprecyzować propozycję. Doprecyzowanie analizowanego przepisu jest szczególnie istotne w kontekście procedowanego obecnie poselskiego projektu ustawy z dnia 30 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach, który obowiązuje właściwego Marszałka Województwa do uzyskania opinii WIOŚ w postępowaniu o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Wydanie przedmiotowej opinii powinno się odbywać przy uwzględnieniu nie tylko wiedzy eksperckiej opiniującego, ale również na podstawie rzetelnych badań laboratoryjnych.</p>		
132	art. 1 pkt 9	Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska	Stowarzyszeni	Uwagi nie uwzględnia się.

		<p>(Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:.....</p> <p>Art. 9c. 1. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:</p> <p>1) <u>wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem:</u></p> <p>a) na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza,</p> <p>b) do środków transportu,</p> <p>c) na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej;”</p> <p>Wnioskujemy o to żeby kontrole z zakładach gdzie przetwarzane są odpady były prowadzone w porze dziennej czyli wtedy, kiedy ma miejsce produkcja i obecni są pracownicy zakładu.</p>	e „Polski Recykling”	Jest ona niezgodna z założeniami ogólnymi do projektu. Celem ustawy jest wzmocnienie uprawnień Inspekcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.
133	art. 1 pkt 9	<p><i>Art. 9c ust. 1 pkt 2) „ Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do...</i></p> <p><i>2) przeprowadzania niezbędnych pomiarów lub badań, w tym pobierania próbek lub wykonywania innych czynności kontrolnych, w tym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych, w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, w kontrolowanym środku transportu, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych.”</i></p> <p>Niektóre wymagania określone są w przepisach prawa i nie dotyczą stanu środowiska – np. standardy emisyjne dla instalacji objętych obowiązkiem zgłoszenia są określone w rozporządzeniu nie w decyzji stąd konieczność dodania zapisu na końcu akapitu „lub w przepisach prawa”.</p>	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga uwzględniona.
134	art. 1 pkt 9	Art. 9c ust. 1 pkt 8 Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga częściowo uwzględniona. Przepis zostanie przeredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności

<p>8) legitymowania osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia w celu ustalenia ich tożsamości oraz żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzenia wniosku o ukaranie</p> <p>Wylegitymowanie osób w trakcie kontroli może być również niezbędne w celu potwierdzenia tożsamości (np. czy osoba podająca się za prezesa to faktycznie prezes lub kto faktycznie uczestniczy w oględzinach lub składa zeznania), stąd propozycja zmiany zapisu :</p> <p>8) legitymowania osób w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli, w tym osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia oraz żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego lub sporządzenia wniosku o ukaranie.</p> <p>W trakcie podejmowanych czynności kontrolnych mają miejsca sytuacje problematyczne i agresja słowna ze strony podmiotu kontrolowanego. Również po zakończeniu czynności kontrolnych zdarzają się działania agresywne ze strony osób wnioskujących o podjęcie działań interwencyjnych. Stąd propozycja dodania w art. 9c punktu 11 w brzmieniu:</p> <p>11) utrwalania przebiegu i wyników oględzin, za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku.</p> <p>Stwierdzam konieczność potwierdzenia uprawnień inspektora do żądania dostępu do oryginałów dokumentów oraz wykonywania kopii i zestawień. Ograniczenia w tym zakresie zostały wprowadzone np. art. 29 Prawa przedsiębiorców. Stąd propozycja zmiany zapisów:</p> <p>Art. 9c ust. 1 pkt 7 „, Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do</p> <p>7) żądania okazania oryginałów dokumentów, w tym dokumentów finansowych i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli,</p>	<p>niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>
---	---

		<p>wykonywania niezbędnych dla celów kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądania ich od podmiotu kontrolowanego.</p>		
135	art. 1 pkt 9	<p>Art. 9c ust. 1 pkt 10 Inspektor będzie uprawniony do określenia składu morfologicznego odpadów w oparciu o wiedzę ekspercką. Taki zapis nie znajduje uzasadnienia. Czy ma on służyć potwierdzeniu niepodważalności ustaleń inspektora? Przecież w sprawach spornych i tak decydujące będą badania laboratoryjne w tym składzie morfologicznym oraz dokumentacja audiowizualna.</p>	<p>WIOŚ we Wrocławiu</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Założeniem przedmiotowej regulacji jest nadanie inspektorowi uprawnienia do wstępnej oceny składu morfologicznego odpadów, w przypadku podejrzenia niezgodności z dokumentacją przewozową, inspektor skieruje próbki do badań laboratoryjnych.</p>
136	art. 1 pkt 9	<p>Art. 9c ust. 5 : „W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wstrzymania ruchu lub uruchomienia instalacji lub urządzenia dokonuje osoba wskazana przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej albo przez kontrolowaną osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Wskazana osoba powinna posiadać wiedzę umożliwiającą wstrzymanie ruchu lub uruchomienie instalacji lub urządzenia w sposób, który nie spowoduje powstania szkody w danej instalacji lub urządzeniu.”</p> <p>Powyższy opis nie obejmuje przypadku kontroli prowadzonej u osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej np. rolnika. Propozycja wykreślenia przy osobie fizycznej zapisu „prowadzącej działalność gospodarczą”.</p>	<p>WIOŚ we Wrocławiu</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej są kontrolowane przez inne organy. Istnieje ugruntowana linia orzecznicza, zgodnie z którą można wstrzymać instalację, której właściciel nie prowadzi działalności gospodarczej.</p>
137	art. 1 pkt 9	<p>Art. 9c ust. 7 7. Wstęp inspektorów na tereny zamknięte w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne(Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 650) następuje za zgodą zarządzającego tym terenem.</p> <p>Wprowadzenie takiego zapisu jest dość niebezpieczne. Tereny zamknięte to również</p>	<p>WIOŚ we Wrocławiu</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Niezgodna z założeniami ogólnymi projektu.</p>

		tereny kolejowe, które często są wynajmowane na prowadzenie działalności przez przedsiębiorców np. stacja demontażu pojazdów. Co w przypadku jeżeli zarządzający terenem na podstawie umowy dzierżawy nie wyrazi zgody na wejście na teren? Taki zapis uniemożliwi przeprowadzenie kontroli.		
138	Art 1 pkt 9	<p>- zmieniono brzmienie art. 9a ust 2</p> <p>Art. 9a. Do kontroli planowych i pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 47, 48, 50, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Uzasadnienie: Z doświadczenia kontrolnego wynika, że zarówno kontrola planowa jak i interwencyjna powinna być przeprowadzana bez zawiadomienia - ocena ma być bezstronna zwłaszcza dla zakładów prowadzących instalacje IPPC jak i ZDR, ZZR, potencjalnych sprawców poważnej awarii.</p>	WIOŚ Kraków	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Niezgodna z założeniami ogólnymi projektu.</p>
139	art. 1 pkt 9,	<p>- zmieniono brzmienie dot. art. 9c ust. 1 punkt 1, dodano pkt 4a), zmieniono pkt 8, dodano ustęp 1a</p> <p>Art. 9c</p> <p>1. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:</p> <p>1) wstępu przez całą dobę wraz z niezbędnym sprzętem i pracownikami laboratorium:</p> <p>a) na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza,</p> <p>b) do środków transportu będących na postoju,</p> <p>c) na teren niezwiązany z prowadzeniem działalności gospodarczej;</p> <p>4 a) W przypadku, gdy w trakcie kontroli drogowej zostaną stwierdzone naruszenia ochrony środowiska, przesłuchanie świadka podczas wykonywania tej kontroli może odbywać się bez udziału strony lub osoby przez nią wyznaczonej.</p> <p>11) legitymowania osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia w celu ustalenia ich tożsamości oraz żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia grzywny w drodze mandatu karnego (bez konieczności sporządzania</p>	WIOŚ Kraków	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>

		<p>protokołu kontroli) lub sporządzenia wniosku o ukaranie;</p> <p>la. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawienia się kontrolowanego, świadka lub biegłego na wezwanie inspektora stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego</p> <p>Uzasadnienie: Konieczne jest wejście na interwencję z osobą posiadającą akredytację na pobór o każdej porze dnia i nocy, nie zawsze jest możliwe uzyskanie upoważnienia do kontroli z wpisem konkretnych osób prowadzących działania w terenie. Zatrzymanie pojazdu do kontroli może być dokonane tylko przez umundurowanego inspektora a wioś takich mundurów nie posiada. Obecnie mandat może być nakładany w przypadku gdy z kontroli sporządzany jest protokół. Przesłuchanie świadka w trakcie kontroli drogowej powinno się odbywać się bez udziału strony lub osoby przez nią wyznaczonej.</p>		
140	<p>Art. 1 pkt 9 (9a ust. 2)</p>	<p>Propozycja brzmienia: Do kontroli pozaplanowych przedsiębiorców nie stosuje się przepisów art. 48, 51, 54, 55, 58 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</p> <p>Uzasadnienie Zaproponowane w komentowanym przepisie wyłączenie przepisów ustawy - Prawo przedsiębiorców jest zbyt szerokie. Przykładowo, w uzasadnieniu projektu zwrócono uwagę, iż kontrole interwencyjne mają służyć m.in. przeciwdziałaniu popełnieniu przestępstw lub wykroczeń w zakresie ochrony środowiska. W świetle powyższego, zasadnym wydaje się zobowiązać organy IOŚ przed dokonaniem jakiegokolwiek kontroli, w tym kontroli Interwencyjnej do przeprowadzania analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa przez przedsiębiorcę, o której mowa w art. 54 ustawy - Prawo przedsiębiorców, w celu ograniczenia przypadków nieuzasadnionego przeprowadzania kontroli interwencyjnych opartych na niepotwierdzonych doniesieniach podmiotów trzecich. Niezrozumiałym wydaje się również zwolnienie organów IOS z obowiązku przeprowadzania kontroli interwencyjnej przy udziale kontrolowanego przedsiębiorcy, który jest najbardziej zainteresowany wynikiem takiej kontroli. Proponowane rozwiązanie wydaje się naruszać podstawową zasadę postępowania administracyjnego, jaką jest obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ.</p>	<p>PGE</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Jest ona niezgodna z założeniami ogólnymi do projektu. Celem ustawy jest wzmocnienie uprawnień Inspekcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Kontrola IOS nie jest prowadzona na podstawie kpa.</p>

141	Art. 1 pkt 10	<p>Jest: 10) art. 10a otrzymuje brzmienie: „Art. 10a. 3. Zapewnienie inspektorowi pomocy innych organów kontroli państwowej lub Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych, polega w szczególności na: 1) umożliwieniu wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu; 2) pozyskiwaniu i zabezpieczeniu dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia; 3) legitymowaniu i przesłuchaniu osób w celu ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania; 4) zapewnieniu bezpieczeństwa inspektorowi.”; Propozycja zmiany: 10) art. 10a otrzymuje brzmienie: „Art. 10a. 3. Zapewnienie inspektorowi pomocy innych organów kontroli państwowej lub Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych, polega w szczególności na: 1) umożliwieniu wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu; 2) pozyskiwaniu i zabezpieczeniu dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia; 3) legitymowaniu i przesłuchaniu osób w celu ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania; 4) zapewnieniu bezpieczeństwa inspektorowi. 5) doprowadzenie kontrolowanego do siedziby WIOŚ lub na teren kontrolowanej nieruchomości celem wykonania czynności kontrolnych”; .Uzasadnienie: Proponowane zmiany mają na celu usprawnienie realizacji kontroli</p>	WIOŚ Kielce	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Art. 10a zostanie preredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>
142	art. 1 pkt 10	<p>- zmiana zapisu dot art. 10a ust 2 2. Zapewnienie inspektorowi pomocy innych organów kontroli państwowej lub Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych, polega w szczególności na: 1) umożliwieniu wejścia na kontrolowany teren, do kontrolowanego obiektu lub do środka transportu bez uzyskiwania np. nakazu sądowego;</p>	WIOŚ Kraków	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Art. 10a zostanie preredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p>

		<p>2) pozyskiwaniu i zabezpieczeniu dowodów popełnienia przestępstwa albo wykroczenia;</p> <p>3) legitymowaniu i przesłuchaniu osób w celu ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania;</p> <p>4) zapewnieniu bezpieczeństwa inspektorowi</p> <p>Uzasadnienie: sposób wejścia powinien być jednoznacznie określony zapisem ustawowym</p>		
143	Art. 1, pkt 11	<p>Art. 10c projektu ustawy „w przypadku stwierdzenia w wyniku prowadzonych czynności, o których mowa w art. 10b, uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska może prowadzić dochodzenie oraz wnosić i popierać akt oskarżenia w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego” – wprowadzenie tego przepisu będzie powodować konieczność zatrudnienia w jednostkach Inspekcji Ochrony Środowiska wyspecjalizowanych pracowników: prawników posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie prowadzenia dochodzeń, sporządzania aktów oskarżenia i pism procesowych, a także znających i umiejących zastosować w praktyce obowiązujące regulacje Kodeksu Karnego, Kodeksu postępowania Karnego. Mając na uwadze aktualną sytuację na rynku pracy - wprowadzenie tej regulacji w przedstawionym w projekcie kształcę budzi obawę czy Inspekcja Ochrony Środowiska znajdzie pracowników, którzy będą mogli realizować ww. zadania.</p>	Śląski UW w Katowicach	<p>Uwaga nie ma charakteru konstytuującego.</p> <p>Przewidywane są szkolenia dla pracowników IOŚ.</p>
144	Art. 1, pkt 11	<p>Wśród towarów niebezpiecznych są również odpady niebezpieczne, dlatego w tym zakresie organem pomocnym będzie Inspekcja Transportu Drogowego stąd proponuje wykreślenie wyłączenia tylko w przypadku stwierdzenia przez inspektora transportu takich towarów to powinien on skorzystać z pomocy ITD.</p> <p>11) po art. 10a dodaje się art. 10b-10f w brzmieniu:</p> <p>3) zatrzymywania i kontrolowania pojazdów samochodowych przewożących towary,</p>	Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Art. 10a zostanie preredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku. Kontrola towarów niebezpiecznych pozostaje w kompetencjach ITD.</p>

		jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia odpadów, z wyłączeniem transportu odpadów niebezpiecznych stanowiących towary niebezpieczne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 169 i 650); ”;		
145	Art. 1, pkt 11	Nieuzasadnione jest wprowadzenie w art. 10b ust. 5 ustawy o IOŚ odstępstwa od stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych przy zawieraniu umów o prowadzenie czynności rozpoznawczych i operacyjnych (art. 1 pkt 11 projektu). NIK zauważa, że uregulowania ustawy – Prawo zamówień publicznych umożliwiają sprawne zawarcie takich umów, bez niepotrzebnego zwiększania ryzyka nadużyć w tym zakresie;	NIK	Uwagi bezprzedmiotowa. Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.
146	Art. 1, pkt 11	W zakresie proponowanego brzmienia art. 10b ust. 2 i 3 ustawy o IOŚ wątpliwość budzi możliwość powierzania prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych innej jednostce organizacyjnej bez doprecyzowania, że chodzi o państwową jednostkę organizacyjną. Obecne brzmienie przepisu pozwala na delegowanie zadań państwa takich jak użycie tzw. dronów, przeszukanie pomieszczeń, zatrzymywanie pojazdów również niepublicznym jednostkom, co wydaje się być nie do pogodzenia z ideą wykonywania władzy publicznej. Ponadto zaproponowana redakcja art. 49 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646) wyklucza możliwość uczestnictwa w czynnościach kontrolnych z użyciem bezzałogowych statków powietrznych, osób niebędących pracownikami organów kontroli.	WIOŚ Lublin	Uwaga bezprzedmiotowa. Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.
147	Art. 1, pkt 11	W projekcie przyznaje się duże kompetencje podmiotom wymienionym w ustawie do podejmowania czynności rozpoznawczo-operacyjnych (m.in. w art. 10a, 10b i 10c projektu) bez określenia m.in. standardów kontroli nad tymi czynnościami, zasadności i ram czasowych ich podejmowania bądź sposobu przetwarzania informacji uzyskanych w ich wyniku. Propozycje przedstawione w projekcie mogą ingerować w prawa podmiotowe i wolności obywatela oraz związane z nimi standardy demokratycznego	NIK	Uwaga bezprzedmiotowa. Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.

		państwa prawa a w konsekwencji pewne wątpliwości może budzić ich konstytucyjność ³ . Zdaniem NIK, projekt ustawy należałoby uzupełnić o przepisy, w myśl których zapewniona byłaby kontrola nad czynnościami rozpoznawczo-operacyjnymi, podobna do tej, której podlegają służby uprawnione do ich podejmowania np. Policja lub ABW.		
148	Art. 1, pkt 11	W projekcie ustawy jest zapis, że GIOŚ lub wioś może powierzyć w drodze umowy przeprowadzenie czynności rozpoznawczych i operacyjnych wyspecjalizowanym jednostkom. W umowie określa się w szczególności koszty realizacji takiego zadania. Naszym zdaniem nie jest to właściwe, a nawet nie powinno być dopuszczalne. Takie działania powinny prowadzić organy do tego celu powołane tzn. organy ścigania.	WIOŚ w Białymstoku	Uwaga bezprzedmiotowa. Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.
149	Art. 1, pkt 11	W proponowanej zmianie ustawy o inspekcji zaproponowano rozwiązanie uprawniające IOŚ do zatrzymywania pojazdów. Nie określono sposobu, w jaki inspektor IOŚ ma być identyfikowany przez kierowcę zatrzymywanego pojazdu oraz nie wskazano jak ma tego dokonać.	WIOŚ w Białymstoku	Uwaga częściowo uwzględniona. Art. 10a zostanie przeredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.
150	Art. 1, pkt 11	Art. 10c. W przypadku stwierdzenia w wyniku prowadzonych czynności, o których mowa w art. 10b, uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska może prowadzić dochodzenie oraz wnosić i popierać akt oskarżenia w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego. W celu zapewnienia realizacji tego zadania konieczne jest wyodrębnienie w strukturze GIOŚ i wioś osoby, która będzie posiadała odpowiednie przygotowanie zawodowe oraz wiedzę merytoryczną do prowadzenia tego typu postępowań. Nie może to być dowolny inspektor wskazany przez wioś czy GIOŚ, nawet taki spełniający wymagania z art. 8e. Wiedzę do świadczenia pracy na rzecz organów ścigania zdobywa się na aplikacji	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga częściowo uwzględniona. Przewidziano wzmocnienie kadrowe oraz szkolenia dla pracowników IOŚ.

³ Zob. m.in. wyrok TK sygn. akt K 32/04.

		sędziowskiej i prokuratorskiej, a IOS nie posiada osób posiadających kompetencje w tym zakresie.		
151	Art. 1, pkt 11	Art. 10d ust. 3 projektu ustawy o IOŚ dopuszcza powołanie przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w skład zespołu kontrolnego inspektorów IOŚ zatrudnionych w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska po poinformowaniu właściwego wojewódzkiego inspektora. Z uwagi na organizację pracy w wojewódzkich inspektoratach (np. rozpoczęte kontrole, wykonanie planu) proponuję użycie zwrotu „w uzgodnieniu z wojewódzkim inspektorem” oraz doprecyzowanie zakresu czasowego takich kontroli i sposobu finansowania wynagrodzenia i podróży służbowych wyznaczonych pracowników.	WIOŚ Lublin	Uwaga uwzględniona.
152	Art. 1, pkt 11	<p>Art. 10d.</p> <p>1. Czynności rozpoznawcze lub operacyjne, o których mowa w art. 10b ust. 2, mogą wykonywać inspektorzy upoważnieni do wykonywania tych czynności przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub jednostki organizacyjne którym powierzono wykonywanie tych czynności zgodnie z ust. 3.</p> <p>Osoby wykonujące takie czynności muszą posiadać odpowiednie wykształcenie i doświadczenie w prowadzeniu czynności operacyjno-rozpoznawczych o charakterze śledczym w terenie, obok wiedzy merytorycznej z zakresu ochrony środowiska. Pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska nawet z kilkudziesięcioletnim doświadczeniem w Inspekcji, tj. organie kontroli stwierdzają, że nie będą w stanie wykonywać obowiązków z zakresu organów ścigania. Osoby wykonujące pracę na rzecz organu kontroli nie mają przygotowania merytorycznego i psychologicznego w zakresie prowadzenia czynności dochodzeniowo-śledczych, konfrontacji i przesłuchań oraz wiedzy i doświadczenia pozwalającego na formułowanie aktów oskarżenia m.in. co do winy, zamiaru i wymiaru kary. Wprowadzenie takich struktur w ramach IOŚ wymagałoby znacznego czasu oraz odpowiedniego uposażenia, w celu np. pozyskania pracowników z</p>	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zaktualizowany projekt zakłada przeszkolenie dla inspektorów. Planowane są także szkolenia cykliczne utrwalające wiedzę.</p>

		organów ścigania.		
153	art. 1 pkt 11	Proponowane brzmienie po art. 10a dodaje się art. 10b-10g w brzmieniu:". Uzasadnienie: W ramach projektu ustawy dodany został również art. 10g.	PGE	Uwaga uwzględniona.
154	Art. 1 pkt 11	Art. 10b- propozycja usunąć. Uzasadnienie Czynności rozpoznawcze lub operacyjne powinny pozostawać w gestii organów ścigania, do których pomocy może się odwołać IOŚ zgodnie z paragrafem 10a.	PGE	Uwaga częściowo uwzględniona. Odstąpiono od wykonywania przez IOŚ czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis zostanie przeredagowany i będzie zawierał katalog czynności, które będzie mógł wykonywać Inspektor IOŚ w celu przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciw środowisku.
155	W art. 1 pkt 11	W art. 1 pkt 11 W dodanym art. 10b ust. 2 określono czynności rozpoznawcze lub operacyjne w celu ustalenia czy wystąpiło m.in. popełnienie czynu zabronionego lub naruszenie warunków korzystania ze środowiska. Uzasadnienie: Czynności o których mowa w art. 10b ust. 1), 2) i 3) nie powinny być przeprowadzane przez inspektorów WIOŚ. Wykonanie czynności przeszukania, zebrania i zabezpieczenia dowodów przestępstwa lub zatrzymania pojazdu powinny dokonywać odpowiednie służby już do tych czynności przygotowane m.in. Policja, KAS, ITD. Organy IOŚ powinny przeprowadzać kontrolę współdziałając z tymi organami. Nielegalne działania dot. np. szarej strefy w gospodarce odpadami powinny być poddane wstępnym działaniom rozpoznawczym przez ww. służby (obserwacja, przeszukanie), a dopiero tak zabezpieczona dokumentacja winna być przekazana do IOŚ celem przeprowadzenia postępowania administracyjnego.	WIOŚ Rzeszów	Uwaga częściowo uwzględniona. Odstąpiono od wykonywania przez IOŚ czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis zostanie przeredagowany i będzie zawierał katalog czynności, które będzie mógł wykonywać Inspektor IOŚ w celu przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciw środowisku.
156	w art. 1 pkt 11	- dot. art. 10b ust 2 dodano pkt 4 2. Czynności rozpoznawcze lub operacyjne, o których mowa w ust. 1, mogą polegać na: 1) obserwowaniu i rejestrowaniu przy użyciu środków technicznych, w tym bezzałogowych statków powietrznych, obrazu zdarzeń oraz dźwięku towarzyszącego tym	WIOŚ Kraków	Uwaga częściowo uwzględniona. Odstąpiono od wykonywania przez IOŚ czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis zostanie przeredagowany i będzie zawierał katalog czynności, które

		<p>zdarzeniom - wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, wykroczeń i naruszeń warunków korzystania ze środowiska mogących pogorszyć stan środowiska lub zagrażających życiu lub zdrowiu ludzi;</p> <p>2) przeszukiwaniu pomieszczeń i innych miejsc w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstw, wykroczeń i naruszeń warunków korzystania ze środowiska mogących pogorszyć stan środowiska lub zagrażających życiu lub zdrowiu ludzi.</p> <p>3) zatrzymywania i kontrolowania pojazdów samochodowych przewożących towary, jeżeli zachodzi podejrzenie przewożenia odpadów, z wyłączeniem transportu odpadów niebezpiecznych stanowiących towary niebezpieczne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 169 i 650);</p> <p>4) prowadzeniu analizy dokumentów oraz dostępnych informacji</p>		<p>będzie mógł wykonywać Inspektor IOŚ w celu przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciw środowisku.</p>
157	Art. 1 pkt 12	<p>Dla Art. 12 ust. 4 pkt. 1 Proponujemy zachowanie obecnie obowiązującego brzmienia tego przepisu Niezrozumiałe jest rozszerzenie możliwości wydania przez organ IOŚ decyzji o wstrzymaniu działalności instalacji w przypadku wystąpienia pośredniego zagrożenia zdrowia lub życia ludzi albo pośredniego zagrożenia zniszczenia środowiska</p> <p>Uzasadnienie: Niezrozumiałe jest rozszerzenie możliwości wydania przez organ IOŚ decyzji o wstrzymaniu działalności instalacji w przypadku wystąpienia pośredniego zagrożenia zdrowia lub życia ludzi albo pośredniego zagrożenia zniszczenia środowiska</p> <p>Wstrzymanie działalności zakładu jest dotkliwą sankcją dla przedsiębiorcy, dlatego też możliwość jego zastosowania powinna być ograniczona, tak jak w obecnym stanie prawnym jedynie do przypadków występowania bezpośredniego zagrożenia zdrowia lub życia ludzi albo bezpośredniego zagrożenia zniszczenia środowiska w znacznych rozmiarach</p>	PGE	<p>Uwagi nie uwzględnia się .</p> <p>Jest niezgodna z założeniami ogólnymi projektu. Celem ustawy jest wzmocnienie uprawnień Inspekcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.</p>
158	art. 1 pkt 12	<p>- zmieniono zapis dot. art. 12 ust 4</p> <p>4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może w trakcie kontroli wydać decyzję w przedmiocie wstrzymania:</p> <p>1) działalności w-zakresie stwarzającej zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo</p>	WIOŚ Kraków	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Celem ustawy jest wzmocnienie uprawnień Inspekcji w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.</p>

		<p>zagrożenie zniszczenia środowiska;</p> <p>2) oddania do użytku obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska</p> <p>Uzasadnienie: Chcąc działać sprawnie i szybko należy pozostawić zapis tylko zagrożenia dla środowiska, z udowodnieniem zagrożenia zdrowia i życia zawsze były problemy i zapis ten był martwy niemożliwy wręcz do zastosowania.</p>		
159	Art. 1. pkt 14	<p>Proponowane brzmienie art. 16. 1. <i>Organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji publicznej, Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska oraz z prowadzonymi przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska postępowaniami administracyjnymi.</i></p> <p>2. <i>Organy, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazać informacje, dokumenty i dane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia wniesienia wniosku.</i></p> <p>3. <i>W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działaniach organów administracji publicznej, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może:</i></p> <p>1) <i>kierować wystąpienie o wyjaśnienia przyczyn nieprawidłowości lub o ich usunięcie;</i></p> <p>2) <i>zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego lub kontrolnego, wnieść skargę do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi.</i></p> <p>Uzasadnienie: Dla zwiększenia skuteczności działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska proponuje się jeszcze dalej idące wzmocnienie instrumentu prawnego polegającego na możliwości skierowania do organu ochrony środowiska wystąpienia, którego treścią może być w szczególności wnioski o wszczęcie postępowania i rozszerzenie katalogu sytuacji, w których takie wystąpienie może być skierowane. W tym celu proponuje się ustanowienie możliwości inicjowania zarówno postępowań administracyjnych i sądowno-administracyjnych, jak również postępowań kontrolnych przez uprawnione do tego organy ochrony środowiska. Powszechną praktyką jest bowiem</p>	WIOŚ Warszawa	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Zapewniono osiągnięcie postulowanych celów w innych przepisach prawa.</p>

		<p>przekazywanie przez organy jednostek samorządu terytorialnego wniosków o przeprowadzenie kontroli do organów Inspekcji Ochrony Środowiska niezgodnie z przepisem art. 379 ust. 5 Poś, zgodnie z którym wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy. W praktyce do przekazywanych przez samorządy interwencji nie dołącza się dokumentacji sprawy oraz nie informuje się o działaniach podjętych przez te organy, nawet w sytuacjach, gdy przedmiotem interwencji jest nieprzestrzeganie warunków decyzji udzielonej przez przekazujący organ.</p> <p>Proponowana konstrukcja przepisu umożliwi organom IOŚ reagowanie w przypadkach pozostawiania w bezczynności innych organów.</p>		
160	Art. 1, pkt 14	<p>Dodałbym jeszcze Inspekcje Transportu Drogowego, ponieważ ona nadzoruje transport odpadów a w szczególności odpadów niebezpiecznych.</p> <p>14) art. 16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 16. 1. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji publicznej, Policji, Inspekcji Transportu Drogowego oraz Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska oraz z prowadzonymi przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska postępowaniami administracyjnymi.</p>	Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Nie ma potrzeby wyszczególniania tych organów.</p>
161	Art. 1, pkt 14	<p>Art. 16 ust. 3 W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działaniach organów administracji publicznej, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może:</p> <p>1) kierować wystąpienie o wyjaśnienia przyczyn nieprawidłowości lub o ich usunięcie;</p>	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga uwzględniona.

		<p>2) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargę do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach – na prawach przysługujących prokuratorowi.</p> <p>Brzmienie tego zapisu ograniczono do literalnie wymienionych przypadków, głównie do postępowań administracyjnych, a pojęcie usunięcia nieprawidłowości jest niedoprecyzowane. W mojej ocenie może nie obejmować np. zobowiązania zarządzającego ciekiem wodnym do jego oczyszczenia i może ograniczyć zakres możliwych działań podejmowanych przez wioś w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w funkcjonowaniu organu, dlatego proponuję tak jak w dotychczasowym brzmieniu dodanie słowa „, w szczególności” .</p>		
162	Art. 1, pkt 14	<p>Problemem jest nierealizowanie obowiązków kontrolnych w zakresie posiadanych kompetencji przez organy samorządowe na szczeblu gmin, starostw i marszałka. W świadomości innych urzędów utrwalił się pogląd , że tylko WIOŚ jest jednostką kontrolną i do niego kierowane są wszelkie sprawy związane z koniecznością kontroli w zakresie korzystania ze środowiska , nawet jeżeli zasadnicze działania np. w zakresie egzekwowania własnej decyzji , znajduje się po stronie tych organów. W niewielkim zakresie wykorzystywane są uprawnienia kontrolne wynikające z art. 379 POŚ.</p> <p>Proponowana zmiana zapisów:</p> <p>Art. 16 ust. 3 W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działaniach organów administracji publicznej lub stwierdzenia konieczności podjęcia działań przez te organy w zakresie posiadanych kompetencji, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może skierować wystąpienie , którego treścią może być w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek o wyjaśnienie przyczyn nieprawidłowości lub o ich usunięcie; 2) wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego w tym o zmianę decyzji lub o stwierdzenie nieważności decyzji, o dopuszczenie do toczącego się postępowania, wniesienie skargi do sądu administracyjnego; 	WIOŚ we Wrocławiu	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>IOŚ nie ma uprawnień w zakresie nakładania na inne organy administracji publicznej obowiązku przeprowadzania kontroli.</p>

		<p>3) przeprowadzenie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów.</p> <p>4. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 , organ Inspekcji Ochrony Środowiska może uczestniczyć w tych postępowaniach na prawach przysługujących prokuratorowi.</p> <p>5. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 organ administracji publicznej zobligowany jest do przeprowadzenia kontroli w zakresie posiadanych kompetencji oraz poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz podjętych działaniach pokontrolnych.</p> <p>6. W wystąpieniu o którym mowa w ust. 3 pkt 3 wojewódzki inspektor ochrony środowiska może ustalić termin poinformowania o zakresie podjętych i zrealizowanych działań.</p> <p>7. W przypadku ustalenia terminu, o którym mowa w ust.6, organ do którego skierowano wystąpienie ma obowiązek poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zakresie podjętych i zrealizowanych działań.”</p>		
163	Art. 1, pkt 14	<p>Art. 16 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy „<i>W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działaniach organów administracji publicznej, organ Inspekcji Ochrony Środowiska może: 1) kierować wystąpienie o wyjaśnienia przyczyn nieprawidłowości lub o ich usunięcie; 2) zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnieść skargę do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi.</i>” – przedstawione w art. 16 ust. 3 pkt 2 projektu regulacje są niejasne. Przepis ten odwołuje się do uprawnień przysługujących prokuratorowi, jednakże nie zawiera odesłania się do konkretnej ustawy, z której opisane uprawnienia prokuratora wynikają. Proponuje się uszczegółwić ten zapis poprzez odwołanie się do regulacji zawartych w tym zakresie w dziale IV ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.).</p>	Śląski UW w Katowicach	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Projektowane przepisy są jednoznaczne. Prawa przysługujące prokuratorowi są określone w wielu aktach prawnych. Nie ma potrzeby odniesienia się do przepisów odrębnych.</p>

164	Art. 1 pkt 15	<p>Jest: 15) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu: „Art. 16a. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.</p> <p>Propozycja zmiany: 15) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu: „Art. 16a. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje do organu II instancji wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.. Uzasadnienie: Proponowany zapis dostosowuje przepis do Kodeksu postępowania administracyjnego</p>	WIOŚ Kielce	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Nie ma konieczności doprecyzowania instancji organu, przepisy kpa regulują w pełni właściwość organu w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji.</p>
165	Art. 1 pkt 15	<p>Proponowany w art. 16a zakres regulacji wymaga uzupełnienia o udział organów Inspekcji Ochrony Środowiska w postępowaniach w przedmiocie wydawania przez organy ochrony środowiska decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska. Takie rozwiązanie pozwoli zapobiegać ewentualnym nieprawidłowościom zamiast interweniowania dopiero po zaistnieniu nieprawidłowości. Ułatwi i usprawni ono także procedury administracyjne, co przełoży się na szybkość działania, ponieważ procedowanie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji, wraz z uwzględnieniem wszystkich możliwości odwoławczych, będzie długotrwałe. Ponadto udział IOŚ na etapie wydawania decyzji będzie znaczącym ułatwieniem dla przedsiębiorców, gdyż zmniejszy ryzyko wycofania z obiegu prawnego decyzji administracyjnych na podstawie, których przedsiębiorca rozpoczął działalność i poniósł z tego tytułu koszty. Dodatkowo ogromna wiedza organów IOŚ będzie nieocenioną pomocą dla organów wydających decyzje w zakresie korzystania ze środowiska, ponieważ właściwość organów wydających te decyzje zmienia się w czasie czy to na skutek zmian przepisów, czy też w wyniku rozbudowy lub przekształceń zakładów, przez co organ wydający decyzję może nie mieć pełnej wiedzy o danej instalacji bądź terenie, na którym ta</p>	UM Województwa Łódzkiego	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Udział organów Inspekcji w postępowaniach w przedmiocie wydawania przez organy ochrony środowiska decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska może budzić podejrzenia o stronniczość gdyż organy IOŚ kontrolują później warunki korzystania ze środowiska określonych powyższymi decyzjami.</p>

		<p>instalacja jest zlokalizowana.</p> <p>Jednocześnie podkreślenia wymaga, że stwierdzenie decyzje ustalające warunki korzystania ze środowiska jest nieprecyzyjne i nie wiadomo czy odnosi się do decyzji wydawanych na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach, ustawy Prawo wodne, czy może jeszcze jakichś innych decyzji. Dlatego wskazanym jest doprecyzowanie o jakim zakresie decyzji jest mowa w proponowanej regulacji.</p>		
166	Art. 1 pkt 15	<p>Po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 16a. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.</p> <p>2. Organom Inspekcji Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do orzeczeń samorządowych kolegiów odwoławczych.”</p> <p>Art. 16 a zawiera się art. 16 ust. 3 . Przecież wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego to również może być wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji.</p>	WIOŚ we Wrocławiu	Uwagi się nie uwzględnia.
167	Art. 1 pkt 15	<p>Dla art. 16 a - Po pierwsze należy zauważyć, iż badanie prawidłowości wydawania tego typu decyzji administracyjnych nie należy do kompetencji ustawowych organów IOŚ. Po drugie, co do zasady każda decyzja indywidualna wydawana przez organ administracji publicznej podlega co najmniej dwuinstancyjnej kontroli i dodatkowo kontroli sądownoadministracyjnej - wprowadzanie dodatkowego uprawnienia kontroli</p>	PGE	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>IOŚ nie uczestniczy w procesie wydawania decyzji, natomiast będzie miał uprawnienia do kontroli prawidłowości jej wydania.</p> <p>Zapewniona zostanie zasada dwuinstancyjności.</p>

		prawidłowości ostatecznego i wykonalnego pozwolenia przez kolejny organ może mieć negatywny wpływ na pewność obrotu prawnego i gospodarczego.		
168	Art. 1, pkt 15	Art. 16 a ust. 1 projektu ustawy „ <i>W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wydawania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska przez organy ochrony środowiska, organ Inspekcji Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji</i> ” – zawarty w przepisie zwrot „w szczególności” jest niedookreślony, dlatego też przepis ten może budzić wątpliwości interpretacyjne co do zakresu wystąpienia Inspekcji Ochrony Środowiska. Proponuje się doprecyzowanie tego zapisu.	Śląski UW w Katowicach	Uwagi nie uwzględnia się.
169	art.1 pkt.16)	W art.1 pkt.16) art. 17 dodać ust.5 w brzmieniu: „Koszty analiz i pomiarów w tym pobierania próbek w ramach pomocy, o której mowa w ust.4 ponoszą organy samorządu terytorialnego. Do określania wysokości kosztów stosuje się przepisy rozporządzenia o którym mowa w art. 18 ust.3 i stanowią one dochody IOŚ” Uzasadnienie: Inspekcji Ochrony Środowiska nie przydziela się odrębnych środków budżetowych na udzielanie pomocy organom samorządowym w ramach świadczenia pomocy, o której mowa w art. 17 ust. 4. Organy samorządowe nie zabezpieczają w swoich budżetach środków na realizację zadań kontrolnych a zadanie takie wynika z art. 379 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska.	WIOŚ Rzeszów	Uwagę nie uwzględnia się. Przepis nie konstytuuje nowej regulacji.
170	Art.1, pkt 17	W treści nowoprojektowanego art. 23 ustawy o IOŚ: - w ust. 13 błędnie podano odniesienie do ust. 7 – z treści wynika, że chodzi o odniesienie do ust. 11, - w ust. 21 błędnie podano odniesienie do ust. 15 – z treści wynika, że chodzi o odniesienie do ust. 19 i 20, - w ust. 22 jest Ministra Środowiska, powinno być ministra właściwego do spraw środowiska.	WIOŚ Lublin	Uwaga uwzględniona.
171	Art. 1, pkt 17	1. Błędne przypisania odwołań np. w art. 1 pkt 17b) (ppkt. 13 i 21). 2. W art. 3 pkt 3b - brak zakończenia zdania.	WIOŚ Kraków	Uwagi uwzględnione

172	Art. 1 pkt 17) a) ust. 13	<p>Jest: 17) w art. 23: a) ust.13.</p> <p>13. Badanie monitoringowe obejmuje czynności polegające na pobieraniu próbek, wykonywaniu pomiarów, w tym analiz i obserwacji, mające na celu ocenę i prognozę stanu poszczególnych elementów przyrodniczych, o których mowa w ust.7</p> <p>Proponowane zmiany: 17) w art. 23: a) ust.13.</p> <p>13. Badanie monitoringowe obejmuje czynności polegające na pobieraniu próbek, wykonywaniu pomiarów, w tym analiz i obserwacji, mające na celu ocenę i prognozę stanu poszczególnych elementów przyrodniczych, o których mowa w ust. 11.</p> <p>Uzasadnienie: Ustęp 7 w art. 23 ustawy zmienianej jest uchylony, a elementy przyrodnicze wymienione są w dodanym ust. 11</p>	WIOŚ Kielce	Uwagi uwzględnione
173	Art. 1 pkt 17) a) ust. 21	<p>Jest: 21. Programy, o których mowa w ust. 15, opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.</p> <p>Propozycja zmiany: 21. Programy, o których mowa w ust. 19-20, opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.</p> <p>Uzasadnienie: Błędnie wskazany ustęp dot. programu wieloletniego strategicznego, o którym jest mowa w dodanym ust. 19, brakuje też wskazania ustępu 20, który dotyczy wykonawczego programu państwowego monitoringu środowiska.</p> <p>Opracowywanie ww. programów należy do zadań Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, zgodnie z art. 4a ust 1. ustawy zmienianej i zmienionym punkcie 5) w tym artykule:</p> <p>„Główny Inspektor Ochrony Środowiska, kierując działalnością Inspekcji Ochrony Środowiska:”</p> <p>„5) opracowuje i realizuje wieloletnie strategiczne oraz wykonawcze programy państwowego monitoringu środowiska;”</p>	WIOŚ Kielce	Uwaga uwzględniona

174	Art. 1. pkt 17) ppkt b)	Jest 21. Programy, o których mowa w ust. 15, opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska. (dot. art. 23 ust. 21). Proponowane brzmienie: <i>21. Programy, o których mowa w ust. 18, opracowuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.</i> Uzasadnienie: W ust. 18 są wymienione wieloletnie strategiczne programy państwowego monitoringu środowiska i wykonawcze programy państwowego monitoringu środowiska.	WIOŚ Warszawa	Uwaga uwzględniona
175	Art. 1. pkt 21	Art. 28. Proponowane brzmienie: Art. 28. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zapewnia informowanie społeczeństwa o stanie środowiska oraz nieodpłatnie udostępnia organom administracji informacje, o których mowa w art. 25. Uzasadnienie: Ponieważ jest już w art. 28, w którym jest mowa, o nieodpłatnym udostępnia organom administracji informacji, zatem i Państwowej Inspekcji Sanitarnej też będą udostępniane nieodpłatnie informacje. Producenci zamierzający prowadzić ekologiczne gospodarstwo rolne nie zgłaszają do WIOŚ wniosków o wydanie zaświadczenia informującego, że na terenie, na którym położone jest gospodarstwo rolne, nie nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze i wodę. Nie jest im to potrzebne i w praktyce nie są wystawiane tego typu zaświadczenie.	WIOŚ Warszawa	Uwaga niezrozumiała
176	Art. 1, pkt 22	W art. 28f. ust. 1. projektu ustawy proponuje się aby w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska działa centralne laboratorium badawcze. Zapis w/w artykułu jest bardzo ogólny – brak w nim opisanej struktury laboratorium, systemu zarządzania i finansowania działalności laboratoryjnej.	WIOŚ w Białymstoku	Uwagi nie uwzględnia się. Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu

				<p>oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p> <p>Struktura i funkcjonowanie laboratoriów zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.</p>
177	art. 1, pkt 22	<p>Stworzenie jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska oraz centralnego laboratorium badawczego w strukturze Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, o którym mowa w art. 28f ww. projektu, mającego pozwolić na priorytetyzację i optymalizację zadań monitoringowych, szczególnie w zakresie monitoringu wód i powietrza, wymaga uwzględnienia aspektu dotyczącego konieczności bezzwłocznego wykonania analiz powietrza, analiz laboratoryjnych wód powierzchniowych i gleby w przypadku wystąpienia znaczących dla środowiska awarii instalacji, bądź powstania pożarów składowisk odpadów, zagrażających zdrowiu i życiu mieszkańców.</p>	Wojewoda łódzki	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p> <p>Struktura i funkcjonowanie laboratoriów zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.</p>
178	Art. 1, pkt 22	<p>Proponowany art. 28 f ust. 7 ustawy o IOŚ pozostaje w sprzeczności z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.), zawierającym definicję jednostki budżetowej. Aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych należałoby zmienić redakcję ww. art. 11 ust. 1 ufp w sposób następujący: „art. 11 ust. 1 Jednostkami budżetowymi są jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych nieposiadające osobowości prawnej, które pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadzają na rachunek odpowiednio dochodów budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu</p>	WIOŚ Lublin	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Wykracza poza przedmiot projektu.</p>

		terytorialnego, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej.”		
179	Art. 1, pkt 22	Brzmienie projektowanego art. 28 ust. 8 ustawy o IOŚ budzi wątpliwości co do sposobu i zasad współpracy pomiędzy pionem inspekcyjnym a Laboratorium m.in. podczas kontroli interwencyjnych z poborem próbek, poza godzinami pracy urzędu. Brak jest również bezpośredniego wskazania kto będzie ponosił koszty transportu/dojazdu do miejsca kontroli.	WIOŚ Lublin	Uwaga niezrozumiała. W art. 28 brak jest ustępu 8.
180	Art. 1, pkt 23	art. 28 g ust. 2 - warto chyba uzupełnić listę krajowych laboratoriów jakie "mogą być tworzone" w GIOŚ o inne albo chociaż zapewnić możliwość tworzenia "innych" niż trzy, które są obecnie wymienione,	jan sz ja_siek@wp.pl ;	Uwagi nie uwzględnia się. Kwestie będą uregulowane w dokumentach odrębnych.
181	Art. 1, pkt.23	Biorąc pod uwagę możliwość wykonywania w przyszłości nowych zadań, uzasadnione byłoby pozostawienie ogólnego zapisu o możliwości tworzenia krajowych laboratoriów referencyjnych. Brak wśród proponowanych laboratoriów referencyjnych jednostki ds. badań zanieczyszczeń gleb oraz badań odpadów. Krajowe laboratorium referencyjnego ds. jakości wód w zakresie badań fizykochemicznych mogłoby objąć działalnością również emisję zanieczyszczeń do wód. Badania wody i badania emisji zanieczyszczeń do wód mogą być wykonywane z wykorzystaniem sprzętu tego samego rodzaju, tych samych często metodyk, oraz personelu o tym samym wykształceniu. Z uwagi na specyfikę metod i prowadzonych badań uzasadnione byłoby powołanie osobno dwóch laboratoriów: 1. Krajowego laboratorium referencyjnego ds. jakości wód w zakresie badań fizykochemicznych 2. Krajowego laboratorium referencyjnego ds. jakości wód w zakresie badań biologicznych Obie grupy badań: fizyko-chemiczne i biologiczne reprezentują zupełnie różne dziedziny. Stosowane w tych grupach metody, wykorzystywany sprzęt, wykształcenie personelu	WIOŚ Zielona Góra	Uwagi nie uwzględnia się. Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami. Struktura i funkcjonowanie laboratoriów zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.

		różnią się diametralnie. Badania biologiczne stanowią dużą grupę badań monitoringowych. Polskie Centrum Akredytacji w zakresach akredytacji wydziela je jako odrębną dziedzinę.		
182	Art. 1, pkt 27	ponieważ kontrole może, zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o IOŚ (art. 1 pkt 8 projektu), prowadzić także Główny Inspektor Ochrony Środowiska, celowe jest w art. 31b ust. 4 ustawy o IOŚ (art. 1 pkt 27 projektu) uwzględnienie także rachunku Głównego Inspektora.	NIK	Uwaga uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.
183	Art. 1, pkt 27	Naszym zdaniem pomysł wymierzania, w drodze decyzji, kary pieniężnej za uniemożliwianie lub utrudnianie kontroli nie jest dobry. Kary takie nie będą możliwe do ściągnięcia. Nie będą odbierane zawiadomienia, decyzje itp., a sprawy będą ciągnąć się latami.	WIOŚ w Białymstoku	Uwaga uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.
184	Art. 1, pkt 27	Proponuję usunięcie zapisu art. 31b dotyczącego administracyjnej kary pieniężnej za utrudnianie kontroli. W takich przypadkach przeprowadzenie postępowania administracyjnego zgodnie z kpa jest bardzo uciążliwe. Wprowadzenie kary byłoby również zdublowaniem postępowania w sprawie o przestępstwo a osoby utrudniające kontrolę często nie mają majątku - brak możliwości egzekucji, oraz znacząco utrudniony jest kontakt z nimi.	WIOŚ we Wrocławiu	Uwaga uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.
185	Art. 1, pkt 27	Art. 31 b - za utrudnianie kontroli wymierza się kary w wysokości od 10 000 do 100 000 zł - proponuje się ustalić zasady miarkowania kary	WIOŚ Kraków	Uwaga uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.
186	Art. 1, pkt 27	Wprowadzenie art. 31b do ustawy o IOŚ nie zostało powiązane z uchynieniem obowiązującego przepisu karnego – art. 225 kk . W mojej ocenie podwójne ukaranie za jeden czyn nie jest możliwe. Niezależnie od powyższego zasadnym byłoby wskazanie dyrektyw wymiaru kary pieniężnej (w jaki sposób należy ustalać wysokość wymiaru kary) - czy w tym zakresie winniśmy stosować przepisy Działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego?	WIOŚ Lublin	Uwaga uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.

187	Art. 3. pkt 1, pkt 4-6 i art. 13	<p>Art. 3. pkt 1. - pojęcie państwowego monitoringu środowiska całkowicie znika z Prawa Ochrony Środowiska, co uważamy za obniżenie rangi tego zadania realizowanego przez IOŚ.</p> <p>Art. 3 pkt 4-6 i art. 13 - proponowane kary w zmianie do np. ustawy POŚ (z art. 315a), ustawy Prawo wodne (z art. 109) są zbyt wysokie w stosunku do skali przewinienia, co niewątpliwie będzie skutkowało zwiększeniem liczby odwołań;</p>	WIOŚ Katowice	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie art. 3 pkt 1.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie art. 3 pkt 4-6 i art. 13. Kary muszą mieć charakter prewencyjny i odstrasżający.</p>
188	Art. 3. pkt 2)	<p>Art. 3 pkt 2) proponowane brzmienie: w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w tytule I w dziale IV uchyla się rozdział II;</p> <p>2) użyte w art. 88 w ust. 2, w art. 89, w art. 90 w ust. 1, w art. 90 w ust. 6. pkt 1, w art. 92 w ust. 1 i 1c, w art. 92a w ust. 7, w art. 94, w ust. 1b i 1c, w art. 115a w ust. 1 i ust. 4 pkt 4, w art. 117 ust. 5, w art. 120, w art. 120a w ust. 1 i 3, w art. 122a w ust. 2, w art. 123 w ust. 2, w art. 124 w ust. 1, w art. 177 w ust. 1 i 2, w art. 179 w ust. 4 w pkt 2, w art. 225 w ust. 1, w różnej liczbie i przypadku wyrazy „wojewódzki inspektor ochrony środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Główny Inspektor Ochrony Środowiska;” Uzasadnienie: Należy dopisać również:</p> <ul style="list-style-type: none"> • „w art. 92a w ust. 7.” <p>W przeciwnym wypadku pozostanie niniejszy zapis:</p> <p><i>Główny Inspektor Ochrony Środowiska podejmuje współpracę, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego dla obszaru, na którym stwierdzono ryzyko przekroczeń, z organem właściwym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie oceny i zapewnienia pomiarów jakości powietrza.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • „w art. 90 w ust. 6. Pkt 1)” <p>W przeciwnym wypadku pozostanie niniejszy zapis:</p> <p><i>Główny Inspektor Ochrony Środowiska:</i></p> <p><i>1) sprawuje nadzór nad ustalaniem przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska sposobu oceny jakości powietrza, o której mowa w art. 88, oraz dokonywaniem oceny</i></p>	WIOŚ Warszawa	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

		<i>jakości powietrza i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ust. 1, w tym zatwierdza sieci pomiarowe i inne metody oceny w ramach wojewódzkich programów monitoringu środowiska;</i>		
189	Art. 3. Pkt 3	<p>Proponowane brzmienie: w art. 94:</p> <p>a) uchyla się ust. 1,</p> <p>b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyników klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2; 2) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1; 3) wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i wyniki klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89; 4) informacji o stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93; <p>dokonuje zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju.</p> <p>Uzasadnienie: Powinno być dopisane co jest oceniane: „<i>dokonuje zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju.</i>”</p>	WIOŚ Warszawa	Uwaga uwzględniona.
190	Art. 3 pkt 3	<p>Jest: Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) w art. 94:</p> <p>a) uchyla się ust. 1,</p> <p>b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyników klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2; 2) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1; 3) wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i wyniki klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89; 4) informacji o stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93.”; <p>Proponowane zmiany: Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony</p> 	WIOŚ Kielce	Uwaga uwzględniona.

		<p>środowiska wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) w art. 94:</p> <p>a) uchyla się ust. 1,</p> <p>b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie:</p> <p>1) wyników klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2;</p> <p>2) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1;</p> <p>3) wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i wyników klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89;</p> <p>4) informacji o stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93.";</p> <p>dokонуje oceny jakości powietrza w skali kraju. Uzasadnienie: Brak określenia czynności jakich dokona Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie wymienionych wyników klasyfikacji, pomiarów, ocen, informacji dot. jakości powietrza.</p>		
191	art. 3 pkt 3	<p>Proponowane brzmienie:</p> <p>„1a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie:</p> <p>2. wyników klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2. wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1)</p> <p>1) wyników oceny poziomów substancji w powietrzu i wyniki klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89;</p> <p>2) informacji o stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93</p> <p>- dokonuje zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju." Uzasadnienie Uwaga w ramach art. 3 pkt 3 projektu ustawy dokonuje się zmiany art. 94 ustawy - Poś, uchyla się ust. 1 jednakże art. 94 ust. 1a dotyczy przygotowania zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju, w związku z powyższym wymagana jest zmiana jego brzmienia.</p>	PGE	Uwaga uwzględniona.
192	Art. 3 pkt 3 lit. b	<p>Nowa treść zmienianego art. 94 ust 1a ustawy Prawo ochrony środowiska jest nielogiczna, sprawia wrażenie jakby kończyła się w połowie. Żeby całość była spójna</p>	UM Województwa	Uwaga uwzględniona.

		brakuje czynności którą ma wykonać Główny Inspektor Ochrony Środowiska na podstawie wymienionych punktów.	Łódzkiego	
193	Art. 3 pkt 6	<p>W uzasadnieniu do projektu ustawy nie wskazano przyczyn zwiększenia dolnego progu kar finansowych określonego w art. 315a. Dodatkowo stosowanie sankcji finansowych w obecnym kształcie nie powoduje, że programy ochrony powietrza są lepiej realizowane, a jakość powietrza znacząco się poprawia. Wobec tego zasadnym jest, aby kara miała formę obowiązku przeznaczenia w określony czasie konkretnej kwoty na działania wynikające z programu ochrony powietrza mające na celu ograniczenie emisji ze źródeł mających największy wpływ na zaistniałe przekroczenia norm jakości powietrza. Dopiero w przypadku niewywiązania się z tego obowiązku organ do niego zobligowany musiał by zapłacić karę tak jak ma to miejsce do tej pory</p> <p>Należy także zwrócić uwagę, iż samorządy mają ograniczone pole działania w zakresie realizacji działań wpływających na poprawę jakości powietrza. Biorąc pod uwagę przyczyny przekroczeń obowiązujących norm najwięcej z zakresie poprawy jakości powietrza mogą zrobić mieszkańcy oraz niewielkie podmioty gospodarcze i to od ich dobrej woli zależy realizacja wielu działań, które ewentualnie mogą podejmować samorządy. Na dodatek ustawa Prawo ochrony środowiska nie przewiduje żadnych sankcji dla mieszkańców i drobnych podmiotów gospodarczych za nieprzestrzeganie przepisów zawartych w programach ochrony powietrza, które są aktami prawa miejscowego.</p>	UM Województwa Łódzkiego	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Jako główną przyczynę zwiększenia dolnego progu kar finansowych określonych w art. 315a należy wskazać brak poprawy jakości powietrza w Polsce. Pomimo konieczności uchwalania programów ochrony powietrza dla stref w których występują przekroczenia nie stwierdza się poprawy jakości powietrza. Jedną z podstawowych przyczyn powyższego zjawiska jest bierna postawa podmiotów odpowiedzialnych za realizację zadań określonych w POP.</p> <p>Należy zaznaczyć, iż obecnie funkcjonujące progi kar finansowych nie motywują ww. podmiotów do realizacji zadań określonych w POP.</p> <p>Wobec konieczności realizacji zadań określonych w POP, których koszt pociąga dużo wyższe wydatki, zadania te nie są realizowane ponieważ perspektywa zapłacenia kary pieniężne w wysokości 10 000 zł nie jest środkiem mobilizującym do podjęcia jakichkolwiek działań przez organy samorządowe.</p> <p>W obecnym systemie prawnym na podmioty prowadzące działalność gospodarczą w przypadku stwierdzenia ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do powietrza nakładane są dużo wyższe zobowiązania finansowe, niż na organy samorządowe nie realizujące zadań określonych w POP lub za nieterminowe ich uchwalanie.</p> <p>Ponadto należy również zaznaczyć, że organy zobowiązane do realizacji działań określonych w POP zgodnie z obowiązującymi przepisami mają obowiązek opiniowania projektu POP. Powyższy mechanizm pozwala na wyeliminowanie lub zmianę obowiązków nakładanych na gminę w przypadku braku możliwości ich realizacji.</p> <p>Z dotychczasowych doświadczeń IOS wynika, że organy nie korzystają z przysługującego im uprawnienia.</p>

				Można również założyć, że zwiększenie wysokości kary przyczyni się do poprawy jakości uchwalanych POP, poprzez wskazywanie bardziej przemyślanych zadań, adekwatnych do budżetu oraz przyczyny stwierdzonych przekroczeń.
194	Art. 3 pkt 6) – dot. art. 315a ust. 1 ustawy POŚ	Proponuje się nie zwiększać kary pieniężnej za brak realizacji zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 96a ust. 3 ustawy POŚ, niedotrzymanie ustawowego terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych oraz niedotrzymania terminów realizacji zadań określonych w programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych. Nakładanie kar, a w tym wypadku zwiększanie ich minimalnej kwoty, na organ opracowujący POP czy PDK, jak również na jednostki odpowiedzialne za realizację tych programów, nie poprawi czasu ich opracowania, ani nie przyspieszy realizacji zadań zawartych w programach. Programy nie są opracowywane ze względu na trudności z pozyskaniem środków z budżetu państwa (choć jest to zadanie rządowe zlecone zarządowi województwa). Natomiast zadania nie są realizowane przez gminy z powodu braku środków na wkład własny w celu pozyskania dofinansowania na realizację inwestycji	UM woj. świętokrzyskie	j.w.
195	art. 6	W proponowanym art. 6 noweli wprowadzającym zmianę w art. 24 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o <i>udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko</i> (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1405) należałoby rozważyć zasadność pozostawienia litery „n”, która nakłada obowiązek prowadzenia przez WIOŚ elektronicznej bazy dotyczącej emisji i poboru wód, o których mowa w art. 286a ust. 1 ustawy POŚ. Uzasadnieniem jest fakt, że identyczną bazę danych - na potrzeby naliczania opłat za korzystanie ze środowiska - prowadzi marszałek województwa, a zgodnie z art. 330 w zw. z 329 ust. 2 pkt 6 ustawy <i>Prawo wodne</i> do celów gospodarowania wodami - prowadzi Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	WIOŚ Olsztyn	Uwaga nie uwzględniona. IOŚ nie będzie prowadził elektronicznej bazy dotyczącej emisji i poboru wód.
196	Art. 6	W odniesieniu do proponowanej zmiany art. 24 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko brak jest	WIOŚ Lublin	Uwaga częściowo uwzględniona. Zadanie opisane w lit. j zostanie przeniesione do zadań przypisanych GIOŚ, k pozostaje bez zmian.

		uzasadnienia, dla którego wojewódzki inspektor ochrony środowiska miałby prowadzić elektroniczne bazy danych w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. j i k. - lit. j oraz k dotyczą bowiem informacji w zakresie badania PEM i rejestru obszarów przekroczeń PEM są więc realizowane w ramach PMS		
197	Art. 6 pkt 1	W proponowanej zmianie art. 24 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pominięto prowadzenie baz danych zawierających informacje, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. 1 ww. ustawy.	UM Województwa Łódzkiego	Uwaga uwzględniona. Zadanie opisane w lit. 1 zostanie przypisane GIOŚ.
198	Art. 16 ust. 1. i ust. 2	<p>Jest: Art. 16. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się centralnym laboratorium badawczym Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>2. Z dniem wejścia w życie ustawy zadania z zakresu państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoriów wykonywane przed dniem wejścia w życie ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stają się zadaniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.</p> <p>Proponowane zmiany: Art. 16. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się centralnym laboratorium badawczym Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, a wydziały monitoringu środowiska wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się komórkami merytorycznymi Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>2. Z dniem wejścia w życie ustawy zadania z zakresu państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoriów wykonywane przed dniem wejścia w życie ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stają się zadaniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Uzasadnienie: W art. 16 ust. 1 brakuje umieszczenia wydziałów monitoringu środowiska w strukturach Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>Z zapisu w ust. 2 wynika, że z dniem wejścia w życie ustawy zadania z zakresu państwowego monitoringu środowiska i działalności laboratoriów wykonywane przed dniem wejścia w życie ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stają</p>	WIOŚ Kielce	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p> <p>Struktura i funkcjonowanie laboratoriów i monitoringu zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.</p>

		się zadaniami Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w związku z tym niezbędny jest też zapis co do umieszczenia komórek merytorycznych, jakimi są wydziały monitoringu środowiska w strukturach Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, podobnie, jak w przypadku laboratoriów, co do których jest zapis, że stają się centralnym laboratorium badawczym Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.		
199	art. 17	art. 17 nowelizowanej ustawy dotyczącego przejścia trwałego zarządu na nieruchomości odpowiednio w całości lub części na GIOŚ, wątpliwości mogą budzić sytuacje, w których nieruchomości stanowiły zabezpieczenie jako wkład własny w projektach finansowanych ze środków unijnych	WIOŚ Olsztyn	Uwaga nie uwzględniona. Nie jest to materia do regulowania na poziomie ustawy.
200	Art. 18 ust 1, 2, 3, 4	W wielu inspektoratach Laboratoria mieszczą się w wydzielonych pomieszczeniach WIOŚ. Stąd pojawiają się problemy z określeniem odpowiedzialności i uprawnień między GIOŚ a WIOŚ w zakresie zarządzania i obsługi logistycznej w obu jednostkach. W sytuacji, gdy w jednym budynku działają dwie różne instytucje, bez możliwości wydzielenia granic lokalizacji (ograniczenia przestrzenno-lokalowe) można się liczyć z problemami organizacyjnymi w celu sprawnego działania obu komórek	WIOŚ Zielona Góra	Uwagi nie uwzględnia się. Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami. Struktura i funkcjonowanie laboratoriów i monitoringu zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.
201	Art. 18	W art. 18 projektu ustawy uwzględniono tylko podział wspólnie użytkowanych (na potrzeby monitoringu i kontroli) nieruchomości. Znaczącym problemem będzie podział środków transportu wykorzystywanych dotychczas do zadań monitoringu i kontroli. Konieczność realizowania kontroli w systemie 24/7 oraz zadań monitoringowych nie będzie możliwe w oparciu o dotychczasową bazę transportową.	WIOŚ w Białymstoku	Uwaga niezasadna. Nie jest to materia do regulowania na poziomie ustawowym. Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi

				województwami.
202	Art. 18 ust. 1 i 4	<p>Art. 18 ust. 1 i 4 ustawy nowelizującej budzi poważne obawy w zakresie w jakim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dopuszcza się ustalenie wspólnego trwałego zarządu bez doprecyzowania czy chodzi o wspólność łączną czy udziałową i bez doprecyzowania jakie będą zasady finansowania eksploatacji nieruchomości, - Główny Inspektor Ochrony Środowiska przejmuje ruchomości, środki na wydatki rzeczowe WIOŚ i wynagrodzenia pracowników. <p>Powyższe doprowadzi do znacznego ograniczenia zdolności działania wojewódzkich inspektoratów.</p>	WIOŚ Lublin	<p>Uwaga niezasadna. Nie jest to materia do regulowania na poziomie ustawowym.</p> <p>Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi wojewodami.</p>
203	art. 18 ust. 1	<p>Z kolei w art. 18 ust. 1 jest mowa m.in. o przejęciu ruchomości pozostających w dyspozycji WIOŚ i przeznaczonych na realizację monitoringowych i laboratoryjnych. Przepis ten nie uwzględnia jednak, że część majątku ruchomego (np. samochody) jest wykorzystywana także na potrzeby inspekcyjne. Zachodzi zatem obawa, że spora część ruchomości może przejść w zasoby GIOŚ, tym samym utrudniając bądź uniemożliwiając wykonywanie pracy przez pracowników WIOŚ. Zauważalne mogą być problemy z utrzymaniem projektów realizowanych w obrębie danego województwa, wykorzystywaniem konkretnych ruchomości (np. aparatury laboratoryjnej, samochodów) oraz utrzymaniem akredytacji w laboratoriach.</p>	WIOŚ Olsztyn	<p>Uwaga niezasadna. Nie jest to materia do regulowania na poziomie ustawowym.</p> <p>Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi wojewodami.</p>
204	z art. 18 ust. 1, ust.4	<p>Zgodnie z art. 18 ust. 1 projektu ustawy, z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska przejmuje ruchomości i środki finansowe pozostające w dyspozycji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska i przeznaczone dotychczas na realizację zadań państwowego monitoringu środowiska, działalności laboratoriów oraz na wynagrodzenia pracowników realizujących te zadania. Zgodnie natomiast z art. 18 ust. 4 projektu ustawy, z dniem wejścia w życie ustawy nieruchomości oddane w trwałe zarząd wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska przeznaczone dotychczas częściowo na realizację państwowego monitoringu środowiska i działalność laboratoriów przechodzą nieodpłatnie we wspólny trwały zarząd Głównego Inspektora Ochrony</p>	WIOŚ Warszawa	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Utworzenie centralnego laboratorium badawczego ze specjalistycznymi oddziałami oraz jednolitej krajowej sieci monitoringu środowiska, w oparciu o wydziały monitoringu środowiska i laboratoria oraz pracownie badawcze funkcjonujące obecnie w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska zagwarantuje dostarczenie kompleksowej i rzetelnej informacji dla zarządzających środowiskiem w Polsce, co z kolei pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego obywateli. Spowoduje to brak konieczności finansowania akredytacji dla wszystkich 16 laboratoriów w tym</p>

<p>Środowiska i wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.</p> <p>Wdrożenie zakładanego wyodrębnienia może okazać się problematyczne, ze względu na wspólną obsługę organizacyjną, kadrową, informatyczną, księgową, jak też spraw związanych z archiwizacją oraz nowymi wymaganiami wynikającymi z RODO.</p> <p>Wskazać też należy, że nie jest możliwe proste wydzielenie przestrzeni budynków WIOŚ w Warszawie wyłącznie na realizację zadań związanych z monitoringiem środowiska oraz działalnością laboratoriów. W budynkach WIOŚ w Warszawie wspólna dla wszystkich komórek organizacyjnych jest sieć informatyczna i system EZD (Elektroniczne Zarządzanie Dokumentacją). Utrzymanie i zarządzanie oraz zapewnienie sprawności działania całej infrastruktury informatycznej i sprzętu informatycznego (w tym serwerów WIOŚ w Warszawie) stanowi jeden spójny element dla całego WIOŚ w Warszawie. Sprzęt informatyczny do EZD zakupiony został przez Wojewodę Mazowieckiego ze środków unijnych i znajduje się jeszcze w okresie konieczności zapewnienia trwałości projektu.</p> <p>Ponadto w budynkach WIOŚ w Warszawie dla wszystkich komórek organizacyjnych wspólna jest infrastruktura i faktury za:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zużycie energii elektrycznej, b) ogrzewanie, c) pobór wody, d) odprowadzenie ścieków, e) wywóz odpadów, f) opłaty za dostęp do internetu i utrzymanie sieci, g) opłaty za łączność telefoniczną i utrzymanie sieci telefonicznej. <p>Problematyczne pozostaje ponadto organizacja i rozliczanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zużycia paliwa i eksploatacji samochodów wykorzystywanych na potrzeby działalności kontrolnej, PMS i laboratorium, b) podatków od nieruchomości, c) kosztów napraw, remontów i utrzymania całych budynków i terenów nieruchomości, d) kosztów ochrony budynków, 	<p>samym zakresie. Projektowane zapisy umożliwią efektywne zarządzanie akredytacjami poszczególnych jednostek z poziomu centralnego, co bezpośrednio przełoży się na optymalizację kosztów utrzymywania systemu oraz zwiększenie liczby kontroli z pomiarami.</p> <p>Struktura i funkcjonowanie laboratoriów i monitoringu zostaną uregulowane odrębnymi dokumentami.</p>
---	---

		<p>e) kosztów utrzymania czystości i porządku w budynkach i na terenach nieruchomości, f) obsługi kancelaryjnej, g) wykonywanie analiz na potrzeby działalności kontrolnej.</p> <p>Prawdopodobnie część ruchomości wykorzystywana obecnie przez pracowników na potrzeby monitoringu środowiska nie będzie mogła zostać przejęta przez GIOŚ, a co za tym idzie nie będą oni mogli realizować swoich zadań od 1 stycznia 2019 r. Przykładowo część zestawów komputerowych należy do Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie i została jedynie użyczona WIOŚ w Warszawie w ramach wdrażania Elektronicznej Platformy Wymiany i Obiegu Dokumentów Administracji Rządowej Województwa Mazowieckiego (EPWiOD). Sprzęt ten był kupiony w ramach RPO Województwa Mazowieckiego 2007-2013 oraz budżetu Państwa. Prawdopodobnie konieczne będzie też rozdzielanie istniejącej sieci komputerowej na dwie niezależne w każdej lokalizacji obecnie wykorzystywanej przez WIOŚ w Warszawie. Oznacza to konieczność zakupu odpowiedniego sprzętu komputerowego przed 1 stycznia 2019 r. Konieczne byłoby przeanalizowanie statusu prawnego poszczególnych ruchomości czy mogą zostać przekazane do GIOŚ lub też czy mogą pozostać w WIOŚ. A następnie dokonać koniecznych zakupów, tak aby po 1 stycznia 2019 r. nie nastąpiły utrudnienia w wykonywaniu obowiązków służbowych. Doprecyzowania wymaga także, czy na własność GIOŚ przejdą również prawa majątkowe do części oprogramowania komputerowego używanego do monitoringu środowiska.</p> <p>Zakładane zmiany budzą też wątpliwości natury merytorycznej, związane z rozdziałem jednostek, które dotychczas ściśle ze sobą współpracowały w wojewódzkich inspektoratach, tj. Wydziałów/Działów Monitoringu Środowiska oraz Wydziałów/Działów Inspekcji. Dotyczy to na przykład identyfikowania przypadkowych zanieczyszczeń wód powierzchniowych lub wyjaśnienia przyczyn nieosiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych poprzez uruchamianie monitoringu badawczego⁴ w ścisłej współpracy z inspektorami wydziałów inspekcji lub</p>		
--	--	--	--	--

⁴ Art. 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych - Dz.U. 2016 poz. 1178.

		<p>uruchamianie monitoringu badawczego na potrzeby przeprowadzanej kontroli przez inspektorów ochrony środowiska lub po kontroli, w celu sprawdzenia realizacji zarządzeń. Wątpliwości budzi również źródło finansowania tego monitoringu, kto ma go finansować.</p> <p>W zakresie działalności laboratoryjnej wskazać też należy, że obecnie w Polsce funkcjonuje ok. 20 laboratoriów z własnym zakresem akredytacji. W województwie mazowieckim w strukturze Laboratorium WIOŚ funkcjonują 3 pracownie: w Warszawie, Ciechanowie i Radomiu. Utworzenie w GIOŚ centralnego laboratorium badawczego będzie się wiązało z koniecznością ustalenia struktury organizacyjnej oraz celów Laboratorium – dopiero wówczas będzie możliwe uzyskanie akredytacji dla nowopowstałego podmiotu. Sam proces akredytacji trwa od 0,5 do 1 roku. Istnieje więc ryzyko, że w trakcie procesu reorganizacji Laboratorium mogą wystąpić trudności z zapewnieniem realizacji badań akredytowanych, w szczególności na potrzeby działalności kontrolnej.</p>		
205	Art. 18 ust. 2	<p>Art. 18 ust. 2 - z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości oddane w trwały zarząd wojewódzkim inspektoratom ochrony środowiska przeznaczone dotychczas w całości na realizację państwowego monitoringu środowiska i działalność laboratoriów przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska; będzie to rodziło poważne komplikacje organizacyjne. Część sprzętu zakupiona np. w ramach projektu na rzecz zapobiegania poważnym awariom przemysłowym, jest obecnie obsługiwana przez pracowników laboratoriów, którzy przeszli przeszkolenia w tym zakresie. Czy taki sprzęt także przejdzie w zarząd GIOŚ i jak będzie on mógł być wykorzystywany w przypadkach zdarzeń awaryjnych?;</p>	WIOŚ Katowice	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nie jest to materia do regulowania na poziomie ustawowym.</p> <p>Zostanie sporządzony szczegółowy wykaz ruchomości i nieruchomości w poszczególnych wioś, które zostaną przekazane do GIOŚ w związku z wejściem w życie ustawy. Wykaz ten będzie skonsultowany z właściwymi wojewodami.</p>
206	Art. 19	<p>Uwagi dotyczące art. 19 ustawy zmieniającej przewidującego przejście pracowników wydziału monitoringu oraz laboratoriów WIOŚ do GIOŚ należy uznać za niepełny. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zasad i sposobu organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska oraz ich delegatur (Dz.U. z 2011 r., Nr 129, poz. 747) w skład delegatur mogą wchodzić działy monitoringu środowiska. Z tego względu art. 19 powinien uwzględnić</p>	WIOŚ Olsztyn	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

		pracowników wydziałów oraz działów monitoringu środowiska ażeby wykluczyć wątpliwości odnośnie dalszej możliwości zatrudnienia pracowników delegatur.		
207	Art. 19	Nierówne traktowanie i nierówna ochrona pracowników wydziałów monitoringu (z pominięciem działów monitoringu, które również funkcjonują w obecnych strukturach), którzy nabyli uprawnienia emerytalne lub są w okresie ochronnym (art. 19 kontra art. 20, 21)	WIOŚ Kraków	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
208	Art. 19. ust. 1.	W art. 19 ust. 1 powinno być: Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wydziałów oraz działów monitoringu środowiska, oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Uzasadnienie: W strukturze Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie nie ma „wydziału monitoringu” – funkcjonuje Wydział Monitoringu Środowiska.	WIOŚ Warszawa	Uwaga niezasadna.
209	Art. 19 ust 1	Art. 19 ust. 1. (w powiązaniu ze zmianą art. 23 do 28 ustawy o IOŚ) - całość zagadnień związanych z planowaniem i realizacją monitoringu zostaje przypisana do GIOŚ. Pomimo informacji, że pracownicy wydziałów monitoringów stają się pracownikami GIOŚ, przy mocno scentralizowanym podejściu do prowadzenia monitoringu oraz ogólnopolskim charakterze programów monitoringowych nie ma już zapisów dotyczących badań w skali regionalnej czy lokalnej. Większość województw ma własne, specyficzne problemy środowiskowe, które łatwiej jest rozwiązywać bezpośrednio na szczeblu wojewódzkim, poprzez dokonywanie niezbędnych uzgodnień z gminami czy władzami wojewódzkimi, niż w sposób scentralizowany. Pracownicy odpowiednich wioś na podstawie wiedzy dotyczącej specyfiki danego województwa oraz występujących na jego obszarze problemów środowiskowych ustalali lokalne programy badawcze, mające na celu obserwację zmian w środowisku, często w aspekcie występujących zagrożeń dla np. wód ujmowanych do celów pitnych. Należy nadmienić, iż województwo śląskie należy do województw o wyjątkowej specyfice	WIOŚ Katowice	Uwaga niezasadna. Planowany projekt zakłada właściwe wykorzystanie zasobów kadrowych, sprzętowych i finansowych dostępnych w całej IOŚ. Zarządzanie monitoringiem będzie uwzględniać zróżnicowanie terytorialne zasobów. Zmiana ustawy spowoduje łatwiejsze pozyskiwanie środków z NFOŚiGW.

		<p>obciążeń środowiskowych.</p> <p>Powyższa uwaga jest istotna np. wobec założenia w ramach badań wód podziemnych przez PIG-PIB, że pomijane są lokalne ogniska zanieczyszczeń w ramach sieci krajowej, co w efekcie powoduje uzyskanie błędnej informacji o rzeczywistym stanie jakości jednolitych części wód podziemnych.</p> <p>Podzielenie IOŚ na osobne jednostki zajmujące się kontrolą i monitoringiem powoduje, iż pracownicy zajmujący się monitoringiem odcięci zostaną od bezpośredniego dostępu do danych pochodzących z monitoringów lokalnych, które stanowią bardzo ważne i obszerne źródło informacji o jakości wód podziemnych, a także powierzchniowych. W województwie śląskim funkcjonuje około 100 monitoringów lokalnych, z których część obejmuje obiekty uznane za „bomby ekologiczne”.</p> <p>WIOŚ w Katowicach ma wpisanych bardzo dużo zadań w zakresie działalności monitoringowej w ramach Planów działań krótkoterminowych (PDK) stanowiących integralną część Programów Ochrony Powietrza. Obecnie obowiązuje w województwie śląskim „Program ...” uchwalony w grudniu 2017 roku. Czy działania w zakresie bieżącego powiadamiania społeczeństwa województwa śląskiego w zakresie jakości powietrza będą realizowane przez GIOŚ i czy wystąpi potrzeba zmiany uchwały Sejmiku przyjmującej POP?</p> <p>PDK nakłada m.in. obowiązek informowania o niebezpieczeństwie przekroczenia poziomu 150 µg/m³ dla pyłu zawieszonego PM10, co nie jest ujęte w przepisach krajowych. Problem ten dotyczy również innych województw.</p> <p>WIOŚ jako organ figuruje również w innych strategicznych programach województwa śląskiego, np. Plan gospodarki odpadami.</p>		
210	<p>Art. 19 ust. 1 i ust. 2</p>	<p>Jest: Art. 19. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wydziałów monitoringu oraz laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889 i 2293 oraz z 2018 r. poz. 106). Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których</p>	<p>WIOŚ Kielce</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>

<p>stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, z zastrzeżeniem ust. 3.</p> <p>Uzasadnienie: Z przytoczonego art. 19. ust 1. i ust 2 wynika, że do pracowników wydziałów monitoringu środowiska i laboratoriów wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska, którzy z dniem wejścia w życie ustawy staną się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, co jest niezgodne z zapisem w dodanym Rozdziale 2a, art. 8d ust. 1 i ust. 2</p> <p>Z art. 8d wynika, że do pracowników Inspekcji Ochrony Środowiska, zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska i wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej z zastrzeżeniem art. 8e-8i, które dotyczą inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska i pracowników Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, zatrudnionych centralnym laboratorium badawczym. W art. 8g ust 1. potwierdza się, że „Inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 8e ust. 1 zatrudnieni w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska,</p> <p>nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej, a ust. 2. wskazuje, że przepis ust. 1 nie ma zastosowania do Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska, o których mowa w art. 8e ust. 1 zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska.</p> <p>Art. 8h mówi, że: „Pracownicy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zatrudnieni w centralnym laboratorium badawczym, o którym mowa w art. 28f ust.1, oraz w krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 28g, nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej.</p> <p>Ponadto w uzasadnieniu do projektu ustawy na str. 9 i 10 jest zapis: „W art. 8g i 8h zaproponowano aby inspektorzy Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnieni w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska oraz pracownicy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zatrudnieni w centralnym laboratorium badawczym oraz w krajowych laboratoriach referencyjnych, nie wchodzili w skład korpusu służby cywilnej.”</p>	<p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektorów i pracowników WIOŚ w skali kraju. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>
---	---

		<p>Nie wymienia się w tej grupie pracowników wydziałów monitoringu środowiska, którzy z dniem wejścia w życie ustawy będą pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.</p> <p>Należy więc jasno sprecyzować, czy do pracowników wydziałów monitoringu środowiska, którzy z dniem wejścia w życie ustawy będą pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, czy się nie stosuje.</p>		
211	art. 19 ust. 2	<p>Również art. 19 ust. 2 projektu ustawy o IOS, ustalający, że pracownicy wydziałów monitoringu, którzy staną się pracownikami GIOŚ, zostaną wyłączeni z korpusu służby cywilnej, stanowi wyjątek od zasady, że osoby zatrudnione na stanowiskach urzędniczych w jednostkach państwowych są członkami ww. korpusu. Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę, że może to spowodować odpływ pracowników, zwłaszcza będących urzędnikami służby cywilnej, z inspekcji ochrony środowiska a w konsekwencji problemy z realizacją zadań. Co więcej, zachowanie prawa do odprawy emerytalnej na korzystniejszych warunkach, przewidziane dla inspektorów i zatrudnionych w laboratorium, nie dotyczy osób pracujących w wydziałach monitoringu.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż zapisy projektowanej ustawy dotyczące statusu pracowników tzw. merytorycznych są niejasne. Nie znajdują też uzasadnienia, analogicznego jak w przypadku pracowników laboratorium i inspektorów (specyfika działań). Usunięcie inspektorów WIOŚ z korpusu i pozostawienie w nim pracowników GIOŚ nie znajduje uzasadnienia.</p>	WIOŚ Lublin	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOS w służbie cywilnej.</p> <p>Obawy związane z odpływem kadr są niezasadne, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowane jest zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - planowane jest zwiększenie liczby etatów, - planowane jest wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia, - planowane jest wyrównanie wynagrodzeń inspektorów i pracowników WIOŚ w skali kraju. <p>Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOS, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p>

212	Art. 19 ust. 6	Art. 19 ust. 6 – mowa jest o terminie określonym w ust. 2, w którym nie wskazano terminu;	WIOŚ Katowice	Uwaga nie zasadna. Termin wskazany w ust. 1 to termin wejścia w życie ustawy.
213	Art. 19 i art. 22	Nierówne traktowanie pracowników zatrudnionych w działach monitoringu w stosunku do pracowników wydziałów monitoringu oraz wydziałów i działów inspekcji (art. 19 i art.22.) W art. 19 po słowie „wydziałów” należy dodać „i działów” monitoringu.	WIOŚ Kraków	Uwaga uwzględniona.
214	Art. 19-22	Wątpliwości budzą także przepisy przejściowe (art. 19-22 projektu ustawy), które wymagają doprecyzowania – przykładowo projekt nie przewiduje wyjątków od zasady wygaśnięcia stosunku pracy w razie nieprzyjęcia propozycji zatrudnienia. W związku z tym, wygaśnięcie stosunku pracy może dotyczyć również pracowników objętych ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy np. pracownic w ciąży, pracowników korzystających z urlopów związanych z rodzicielstwem, pracowników w wieku przedemerytalnym. Tymczasem zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego ⁵⁾ niezłożenie pracownikom podlegającym szczególnej ochronie stosunku pracy (np. kobietom w ciąży) propozycji nowych warunków pracy lub płacy prowadzące do wygaśnięcia ich stosunku pracy może być rozpatrywane przez sąd pracy w kontekście naruszenia zasad współżycia społecznego.	Szef Służby Cywilnej	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej. Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.
215	art. 20	Niejasny jest zapis zawarty w art. 20 proponowanej nowelizacji ustawy. Sugeruje on konieczność zdania egzaminu zgodnie z art. 8 ust. 1 przez wszystkich pracowników zatrudnionych w WIOŚ w dniu wejścia w życie ustawy. Tymczasem jak wynika z treści art. 8e ust. 1 pkt 7 taki egzamin ma obowiązek zdać jedynie osoba sprawująca funkcję inspektora IOŚ. Należy wskazać, że w art. 20 został wskazany błędnie art. 8 ust. 1.	WIOŚ Olsztyn	Uwaga niezasadna. Nie wzięto pod uwagę art. 8e ust. 2 Jednocześnie należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego. Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej

⁵⁾ Wyrok SN z dnia 24 września 2009 r. (IIPK 58/09).

				ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
216	Art. 20, ust.1	Wskazać również należy, że art. 20 ust. 1 projektowanej ustawy odsyła do art. 65 ustawy, który stanowi, że przeniesienie urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej poza korpus służby cywilnej następuje na podstawie odrębnych przepisów (w tym wypadku powinny to być przepisy projektowanej ustawy), a zatem w tym zakresie występuje luka systemowa. W związku z powyższym, przepisy przejściowe projektu ustawy powinny zostać uzupełnione o regulacje gwarantujące przedstawienie propozycji zatrudnienia pracownikom, którym na gruncie przepisów powszechnego prawa pracy przysługuje szczególna ochrona stosunku pracy.	Szef Służby Cywilnej	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
217	Art. 20 pkt 1	Art. 20 pkt 1 - nie wskazano, na jakich zasadach zostaną zatrudnieni inspektorzy, tj. czy z ustawy o pracownikach urzędów państwowych czy ustawy – Prawo pracy;	WIOŚ Katowice	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
218	Art. 21. ust. 1	Art. 21. ust. 1 – brakuje pracowników zajmujących się monitoringiem; w zmianie do ustawy nie ujęto również zagadnień związanych z prawem do 6-miesięcznej odprawy dla pracowników pozostałych komórek organizacyjnych wioś;	WIOŚ Katowice	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.
219	Art. 21, ust 1	Art. 21.1. cyt. „pracowników przenosi się poza korpus służby cywilnej w trybie art. 65 ustawy o służbie cywilnej” - przepis nieczytelny, zważywszy na brzmienie art. 65 ustawy o służbie cywilnej.	WIOŚ Kraków	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w

				służbie cywilnej.
220	Art. 21. ust.1	<p>Jest: Art. 21. 1. Pracowników, którzy w dniu wejścia w życie ustawy stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zatrudnionymi w centralnym laboratorium badawczym, o którym mowa w art. 28f ust.1 oraz krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 28g, przenosi się poza korpus służby cywilnej w trybie art. 65 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej.</p> <p>2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, zachowują prawo do 6 miesięcznej odprawy emerytalnej o ile nabyli wiek uprawniający do uzyskania uprawnień emerytalnych lub są w wieku ochronnym przed ich uzyskaniem. Uzasadnienie Jeżeli zapis w art. 19. ust. 1 i ust. 2 jest właściwy, co do nie stosowania do pracowników wydziałów monitoringu przepisów ustawy o służbie cywilnej, to należy w art. 21. ust 1. konsekwentnie zapisać, że przenosi się ich poza korpus służby cywilnej, tak, aby mogli skorzystać z zapisów ust. 2 na równi z pracownikami zatrudnionymi w centralnym laboratorium badawczym, oraz krajowych laboratoriach referencyjnych.</p>	WIOŚ Kielce	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>
221	Art. 22	Końcowo, wskazać należy, że art. 22 noweli powinien przewidywać (analogicznie jak w art. 19) aby inspektorzy zatrudnieni w wydziałach/działach inspekcji stawali się Inspektorami IOŚ odpowiednio GIOŚ lub WIOŚ. Natomiast ukończenie kursu, o którym mowa w art. 8e ust. 1 pkt 7 powinno dotyczyć osób nowozatrudnionych.	WIOŚ Olsztyn	<p>Uwagi nie uwzględnia się,</p> <p>Nie wzięto pod uwagę art. 8e ust. 2</p>
222	Art. 23	Art. 23 – nie istnieje;	WIOŚ Katowice	Uwaga uwzględniona.
223	Art. 23	Brak art. 23. Jest 22 i 24.	WIOŚ Warszawa	Uwaga uwzględniona.
224	Art. 25 ust. 1	Art. 25 ust. 1 – wskazana kwota 110 mln zł w pierwszym roku obowiązywania ustawy jest niedoszacowana, ze względu na duże koszty reorganizacji wynikającej z zapisów nowelizowanej ustawy o IOŚ;	WIOŚ Katowice	<p>Uwaga zbyt ogólna.</p> <p>Nie przedstawiono argumentacji szczegółowej.</p>
225	ogólna	Na wstępie należy przytoczyć, że ustrój Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej. Przyjęta struktura władzy ma na celu zapewnić ład i porządek w państwie, poprzez	KZ NSZZ „Solidarność”	Uwaga nie ma charakteru konstytuującego

<p>funkcje realizowane przez poszczególne grupy organów władzy. Działalność władzy wykonawczej polega na wykonywaniu zadań państwowych mających na celu realizację prawa. W Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy wykonawczej dzieli się na organy konstytucyjne i organy administracji rządowej. Wśród podziału organów administracji rządowej ze względu na zakres kompetencji (funkcji) wyróżnia się m.in. organy ścigania (np. Prokuratura, Policja) i organy kontroli (np. Inspekcja Ochrony Środowiska). Funkcja wykonawcza państwa z zakresu ochrony środowiska fundamenty prawne ma w przepisach rangi konstytucyjnej (art. 5 Konstytucji RP) i objęta została działem administracji rządowej, który swym zakresem obejmuje sprawy kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska i badania stanu środowiska. Do realizacji spraw kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska i badania stanu środowiska została powołana Inspekcja Ochrony Środowiska. Podstawowe unormowania prawne dotyczące organizacji i funkcjonowania Inspekcji Ochrony Środowiska zostały uregulowane ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1688 ze zm.). Inspekcja Ochrony Środowiska jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska. Zadania Inspekcji Ochrony Środowiska można zgrupować w dwa segmenty odzwierciedlające cele do jakich została powołana Inspekcja Ochrony Środowiska, czyli jedna grupa zadań Inspekcji Ochrony Środowiska to działalność kontrolna, a druga grupa to monitoring środowiska.</p> <p>Z całości uzasadnienia i oceny skutków projektu z dnia 7 czerwca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw, wynika że zaproponowane zmiany przepisów są skutkiem ostatnich zajęć w zakresie gospodarki odpadami i mają zapobiegać „szarej strefie” w zakresie korzystania ze środowiska, czyli celem projektu ma być poprawa skuteczności i efektywności Inspekcji Ochrony Środowiska w przedmiocie „szarej strefy” w zakresie korzystania ze środowiska, a przede wszystkim gospodarki odpadami. W przedmiotowym projekcie zaproponowano:</p> <ol style="list-style-type: none">1. zmianę ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, poprzez:<ul style="list-style-type: none">– uporządkowanie kwestii nadzoru oraz zadań Inspekcji Ochrony Środowiska;		
---	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> – zcentralizowanie zadań monitoringu środowiska; – utworzenie nowego zawodu Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska; – kompletną zmianę przepisów z zakresu wykonywania zadań kontrolnych przez Inspekcję Ochrony Środowiska oraz nadanie Inspekcji Ochrony Środowiska nowych uprawnień, a także przerwucenie na Inspekcję Ochrony Środowiska kompetencji Policji i Prokuratury, tj. przyznanie Inspekcji kompetencji do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, zatrzymywania i kontrolowania pojazdów, prowadzenie dochodzeń i wnoszenie aktów oskarżenia do sądów; – zcentralizowanie laboratoriów funkcjonujących w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska wykonujących badania na rzecz działalności kontrolnej jak i monitoringu środowiska, a także upoważnienie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie usług laboratoryjnych oraz wprowadzenie regulacji umożliwiających wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska nawiązywanie współpracy z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w przedmiocie wykonywania przez laboratoria Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska badań na rzecz działalności kontrolnej prowadzonej przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska; – wprowadzenie sankcji administracyjnych w postaci kar pieniężnych za uniemożliwanie lub utrudnianie organom Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzenia kontroli; <p>oraz</p> <p>2. zmianę innych przepisów prawa materialnego z zakresu ochrony środowiska, poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie wysokości dotychczas uregulowanych stawek kar pieniężnych. 		
226	ogólna	Z kolei jeżeli chodzi, o kwestię finansowania Inspekcji Ochrony Środowiska, to z całą stanowczością należy negatywnie ocenić finansowanie funkcji państwa przez fundusze	KZ NSZZ „Solidarność”	Uwaga nie uwzględniona.

		<p>ochrony środowiska (NFOŚiGW, WFOŚiGW), które w rzeczywistości powinny skupić się na działalności, której efektem będzie eliminacja przyczyn zanieczyszczenia środowiska naturalnego, czyli np. dofinansowanie modernizacji obecnie eksploatowanych instalacji grzewczych. Co do zasady organy władzy rządowej pełnią funkcję wykonawczą państwa, wobec tego powinny być w całości finansowane za pośrednictwem budżetu państwa, gdyż ich działalność sprowadza się do zapewnienia ładu, bezpieczeństwa i porządku w państwie. Zatem, jeżeli środki finansowe będące w dyspozycji budżetu państwa nie wystarczą na pokrycie wydatków Inspekcji Ochrony Środowiska, to należałoby wprowadzić rozwiązanie systemowe zobowiązujące fundusze ochrony środowiska (NFOŚiGW, WFOŚiGW), aby część daniny publicznej stanowiącej ich przychody z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska, przekazywały na dochody budżetu państwa i wówczas przekazywane środki z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska zasiliłyby budżet państwa w środki finansowe niezbędne do pokrycia całości wydatków Inspekcji Ochrony Środowiska. Jednocześnie takie rozwiązanie definitywnie zakończyłoby kwestię finansowania działalności organów pełniących funkcję wykonawczą państwa z zakresu ochrony środowiska.</p>		<p>Zmiana ustawy spowoduje ułatwienie w pozyskiwaniu środków z funduszy ochrony środowiska, ponieważ o środki będzie występował jeden dysponent części budżetowej do NFOŚiGW, a nie jak ma to miejsce obecnie 16 dysponentów do 16 WFOŚiGW.</p>
227	ogólna	<p>Z kolei odnosząc się do zmian innych przepisów prawa materialnego z zakresu ochrony środowiska, zaproponowanych od art. 2 w projekcie z dnia 7 czerwca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw, to należy stwierdzić, że zwiększenie wysokości dotychczas uregulowanych stawek kar pieniężnych, nie przełoży się na poprawę skuteczności i efektywności Inspekcji Ochrony Środowiska, ponieważ dotychczas wymierzone kary pieniężne podmiotom naruszającym przepisy prawa z zakresu ochrony środowiska nie są dobrowolnie uiszczane, a przymusowe ich dochodzenie okazuje się bezskuteczne z uwagi na brak majątku podlegającego egzekucji. Wobec tego, przez pryzmat doświadczenia praktycznego na gruncie terenowego organu Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się wprowadzenie następujących zmian w przepisach, które to zmiany bezpośrednio przełożą się na skuteczność i efektywność Inspekcji Ochrony Środowiska, a mianowicie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzić przepisy umożliwiające zamianę administracyjnych kar pieniężnych, 	<p>KZ NSZZ „Solidarność”</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Niezgodna z założeniami ogólnymi do projektu.</p> <p>Ponadto niektóre z uwag wykraczają poza zakres merytoryczny ustawy.</p> <p>Będą poddane dalszej analizie w toku ewentualnych kolejnych prac legislacyjnych.</p>

		<p>na karę pozbawienia wolności (np. w pierwszej kolejności dozór elektroniczny), gdy ich egzekucja administracyjna jest bezskuteczna. Podmioty naruszające przepisy prawa z zakresu ochrony środowiska lekceważą administracyjnej kary pieniężne, gdyż już na etapie postępowania orzeczniczego stwierdzają, że nie mają żadnego majątku i prowadzona wobec nich egzekucja będzie bezskuteczna. Zatem państwo zapewniające bezpieczeństwo ekologiczne, to państwo które dysponuje narzędziami umożliwiającymi osiągnięcie stanu faktycznego zgodnego ze stanem określonym w decyzji administracyjnej organu Inspekcji Ochrony Środowiska, czyli jest w stanie wyeliminować poczucie bezkarności podmiotów nieprzestrzegających przepisów prawa z zakresu ochrony środowiska. Wobec tego, samo się prosi, aby wprowadzić przepisy umożliwiające zamianę administracyjnych kar pieniężnych, na karę pozbawienia wolności (np. w pierwszej kolejności dozór elektroniczny), gdy ich egzekucja administracyjna jest bezskuteczna. Postępowanie w zamianie administracyjnych kar pieniężnych, na karę pozbawienia wolności, prowadzone byłoby przez Prokuraturę na wniosek organu Inspekcji Ochrony Środowiska na podstawie decyzji administracyjnej wymierzającej karę pieniężną oraz postanowienia organu egzekucyjnego stwierdzającego bezskuteczność egzekucji. Prokuratura po zgromadzeniu materiału dowodowego kierowałaby sprawę do sądu w celu zamiany kary pieniężnej, na karę pozbawienia wolności. Natomiast sąd przeliczałby karę pieniężną na dzienne stawki pozbawienia wolności i wówczas orzekałby o czasie odbywania kary, na podstawie precyzyjnie określonych zasadach. Mając na względzie powyższe, można stwierdzić, iż zakończyłoby się lekceważenie środowiska naturalnego.</p> <p>2. Wprowadzić zmiany w Kodeksie spółek handlowych, aby nie było można prowadzić działalności gospodarczej przez spółki, które w krajowym rejestrze sądowym figurują bez adresu lub bez zarządu. W obecnym stanie prawny spółki wykreślają adres lub członków zarządu i z formalnego punktu widzenia spółki istnieje, ale zgodnie z procedurą administracyjną wobec takich spółek organy władzy publicznej nie mogą prowadzić jakiegokolwiek postępowania orzekającego</p>		
--	--	---	--	--

	<p>czy egzekucyjnego. Mając na względzie, to że w ten sposób działają podmioty tworzące szarą strefę, więc wskazane jest aby podjąć niezwłocznie prace legislacyjne w tym przedmiocie.</p> <p>3. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2234 ze zm.) dodać nową funkcję wojewodzie do koordynowania prac organów władzy rządowej zespolonej jak i niezespolonej, jeżeli wystąpi taka potrzeba ze strony, któregośkolwiek organu władzy rządowej w zakresie wykonywania obowiązków do jakich został powołany. Zdarzają się sytuacje, gdzie należałoby nawiązać w pewnych sprawach współpracę z innymi organami władzy publicznej np. Policją czy Krajową Administracją Skarbową i to na etapie kontrolnym, orzecznicy jak i egzekucyjnym, ale w związku z brakiem z formalnego punktu widzenia możliwości takiej współpracy, to warto byłoby zastanowić się nad nadaniem kompetencji do koordynacji prac organów władzy rządowej wojewodzie, poprzez tworzenie formalnych warunków do współpracy i oceny celowości współpracy.</p> <p>Podsumowując, najpierw należy podkreślić, że odstawanie obecnej formy organizacyjno-finansowej terenowych organów Inspekcji Ochrony Środowiska od stanu pożądanego nie jest przyczyną „szarej strefy” w zakresie korzystania ze środowiska, a przede wszystkim gospodarki odpadami. Nie oznacza, to że Inspekcja Ochrony Środowiska nie powinna być zreformowana, ale reforma działalności całej Inspekcji Ochrony Środowiska powinna odbywać się w inny sposób niż to ma obecnie miejsce. Wobec tego, proponuje się odstąpić od reformy Inspekcji Ochrony Środowiska pod względem wprowadzania sztywnych zmian i niewprowadzanie niektórych do końca nieprzemyślanych rozwiązań. Jednocześnie apeluje się aby Minister Środowiska powołał zespół do przeprowadzenia reformy Inspekcji Ochrony Środowiska, w skład którego będą wchodzić przedstawiciele z każdego wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i Ministerstwa Środowiska oraz w zależności od potrzeb również przedstawiciele innych resortów.</p>		
--	--	--	--

228	Art. 1 pkt 7	<p>1 Potwierdza się to co wynika z uregulowania systemowego, a mianowicie, że pracownikami Inspekcji Ochrony Środowiska są pracownicy zatrudnieni w GIOŚ i wioś oraz, że do pracowników zatrudnianych w GIOŚ i wioś stosuje się ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Poza tym, wprowadza się zastrzeżenia, iż pracownicy zatrudniani na stanowiskach Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska w wioś oraz pracownicy GIOŚ zatrudniani w laboratoriach nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej (art. 1 pkt 7 projektu ustawy). Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1889 ze zm.) osoby zatrudniane w GIOŚ i wioś wchodzi w skład korpusu służby cywilnej. Zatem, czy jest konieczność wprowadzania do ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska przepisu potwierdzającego to co stanowi ustawa o służbie cywilnej?</p> <p>2 W jakim celu tworzy się nowy zawód Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska i wyłącza się go z korpusu służby cywilnej? Jeżeli tylko na potrzeby możliwości pracowania przez pracowników wykonujących zadania kontrolne w innym systemie czasu pracy, niż ten dopuszczany przez ustawę o służbie cywilnej, to bardziej racjonalnym działaniem byłoby znowelizowanie ustawy o służbie cywilnej poprzez wprowadzenie do tej ustawy oprócz podstawowego systemu czasu pracy również inne systemy czasu pracy, które są uregulowane w Kodeksie pracy.</p> <p>3 Dlaczego z korpusu służby cywilnej wyłącza się Inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska zatrudnianych w wioś, a pracowników GIOŚ zatrudnionych na tożsamym stanowisku nie?</p> <p>4 Tworząc zawód Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska podaje się wymagania wobec osób zatrudnianych na takich stanowiskach i wyłącza się go z korpusu służby cywilnej, a co z zasadami wynagradzania? Brak również stopniowania tego zawodu, co oznacza, że osoba, która zdała dopiero egzamin na Inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska będzie tak samo klasyfikowana jak osoba, które posiada kilkudziesięcioletnie doświadczenie. Należy stwierdzić, że zaproponowany zawód nie został kompleksowo przemyślany, co oznacza, że w takiej postaci nie powinien</p>	<p>KZNSZZ „Solidarność”</p>	<p>Wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>Ponadto przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p>
-----	--------------	---	---------------------------------	---

		być wprowadzany.		
229	Art. 1 pkt 9	<p>IOŚ - projekt art. 9a ust. 2: przepis zawiera wyłączenie zastosowalności określonych przepisów ustawy prawo przedsiębiorców (dających gwarancję ochrony praw przedsiębiorców) w stosunku do kontroli pozaplanowych. Zgodnie z projektem art. 9 ust 3 IOŚ, dzielą się one na interwencyjne oraz przeprowadzane na wniosek właściwych organów/podmiotów. Uwzględnienie w wyłączeniu również kontroli przeprowadzanych na wniosek właściwych organów/podmiotów (vide projekt art. 9 ust. 3 pkt 1) IOŚ) może powodować niebezpieczeństwo nadużywania uprawnień przez uprawnione do przeprowadzania kontroli organy administracji publicznej lub podmioty (w szczególności w przypadku nacisków politycznych/ społecznych). Postulujemy określenie wyłączenia, o którym mowa w przepisie, wyłącznie w stosunku do kontroli interwencyjnych. Wyłączenie ww. przepisów w odniesieniu do kontroli przeprowadzanej na wniosek innych organów pozbawione jest jakiegokolwiek uzasadnienia. Takie wyłączenie może dotyczyć tylko kontroli interwencyjnych a więc w przypadkach wymagających właśnie „interwencji” właściwego organu ze względu na istniejące zagrożenie czyli w sytuacji, gdy czynności kontrolne należy podjąć bezzwłocznie (co oznacza, że może być niemożliwe lub istotnie utrudnione zastosowanie przedmiotowych przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców). Kontrola podejmowana na wniosek innych organów zazwyczaj takiego charakteru nie ma, nie ma więc żadnego uzasadnienia do wyłączenia stosownych przepisów Prawa przedsiębiorców.</p>	PIGO	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Postulowane zmiany mają na celu usprawnienie działań Inspekcji, a sprawne rozpatrywanie wniosków organów przyczyni się do szybkiego reagowania na potencjalne naruszenia w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska.</p>
230	Art. 1 pkt 9	<p>Projekt art. 9c: przepis niejasny w zakresie, w jakim nie precyzuje na jakim podmiocie ciążyć będzie odpowiedzialność za ewentualne wypadki/ zniszczenie mienia mające miejsce na nieruchomości w przypadku przeprowadzania kontroli poza godzinami pracy zakładu. Postulujemy doprecyzowanie powyższego zagadnienia. Taką odpowiedzialność powinien wziąć organ przeprowadzający kontrolę.</p>	PIGO	<p>Kwestie te regulowane są odrębnymi przepisami</p>
231	Art. 1 pkt 9	<p>IOŚ - projekt art. 9c ust. 1 pkt 5l: wskazujemy, iż oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych co do zasady są wydawane po przeprowadzeniu szerokich badań</p>	PIGO	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Planuje się szkolenia dla Inspektorów IOŚ, celem zapewnienia odpowiednich</p>

		<p>i analiz, które mogą rozkładać się nawet w okresie kilkuletnim. Ponadto bardzo często w proces weryfikacyjny zaangażowanych jest wielu urzędników. Powyższe poddaje w wątpliwość możliwość dokonania rzetelnej oraz kompleksowej oceny przez inspektora, co rodzi ryzyko sporządzania wniosków niezasadnie negatywnie oddziałujących na sytuację przedsiębiorców.</p> <p>Postulujemy usunięcie przepisu, ewentualnie jego doprecyzowanie (rozwińcie) z uwzględnieniem powyższych rozważań.</p>		<p>kompetencji oraz stałego podnoszenia wiedzy.</p>
232	Art. 1 pkt 9	<p>IOŚ - projekt art. 9c ust. 1 pkt 10): właściwe i rzetelne ustalenie składu morfologicznego odpadów możliwe jest wyłącznie poprzez przeprowadzenie badań laboratoryjnych. Jedynie taki sposób gwarantuje uniknięcie błędnych i arbitralnych wyników. Proponowany przepis stoi w sprzeczności z powyższymi konkluzjami, narażając przedsiębiorców na występowanie negatywnych skutków nieodpowiednio przeprowadzonej kontroli - co może być widoczne na podstawie ostatnio przeprowadzanych kontroli w Warszawie Postulujemy usunięcie projektu przepisu, ewentualnie doprecyzowanie, iż inspektor będzie uprawniony do wydawania wniosków po przeprowadzeniu rzetelnych badań laboratoryjnych</p>	PIGO	<p>Uwaga nie uwzględniona.</p> <p>Założeniem przedmiotowej regulacji jest nadanie inspektorowi uprawnienia do wstępnej oceny składu morfologicznego odpadów, w przypadku podejrzenia niezgodności z dokumentacją przewozową, inspektor skieruje próbki do badań laboratoryjnych.</p>
233	Art. 1 pkt 9	<p>IOŚ - projekt art. 9c ust. 2: wyniki przeprowadzanych badań co do zasady powinny móc być potwierdzane na zasadzie stosownych akredytacji lub innych podstaw, których źródło znajduje się w przepisach powszechnie obowiązujących. Przepis nie precyzuje, kim może być upoważniona osoba, w jakich okolicznościach można uznać, iż jej wiedza lub doświadczenie jest wystarczające. Proponowany przepis może prowadzić do nieścisłości w powyższym zakresie oraz być podstawą dla wyznaczania osób niekompetentnych.</p> <p>Postulujemy doprecyzowanie przepisu poprzez określenie szczegółowych wymagań dla osoby upoważnionej do udziału w kontroli - w szczególności poprzez uwzględnienie, by osoba upoważniona posiadała stosowne uprawnienia/ akredytacje.</p>	PIGO	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepis zgodny z obowiązującym stanem prawnym i nie wprowadza nowych uprawnień dla Inspektorów OŚ.</p>
234	Art. 1 pkt 9	<p>IOŚ - projekt art. 9c ust. 1 pkt 3): brak doprecyzowania, na jak długo może nastąpić wstrzymanie działalności/ możliwości podejmowania czynności. Ryzyko nadużywania uprawnienia przez właściwe organy. Postulujemy wprowadzenie ograniczenia czasowego w powyższym zakresie, uwzględniającego interes przedsiębiorcy oraz możliwość</p>	PIGO	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Każdy taki przypadek będzie rozpatrywany indywidualnie w zależności od skali zagrożenia dla środowiska.</p>

		prowadzenia przez niego działalności gospodarczej w sposób niezakłócony		
235	Art.. 1 pkt 11	<p><u>1.</u> IOŚ - projekt art. 10b ust. 1: przepis wprowadza zbyt szeroką swobodę dla organów kontrolnych do podejmowania czynności. Sformułowanie „uzasadnione podejrzenie” może być rozumiane rozszerzająco oraz powodować całkowicie nieuzasadnione wszczynanie procedury kontrolnej wobec rzetelnych przedsiębiorców, również w oparciu o nieuczciwe, szykanujące zgłoszenia. Postulujemy doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie, iż obok „uzasadnionego podejrzenia”, powinno również występować wysokie prawdopodobieństwo naruszenia warunków korzystania ze środowiska. Do stosowania tego typu narzędzi konieczne jest odpowiednie przeszkolenie kontrolerów, którzy muszą działać proporcjonalnie do danego przypadku. Używanie tego typu narzędzi powinno być skoncentrowane na podmiotach, które działają w „szarej strefie”.</p> <p><u>2.</u> IOŚ - projekt art. 10b ust. 2: przepis ustanawia katalog otwarty czynności, które mogą być podejmowane w razie wystąpienia podejrzenia naruszenia. Taka regulacja daje organowi kontrolnemu zbyt dużą swobodę, albowiem co do zasady może on być uprawniony do podejmowania jakichkolwiek czynności, które często mogą oznaczać znaczną uciążliwość po stronie przedsiębiorcy (w szczególności, gdy kontrola obiektywnie jest nieuzasadniona). Postulujemy określenie katalogu zamkniętego czynności rozpoznawczych, które mogą być podejmowane przez organ kontrolny.</p> <p><u>3.</u> IOŚ - projekt art. 10b ust. 3: przepis zawiera zbyt ogólnie określone wymagania dla podmiotów przeprowadzających czynności na rzecz organów kontrolnych. W szczególności brak jest doprecyzowania, jakie określone kompetencje powinny posiadać takie podmioty, jakim powinny dysponować sprzętem, co oznaczają „warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe” oraz „procedury zapewniające właściwe przeprowadzenie tych czynności”. Istnieje ryzyko zawierania umów z podmiotami, które będą przeprowadzać badania kontrolne w sposób nierzetelny i niefachowy, oraz bazowania przez właściwe organy na tego rodzaju informacjach przy podejmowaniu ewentualnych decyzji w stosunku do przedsiębiorców.</p>	PIGO	<p>Przepis zostanie preredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p> <p>Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.</p>

		<p>Postulujemy doprecyzowanie przepisu w powyższym zakresie. Czy ww. jednostki będą stanowiły określone służby publiczne (policja i innej? W naszej ocenie niedopuszczalne jest korzystanie z takich jednostek jeśli są one prywatnymi przedsiębiorcami, gdyż mogą powstać wątpliwości co do bezstronności i zachowania poufności w szczególności w kontekście korzystania przez takie podmioty ze zdobytych informacji we własnych celach biznesowych.</p> <p>4. IOŚ - projekt art. 10c: przepis wprowadza zbyt szeroką swobodę dla organów kontrolnych do podejmowania decyzji o wszczęciu procedury karnej. Sformułowanie może być rozumiane rozszerzająco oraz powodować całkowicie nieuzasadnione wszczynanie postępowania. Projekt art. 10b ust. 1 IOŚ wskazuje, iż czynności kontrolne mogą być podejmowane już w razie wystąpienia „uzasadnionego podejrzenia” wystąpienia naruszenia. Natomiast projekt art. 10c zawiera tożsame sformułowanie, jednakże odnoszące się do procedury karnej: „„uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa”. Oznacza to, iż w praktyce organ kontrolny będzie mógł wszcząć procedurę karną właściwie już na etapie, o którym mowa w projekcie art. 10b ust. 1 IOŚ. Jednocześnie ogólne sformułowanie nadające uprawnienia organom w zakresie czynności dochodzenia oraz aktu oskarżenia mogą budzić szereg wątpliwości (np. czy organy są uprawnione do stosowania środków przymusu). Postulujemy doprecyzowanie, iż organy będą uprawnione do podejmowania określonych czynności z zakresu prawa karnego wyłącznie w przypadku, gdy przeprowadzone na podstawie art. 10b ust. 1 IOŚ czynności wykażą, iż istnieje wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku. Jednocześnie proponujemy doprecyzowanie przepisów w zakresie praw i obowiązków organów w ramach procedury karnej. W naszej ocenie kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzenia i wnoszenia aktów oskarżenia powinny pozostać wyłącznie przy organach do tego powołanych (policja, prokuratura). Zamiast przekazywania takich istotnych i władczych uprawnień inspekcji ochrony środowiska (co może spowodować bardzo daleko idące negatywne konsekwencje w stosunku do przedsiębiorców, gdyż inspekcje nie mają „wycucia” prawa karnego) to</p>		
--	--	---	--	--

		<p>w ramach służb powołanych do ścigania przestępców powinny istnieć wyspecjalizowane jednostki zajmujące się sprawami przestępstw przeciwko środowisku.</p> <p>5. Udostępnianie informacji na rzecz właściwych organów: IOŚ - projekt art. 10g ust. 2: przepis nadaje zbyt szerokie uprawnienia na rzecz organów kontrolnych. Obecna treść przepisu, w połączeniu z propozycją z art. 10b ust. 1 IOŚ (dającą możliwość wszczęcia procedury kontrolnej praktycznie na podstawie jakichkolwiek okoliczności), będzie uprzedniać organy kontrolne do uzyskiwania wskazanych informacji również w przypadku niezasadnych kontroli. Powyższe uzasadnia modyfikację postulowaną w odniesieniu do projektu art. 10b ust. 1 IOŚ.</p>		
236	Art. 1 pkt 11	<p>1 W proponowanym przedziale przepisów przerzuca się na Inspekcję Ochrony Środowiska, tj. na organ kontroli, kompetencje organów ścigania, tj. Policji i Prokuratury oraz wprowadza się powierzanie funkcji państwa poza organ władzy.</p> <p>2 W projekcie ustawy przyznaje się Inspekcji Ochrony Środowiska kompetencje do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, zatrzymywania i kontrolowania pojazdów, prowadzenia dochodzeń oraz wnoszenia aktów oskarżenia do sądów.</p> <p>3 Poza tym, projekt ustawy przewiduje nowelizację art. 10a ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska (art. 1 pkt 10 projektu ustawy), przyznając Inspekcji Ochrony Środowiska większe uprawnienia w zakresie współpracy z innymi organami kontroli i Policją.</p> <p>4 Mając na uwadze, to że Inspekcja Ochrony Środowiska jest organem władzy wykonawczej z kategorii organów kontroli, wobec tego należy z całą stanowczością stwierdzić, iż kompetencje organów ścigania nie powinny być przerzucane na organ kontroli. Jednocześnie należy podkreślić, że pracownicy Inspekcji Ochrony Środowiska z kilkudziesięcioletnim doświadczeniem w Inspekcji, tj. organie kontroli stwierdzają, że nie będą w stanie wykonywać obowiązków z zakresu organów ścigania. Osoby wykonujące pracę na rzecz organu kontroli nie mają przygotowania merytorycznego i psychologicznego w zakresie prowadzenia czynności dochodzeniowo-śledczych, konfrontacji i przesłuchań oraz wiedzy i doświadczenia pozwalającego na formułowanie aktów oskarżenia m.in. co do winy, zamiaru i</p>	<p>KZNSZZ „Solidarność”</p>	<p>Przepis zostanie preredagowany. Zostanie ustalony katalog czynności niezbędnych do przeciwdziałania przestępstwom i wykroczeniom przeciwko środowisku.</p> <p>Zrezygnowano ze zlecenia czynności operacyjno –rozpoznawczych w drodze umowy.</p>

		<p>wymiaru kary. Wiedzę do świadczenia pracy na rzecz organów ścigania zdobywa się na aplikacji sędziowskiej i prokuratorskiej.</p> <p>5 Na marginesie należy podkreślić, że podział organów władzy wykonawczej ze względu na kompetencje nie jest przypadkowy. Podział jest również po to, aby nie dublować kompetencji. W obiektywny znaczeniu należy stwierdzić, że rozwiązania w przedmiocie przyznawania Inspekcji Ochrony Środowiska kompetencji organów ścigania, tj. Policji i Prokuratury nie powinny być wprowadzane.</p> <p>6 Proponowany nowy art. 10b ust. 3 przewiduje możliwość powierzania funkcji państwa poza organ władzy. Jest to niedopuszczalne, gdyż w państwie prawa po to funkcjonują organy władzy, aby bezstronnie zapewnić ład, porządek i bezpieczeństwo.</p>		
237	Art. 1 pkt 12	<p>1. Zalecenia pokontrolne: IOŚ - projekt art. 12 ust. 1 pkt la): przepis nie precyzuje, o jakie zalecenia pokontrolne chodzi, jak również do czego powinny się one odnosić. Postulujemy doprecyzowanie przepisu we wskazanym zakresie.</p> <p>2. Rygor natychmiastowej wykonalności: IOŚ - projekt art. 12 ust. 5: przepis nadaje zbyt szerokie uprawnienia na rzecz organów kontrolnych. Obecna treść przepisu, w połączeniu z propozycją z art. 10b ust. 1 IOŚ (dającą możliwość wszczęcia procedury kontrolnej praktycznie na podstawie jakichkolwiek okoliczności), będzie uprawniać organy kontrolne do natychmiastowego wstrzymania działalności gospodarczej przedsiębiorcy również w przypadku niezasadnych kontroli. Powyższe uzasadnia modyfikację postulowaną w odniesieniu do projektu art. 10b ust. 1 IOŚ. Ewentualnie, w przypadku gdy wstrzymanie działalności lub inwestycji było niezasadne, organ powinien zostać zobowiązany wprost do pokrycia szkody, jaką przedsiębiorca poniósł w wyniku zastosowania takich decyzji.</p>	PIGO	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>Rozwiązania te funkcjonują w obecnie obowiązujących przepisach prawa.</p>
238	Art. 1 pkt 14	<p>W ust. 1 art. 16 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się: <i>Organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji publicznej, Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska oraz z prowadzonymi przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska postępowaniami administracyjnymi.</i> Mając na uwadze to, że organy Inspekcji Ochrony Środowiska po</p>	KZNSZZ „Solidarność”	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zaproponowane zostanie inne brzmienie odpowiedniego artykułu.</p>

		<p>zakończonych postępowaniach administracyjnych zobowiązane są również do wszczynania lub prowadzenia postępowań egzekucyjnych, to w celu usprawnienia działania Inspekcji Ochrony Środowiska zaproponowanym ust. 1 art. 16 należałoby:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozszerzyć o zakres podmiotów, do których organ Inspekcji Ochrony Środowiska mógłby się zwracać, czyli o zwrot „<i>innych podmiotów</i>”; – zwrot „<i>każdego organu administracji publicznej</i>” zastąpić zwrotem „<i>władz publicznych</i>”, gdyż władza publiczna jest pojęciem szerszym niż organ administracji publicznej; – rozszerzyć zakres spraw, w których organ Inspekcji mógłby się zwracać, a mianowicie o zwrot: „<i>do wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego</i>”. – Jednocześnie do art. 16 należałoby dodać kolejne ustępy o następującym zakresie: <ul style="list-style-type: none"> – „Informacje, wyjaśnienia, dokumenty i dane, o których mowa w ust. 1, udzielane i udostępniane są nieodpłatnie.” – „Udostępnienie informacji, wyjaśnień, dokumentów i danych przez organy i jednostki, o których mowa w ust. 1 nie narusza obowiązku zachowania przez nich tajemnicy określonej w odrębnych przepisach.” – W dalszych przepisach ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska należałoby, również wprowadzić karę porządkową w przypadku, gdy informacje, dokumenty czy dane nie są udostępniane, pomimo ciążącemu obowiązkowi ich udostępnienia. – W art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się aby organ Inspekcji Ochrony Środowiska posiadał kompetencje przysługujące prokuratorowi. Wydane się, że jest to zbyt daleko idące uprawnienie wkraczające w kompetencje organów ścigania. 		
239	Art. 1 pkt 17	<p>Udostępnianie danych i informacji o środowisku: IOŚ - projekt art. 23 ust. 16: dokonywanie pomiarów przez przedsiębiorców może wiązać się z obowiązkiem ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z przekazywaniem danych, w szczególności na zakup odpowiedniego sprzętu, jego obsługę oraz utrzymanie w należytym stanie. Z uwagi na fakt, iż wszelkie dodatkowe obciążenia nakładane na</p>	PIGO	<p>Uwagi nie uwzględnia się.</p> <p>W obecnie obowiązujących przepisach prawa nałożono na przedsiębiorców obowiązek dokonywania pomiarów automonitoringowych. Projektowana zmiana rozszerza tylko obowiązek o nieodpłatne udostępnianie ww. danych na</p>

		<p>przedsiębiorców w praktyce oznaczają ograniczanie działalności gospodarczej, niezasadne wydaje się niedokonywanie na zasadzie wzajemności kompensaty tego rodzaju niedogodności w postaci zwrotu co najmniej części ponoszonych wydatków. Postulujemy modyfikację przepisu poprzez wskazanie, iż za przekazywane dane i informacje przedsiębiorcy będą uzyskiwać ekwiwalent pieniężny w wysokości co najmniej poniesionych kosztów związanych z wypracowaniem tego rodzaju danych i informacji.</p>		<p>użytek PMS.</p>
240	Art. 1 pkt 22	<p>W art. 28f ust. 5 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się, żeby Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadził działalność zarobkową ze sprzedaży usług laboratoryjnych (art. 1 pkt 22 projektu ustawy).</p> <p>Takie rozwiązanie należy negatywnie ocenić:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Co do zasady organy władzy publicznej nie powinny prowadzić jakiegokolwiek działalności zarobkowej, gdyż pełnią funkcję służebną i nie powinny ingerować w rynek i konkurencję. – Fundamentalną zasadą jest, że w jednostkach obsługujących organ władzy publicznej nie powinna mieć miejsca jakakolwiek, czy to bezpośrednia czy pośrednia, zależność pomiędzy wydatkami a dochodami. – Z jednej strony ciągle podkreśla się na deficyt środków, ludzi i sprzętu, a z drugiej strony chce się wprowadzać zapisy umożliwiające prowadzenie działalności zarobkowej. Zatem, brak tu spójności. – Należy mieć na uwadze fakt, że sprzęt, który posiadają wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, w obecnej sytuacji, prawie w całości został zakupiony ze środków unijnych i funduszy ochrony środowiska, czyli w rzeczywistości brak możliwości wykonywania na sprzęcie będącym w dyspozycji wioś jakichkolwiek zarobkowych badań laboratoryjnych. Zatem prowadzenie działalności zarobkowej na sprzęcie będącym obecnie w dyspozycji wioś będzie wiązało się z naruszeniem warunków umów na zakup sprzętu. Z ogólna dostępnych informacji wynika, że sprzęt będący w dyspozycji GIOŚ również jest zakupiony ze środków unijnych lub 	<p>KZNSZZ „Solidarność”</p>	<p>Uwagi nie uwzględnia się,</p> <p>Zaproponowany mechanizm umożliwi właściwe lokowanie zasobów finansowych niezbędnych do utrzymania sprzętu pomiarowego laboratoriów a także wykonywania koniecznych badań.</p> <p>Trwałość projektów finansowanych ze środków unijnych zostanie zapewniona.</p> <p>Szczegółowy zakres struktury i funkcjonowania systemu laboratoriów zostanie określony w dokumentach odrębnych, które będą konsultowane z WIOŚ i PCA.</p>

		<p>funduszy ochrony środowiska.</p> <p>Wobec powyższego, należy stwierdzić, że zapis umożliwiający GIOŚ prowadzenia działalności zarobkowej w zakresie usług laboratoryjnych należy usunąć.</p> <p>– W art. 28f ust. 8 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się, że laboratoria po przejściu pod GIOŚ będą wykonywać nieodpłatnie badania i analizy na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska (art. 1 pkt 22 projektu ustawy).</p> <p>Propozycję przedmiotowego przepisu należy ocenić pozytywnie w sytuacji, gdy GIOŚ przejmie laboratoria będące dotychczas w strukturach wioś.</p> <p>– W art. 28f ust. 9 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska proponuje się, żeby GIOŚ zawierał z wioś porozumienie w sprawie zakresu i sposobu realizacji przez laboratorium badań, w tym pobierania próbek, wykonywania pomiarów i analiz na potrzeby działań kontrolnych (art. 1 pkt 22 projektu ustawy).</p> <p>Propozycję przedmiotowego przepisu należy ocenić negatywnie.</p> <p>Optymalniejszym rozwiązaniem byłoby, żeby GIOŚ wydał stosowny dokument (zarządzenie, instrukcję, procedurę), w którym określi stałe zasady współpracy laboratorium z wioś w przedmiocie wykonywania badań i analiza na potrzeby kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska.</p>		
241	art. 1 pkt 27	<p>1 W proponowanym przepisie, za uniemożliwienie lub utrudnianie organowi Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzanie kontroli proponuje się karę pieniężną nakładaną w formie decyzji administracyjnej.</p> <p>2 W obiektywnym znaczeniu należałoby rozważyć zmianę tego przepisu w zakresie trybu nakładania kary porządkowej, a mianowicie na wzór rozwiązań sprawdzających się na gruncie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, a mianowicie art. 168d-168e.</p> <p>3 Czyli karę pieniężną nakładaloby się w formie postanowienia, zatem nie trzeba byłoby prowadzić pełnego postępowania administracyjnego w sprawie wymiaru kary. Postanowienie w odróżnieniu od decyzji podlega bezpośredniemu wykonaniu. Zatem z formalnego punktu widzenia kara porządkowa w formie postanowienia byłaby</p>	<p>KZNSZZ „Solidarność”</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.</p>

		<p>sprawniejszym narzędziem, niż decyzja administracyjna. Ponadto, karę porządkową należałoby tak zredagować, aby można byłoby objąć nią również proponowany zapis art. 16 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska.</p>		
242	Art. 1 pkt 27	<p>Uniemożliwianie/utrudnianie przeprowadzenia kontroli: IOS - projekt art. 31 b: projekt w sposób zbyt ogólny określa znamiona czasownikowe niedozwolonych czynów, tj. „uniemożliwia”, „utrudnia” przeprowadzenie kontroli. W rezultacie istnieje ryzyko zbyt szerokiej wykładni przepisów i uznawanie, iż spełnione zostały znamiona czynów zabronionych w nieuzasadnionych przypadkach, oraz nakładanie w takich przypadkach wysokich kar pieniężnych. Postulujemy doprecyzowanie w przepisie powyższych znamion czasownikowych czynów zabronionych oraz obniżenie wygórowanych wysokości grożących kar pieniężnych.</p>	PIGO	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Zostanie zaproponowane inne rozwiązanie.</p>
243	Art. 3 pkt 4	<p>Niewypełnienie obowiązku sprawozdawczego: POŚ - projekt art. 236d ust. 2: projekt w sposób zbyt ogólny określa przypadki dające podstawę dla zastosowania kary pieniężnej. Powoduje to ryzyko zbyt szerokiej wykładni przepisów i uznawanie, iż spełnione przesłanki nałożenia kary pieniężnej na obiektywnie nieuzasadnionych podstawach. Jednocześnie wskazujemy, iż wysokość kary pieniężnej za tego rodzaju uchybienie jest zbyt wygórowana w stosunku do potencjalnie negatywnych skutków wywoływanych przez naruszenie. Ponadto niepewność może budzić, jaki podmiot będzie upoważniony do badania kompletności, spójności lub wiarygodności danych. Postulujemy doprecyzowanie, w jakich okolicznościach możliwe jest uznanie, iż dane są nieodpowiednie jakościowo (rozwiniecie wątku ich niekompletności, niespójności lub braku wiarygodności). Ponadto wnosimy o wskazanie, jaki podmiot będzie uprawniony do badania danych oraz o zmniejszenie rażąco wygórowanej kary pieniężnej. Zdecydowanie przepisy powinny przewidywać określone „widelki” w zakresie wysokości kar. Proponowana kara jest bardzo wysoka, może okazać się zupełnie nieproporcjonalna do naruszenia, zaś organ nie miałby możliwości określenia kwoty, która byłaby właśnie proporcjonalna.</p>	PIGO	<p>Uwaga nieuwzględniona. Kary muszą mieć charakter prewencyjny i odstrasżający.</p>
244		<p>POŚ - projekt art. 109 ust. 1 : projekt zakłada dwukrotne zwiększenie wysokości kary. Modyfikacja przepisu nie znajduje swojego uzasadnienia praktycznego, może uderzać</p>	PIGO	<p>Uwaga nieuwzględniona. Kary muszą mieć charakter prewencyjny i odstrasżający.</p>

		finansowo w działalność gospodarczą, a dotychczasowa wysokość kary stanowiła wystarczającą sankcję dla przedsiębiorców. Postulujemy wykreślenie przepisu.		
245	Art. 8 lit a	UOO - projekt art. 194 ust. 3: projekt zakłada pięciokrotne zwiększenie minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, tj. do 5000 zł. Zgodnie z art. 24 ust. 5 pkt 5) i 7) ustawy prawo zamówień publicznych, zamawiający może wykluczyć z postępowania wykonawcę, który w określonych okolicznościach zobowiązany był do uiszczenia tytułem sankcji kary nie niższej niż 3000 zł. W rezultacie, skoro również najdrobniejsze naruszenie przedsiębiorcy będzie związane z nałożeniem kary pieniężnej w wysokości co najmniej 5000 zł, to w ten sposób może zostać on pozbawiony możliwości uczestnictwa w zamówieniach publicznych (co w praktyce będzie mieć miejsce w przeważającej ilości zamówień publicznych). Przepis wprowadza więc rażące ograniczenie działalności gospodarczej i będzie wykluczać z rynku zamówień publicznych znaczącą ilość przedsiębiorców. Postulujemy wykreślenie projektu przepisu.	PIGO	Uwaga nieuwzględniona. Kary muszą mieć charakter prewencyjny i odstrasżający.
246	Art. 8 lit b	UOO - projekt art. 24 ust. 4a: przepis nie wskazuje, w jakiej chwili następuje uznanie, iż transportujący odpady staje się ich posiadaczem (w przypadku nieposiadania dokumentów), tj. czy np. z chwilą odebrania odpadów od przekazującego odpady albo z chwilą wykrycia nieprawidłowości. Jednocześnie przepis nie zawiera dywersyfikacji skutków nieposiadania dokumentów na dwie sytuacje, tj. po pierwsze na sytuację, gdy podmiot nie posiada wymaganych dokumentów w ogóle oraz po drugie, gdy podmiot co prawda nie posiada wymaganych dokumentów na trasie transportu, jednakże są one dostępne w innym miejscu. Tego rodzaju rozróżnienie jest niezbędne w celu ustalenia surowszych sankcji dla przedsiębiorców, którzy trudnią się transportem odpadów bez posiadania niezbędnej dokumentacji w ogóle. Jednocześnie wątpliwości mogą powstać wówczas, gdy transportujący odpady co prawda będzie posiadać niezbędną dokumentację, jednakże posiadającą błędną treść. Postulujemy doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie, w jakim momencie transportujący odpady staje się ich posiadaczem oraz wprowadzenie rozróżnienia sankcji w zależności od okoliczności związanych z nieposiadaniem dokumentacji. Ponadto wnosimy o doprecyzowanie skutków sytuacji, w której transportujący odpady co prawda będzie posiadać niezbędną dokumentację,	PIGO	Uwagi nie uwzględnia się. Materia ta nie jest przedmiotem projektowanej ustawy..

		jednakże posiadającą błędną treść.		
247	Art. 14 lit a	Czynności kontrolne poprzez bezzałogowe statki powietrzne: (PP - projekt art. 49 ust. 3a I 3b): praktyczna realizacja przepisu przez organy kontrolne może powodować niepewność przedsiębiorców co do pochodzenia oraz uzasadnienia pojawiania się nad ich przedsiębiorstwami bezzałogowych statków powietrznych. Jednocześnie przepis nie precyzuje, w jakich wypadkach będzie możliwe skorzystanie z bezzałogowych statków powietrznych. Postulujemy doprecyzowanie przepisu w taki sposób, aby możliwe było natychmiastowe posiadanie przez kontrolowanych przedsiębiorców wiedzy o pochodzeniu i uzasadnieniu pojawiania się bezzałogowego statku powietrznego nad ich przedsiębiorstwami, w szczególności poprzez odpowiednie oznakowanie urządzeń. Jednocześnie wnosimy o doprecyzowanie, w jakich wypadkach będzie możliwe skorzystanie z bezzałogowych statków powietrznych.	PIGO	Uwagi nie uwzględnia się, jest niezgodna z założeniami ogólnymi projektu. Przedmiotowe regulacje zostały zawarte w ustawie Prawo o ruchu lotniczym.
248	Ogólna i art. 25 ust 2	NFOŚiGW zgłasza sprzeciw wobec wpisywania w projekcie ustawy reguły wydatkowej dla Funduszu przewidującej dofinansowanie zadań państwowego monitoringu środowiska ze środków funduszu podstawowego w stałej wysokości 100 mln zł rocznie, począwszy od 2019 r. i w konsekwencji wnosi o wykreślenie z tego projektu przepisu art. 25 ust. 2. NFOŚiGW przeznaczył w latach 2008 - 2018 w ramach programu wsparcia państwowego monitoringu środowiska kwotę 390,3 mln zł, co stanowi ok. 35,5 mln zł rocznie. Planowana obecnie na rok 2019 kwota wydatków wynosi 46,3 mln zł. Przy założonym w projekcie ustawy poziomie obciążeń w wysokości dodatkowo 100 mln zł rocznie, skutkuje to trzykrotnym zwiększeniem wydatków funduszu podstawowego NFOŚiGW na finansowanie monitoringu środowiska, w stosunku do założeń planistycznych. Z przygotowanych przez NFOŚiGW analiz przychodów i kosztów funduszu podstawowego, w odniesieniu do projektu planu finansowego na 2019 r. oraz planu wieloletniego na lata 2018-2023, wynika, że przy założeniu wskazanych w projekcie ustawy wydatków NFOŚiGW w wysokości 1 mld zł w latach 2019-2028, fundusz podstawowy NFOŚiGW może utracić płynność finansową już w roku 2024. Utrata płynności finansowej uniemożliwi NFOŚiGW finansowanie ze środków funduszu	NFOŚiGW	Uwaga nie uwzględniona. Celem ustawy jest wzmocnienie Inspekcji Ochrony Środowiska, w tym Państwowego Monitoringu Środowiska. Warunkiem koniecznym jest zapewnienie stałego mechanizmu finansowania zadań PMŚ.

	<p>podstawowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Programu Czyste Powietrze; 2) wkładu pieniężnego NFOŚiGW do spółki „Polski Domy Drewniane”; 3) zadań z Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK); 4) przedsięwzięć związanych z wdrożeniem Programu azotanowego. <p>NFOŚiGW proponuje rozważenie przyjęcia następującego rozwiązania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wspieranie przez NFOŚiGW zadań państwowego monitoringu środowiska w oparciu o uzgodniony z GIOŚ wieloletni, ogólnopolski program finansowania monitoringu środowiska, w którym jedynym beneficjentem byłby GIOŚ. 2. Budżet ogólnopolskiego programu powinien uwzględniać również kwoty wypłat ze środków NFOŚiGW na realizację zadań w z zakresu monitoringu środowiska, wynikające z zobowiązań z zawartych umów oraz wniosków na 2019 r. złożonych przez GIOŚ i wioś. <p>Pragniemy zauważyć, że w pkt. 6 OSR przewidziano dla NFOŚiGW dodatkowe wpływy z opłat środowiskowych z tytułu likwidacji „szarej strefy” w łącznej wysokości 2844,8 mln zł w latach 2019-2028. Równocześnie w odnośniku pod Tabelą 5 <i>Zestawienie szarej strefy w gospodarce odpadami - ocena wielkości i skutków w 2016 r., str. 39</i> zapisano: <i>„przedstawiony szacunek opłat środowiskowych i produktowych nie jest równoznaczny z ich ściąganiem do budżetu. Należy to traktować jako potencjał wymagający podjęcia konkretnych działań”.</i></p> <p>NFOŚiGW zwraca również uwagę, że od 2019 r. do budżetu państwa będą trafiać dodatkowe, znaczące kwoty dochodów z tytułu opłaty recyklingowej za torebki foliowe, wprowadzone przepisami ustawy z dnia 12 października 2017 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 7 listopada 2017 r. poz. 2056).</p> <p>NFOŚiGW rozumiejąc potrzebę zwiększenia środków budżetowych na finansowanie IOŚ daje pod rozwagę, żeby kary pieniężne ze wszystkich ustaw wskazanych w odnośniku nr 1 projektowanej ustawy w całości wpływały do budżetu państwa. Ponadto, dochody z</p>		
--	--	--	--

		tytułu kar pieniężnych zasilające budżet państwa dodatkowo wzrosną, dzięki zakładanemu w projekcie omawianej nowelizacji ustawy wzmocnieniu organizacyjno-administracyjnemu IOŚ i zwiększeniu liczby kontroli przyczyniających się ograniczeniu „szarej strefy”. Może to wzmocnić finansowanie zakładanych zadań IOŚ.		
249	Art. 27	Vacatio legis: (ustawa nowelizująca - projekt art. 27): wprowadzenie nowelizacji wywoła niezwykle istotne skutki - zarówno dla przedsiębiorców, jak i organów państwowych. Niezbędne jest więc poczynienie niezbędnych nakładów, w tym finansowych oraz operacyjnych (m. in. kadrowych) dla możliwości prawidłowego wywiązania się z nowych obowiązków. Postulujemy wprowadzenie co najmniej 48 miesięcznego vacatio legis.	PIGO	Uwaga nieuwzględniona. Istnieją pilna konieczność wprowadzania zmian polegających na wzmocnieniu działań IOŚ w celu zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego obywateli.
250	Ogólna	W uzasadnieniu jak i w ocenie skutków projektu ustawy podkreśla się, że obecna forma organizacyjno-finansowa terenowych organów Inspekcji Ochrony Środowiska odstaje od stanu pożądanego, a to wynika z dwudziestoletniego doświadczenia takiej struktury Inspekcji Ochrony Środowiska jak i wniosków Najwyższej Izby Kontroli. Pomimo takich wniosków w projekcie ustawy proponuje się sztywne przejęcie przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zadań monitoringu środowiska oraz laboratoriów funkcjonujących w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska i de facto brak jakichkolwiek propozycji co do działalności kontrolnej Inspekcji Ochrony Środowiska, gdzie mając na uwadze cel reformy Inspekcji, to przede wszystkim ta działalność powinna zostać poddana reformie na podstawie zidentyfikowanych, już kilka lat temu, przyczyn nieefektywności Inspekcji, poprzez skorelowanie podległości merytorycznej z podległością organizacyjno-finansową. Wobec tego, oraz mając na względzie praktyczne doświadczenie w działalności terenowego organu Inspekcji Ochrony Środowiska, proponuje się, aby w pierwszej kolejności doprowadzić do podporządkowania organizacyjno-finansowego wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska pod Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, czyli odzespolic wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. W obiektywnym znaczeniu racjonalne wydaje się, aby Inspekcja Ochrony Środowiska była ujęta w jednej części budżetowej,	KZ NSZZ „Solidarność”	Uwagi nie uwzględnia się, jest niezgodna z założeniami ogólnymi projektu. „Pełne odziespolenie” było przedmiotem rozważań i nie znalazło uzasadnienia. Stąd zaproponowano rozwiązanie polegające na scentralizowaniu zadań PMŚ

	<p>której dysponentem jest Minister Środowiska i wówczas Główny Inspektor Ochrony Środowiska byłby dysponentem drugiego stopnia rozdziału Inspekcji Ochrony Środowiska, a wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska byłiby dysponentami trzeciego stopnia, czyli środki na finansowanie działalności Inspekcji Ochrony Środowiska objęte byłyby jedną częścią budżetową, a nie jak to jest obecnie <u>siedemnastoma</u>. Taka reforma powinna pozwolić na zoptymalizowanie działalności Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie działalności monitoringowej jak i kontrolnej, bez konieczności wprowadzania ad hoc sztywnej zmiany organizacyjnej, przy jednoczesnym zachowaniu autonomii wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, czyli bez przerzucania na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska m.in. zadań pochodnych działalności kontrolnej. Jednocześnie takie zreformowanie Inspekcji Ochrony Środowiska nie wpłynie w jakikolwiek sposób na ciągłość działalności państwa w zakresie ochrony środowiska. Proponowane w projekcie z dnia 7 czerwca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw stworzenie nowych struktur nie będzie miało jakiegokolwiek przełożenia na „lepszą czy skuteczniejszą” pracę merytoryczną, a do czasu ich zorganizowania będą pojawiały się niepotrzebne wewnętrzne zaburzenia w pracy Inspekcji. Odziespolenie wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska stanowiłoby przygotowanie do podporządkowania działalności monitoringowej i laboratoriów funkcjonujących w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska pod Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zatem z punktu widzenia instrumentów zarządczych, wydaje się najbardziej optymalnym rozwiązaniem, aby reformę rozłożyć w czasie, i od roku 2019 odziespolić wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, a od roku 2020, jeżeli w dalszym ciągu będzie taka potrzeba, podporządkować zadania monitoringu środowiska i laboratoria funkcjonujące w strukturach wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska pod Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Takie rozłożenie reformy całej Inspekcji Ochrony Środowiska w czasie pozwoli na dokończenie przez wojewódzkich inspektorów rozpoczętych projektów i prac oraz przygotowanie z punktu widzenia logistycznego planu przejścia przez Głównego Inspektora zadań monitoringu i laboratoriów, a także zorganizowanie się</p>	
--	--	--

		wojewódzkich inspektorów m.in. pod względem lokalowym.		
Uzasadnienie				
1	w zakresie art. 8g i 8h ustawy	Uzasadnienie projektu w zakresie art. 8g i 8h ustawy (w których określono, aby inspektorzy IOŚ zatrudnieni w wojewódzkim inspektoracie ochrony środowiska oraz pracownicy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska zatrudnieni w centralnym laboratorium badawczym oraz krajowych laboratoriach referencyjnych, nie wchodzili w skład korpusu służby cywilnej) nie wyjaśnia wystarczająco proponowanych zmian. Nawiązując bowiem do argumentów zawartych w uzasadnieniu projektu ustawy odnośnie konieczności wyłączenia z korpusu służby cywilnej stanowisk inspektorów i pracowników centralnego laboratorium badawczego ze względu na czas pracy wyjaśnić należy, że zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia <i>Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie czasu pracowników urzędów administracji rządowej</i> ⁶⁾ , ze względu na szczególny charakter wykonywanej pracy na stanowisku można zastosować pracę zmianową, w systemie pracy, który ma zastosowanie do danego pracownika. Powyższy przepis, w uzasadnionych przypadkach, umożliwi również wprowadzenie rozkładu czasu pracy, zgodnie z którym czas pracy członka korpusu służby cywilnej będzie obejmował pracę w porze nocnej. W ramach korpusu służby cywilnej istnieje również możliwość odrębnego określenia przepisów dotyczących czasu pracy pewnej grupy członków korpusu służby cywilnej. Przykładem mogą być przepisy art. 77-77a ustawy z dnia 6 września 2001 r o transporcie drogowym.	Szef Służby Cywilnej	Uwaga bezprzedmiotowa. Projekt zostanie preredagowany – pracownicy nie będą wyłączeni z korpusu służby cywilnej. Jedynie nie będą miały do pracowników będących Inspektorami IOŚ i pracowników laboratoriów zastosowania przepisy dotyczące czasu pracy. Czas pracy zostanie uregulowany na wzór rozwiązań stosowanych w ITD.
2		Odnosząc się z kolei do fragmentu uzasadnienia projektu, w którym wskazano, że pracownicy laboratoriów nie są zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych i nie wykonują pracy o takim charakterze wskazać należy, że zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie <i>określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej,</i>	Szef Służby Cywilnej	Uwaga bezprzedmiotowa. Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.

⁶⁾ Dz. U. poz. 505, z późn. zm.

		<p>mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej⁷⁾, stanowiska laboranta i starszego laboranta w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska wchodzi w skład korpusu służby cywilnej, a zatem są to stanowiska urzędnicze w rozumieniu ustawy.</p> <p>W tym miejscu wskazać również należy, że w korpusie służby cywilnej występuje 2 498 stanowisk laboratoryjnych (ok. 2,1% korpusu). Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że wyjaśnienia zawarte w uzasadnieniu projektu, zgodnie z którymi stanowisko laboranta nie jest stanowiskiem urzędniczym i nie powinno funkcjonować w ramach korpusu służby cywilnej, nie zasługują na uwzględnienie.</p>		
OSR				
1	ogólna	<p>„Ocena skutków regulacji” budzi wątpliwość, czy wspomniany projekt nowelizacji ustawy o IOŚ, idzie we właściwym kierunku i czy rozdział kompetencji i struktur rzeczywiście wzmocni działanie służb ochrony środowiska jakimi są GIOŚ, i WIOŚ.</p> <p>W naszym przekonaniu, wzmocnienie Inspekcji Ochrony Środowiska powinno nastąpić poprzez konsolidację i utrzymanie jedności struktur, jedności decyzyjnej, organizacyjnej oraz w zakresie systemu finansowania.</p> <p>Niewątpliwie jednym z najważniejszych zagadnień są podwyżki płac dla pracowników IOŚ oraz znaczne zwiększenie etatów, tak aby dostosować je do skali wykonywanych obowiązków i ponoszonej odpowiedzialności. Są to sprawy kluczowe dla wszystkich WIOŚ, w celu zahamowania lawinowego odpływu wykwalifikowanych kadr, co powoduje brak możliwości wykonywania bieżących zadań.</p> <p>Ponownie należy więc podkreślić, iż w naszym przekonaniu projekt podziału Inspekcji nie przyczyni się do jej wzmocnienia, ponieważ nie to jest jej słabością, lecz opisane powyżej istniejące problemy finansowo-kadrowe.</p>	WIOŚ Katowice	<p>Uwaga bezprzedmiotowa.</p> <p>Przewiduje się modyfikację obecnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie inspekcji ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, polegającą na pozostawieniu wszystkich pracowników i urzędników IOŚ w służbie cywilnej.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszyscy dotychczasowi pracownicy WIOŚ pozostaną w strukturze IOŚ, bez pogorszenia warunków płacy i pracy. Przejście ze struktury WIOŚ do GIOŚ odbywać się będzie na podstawie pisma ustalającego nowe warunki, a nie na podstawie wypowiedzenia zmieniającego.</p> <p>W projekcie planowane jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie zarobków dla obecnie zatrudnionych pracowników, - zwiększenie liczby etatów,

⁷⁾ Dz. U. z 2016 poz.125

				- wprowadzenie dodatków do wynagrodzenia.
--	--	--	--	---